

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน

การเปลี่ยนแปลงและคริสตจักรท้องถิ่น

บ็อบ มีอฟฟิตต์เรียกคริสตจักรสู่การปฏิบัติเพื่อให้สำเร็จตามพระบัญชา คือ "ออกไป และทำให้ประชาชาติทั้งหมดกลายเป็นสาวก" จงเตรียมตัวที่จะถูกท้าทายและเปลี่ยนแปลง

ลอเรน คันทิงแฮม

ผู้ก่อตั้ง Youth With A Mission

บ็อบ มีอฟฟิตต์ตั้งคำถามที่น่าสนใจมากคือ "พระเยซูจะทรงทำอะไรถ้าทรงเป็นผู้นำชุมชนของคุณ" คำตอบของพระองค์ออกมาในรูปแบบของหนังสือที่อ้างอิงพระคัมภีร์อย่างสมบูรณ์ พร้อมด้วยกรยกตัวอย่างและบทเรียนต่างๆ ซึ่งสนับสนุนว่า คริสตจักร ท้องถิ่นเป็นตัวแทนซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

เดตชูโนะ ยามาโมริ

ผู้อำนวยการนานาชาติ คณะกรรมการเพื่อการประกาศโลกโลซานน์

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้คริสตจักรของพระองค์รุ่งเรืองและเติบโตด้วยการพอเพียงในตนเองและได้รับการจัดหาไว้ให้ได้อย่างมากมาย บ็อบ มีอฟฟิตต์สนใจความเชื่อนี้มาก และนำเขาไปสู่การพัฒนาสื่อการสอนที่ติดดินซึ่งขณะนี้ใช้อยู่ทั่วโลก เพื่อเป็นพระพรให้แก่คริสตจักร เมื่อผมใช้สื่อการสอนนี้ในอินเดียและได้เห็นคุณค่า ผมจึงแนะนำหนังสือนี้แก่คริสตจักรต่างๆ เพื่อพวกเขาจะได้มีอนาคตที่สดใสในยุคของความท้าทายทั้งปวง

ซิกา อาร์เลส

คณบดีคณะเพื่อการศึกษามิชชันอินเดีย

หนังสือ "ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน" ของ บ็อบ มีอพิพิตต์ เป็นหนังสือดีอีกเล่มหนึ่งที่ผู้นำทุกคนต้องอ่าน ผู้เขียนได้ถ่ายทอดหลักการทำพันธกิจของพระเยซูคริสต์ต่อชุมชนจากพระคัมภีร์ บทบาทของคริสตจักรที่ท้องถิ่นที่ต้องสร้างผลกระทบต่อชุมชน เพื่อให้ผู้นำพระทัยพระเจ้าสำเร็จและจากประสบการณ์ในการทำพันธกิจทั่วโลกของผู้เขียน เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับคริสตจักรไทยในวันนี้

ในนามคริสตจักรโปรเตสแตนต์แห่งประเทศไทย ขอขอบคุณองค์กร ฟู้ด พอร์ เดอะ ฮังกรี ประเทศไทย ที่ได้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ เพื่อผู้นำคริสตจักรที่เข้าร่วมการประชุมคองเกรสครั้งที่ 7 ขอพระเจ้าทรงอำนวยการพร

ศาสตราจารย์ดร.มาโนช แจ่มมุข

ประธานกรรมการประสานงานคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย

"เป็นที่ยอมรับกันว่าการแสดงความรักของพระเจ้าต่อชุมชน เป็นสะพานเชื่อมที่ดีเลิศในการช่วยชุมชนให้มาถึงพระคริสต์ ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ ได้ให้หลักการที่ชัดเจนมาจากพระคัมภีร์ และตัวอย่างที่น่าสนใจมากมายจากบางประเทศ ที่ประสบความสำเร็จในการทำดีต่อชุมชน จึงเชื่อว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเราในการทำพันธกิจที่แสดงความรักของพระเจ้าต่อชุมชนได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น"

ศจ.ดร.ธีระ เจนพิริยะประยูร

ศิษยาภิบาล.อาวุโส คริสตจักรมหาพรกรุงเทพ

ประธานกรรมการประสานงาน

เพื่อการประกาศและเพิ่มพูนคริสตจักรในประเทศไทย(กปพ.)

ถ้าเราอยากให้เห็น "คริสตจักรในทุกชุมชนเพื่อคนไทยทุกคนจะรู้จักบางคนที่รัก และติดตามพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง" หลักการในหนังสือเล่มนี้จะช่วยเราได้ คริสตจักรไทยจะมีแนวคิดใหม่ ๆ ในการเข้าถึงชุมชนและเป็นพระพรอย่างมากแก่ประเทศที่เรารัก ดร. บ็อบ มีอพิพิตต์ ให้หลักการจากพระคัมภีร์ที่เราทำได้

ศาสตราจารย์ยุทธศักดิ์ ศิริกุล

ผู้อำนวยการ Thailand Campus Crusade for Christ

ผลงานอื่นโดย บ็อบ มีอพิพิตต์ และ ฮาร์เวสต์

If Jesus Were Mayor (ฉบับแรกเริ่ม และสมบูรณ์)

BASICS Wholistic Discipleship

Book 1: Jesus the King

Book 2: The Image of God

Book 3: The Church

Wholistic Ministry Training

A Christian Response to Human Need

Biblical Wholism

Servanthood

The Kingdom of God

Kingdom Math

The Church as a Window

Seed Projects

Skills for Community Development

Participatory Learning

Leadership

Project Management

The Kingdom Lifestyle Series (with Darrow Miller and Scott Allen)

God's Remarkable Plan for the Nations

The Worldview of the Kingdom of God

God's Unshakable Kingdom

The Church as a Window (video)

A Vision for Carapita (video)

On Earth as It Is in Heaven (video series with Darrow Miller)

translates the limited use of...

It issues were major (certainly necessary)

BASIC WHOLESALE DISCIPLINE

- Book II: Jesus the King
- Book X: The Image of God
- Book XI: The Church

WHOLESALE MINISTRY TRAINING

- A Christian Response to Human Need
- Global Witness
- Servicehood
- The Kingdom of God
- Kingdom Man
- The Church as a Window
- Seed Projects

SKILLS FOR COMMUNITY DEVELOPMENT

- Participatory Learning
- Leadership
- Project Management

The Kingdom Lifestyle Series (with Lenox Miller and Scott Allen)

- God's Restorative Plan for the Nations
- The Witness of the Kingdom of God
- God's Restorative Kingdom

The Church as a Window (video)

A Vision for Europe (video)

On Earth as It is in Heaven (video) (with Lenox Miller)

ลิขสิทธิ์ของบิชอป

ถ้า **พระเยซู**
ทรงเป็น
ผู้นำชุมชน

การเปลี่ยนแปลงและ
ตริสตจักรท้องถิ่น

If Jesus Were Mayor
Transformation in the Local Church

บิชอป มิวฟีดด์

พร้อมด้วย คาร์ลา เกสซ์

เกศมาส แพ้วสกุล แปล

กรรณิการ์ ตริพลาวิเศษกุล เรียบเรียง

สนับสนุนโดย

โครงการผลิตสื่อและสิ่งพิมพ์ คริสตจักรมัคคะสัน

theVeritas@ymail.com

33 Soi Rajchavitee 4, Rachavitee Rd., Makkasan,
Phvathai Bangkok 10400, Thailand.

ฉบับนานาชาติ

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน (If Jesus Were Mayor Transformation and the Local Church)

Copyright © 2009 in Thai language by Thailand Food for the Hungry International (TFHI)
33 Soi Rajchavite 4, Rajchavite Rd., Makkasan, Phayathai, Bangkok 10400, Thailand,
Telephone +66(0)246 6977

Originally published by Harvest Copyright©2005 by Bob Moffitt.

ISBN 978-974-8285-06-1

ราคา 120 บาท รหัส TFHI001

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2009 จำนวน 6,000 เล่ม

อ้างอิงข้อพระคัมภีร์จาก

"คัดลอกหรืออ้างอิงข้อพระคัมภีร์จาก พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย สงวนลิขสิทธิ์โดย องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต ใช้โดยได้รับอนุญาตจากองค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต" เพื่อให้สอดคล้องกับต้นฉบับภาษาอังกฤษของหนังสือเล่มนี้ซึ่งอ้างอิงข้อความพระคัมภีร์จาก the Holy Bible, New International Version

หนังสือเล่มนี้โดยทั่วไปแล้วอ้างอิงข้อความพระคัมภีร์ใหม่จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ฉบับมาตรฐาน 2002 พระคัมภีร์เดิมปฐมกาลถึงเฉลยธรรมบัญญัติอ้างอิงเบญจบรรณ ฉบับมาตรฐาน 2006 นอกนั้นใช้ตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับ 1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ข้อมูลห้องสมุด

248.4

Bob Moffitt with Karla Tesch

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน / บ็อบ มีอฟฟิตต์ และ คาร์ลา เทสซ์

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: Thailand Food for the Hungry International (TFHI)

1. การดำเนินชีวิตคริสเตียน 2. ชื่อเรื่อง

จัดพิมพ์โดย : Thailand Food for the Hungry International(TFHI)

33 Soi Rajchavite 4, Rajchavite Rd., Makkasan, Phayathai, Bangkok 10400, Thailand,

Telephone +66(0)246-6977 Email:ino@fthithailand.org http:// www. fthithailand.

จัดจำหน่ายโดย: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร

433/11 ซ.สวนพลู 8 ถ.สาทรใต้ ยานนาวา กทม. 10120

โทร. 0-2286-1067-8 โทรสาร 0-2213-1259

อีเมลล์ ced@cedthai.org http:// www.cedthai.org

สารบัญ

คำนำ		9
ตอนที่หนึ่ง	วาระของผู้นำชุมชน	13
บทที่ 1	การเดินทางเริ่มต้น	15
บทที่ 2	ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน	21
ตอนที่สอง	การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมผ่านทางคริสตจักร: รากเหง้าทางพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์	31
บทนำ		32
บทที่ 3	การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและ คริสตจักรแห่งประวัติศาสตร์	37
บทที่ 4	วาระที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า	49
บทที่ 5	พระฉายาของพระเจ้าถูกเปิดเผย	63
บทที่ 6	วัตถุประสงค์ของคริสตจักร	71
บทที่ 7	คริสตจักรกับโลกทุกวันนี้	77
บทที่ 8	คุณลักษณะของคริสตจักรที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของพระเจ้า	99
ตอนที่สาม	คริสตจักรท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม	117
บทนำ		118
บทที่ 9	การเปลี่ยนแปลงผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่น	121
บทที่ 10	การจัดเตรียมคริสตจักรท้องถิ่นให้พร้อมสำหรับ การเป็นพยานแบบองค์รวม	141
บทที่ 11	คณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า: การทวิคูณเพื่อการรับใช้	165
บทที่ 12	เครื่องมือเพื่อใช้สำหรับการเปลี่ยนแปลง	177
บทส่งท้าย		185
ผลงานที่อ้างอิง		187
เกี่ยวกับผู้เขียน		191

คำนำ

คุณเคยคิดบ้างไหมว่า จะเกิดอะไรขึ้นหากพระเยซูทรงมาเป็นผู้นำชุมชน (นายกเทศมนตรี) ในจังหวัดของคุณ ผมไม่เคยคิด ผมทำงานท่ามกลางคนยากจนและไม่มีสิทธิ์ไม่มีเสียงในสังคมมาหลายปี ผมรู้ว่าสภาพของพวกเขาทำให้พระเจ้าพระทัยสลาย แต่วันหนึ่งเมื่อสี่ปีมาแล้ว ขณะที่ผมกำลังคุยกับศิษยาภิบาล ผู้ท้อใจในชุมชนสลัมเล็กๆ แห่งหนึ่งที่ประเทศฮอนดูรัส พระเจ้าทรงทำให้เราถูกคิดด้วยนิมิตที่เร้าใจและคำถามหนึ่งคือ "พระเยซูจะทรงทำอะไรหากทรงเป็นผู้นำชุมชน (นายกเทศมนตรี) ในจังหวัดของคุณ" เรานึกภาพว่า เราเดินไปตามท้องถนนต่างๆ กับพระองค์ เราเห็นพระองค์ทรงกันแสงเมื่อเห็นผู้คนทุกข์ทรมาน เราได้แวบเห็นนิมิตของพระองค์ที่มีสำหรับชุมชน คุณจะได้อ่านเรื่องราวนี้ด้วยตนเองในตอนหนึ่ง

คริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระคริสต์ในโลกนี้ มีศักยภาพและความรับผิดชอบอันน่าตื่นตะลึง พระเยซูทรงมอบอำนาจให้คริสตจักรทำภารกิจและทรงเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสรรพวันนั้นที่ฮอนดูรัส ผมรำพึงว่า "พระกายของพระคริสต์ควรจะใช้ชุมชนเหมือนอย่างที่พระเยซูจะทรงกระทำ" ผมเข้าใจว่าพระเยซูทรงผู้นำชุมชน (นายกเทศมนตรี) ในจังหวัดของเราจริงๆ เมื่อพระองค์ทรงทำงานผ่านตัวแทนซึ่งยังให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ตัวแทนดังกล่าวก็คือคริสตจักร...คือพวกเรานั่นเอง! นั่นเป็นแผนการของพระองค์ เป็นวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ ที่จัดเตรียมไว้ให้ตัวแทนของพระองค์ในโลกนี้

ผมตระหนักว่าเมื่อเห็นชื่อเรื่องของหนังสือเล่มนี้ บางท่านอาจคิดว่า "พระเยซูไม่ได้เสด็จมาเพื่อเป็นนักปฏิรูปสังคม!" ในแง่หนึ่ง คนเหล่านี้ก็คิดถูก ผมชื่นชมความคิดเห็นของออสวอลด์ แชมเบอร์ ที่ว่าคนพูดกันว่า พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อเป็นนักปฏิรูปสังคม ไร้สาระ! เราเองนั่นแหละคือ

นักปฏิรูปสังคมนั้น พระเยซูคริสต์เสด็จมาเพื่อเปลี่ยนแปลงเรา แล้วเราพยายามที่จะปิดความรับผิดชอบของตนโดยผลักการะไปให้พระองค์ เมื่อพระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงเราและแก้ไขความผิดพลาดของเรา หลักการเหล่านี้ของพระองค์ก็ทำให้เราเป็นนักปฏิรูปสังคมนั้นทันที หลักการเหล่านี้จะเริ่มต้นทำงานในทันทีในที่ที่เราอยู่...¹

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน เป็นเรื่องการประกาศในแบบที่นำชายหญิงมาสู่ความสัมพันธ์อันยั่งยืนและ "เปลี่ยนแปลง" กับพระคริสต์ แล้วจากนั้นคนเหล่านี้ก็จะทำให้ชาติของตนกลายเป็นสาวกของพระคริสต์ผ่านทางคริสตจักร

แต่เดิมหนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นสำหรับผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นในภูมิภาคซึ่งบางทีเรียกกันว่า "โลกสองในสาม" อย่างไรก็ตามพวกเขาถามผมว่า "ทำไมเขียนให้เฉพาะพวกเราอ่าน ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรทั่วทั้งโลกไม่จำเป็นต้องรู้หรือ อย่างน้อยได้รับการเตือนใจถึงความหมายที่แฝงอยู่ของการเป็นพระกายของพระคริสต์หรือหรือ"

แน่นอนว่า จำเป็นสำหรับพวกเขาและสำหรับเราทุกคน หลักการนั้นใช้ได้สำหรับทุกแห่ง ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ไหน ผมขอเชิญให้คุณอ่าน และผมจะอธิษฐานให้คุณพบว่า ข้อเขียนนี้ทำทนายและมีคุณค่า!

ผมขอขยายคำเชิญนี้ไปถึงคนในวงกว้างขึ้น ในหนังสือเล่มนี้ ผมกล่าวถึงคริสตจักรอนุรักษนิยม (อิวานเจลลิคัล คาร์ismatic หรือ เพ็นเตคอสต์) อยู่บ่อยๆ เรากับคริสตจักรกลุ่มเหล่านี้ได้พบปะกันบ่อยครั้งที่สุดในงานของเรา อย่างไรก็ตาม ผมขอเชิญผู้คนจากคริสตจักรทุกนิกายให้อ่านและค้นคิดว่า จะประยุกต์ใช้แนวคิดเหล่านี้กับสถานการณ์ของตนอย่างไร ผมมีความเชื่อมั่นอย่างหนึ่งว่า คริสตจักรเป็นหน่วยหลักของพระเจ้าที่จะใช้รักษาโลกที่แตกร้าวนี้ ความเชื่ออีกอย่างหนึ่งของผมก็คือ พระเจ้าทรงประสงค์จะสร้างเอกภาพขึ้นในหมู่พวกเรา ขณะรับใช้ร่วมกัน เชิญครับ โปรดอ่านหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าคุณจะอยู่ในนิกายใด!

¹ Oswald Chamber, *My Utmost Devotional Bible*

² พื้นที่ทางภูมิศาสตร์นอกโลกตะวันตก โดยเฉพาะเอเชีย แอฟริกา ลาตินอเมริกา รวมทั้งพื้นที่บางส่วนของยุโรปและอเมริกาเหนือ จำแนกโดยใช้สภาพความขาดแคลน โลกทัศน์ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ บางทีเรียกว่าโลกที่สาม (โดยใช้สภาพเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตเป็นตัวบ่งชี้) อย่างไรก็ตาม คำว่าโลกสองในสามเหมาะกว่าเพราะบ่งชี้เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลกที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เหล่านั้นได้ดีกว่า

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผมเขียนเพื่อพี่น้องของผมในคริสตจักรอนุรักษนิยมก็คือ คริสตจักรของพวกเขา มักจะจืดจางแคบๆ ไปที่การรับใช้ฝ่ายจิตวิญญาณจนเสียความสมดุล คนจำนวนมากไม่เคยเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงบัญชาลูกของพระองค์ให้ตั้งใจและกระตือรือร้นที่จะสำแดงพระเมตตาของพระองค์ต่อความแตกร้างทางกายและทางสังคม พวกเขา มักขาดกลยุทธ์ "คำอนุญาต" จากพระคัมภีร์ และทรัพยากรในยี่สิบปีที่ผ่านมาทุกแห่งที่ผมสอนซึ่งมีจำนวนกว่าสามสิบประเทศ ผมได้พบผู้นำคริสตจักรซึ่งมีความรู้สึกร้อนใจว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเขาให้ทำอะไรมากขึ้นและมากกว่าที่เป็นอยู่มาก เริ่มแรกหนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อพวกเขา แต่จะทำหายทุกท่านที่พร้อมจะนำตนเองและคริสตจักรของตนไปสู่การรับใช้ที่กว้างและลึกขึ้น

วาระของพระเจ้าเริ่มด้วยความรอดฝ่ายจิตวิญญาณของปัจเจกบุคคล ส่วนใหญ่โดยผ่านทางพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น แต่วาระที่สมบูรณ์ของพระองค์นั้นคือการส่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก ไม่ใช่อะไรที่น้อยไปกว่านั้น! คริสตจักรที่อุทิศตนให้แก่วาระที่กว้างขวางนี้ ก็นำบุคคลมาสู่พระคริสต์ และสันติสุขของพระเจ้ามาสู่ชุมชน เราจะดูพระคัมภีร์จากมุมมองของวาระอันครอบคลุมกว้างขวางของพระเจ้าที่มีสำหรับคริสตจักร เจ้าหน้าที่ของเราคนหนึ่งซึ่งเคยทำงานในพันธกิจอิวานเจลลิคัลตั้งข้อสังเกตว่า "ผมเคยสอนพระคัมภีร์ตอนนี้มามากครั้งเหลือเกิน แต่ไม่เห็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับสังคมในวงกว้างของพระคัมภีร์ตอนนี้เลย" ที่ความหมายนั้นก็ปรากฏชัดอยู่ตรงนี้" ผมเชื่อว่าเมื่อคุณได้อ่านหนังสือเล่มนี้ คุณจะได้รับการสำแดงแบบเดียวกัน ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชนยังได้รวบรวมเรื่องราว การรับใช้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากชีวิตจริงหลายเรื่อง เรื่องราวเหล่านี้กระจายอยู่ในหนังสือตลอดทั้งเล่ม ดังนั้นคุณจะได้พบกับบุคคลบางคนและคริสตจักรบางแห่งจากทั่วโลก ผู้มีคำตอบให้แก่ตนเองสำหรับคำถามที่ว่า "จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน (นายกเทศมนตรี) ในจังหวัดของเรา" ผมขอส่งเสริมให้คุณ "แปล" เรื่องราวเหล่านั้นให้เข้ากับบริบทของคุณ จงยึดเอาวิญญาณการอุทิศตน และการสร้างสรรค์ของพี่น้องชายหญิงของเราไว้

การเป็นเพียงอีกเสียงหนึ่งในขบวนการที่พระเจ้าทรงกำลังพัฒนาขึ้น ทำให้ผมต้องถ่อมลง และผมแบ่งปันนิมิตของผมจากมุมมองที่พระเจ้าประทานแก่ผม ณ

จุดนี้ในการเดินทางของผม ผมวิงวอนให้ประเมินสิ่งที่อ่านในหนังสือเล่มนี้โดยใช้พระวจนะ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรและการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณของพระองค์เป็นหลัก เจ้าหน้าที่ของเราคนหนึ่งที่มาปรึกษาว่า การอ่านต้นฉบับก็ไม่ได้ต่างอะไรกับการได้คุยกับผมอย่างยืดยาว ผมขอเชิญคุณให้มาคุยกันอย่างเพลิดเพลินและเป็นเวลานานๆ ด้วย ผมดีใจที่พระเจ้าให้โอกาสเราร่วมกันพิจารณาสิ่งที่แท้จริงแล้ว มีความสำคัญที่สุดในโลกสำหรับพระองค์

บ็อบ มีอฟฟิตต์

ป.ล.

หากคุณเห็นว่า ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้ชุมชน ฉบับย่อที่น่าสนใจและมีคุณค่า คุณอาจอยากอ่านฉบับเต็มด้วย

ตอนที่หนึ่ง

วาระของผู้นำชุมชน

...ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์
ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นอย่างนั้นในแผ่นดินโลก

มัทธิว 6:10

ជំហានទី ១

បណ្តុះបណ្តាល

សម្រាប់បុគ្គលិក

ឆ្នាំ ២០២៤

บทที่หนึ่ง

การเดินทางเริ่มต้น

การเดินทางของผม

พระเจ้าทรงประทานความปรารถนาอย่างแรงกล้าแก่ผมอย่างหนึ่ง ความปรารถนา ร้อนรนนั้นคือการที่พระกายของพระคริสต์โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักรท้องถิ่น จะเห็นและบรรลುವัตถุประสงค์ที่พระองค์ทรงสร้างคริสตจักรขึ้นมา นี่คือเรื่องราว ความเป็นมาว่าผมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้านี้ขึ้นมาได้อย่างไร เป็นเรื่องราว การเดินทางของผมทั้งที่เกิดขึ้นจริงๆ และในเชิงเปรียบเทียบ ผมเชื่อว่านี่จะช่วยให้คุณ เข้าใจมุมมองจากสิ่งที่ผมเขียน และเข้าใจเหตุผลที่ผมเสนอให้หลายคนถาม ตัวเองว่า พระเยซูจะทรงทำอะไรถ้าทรงเป็นผู้นำชุมชน

ผมต้องระวังที่จะไม่ให้ความปรารถนาอันร้อนรนที่ผมมีต่อคริสตจักร อยู่เหนือ การที่จะรู้จักพระคริสต์ผู้ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร ผมใคร่จะรู้จักพระคริสต์ เหนือสิ่งอื่นใด ดังที่อัครทูตเปาโลบอกคริสตจักรที่ฟีลิปปี¹ พวกเราผู้มีความร้อนรน ก็เสี่ยงที่จะมุ่งไปทำงานมากกว่าที่ผู้มอบหมายงาน เมื่อจุดสนใจของเราอยู่ที่อะไร ก็ ตาม แต่ไม่ใช่พระคริสต์ เราก็กทำให้ผลกระทบจากงานของเราลดน้อยลง เรี่ยวแรง สำหรับการเก็บเกี่ยวไม่ได้มาจากงานของเรา แต่มาจากผู้มอบหมายงานให้เรา พระเจ้า โปรดช่วยผมให้ปรารถนาพระองค์ก่อนสิ่งอื่นใด!

ผมเป็นบุตรชายของนักเทศนา ตั้งแต่วัยทารกจนถึงอายุสิบห้าปี คุณพ่อของผม เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรแบปติสต์ที่เปี่ยมด้วยรักในย่านของชนชั้นทำงาน ใจกลางเมืองลอสแอนเจลิส คุณพ่อคุณแม่ของผมเรียนในสถาบันพระคัมภีร์ของ ลอสแอนเจลิส ขณะนี้เป็นที่รู้จักในนามมหาวิทยาลัยไบโอบลา ที่นั่นเป็นที่ให้กำเนิด ความปรารถนาอันร้อนรนในการประกาศไปทั่วโลกแก่พวกท่าน พวกท่านเตรียมตัว

¹ ฟีลิปปี 3:7-10

ที่จะไปเป็นมิชชันนารีที่แอฟริกา แต่ก็ยอมรับการทำลายให้เกณฑ์คนใหม่และส่งคนอื่นไปแทน

ข้อความที่เขียนไว้เหนือสระรับัพติศมายังคงจารึกอยู่ในใจผม "จนกว่าทุกคนจะได้ยืมข่าวประเสริฐหนึ่งครั้ง ใครหรือมีสิทธิ์จะได้ยืมข่าวประเสริฐสองครั้ง" ครอบครัวของเราและคริสตจักรของเราสนับสนุนมิชชันนารี และมิชชันนารีที่มาเยือนได้พักในบ้านของเรา ผมได้ฟังเรื่องราวของพวกเขา พวกเขาเป็นวีรบุรุษของผม ผมอยากจะเป็นอย่างพวกเขา

เมื่อผมอายุสิบห้าปี คุณพ่อของผมเป็นเลขาธิการขององค์การแบ็บติสต์แห่งอาริโซน่า (Arizona Baptist Convention) ท่านมีนิมิตที่จะตั้งคริสตจักร ท่านได้ตั้งคริสตจักรกว่าร้อยแห่งในการรับใช้เป็นเวลาสี่สิบห้าปีของท่าน การประกาศไปทั่วโลกและการตั้งคริสตจักรเป็นธรรมเนียมตกทอดที่พิเศษมาก แต่ประสบการณ์ของผมในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ทำให้ผมค้นหาคำตอบอย่างหนักสำหรับคำถามที่ทำให้วุ่นวายใจ

ผมใช้เวลาสองปีในงานอาสาสมัครสันติภาพของอเมริกา (Peace Corps) โดยสอนหนังสือระดับมัธยมศึกษาที่ประเทศมาลาวี ทวีปแอฟริกา ผมทำงานอยู่ที่สถานีมิชชันในชนบท สภาพเหมือนกับที่ผมเคยได้ยินจากเรื่องเล่าสมัยเมื่อยังเป็นเด็กมาก มิชชันนารีทำงานได้ดี โรงเรียนนั้นนับว่าเป็นโรงเรียนที่ดีที่สุดทางด้านวิชาการแห่งหนึ่งในประเทศ โรงเรียนได้รับการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ มิชชันนารี รักนักเรียนอย่างแท้จริงและอยากให้อาสาสมัครเข้าไปหาพวกเขา ผมเองก็เช่นกันที่อยากจะทำนักเรียนของเรา มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเยซู และผมได้ร่วมกับมิชชันนารีคนหนึ่งในการอธิษฐานเพื่อเป็นการส่วนตัวสำหรับนักเรียนของเราตั้งแต่เข้ามิด

อย่างไรก็ตาม นักเรียนของเราบางคนหันหนีออกจากข่าวประเสริฐ ไม่ว่าจะถูกหรือจะผิด เขาจับข่าวสารอันหนึ่งได้ว่าชาวแอฟริกันที่มาเป็นคริสเตียนต้องทำตามแบบแผนของศาสนาคริสต์ของมิชชันนารี นักเรียนระแวงว่าจะตกเป็นอาณานิคมทางวัฒนธรรม และการระแวงนี้ทำให้นักเรียนจำนวนมากปฏิเสธวัฒนธรรมและความเชื่อของมิชชันนารีที่รักพวกเขาอย่างจริงใจ ณ จุดนี้ผมเริ่มสงสัยการประกาศข้ามวัฒนธรรม แต่ผมก็ยังเชื่อว่าผมได้รับการทรงเรียกสู่งานมิชชัน

หลังเสร็จจากงานอาสาสมัครสันติภาพของอเมริกา ผมเริ่มต้นการค้นหาซึ่งกินเวลาเกือบสองปีเพื่อที่จะเข้าใจงานมิชชันและบทบาทที่ผมน่าจะทำได้ในงานมิชชัน ผมใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะในการเดินทางส่วนใหญ่ผ่านพื้นที่ใต้เส้นศูนย์สูตรของแอฟริกา ซึ่งเป็นที่ที่ผมได้พบและใช้เวลาอยู่กับมิชชันนารีจำนวนมาก ในการเดินทางนี้ผมได้พบชายหนุ่มชาวแอฟริกันสองคนซึ่งได้กลายมาเป็นพี่น้องชีวิตของผม ขณะนี้พวกเขาเป็นผู้นำคริสเตียนในประเทศของเขา

ผมเดินทางโดยโบกรถไปทั่วดินแดนตะวันออกกลาง และเรียนปริญญาโทหนึ่งภาคการศึกษาที่ประเทศอิสราเอล ต่อมาที่ประเทศเบลเยียม ผมซื้อรถจักรยานยนต์สอง (มีชื่อเล่นเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า "ลูกเบ็ดขี้เเอร์") และขับไปอินเดียที่ซึ่งรถพังพร้อมกับความอ่อนล้าที่เกิดขึ้น ในช่วงสุดท้ายของการเดินทางผมบินไปยังเก้าประเทศในเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตลอดการเดินทางนี้ผมได้สัมผัสกับมิชชันนารีและคริสเตียนในประเทศนั้น ผมอยากรู้ว่าอะไรที่ใช้ได้ผลและไม่ได้ผลในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ ผมสรุปว่าการประกาศข่าววัฒนธรรมมีเหตุผลน่าเชื่อถือ แต่มีศักยภาพมากที่สุดเมื่อมิชชันนารีข่าววัฒนธรรมไม่ได้มาในฐานะเจ้านาย แต่มาในฐานะพี่น้องและผู้รับใช้คริสตจักรแห่งชาติ ผมยืนยันการทรงเรียกสู่งานมิชชัน ผมกลับบ้านและเข้าเรียนวิทยาลัยพระคริสตธรรมที่เมืองเดนเวอร์ทันที โดยเลือกสาขาเอกด้านงานมิชชัน โดยไม่รู้ตัว ผมได้มุ่งหน้าสู่ความเป็นจริงอันยากลำบากซึ่งจะเปลี่ยนความรู้สึกที่ผมมีต่อคริสตจักรอย่างสุดขีด

วิทยาลัยพระคริสตธรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในพันธกิจของชุมชน การตอบสนองของผมคือประสานงานให้เกิดโครงการใหม่เพื่อจัดหาที่ปรึกษาให้แก่เยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย เป็นเยาวชนเชื้อสายแอฟริกันอเมริกันและลาติน-อเมริกันเป็นจำนวนมาก แม้ว่าโครงการของเราเป็นโครงการคริสเตียนอย่างเปิดเผยทางศาสนาก็เต็มใจที่จะส่งเยาวชนของเขามาที่เรา คริสเตียนผู้ใหญ่สามารถให้มีมิตรภาพที่อบอุ่นด้วยรักและบอกเล่าเรื่องความเชื่อในพระคริสต์แก่เยาวชนผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นโอกาสอันสมบูรณ์ที่จะรวมพระมหาบัญชา² และพระมหาบัญชา³ เข้าด้วยกัน

² พระมหาบัญชา: พระเยซูตรัสว่าพระบัญญัติข้อแรกและข้อใหญ่ที่สุดคือ "จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า" ข้อที่สองคือ "จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง" รวมกันแล้วทั้งสองข้อสรุปกฎและคำสอนของพันธสัญญาเดิม (มัทธิว 22:37-40)

³ พระมหาบัญชา: พระเยซูตรัสกับสาวกให้ออกไปและนำชนทุกชาติให้มาเป็นสาวก ให้อัพบัตพวกเขา และสั่งสอนพวกเขา ให้เชื่อฟังพระบัญญัติ (มัทธิว 28:19-20)

อธิการบดีวิทยาลัยพระคริสตธรรมเขียนจดหมายถึงคริสตจักรท้องถิ่นส่วนผมก็ได้คุยกับคนที่คริสตจักรนักร้อย แต่ได้รับการตอบสนองเพียงเล็กน้อย บางทีความตึงเครียดทางเชื้อชาติในตอนนั้นทำให้ผู้คนหวาดกลัว ขอขอบคุณพระเจ้าที่เพื่อนของผมที่วิทยาลัยพระคริสตธรรมเต็มใจทำงานนี้ นักศึกษาวิทยาลัยพระคริสตธรรมสิบคนเริ่มสร้างความสัมพันธ์แบบเป็นที่ปรึกษาตัวต่อตัวให้แก่เยาวชน ผลลัพธ์ออกมาดีและศาลได้ส่งเยาวชนมาที่เราเพิ่มขึ้น เราพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะชักชวนคริสเตียนจากคริสตจักรท้องถิ่นให้มาร่วมด้วย แต่ก็ได้รับการตอบรับเพียงน้อยนิด ความจำเป็นนั้นมามากจนกระทั่งเราต้องยอมรับนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นคริสเตียนแบบไม่เต็มใจนัก ขณะที่พวกเขาแทบจะเรียกได้ว่าอ่อนวอนขอเข้ามาร่วมในโครงการ โครงการของเราเติบโตและกลายเป็นต้นแบบของชาติ แต่การเติบโตแท้จริงแล้วเนื่องมาจากคนที่ไม่ใช่คริสเตียนเต็มใจที่จะเป็นเพื่อนกับเยาวชน ผมรู้สึกผิดหวังยิ่งขึ้นเรื่อยๆ กับคริสตจักรที่เป็นธรรมเนียมสืบทอดของผม ผมไม่อยากจะข้องแวะกับผู้คนที่พูดถึงความรัก แต่ไม่เต็มใจที่จะช่วยเยาวชนที่มีปัญหาผู้ซึ่งหาไม่แล้วจะไม่ได้สัมผัสความรักของพระเจ้าเลย ผมรักพระเจ้า - แต่ผมโกรธ - โกรธคริสตจักรมาก

ท่ามกลางความสิ้นหวังของผม พระเจ้าได้ตรัสกับผมผ่านทางพระวจนะและคำอธิษฐาน พระองค์ทรงบอกผมว่า "บ๊อบ นี่คือคริสตจักรของเรา เจ้าสาวของเราเรารักเธอในสภาพที่เธอแตกร้างเช่นนี้ เราได้สละชีวิตเพื่อเธอ ถ้าเจ้ายังไม่รักเธอด้วยความรักของเรา เราก็คannotใช้เจ้าเพื่อช่วยเธอให้กลายเป็นอย่างที่เราตั้งใจได้"

ผมรู้สึกเหมือนกริชได้แทงเข้าไปในจิตวิญญาณของผม "พระเจ้า" ผมสารภาพ "โปรดยกโทษให้ผมด้วย ผมไม่สามารถรักคริสตจักรได้ถ้าพระองค์ไม่เต็มหัวใจของผมให้เต็มด้วยความรักของพระองค์ที่มีต่อเธอ แต่ผมเต็มใจ" พระเจ้าตอบคำอธิษฐานทุกวันนี้ผมรักคริสตจักรทั้งที่เธอแตกร้าง ความร้อนรนของผมคือการช่วยเยียวยาเธอ ผมได้รับการทรงเรียกสู่งานมิชชั่นใหม่ ไซ! ไซ! ผมเห็นว่างานมิชชั่นของผมคือเพื่อรับใช้คริสตจักร เพื่อช่วยเธอเรียกร้องสิทธิในมรดกของเธอ ในไม่ช้าผมเข้าร่วมในองค์กร Food for the Hungry เพื่อริเริ่มและกำกับดูแลโครงการอาสาสมัครไม่นานนัก พระเจ้าได้เปิดประตูถัดไป คือสู่คริสตจักรในโลกสองในสาม

การเดินทางของเรา

ผมก่อตั้งองค์การ Harvest ขึ้นในปี 1981 แรกเริ่มนั้นองค์การฮาร์เวสต์ได้จับคู่คริสเตียนในโลกสองในสามกับผู้เชื่อในอเมริกาเหนือ เรามีความสัมพันธ์แบบคริสตจักรต่อคริสตจักรเป็นจำนวนมาก เรายังได้จับคู่องค์กรคริสเตียน ตัวอย่างเช่น ศูนย์รับเลี้ยงเด็กตอนกลางวันของโดมิกันกับศูนย์ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนของอเมริกา ศูนย์ดูแลผู้ถูกไฟไหม้ของโดมิกันกับวิทยาลัยพยาบาลของสหรัฐอเมริกา สหกรณ์การเกษตรของไฮดีกับครอบครัวชาวอเมริกัน ความสัมพันธ์เหล่านี้มีเจตนาเพื่อช่วยคริสตจักรหรือกลุ่มที่ยากจนกว่าทางวัตถุ ได้แสดงความรักออกมาอย่างชัดเจนในชุมชนของพวกเขา มีการริเริ่มโครงการที่ดีมากมาย แต่ในความสัมพันธ์ของคริสตจักรบางแห่ง เราสังเกตว่าผู้นำคริสตจักรแข่งขันกันเพื่อจะควบคุมทรัพยากรที่มาจากคู่อเมริกาเหนือของตนไว้ในมือ คริสตจักรแห่งหนึ่งในโลกสองในสามเกิดการแตกแยกเนื่องจากเรื่องการควบคุมเงิน และศิษยาภิบาลตกสู่ช่วงแร้วของการทุจริต เรายังได้เห็นว่าองค์กรคริสเตียนท้องถิ่นที่เราจับคู่ให้ นั้น ไม่สามารถทำโครงการใหญ่ต่อไปได้ถ้าขาดทรัพยากรจากภายนอกมาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และนั่นไม่ใช่เป้าหมายของเรา!

ในปี 1986 คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ขององค์การฮาร์เวสต์ ได้คุกเข่าอธิษฐานอ้อนวอนขอพระเจ้าถึงทิศทาง พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน จุดสนใจของเราพุ่งมาที่คริสตจักรท้องถิ่น ไม่ใช่องค์กรคริสเตียนอื่นๆ และเราเริ่มย้ายจากโครงการที่ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากนอกชุมชนมามุ่งเน้นที่การอบรมผู้นำคริสตจักรท้องถิ่น และกลุ่มที่ประชุมเกี่ยวกับการทำตามพระคัมภีร์เพื่อให้พวกเขาใช้ชีวิตที่สำแดงความเชื่อด้วยทั้งคำพูดและการกระทำ โดยเริ่มต้นที่ทรัพยากรในท้องถิ่น

ความพยายามแรกสุดของเราเริ่มต้นที่ประเทศในแถบลาตินอเมริกาและคาริบเบียนห้าประเทศ ผลลัพธ์ข้างหน้าตื่นเต้น คริสตจักรเฝ้าดูพระเจ้าทำให้ความพยายามของพวกเขาเกิดผลวิเศษ ผู้คนซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนของพวกเขาแต่ก่อนไม่สนใจข่าวประเสริฐ ได้มาสู่ความเชื่อในพระคริสต์ผ่านทางการแสดงความรักของพระเจ้า คริสตจักรเติบโตขึ้น และคริสตจักรเหล่านี้เริ่มที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชนทางด้านจิตวิญญาณและทางกาย ชาวได้เผยแพร่ไปในแคววมิชชัน องค์การ Youth With

A Mission (YWAM) เชิญเราไปฝึกอบรมนักเรียนด้านพัฒนาชุมชนของพวกเขา ในปี 1997 องค์การฮาร์เวสต์ได้เริ่มทำงานร่วมกับองค์การ Food for the Hungry อย่างไม่เป็นทางการ การทำงานร่วมกันนี้เปิดโอกาสให้องค์การของเราได้อบรม คริสตจักร และมีชนที่เกี่ยวข้อกับคริสตจักรในสี่สิบกว่าประเทศ รวมทั้งบอก เล่านิมิตและกลยุทธ์สำหรับพันธกิจแบบองค์รวมทางพระคัมภีร์⁴ ได้มีการแปล หลักสูตรการฝึกอบรมของเราโดยกลุ่มชนท้องถิ่นมากกว่ายี่สิบภาษา กลุ่มชนท้องถิ่น ในสิบห้าประเทศได้ตั้งขึ้นมาเพื่อส่งเสริมและหนุนใจให้เกิดการเข้าถึงแบบนั้น ความเข้าใจอย่างง่าย ๆ นี้กำลังเปลี่ยนแปลงคริสตจักรและชุมชน พระเจ้าได้ทรง กระทำแล้ว และน่าประทับใจเมื่อมองดู

การเดินทางที่กำลักรุดหน้าของเรา

พระประสงค์ของพระเจ้าต่อคริสตจักรไม่ได้เปลี่ยน แต่ความเข้าใจของผม เปลี่ยนเมื่อผมยังคงเดินต่อไปบนทางที่พระเจ้าได้วางผมไว้ การทำงานร่วมกับองค์การ Food for the Hungry ไม่เพียงขยายโอกาสในด้านการฝึกอบรมของเรา แต่ยัง ขยายความคิดของเราอีกด้วย! พวกเราคิดว่าคริสตจักรนั้นต้องไม่เพียงแค่ส่ง ผลกระทบต่อชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ แต่ยังต้องสร้างคนในชาติให้เป็นสาวกด้วย และเราเห็นว่าโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์นั้นเป็นแก่นถ้าเราจะสร้างคนในชาติให้เป็น สาวก หรือจะรับใช้ชุมชนราวกับว่า ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน โลกทัศน์ คือ การรวบรวมหลักการพื้นฐานที่ผู้คนมองโลก และการดำเนินไปของโลก โลกทัศน์ทาง พระคัมภีร์บอกเราว่าเราเป็นชนชาติที่แตกร้าง ไร้ซึ่งการแทรกแซงจากพระเจ้า เรา จะไร้ซึ่งความหวัง แต่ด้วยข่าวประเสริฐจากพระเจ้าจึงมีความหวังที่จะเยียวยาความ แตกร้างของเรา! นี่คือโลกทัศน์ของเรา

...บัดนี้ขอเชิญพบกับผู้นำชุมชน ครับ!

⁴ พันธกิจองค์รวมทางพระคัมภีร์: พันธกิจที่สะท้อนให้เห็นถึงความห่วงใยของพระเจ้าต่อองค์รวมของมนุษย์และองค์รวม ของสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง ดังที่ได้แสดงไว้ในพระคัมภีร์

⁵ ตั้งแต่นั้น พระเจ้าได้ทรงนำองค์การทั้งสองให้ร่วมกันเป็นผู้ออกตั้ง Disciple Nations Alliance (DNA) (พันธมิตรเพื่อการสร้างสาวก)

บทที่สอง

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน

รับนิมิตแห่งวาระของพระเจ้าไว้

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ชุมชนของคุณจะเปลี่ยนไปอย่างไร? ¹ ผมมักจะถามคำถามนี้กับศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรในการประชุมของเราที่จัดขึ้นทั่วโลก คำตอบของพวกเขาช่วยให้พวกเขาได้รับนิมิตที่จะผูกพันคริสตจักรไว้ในชุมชนของตน

พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า "ที่ซึ่งไม่มีนิมิต ผู้คนจะพินาศ" ² ถ้าเยาวชนขาดนิมิตสำหรับอนาคตของเขา เขาก็ไม่รู้ว่าจะใช้เวลาอย่างไร เขาไม่มั่นใจว่าจะเลือกเส้นทางชีวิตอย่างไรดีและไม่ค่อยประสบความสำเร็จนัก อย่างไรก็ตาม เยาวชนที่มีนิมิตสำหรับอนาคตนั้น ไม่มีปัญหาในเรื่องการใช้เวลาหรือการตัดสินใจ เขาจัดการชีวิตให้เข้ากับนิมิตที่เฉพาะเจาะจงสำหรับอนาคตของเขา เช่นเดียวกัน คริสตจักรที่ขาดนิมิตก็ทำอะไรได้ไม่มากไปกว่าการรักษาสถานะที่เป็นอยู่ ซึ่งไม่ค่อยมีโอกาสจะสร้างผลกระทบในเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าในชุมชนนั้น แต่คริสตจักรที่มีนิมิต ก็มีโอกาที่จะสร้างสิ่งที่สำคัญขึ้นทั้งบนพื้นโลกและนिरันดรกาล เราไม่ได้ต้องการเพียงแค่นิมิตอะไรก็ได้ แต่เป็นนิมิตของพระเจ้าสำหรับผู้คนและโลกที่พระองค์ทรงสร้างและทรงรัก

ในการตั้งคำถาม เราไม่ได้จินตนาการว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาจริงๆ ในกายเนื้อและมาอยู่ในฐานะผู้นำชุมชน แต่เราจินตนาการว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าคุณลักษณะค่านิยม กฎ และคำสอนของพระเยซูเป็นพื้นฐานในการปกครองในชุมชนของเรา ความคิดเรื่องพระเยซูที่อยู่ในบทบาทผู้นำชุมชนนั้น เพียงเพื่อช่วยให้เราคิดว่าจะเป็นอย่างไรหากสิ่งที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ได้ถูกนำไปปฏิบัติในชุมชนและ

¹ ผู้นำชุมชน: ผู้นำหลักในชุมชนท้องถิ่น (เมื่อคุณอ่านโปรดแทนที่ด้วยคำที่คุณใช้เรียกผู้นำหลักในชุมชนท้องถิ่นของคุณ ชุมชนของคุณจะเป็นอย่างไร เมื่อพระเยซูทรงอยู่ในตำแหน่งนั้น)

² แปลจาก สุภาษิต 29:18 (KJV)

ในสังคม ทว่า เรารู้ดีว่าพระองค์ไม่ได้ตั้งแผนดินทางการเมืองขึ้นในโลก

เราไม่สามารถรู้แน่ชัดว่าพระเยซูจะทรงกระทำอะไรในฐานะผู้นำชุมชน แต่เราสามารถศึกษาพระคัมภีร์และขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยให้เราได้ว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นหมายถึงอะไรสำหรับชุมชนของเรา เราจำเป็นต้องรู้พระวาทะและบุคลิกลักษณะของพระเจ้า และได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ สิ่งที่พระเยซูจะทรงกระทำในฐานะผู้นำชุมชนจะสะท้อนให้เห็นถึงน้ำพระทัยหรือพระประสงค์ของพระบิดาที่มีต่อชุมชน พระเยซูทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดาเสมอ³ พระเยซูทรงสอนเราให้อธิษฐานต่อพระบิดาว่า "ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เรารับใช้ตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก"⁴ พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในโลก

ในขณะนี้ เช่นเดียวกับในสวรรค์ พระองค์ทรงปรารถนาเช่นนี้เพราะทรงรักเรา และโลกที่พระองค์ทรงสร้าง พระเจ้าทรงปรารถนาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา เราจะเรียนรู้ต่อไปว่าพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะคืนดีกับทุกสิ่ง

จงจินตนาการว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระประสงค์ของพระองค์ถูกทำให้สำเร็จในโลก เช่นเดียวกับกับในสวรรค์ อีกทางหนึ่งที่จะคิดถึงเรื่องนี้ก็คือ ให้ถามตัวเราเองว่า "จะเกิดอะไรขึ้นหากวันจันทร์หน้าตั้งแต่ 9 โมงเช้า ทุกคนในชุมชนเริ่มที่จะดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า?"

- จะเกิดอะไรขึ้นกับเราเป็นส่วนตัว ถ้าเราทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ในเรื่องความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น ในการดูแลร่างกายของเรา และในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า?
- จะเกิดอะไรขึ้นในครอบครัวของเรา ถ้าสมาชิกทุกคนทำตามพระประสงค์ ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ในเรื่องความสัมพันธ์ต่อกันและกัน?
- จะเกิดอะไรขึ้นในคริสตจักรของเราและคริสตจักรอื่นๆ ในชุมชนของเรา ถ้าผู้นำและสมาชิกทั้งหมดรักกันอย่างจริงใจ รับผิดชอบซึ่งกันและกัน เป็นปากเป็นเสียงให้ผู้อ่อนแอ และอยู่ร่วมกันอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน?

³ ยอห์น 15:10; ยอห์น 5:19

⁴ มัทธิว 6:10

- จะเกิดอะไรขึ้นในชุมชนของเรา ถ้าผู้นำทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิด
สาธารณประโยชน์ด้วยความซื่อสัตย์และใจที่ยึดมั่นในศีลธรรม?
- จะเกิดอะไรขึ้นถ้าไม่มีการคดโกง ความไม่ซื่อสัตย์ หรือการโกงกินใน
ธุรกิจภายในชุมชนของเรา?
- จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเด็กๆ เคารพและเรียนรู้จากพ่อแม่ของพวกเขา?
- จะเกิดอะไรขึ้นถ้าปราศจากการโกงกินในประเทศของเรา และมีแต่
ความยุติธรรมที่แท้จริง?

ครั้งหนึ่งเมื่อหลายปีมาแล้ว ผมกำลังอธิษฐานและคุยกับศิษยาภิบาลบางคน
ในชุมชนสลัมที่ประเทศฮอนดูรัส ทันใดนั้นเอง พระเจ้าก็ประทานเรื่องหนึ่งให้ผม
แบ่งปันกับพวกเขา เมื่อผมเล่าจบ เราได้ใคร่ครวญนิมิตของพระเจ้าที่มีสำหรับ
วัฒนธรรมที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นการเดินทางที่ผมไม่เคยลืม
เชิญมากับผมอีกครั้งและฟัง "คำอุปมาเรื่องฮวน"

คำอุปมาเรื่องฮวน

ฮวนรู้สึกถึงการทรงเรียกของพระเจ้าให้ย้ายไปอยู่ในที่ซึ่งยังไม่มีคริสตจักรใน
เขตเมืองที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และเริ่มตั้งคริสตจักร ที่จริงแล้วทุกครั้งที่เขา
โดยสารรถเมล์ไปและกลับจากการทำงาน รถเมล์ผ่านชุมชนที่คนเข้ามาอาศัยใน
ที่ดินร้างชื่อ ลาส พาลาส ฮวนรู้สึกว่ามีแรงดึงดูดอย่างประหลาดต่อผู้คนที่อาศัยอยู่
ที่นั่น เขาไม่ได้รับการอบรมมากมาย แต่เรียนไม่กี่วิชาในโรงเรียนพระคัมภีร์ภาค
พิเศษ สิ่งที่เขาหาคือความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเห็นผู้คนมารู้จักพระเยซู

ฮวนพูดคุยเรื่องนี้กับภรรยาและพวกเขาตกลงที่จะย้ายไปอยู่ที่ลาส พาลาส
พร้อมกับลูกสาวเล็กๆ สองคน พวกเขาเช่าเพิงไม้หลังเล็กห้องหนึ่ง ลาส พาลาส
ไม่มีน้ำประปา ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีโรงเรียน และไม่มีคลินิก ถนนเป็นฝุ่น ผู้คนยากจน
พวกเขาอาศัยอยู่ในเพิงที่มุงด้วยกระดาษน้ำมันดิน ดิบๆ ยางเก่าๆ กระดาษแข็ง
กระดานที่ไม่ใช่แล้ว และอะไรอื่นอีกที่พวกเขาจะหาได้เพื่อนำมาใช้ทำเป็นที่พักพิง
นี่เป็นการเป็นอยู่ที่ยากลำบากแต่ฮวนและภรรยาเชื่อว่าพระเจ้าทรงเรียกพวกเขาให้มา
อยู่และทำพันธกิจที่นั่น

¹ คำอุปมาเรื่องฮวน: บทความคัดลอกจาก "หนังสือที่พลิกฟื้นประชาชาติ" เขียนโดย ลอเรน คัมมิ่งแฮม/สนพ.แม่น้ำ บทที่ 2 หน้า 7

ส่วนทำงานตอนกลางวัน แต่เขาใช้เวลาเย็นค่ำเยี่ยมเยียนเพื่อนบ้านและเชิญพวกเขาไปที่บ้านเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ ส่วนทุ่มเทเวลาในช่วงสุดสัปดาห์ให้กับการเป็นศิษยาภิบาล ในเวลาเพียงไม่กี่เดือนกลุ่มเล็กๆ ที่ประกอบด้วยผู้หญิงและเด็กมารวมกันทุกวันอาทิตย์ที่บ้านที่มีหนึ่งห้องของฮวน ในอีกไม่กี่เดือนต่อมาพวกเขาสามารถเช่าห้องเพื่อใช้เป็นที่พักประชุม มีผู้หญิงประมาณยี่สิบคนและเด็กจำนวนมากในที่ประชุมของฮวน แต่ไม่มีผู้ชายเลย ผู้ชายในชุมชนชอบฮวนแต่คิดว่าศาสนานั้นมีไว้สำหรับผู้หญิงและเด็ก

ฮวนเป็นศิษยาภิบาลที่สัตย์ซื่อและเปี่ยมความรัก เขาตื่นขึ้นแต่เช้าทุกเช้าเพื่ออธิษฐานให้คนของเขาและเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ หลังจากหนึ่งปีแรก มีการสามัคคีธรรมที่ดีเกิดขึ้นแต่ไม่มีการเติบโตมากเท่าไร ฮวนและภรรยาพบว่าสภาพความเป็นอยู่ทำให้พวกเขาอ่อนแอลงทางกายภาพ ลูกๆ ของพวกเขาป่วยบ่อย เขาหาเงินได้ไม่เพียงพอที่จะพาเด็กๆ ไปรับการรักษาที่เหมาะสม ฮวนรู้สึกท้อใจ

เช้าตรู่วันหนึ่งราวๆ ตี 4 ฮวนลุกขึ้นมาอย่างเงิบๆ เช่นเคย เขาระวังที่จะไม่ทำให้ภรรยาและลูกๆ ตื่น เขาแขวนม่านพลาสติกไว้เพื่อแบ่งห้อง ตอนกลางคืนม่านแบ่งพื้นที่การนอนจากพื้นที่อยู่อาศัยซึ่งประกอบด้วยโต๊ะหนึ่งตัวและเก้าอี้สี่ตัว ฮวนนั่งที่โต๊ะและจุดไส้เทียนในกระป๋องนมเก่าซึ่งเต็มไปด้วยพาราฟินและใช้เป็นตะเกียง เขาเปิดพระคัมภีร์และเริ่มอ่าน เขานี้เขากำลังอ่านอิสยาห์ 58 เขาอ่านถึงว่าพระเจ้าทรงหวังโยผู้หิว คนเปลือยกาย คนไร้บ้าน ผู้ถูกบีบบังคับ หัวใจของฮวนร้องทูลต่อพระเจ้าอย่างเงิบเงิบว่า "พระเจ้า ผมเห็นว่าพระองค์ทรงหวังโยคนยากจนในพระคัมภีร์ แต่ทำไมผมไม่เห็นเป็นอย่างนั้นในที่ลาส พาลาสนี่บ้างครับ?" ฮวนรู้สึกหัวงัวหมวกจากความจำเป็นของผู้คนของเขา และน้ำตาก็หลังรดแก้มของเขาเมื่อเขาอธิษฐาน เมื่อเขากำลังใคร่ครวญเรื่องความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ของเขาและสิ่งที่เขากำลังอ่านอยู่ก็มีเสียงเคาะเบาๆ ที่ประตู

ฮวนเดินไปที่ประตูในทันทีแต่ไม่ได้เปิดประตู เป็นอันตรายที่จะเปิดประตูให้คนแปลกหน้าในเวลามืด "นั่นใครนะ?" ฮวนกระซิบ

เสียงที่นุ่มนวลจากอีกฝั่งหนึ่งตอบว่า "เราคือเยซู ฮวน"

"จริงๆ แล้วคุณเป็นใคร?" ฮวนถาม

เสียงนั้นตอบอีกครั้งว่า "เราคือเยซู ฮวน"

เสียงนั้นอ่อนสุภาพมากจนกระทั่งฮวนเกือบจะเชื่อว่าเป็นพระเยซู เขาเลื่อนกลอนประตูออกอย่างเงียบเชียบและค่อยๆ แง้มประตูออกเล็กน้อย เขาเห็นเงาของชายคนหนึ่งในความมืด และเขาดูท่าทางไม่น่ากลัว ฮวนเปิดประตูออกมากขึ้นอีกเล็กน้อย และกล่าวว่า "เข้ามา"

แต่พระเยซูตรัสว่า "ไม่ ฮวน เราได้ยินเสียงเจ้าร้องทูลเมื่อเช้านี้ เรามาเพื่อเจ้าจะได้ชี้ให้เราเห็นสิ่งที่ทำให้เจ้าไม่สบายใจในลาส พาลาสนี้"

ฮวนก้าวออกไปข้างนอกอย่างรวดเร็วและเงียบกริบด้วยความรู้สึกประหลาดใจเล็กน้อยที่เขาเชื่อฟังคำเชื่อเชิญนี้ ฮวนเปิดประตูข้างหลังพวกเขา ฮวนกล่าวว่า "ตกลงพระเยซู แต่เดินใกล้ๆ ผมไว้นะครับ นี่เป็นฤดูฝนและผมรู้ว่าจะเดินทางไหนเพื่อหลบหลุมโคลน"

"ตกลง ฮวน" พระเยซูตรัส "เราจะตามเจ้าไป"

พวกเขาเริ่มเดินทางตามทางที่คาดเดายาก ขณะที่เดินไปฮวนคุยกับพระเยซู "พระเยซูครับ ที่เพิงหลังนั้น มีแม่คนหนึ่งซึ่งเลี้ยงลูกโดยลำพัง เธอขายเรือนร่างในบ้านของเธอต่อหน้าเด็กเล็กๆ ของเธอ เพื่อจะหาเงินเป็นค่าอาหาร" พวกเขาเดินต่อไปอีกเล็กน้อย "และในเพิงกระต๊อหน้ามันดินนั้นมีครอบครัวหนึ่ง ผู้ชายติดเหล้า เขามักเมากลับบ้านและทุบตีภรรยาและลูกๆ ผู้คนทั่วบริเวณได้ยินเสียงเขาแผดเสียงพระเยซูครับ ผมไม่สามารถทนได้เมื่อผมได้ยินเสียงกรี๊ดร้อง แต่ผมก็ไม่สามารถทำอะไรได้" พวกเขาเดินต่อไปและฮวนกล่าวว่า "ปิดพระนาสิกไว้นะครับ เมื่อเราผ่านที่นี่ไป ที่นี่คือที่ผู้คนมาทิ้งขยะและใช้ห้องสุขา" พวกเขาได้ยินเสียงหนูวิ่งวนอยู่ในกองขยะ แล้วฮวนก็ชี้ไปที่เพิงอีกหลังหนึ่ง เพิงนี้ใหญ่กว่าทุกเพิง ฮวนกล่าวว่า "พระเยซูครับ 'ประชาชน' ของลาส พาลาส อาศัยอยู่ที่นี้ เขาชอบที่จะรู้สึกมีอำนาจ เขาเรียกเก็บเงินและบอกผู้คนว่าจะใช้เพื่อนำน้ำประปาและไฟฟ้ามาที่นี่ แต่ทุกคนรู้ว่าเขาใช้เงินนั้นไปกับสุราและนารี" แล้วฮวนก็เลียวที่มุม เดินลงเขา และเริ่มจะเดินวนกลับไปที่พักพวกเขาเริ่มต้น ฮวนชี้ไปที่เพิงเล็กๆ ที่กั้นบังของหุบเขา "พระเยซูครับ" เขากล่าว "นี่เป็นหนึ่งในเรื่องที่เศร้าที่สุดสำหรับผมในลาส พาลาส "ผู้หญิงที่อาศัยอยู่ที่นั่นถูกทอดทิ้งโดยพ่อของลูกสามคนของเธอ เมื่อไรที่ฝนตก น้ำสีดำท่วมเพิงของเธอ พวกเขาอนอนบนพื้น เธอต้องอุ้มลูกไว้เพื่อพวกเขาจะไม่จมน้ำ!"

ฮวนได้ยินเสียงใครคนหนึ่งร้องไห้เบาๆ เขามองไปรอบๆ เขาสามารถบอกได้จากไหล่ที่สั่นของพระเยซูว่าพระองค์กำลังทรงพระกันแสง ฮวนเห็นว่าสิ่งเดียวกันที่ทำให้หัวใจของเขาละลายก็ทำให้พระทัยของพระเยซูละลายเช่นกัน! พระเยซูทรงหันมาและตรัสด้วยพระสุรเสียงที่แตกพร่าว่า "ฮวน เราอยากจะแสดงพระประสงค์ของเราสำหรับลาส พาลาส ให้เจ้าเห็น"

ฮวนไม่รู้ว่ามีอันเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่ทันใดนั้นเขาและพระเยซูกำลังมองลงมาที่ลาส พาลาส ฮวนสามารถเห็นชุมชนทั้งหมด พระเยซูเริ่มตรัสถึงบ้านที่พอเพียงทันใด นั้นเพียงเท่านั้นได้กลายเป็นที่พักพิงที่เรียบง่ายหลังเล็กๆ ไม่ได้หรูหรา แต่ก็ดูดี พระเยซูตรัสเรื่องงานและฮวนเห็นผู้คนในลาส พาลาสไปทำงาน ฮวนสามารถบอกได้ว่างานไม่ได้เงินมากนัก แต่เขาสามารถบอกได้ว่างานให้เงินเพียงพอที่จะจุนเจือครอบครัวในลาส พาลาส พระเยซูตรัสเรื่องน้ำประปา ทันใดนั้นก็มียุ้งน้ำประปาตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมทั่วไปในชุมชนและทุกคนมีน้ำสะอาดใช้ พระเยซูตรัสเรื่องการศึกษาและสาธารณสุข ฮวนเห็นกับตาว่ามีโรงเรียนหนึ่งแห่งและคลินิกหนึ่งแห่ง พระเยซูตรัสเกี่ยวกับความงามฮวนเห็นขยะหายไป ที่นั่นกลายเป็นสนามที่มีต้นไม้ดอกไม้ และมีเด็กๆ เล่น! พระเยซูตรัสเรื่องครอบครัวที่ดี ซึ่งผู้ชายและผู้หญิงและเด็กๆ เคารพและรักซึ่งกันและกัน แล้วพระเยซูตรัสเรื่องการรักษาฝ่ายจิตวิญญาณ ฮวนเห็นคริสตจักรเล็กๆ ของเขาเต็มไปด้วยครอบครัว รวมทั้งผู้ชายด้วย เขารู้สึกตื่นเต้นมาก! เขาคิด "นี่เป็นชุมชนอย่างที่ผมอยากให้เป็น!"

แน่นอน พระเยซูอ่านความคิดของเขาแล้วตรัสว่า "ฮวน นี่คือพระประสงค์ของเราต่อลาส พาลาส เราต้องการให้เจ้าเล่าแผนการของเราและนำพวกเขาไปให้สำเร็จ"

"แต่, พระเยซูครับ" ฮวนประท้วง "ผมทำอย่างนั้นไม่ได้! ที่ประชุมเล็กๆ ที่มีแต่ผู้หญิงและเด็กของผมจะทำอะไรได้? พวกเรากำลังต้องดิ้นรนเพื่อแค่จะอยู่รอด!"

"ฮวนฟังเรา เราอยากให้คุณบอกเล่าผู้คนที่นี่เรื่องแผนการของเรา แล้วเราอยากให้คุณสอนทักษะให้แก่ที่กลุ่มที่คริสตจักรเพื่อเริ่มรับใช้เพื่อนบ้าน เยี่ยมเยียนคนป่วย เยี่ยมแม่ที่เลี้ยงลูกโดยลำพัง แบ่งปันกับเพื่อนบ้าน พวกเขาสามารถนำข้าวหนึ่งถ้วย สบู่เล็กๆ หนึ่งก้อน น้ำตาลและเกลือจำนวนหนึ่ง ผักบ้างเล็กน้อย และเสื้อผ้ามาเพิ่มที่คริสตจักรในวันอาทิตย์ แล้วรวบรวมใส่ตะกร้าเพื่อนำไปให้ผู้มี

ความจำเป็นมากกว่า พวกเขาควรทำอย่างนี้ทุกอาทิตย์ แล้วเจ้าจงไปพัฒนาความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของเมืองนี้ สํารวจดูว่าอะไรที่จำเป็นสำหรับการนำน้ำประปาและไฟฟ้ามาสู่ลาส พาลาส..."

"พระเยซูครับ" ฮวนกล่าว "เราจำเป็นต้องมองและยอมรับสถานการณ์ตามความเป็นจริงครับ สิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นหรือครับ ผม..."

"ฮวน ใครเป็นผู้เนรมิตสร้างโลก?"

"พระองค์ครับ แต่..."

"ฮวน ใครเป็นผู้แยกทะเลแดงออกเพื่อให้ลูกหลานอิสราเอลได้ข้ามไป?"

"พระองค์ครับ แต่..."

"ฮวนเราเป็นอย่างไรเหมือนเมื่อวาน วันนี้ และตลอดไป เจ้าทำส่วนของเจ้า และเราจะทำส่วนที่เหลือ บางสิ่งจะยังไม่สำเร็จจนกว่าเราจะกลับมาแต่เราอยากให้เจ้าเริ่มกระบวนการ เจ้าและกลุ่มเล็กๆ ของเจ้าเป็นทูตของเรา เป็นตัวแทนของเรา เมื่อเจ้าเชื่อฟัง เราจะเริ่มเยียวลาส พาลาส"

ฮวนกำลังคิดถึงสิ่งที่พระเยซูตรัส ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงไถ่ขัน เขาได้ยินเสียงกรรยาเริ่มขยับตัวหลังม่านกันห้อง เขามองไปรอบๆ เขากำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะตะเกียงน้ำมันดับไปแล้ว ตอนนั้นข้างนอกสว่างแล้ว

ฮวนมองไปรอบๆ เพื่อหาพระเยซู แต่เขาไม่พบใคร "เกิดอะไรขึ้น?" ฮวนคิด "หรือว่าเราเห็นนิมิต? หรือว่าเราฝันไป?" ฮวนไม่อาจรู้ได้ แต่เขารู้แน่ๆ ว่าพระเยซูได้พบเขา และเขาก็มีนิมิตใหม่สำหรับคริสตจักรและชุมชนลาส พาลาส

.....

ผมเชื่อว่านี่คือสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้เกิดขึ้นกับชุมชนของฮวนและของคนอื่นๆ ที่จริงผมได้เล่าคำอุปมานี้ให้ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นในหลายประเทศฟัง เพื่อให้ส่งเสริมเรื่องนิมิตและความหวัง

ณ จุดนี้ผมได้ตั้งคำถามและเล่าคำอุปมา โดยหวังว่าคุณจะเริ่มพิจารณาคำถามที่ว่า "ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ชุมชนของคุณจะเปลี่ยนไปอย่างไร?" ผมอยากเล่าความคิดของผมให้คุณทราบ ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ผมคิดว่าพระองค์จะทรงกระทำหลายสิ่งดังนี้

- พระองค์จะทรงดำเนิน ชีวิต ที่เป็นแบบอย่างว่า การกระทำตามพระ-
ประสงค์ของพระบิดานั้นเป็นอย่างไร
- พระองค์จะทรงช่วยให้ผู้คนใน คริสตจักร ตระหนักถึงบทบาทของตน
ทำตามแบบอย่างของพระองค์ ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระบิดา และ
ส่งเสริมพระประสงค์ของพระบิดาด้วยความตั้งใจในทุกๆ ที่ที่พวกเขาไป
และในทุกๆ อย่างที่พวกเขาทำ
- พระองค์จะทรงแน่ใจว่า ชุมชน รู้พระประสงค์ของพระบิดาสำหรับทุกด้าน
ของชีวิตชุมชน ได้แก่ ธุรกิจ การศึกษา สาธารณสุข ตำรวจ ที่พักอาศัย
และด้านอื่นๆ ทุกด้าน
- โดยพระเมตตาที่พระองค์มี พระองค์จะทรงสำแดงประโยชน์ของการทำ
ตามและอันตรายของการไม่ใส่ใจแผนการของพระบิดา พระองค์จะให้ทาง
เลือกแก่ประชากรทุกคนในการยอมรับหรือปฏิเสธแผนการนั้น

การค้นพบและกระทำตามพระประสงค์ของพระบิดานั้นเป็นงานที่ใหญ่มาก!
พระเยซูไม่ใช่ผู้นำชุมชนของเราทางกายภาพ พระองค์ไม่ได้ทรงมาเคาะที่ประตูบ้าน
เราเหมือนฮวน และประทานนิมิตอย่างเหนือธรรมชาติกับทรงสำแดงพระเมตตา
ของพระองค์ เมื่อรู้เช่นนี้ เพื่อนร่วมงานของผมคนหนึ่งที่มีปัญหาในการนี้ภาพ
พระเยซูคริสต์ในบทบาทเจ้าหน้าที่ชุมชน ได้ถามคำถามดั้งเดิมในรูปแบบใหม่ เธอ
ถามว่า "ถ้าฉันเป็นผู้นำชุมชนและสามารถกระทำตามพระประสงค์ของพระเยซู
ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชุมชนของฉันจะเป็นอย่างไร?"

นี่เป็นคำถามที่สำคัญและควรค่าที่จะไตร่ตรอง อย่างไรก็ตาม งานนั้นใหญ่เกิน
ไปสำหรับคนเพียงหนึ่งคน! ถ้ามีเพียงองค์กรหนึ่ง คือกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่สามารถ
ถูกเตรียมให้พร้อมสำหรับการนี้ ...กลุ่มหนึ่งที่ปะปนอยู่ในทุกภาคส่วนของชุมชน
...กลุ่มหนึ่งที่มีหลักศีลธรรมที่ดี ...องค์กรหนึ่งที่เป็นตัวแทนของทุกอายุและทุกด้าน
ของสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ได้แก่ บัณฑิต บุคคล ครอบครัว ละแวกข้างเคียง ธุรกิจ
ท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษา สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมทาง
กายภาพ

ที่จริงแล้ว มีกลุ่มดังกล่าวอยู่ นั่นคือคริสตจักร! คริสตจักรอยู่ในตำแหน่งพิเศษสุดที่จะสนับสนุนและทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าในแต่ละภาคส่วนก้าวหน้าโดยผ่านทางสมาชิกที่มีความหลากหลาย

เราขึ้นต้นบทนี้ด้วยการถามว่า พระเยซูจะทรงกระทำอะไร ถ้าทรงเป็นผู้นำชุมชนบางที่เราอาจจำเป็นต้องถามอีกแบบหนึ่งว่า "พระเยซูจะทรงกระทำอะไร ถ้าพระองค์ทรงกระทำพันธกิจที่ผ่านผู้คนของพระองค์ คือ คริสตจักร?" พระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่และจัดเตรียมคริสตจักรให้พร้อมเพื่อจะนำพระประสงค์ของพระองค์มาดำเนินการในส่วนต่างๆ ของชุมชนที่ผู้คนของพระองค์พักอาศัยและทำงานอยู่ เราคือ คริสตจักรที่รับใช้พระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้เหมือนดังเช่นที่กระทำในสวรรค์ เมื่อเราทำเช่นนั้น ผมเชื่อว่าความพยายามของเราจะคล้ายคลึงกับกิจการของคริสตจักรในประวัติศาสตร์ ตั้งแต่คริสตจักรยุคต้นๆ คนของพระเจ้าก็หวังใยผู้อื่นและมีอิทธิพลต่อสังคมรอบๆ พวกเขา ราวกับว่าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน

ตอนที่สอง

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม
ผ่านทางคริสตจักร

รากเหง้าทาง

พระคัมภีร์และประวัติศาสตร์

เพื่อบัดนี้เหล่าเทพผู้ครองและเทพผู้ทรงอำนาจในสวรรค์สถาน
จะได้เห็นถึงพระปรีชาญาณอันลึกซึ้งของพระเจ้า

ผ่านทางคริสตจักร

เอเฟซัส 3:10 (อมตธรรมร่วมสมัย)

(เพิ่มการเน้นคำ)

บทนำสู่ตอนที่สอง

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ผ่านทางคริสตจักร รากเหง้าทางพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์

"พระเยซูจะทรงกระทำอะไร ถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน?" นี่เป็นคำถามหลักที่เราถามในหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าเราจะกำลังมองหาการแสดงความสามารถเล็กๆ น้อยๆ ในละแวกใกล้เคียง หรือการเลิกทาสในจักรวรรดิอังกฤษ

เรายังพิจารณาคำถามอื่นๆ อีกด้วย ได้แก่ บทบาทของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรคืออะไร คริสตจักรจะทำอะไรให้แก่สังคมที่พระเจ้าได้จัดวางคริสตจักรไว้ได้บ้าง? เป็นสิ่งสำคัญที่สุดหรือเปล่าที่จะนำผู้หลงหายมาสู่พระคริสต์ ควรสั่งสอนและให้กำลังใจแก่ผู้เชื่อในการสร้างสาวกทางจิตวิญญาณหรือไม่? ควรเป็นปากเป็นเสียงให้คนอ่อนแอในสังคม ทำพันธกิจกับมนุษย์ผู้กำลังทุกข์ทรมาน หรือจัดการกับปัญหาความอยุติธรรมทางสังคมที่พระเจ้าทรงเกลียดชังหรือไม่? หรือคริสตจักรมีวัตถุประสงค์อันกว้างใหญ่ที่เริ่มต้นด้วยความรอดทางจิตวิญญาณ แต่ยังคงดำเนินต่อไปเพื่อเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของตนหรือไม่?

ในบทต่อไป เราจะพิจารณารากเหง้าทางพระคัมภีร์และทางประวัติศาสตร์ของเราในฐานะที่เป็นตัวแทนการเปลี่ยนแปลงในโลก เราค้นพบหลักการผ่านพระคัมภีร์และสิ่งเกิดหลักการผ่านประวัติศาสตร์ ซึ่งหลักการนี้เป็นพื้นฐานสนับสนุนหนังสือตอนที่เหลือ เป็นส่วนที่ช่วยจัดเตรียมคริสตจักรท้องถิ่นให้พร้อมสำหรับงานของพวกเขา

คริสตจักรของพระเยซูคริสต์เป็นตัวแทนสำคัญที่สุดของพระเจ้าที่จะแสดงพระประสงค์ของพระองค์บนโลกนี้! เมื่อเชื่อเช่นนั้นแล้ว เราคาดหวังที่จะเห็นการ

เปลี่ยนแปลงที่เห็นได้อย่างชัดเจนมากในสังคม และวัฒนธรรมที่คริสตจักรตั้งอยู่
แน่นอน คริสตจักรในประวัติศาสตร์กำหนดวัฒนธรรมของตน! ทว่า ณ วันนี้เป็น
อีกเรื่องหนึ่ง คริสตจักรคริสเตียนเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก แต่การเพิ่มจำนวน
ขึ้นอย่างมากมายไม่ได้ส่งผลกระทบที่สังเกตเห็นได้ต่อสังคม แม้ในวัฒนธรรมที่เกือบ
ครึ่งของประชากรอ้างว่าเป็นคริสเตียน ก็ยังเกิดการทุจริตในการปกครองและธุรกิจ
ผู้คนใช้ชีวิตโดยขาดความยำเกรงพระเจ้าผู้ทรงสร้างของพวกเขา หรือซึ่งกันและกัน
และชาติกับเผ่าก็สู้รบกัน นำเศรัที่ทำการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในประเทศที่ประชากรส่วน
ใหญ่อ้างว่าเป็นคริสเตียน

ทำไมคริสตจักรจึงไม่ได้เปลี่ยนแปลงโลกรอบๆ ตน ในระดับโลก บางทีความ
ขาดแคลนที่สำคัญคือความเข้าใจทางพระคัมภีร์ในเรื่องพระประสงค์ของพระเจ้าที่มี
ต่อคริสตจักรของพระองค์ โปรดทราบ หากคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ขาดความ
เข้าใจทางพระคัมภีร์ในเรื่องบทบาทของตน คริสตจักรก็ไม่สามารถบรรลุหรือมีความ
ปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อพระประสงค์ของพระเจ้า

คริสตจักรจำนวนมากในยุคนี้มักจะพูดว่า งานอันดับแรกของพวกเขาคือการทำ
ตามพระมหาบัญชาของพระคริสต์ คือ "จงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของ
เรา จงบังเกิดมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์
และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราสั่งพวกท่านไว้" แต่บ่อยครั้งคริสตจักร
เหล่านี้ ไม่ว่าจะเสรีนิยมหรืออนุรักษนิยมในทางศาสนศาสตร์ ต่างไม่สามารถ
ทำตามพระมหาบัญชาได้อย่างครบถ้วน

สายอนุรักษนิยมของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่รู้ว่าพระมหาบัญชาสัมพันธ์กับ
การประกาศและการตั้งคริสตจักร แต่ไม่ค่อยตระหนักว่าพระมหาบัญชายังให้เราสร้าง
คนในชาติให้เป็นสาวก และดำเนินชีวิตภายใต้พระคริสต์ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
และองค์จอมกษัตริย์ด้วย (อนุรักษนิยม อ้างอิงถึง อีแวนเจลิคัล คาร์ริสมาติก
เพ็นเตคอสต์ และประเพณี ความเชื่ออื่นที่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่ได้รับการ
เปิดเผยจากพระเจ้า และความรอดฝ่ายวิญญาณโดยส่วนบุคคลเป็นแก่นสาระสำคัญ)

สายเสรีนิยมรู้ว่าคริสตจักรต้องส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างแรง แต่ไม่ค่อย
ให้ความสำคัญต่อการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณของแต่ละบุคคล (คริสตจักรเสรีนิยม

รวมถึงนิกายหลักๆ และคริสตจักรกับองค์กรอื่นๆ ที่อ้างอิงพระคัมภีร์ แต่ตีความโดยให้พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจน้อยกว่าที่สายอนุรักษนิยมใช้ ความเชื่อหลักคือ คริสตจักรมีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ต่อสังคมในการที่จะเป็นปากเป็นเสียงแทน และทำพันธกิจกับสมาชิกผู้อ่อนแอของสังคม)

คริสตจักรทั้งสองสายไม่สามารถกระทำตามพระมหาบัญชาได้อย่างครบถ้วน! พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนว่า วัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรนั้นกว้างไกลกว่าการประกาศ กว้างขวางกว่าการตั้งคริสตจักร ลึกกว่าการสร้างสาวกทางจิตวิญญาณ ใหญ่กว่าการแก้ปัญหาความอยู่ดีธรรมทางสังคม มากกว่าการเลี้ยงดูผู้หิวโหย

กลยุทธ์ของพระเจ้านั้นทั้งสำหรับ การประกาศ และ การสำแดง ซึ่งข่าวประเสริฐ ผมเขียนถึงเรื่อง การสำแดง เป็นหลักในหนังสือเล่มนี้ แต่ทั้งคู่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารข่าวประเสริฐ นักบุญฟรานซิสกล่าวไว้อย่างคมคายว่า "เผยแพร่นิวส์ประเสริฐทุกเวลา และใช้คำพูดเมื่อจำเป็น"² คริสตจักรและผู้นำคริสตจักรต่างๆ เข้าใจสิ่งนี้มากขึ้นและมากขึ้น เมื่อคนจากทุกประเพณีความเชื่อซึ่งยึดถือพระคัมภีร์ว่ามีสิทธิอำนาจ ได้ยินว่าความคิดเห็นที่พวกเขาเชื่อนั้นสะท้อนออกมาจากพระวาระของพระเจ้า พวกเขาจึงยอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นนั้นๆ พวกเขาเตรียมพร้อมและรอที่จะเรียนรู้ที่จะเป็นคนและคริสตจักรตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผมมีความหวังที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้ายังทรงนำคริสตจักรของพระองค์ต่อไป!

หลักการพื้นฐานสำหรับตอนที่สอง

หลักการพื้นฐานนั้นเป็นฐานสำคัญของการใช้เหตุผลและการกระทำของเรา หลักการพื้นฐานกำหนด ความคิด และ กระทำ ของเรา ในกรณีนี้ หลักการพื้นฐานกำหนดความคิดของเราเกี่ยวกับโลก พระเจ้า พระคัมภีร์ และคริสตจักร และ ผลักดันให้เราช่วยคริสตจักรทำภารกิจให้สำเร็จ

² St. Francis of Assisi. QuotationReference.com. นักบุญฟรานซิสชีวิตอยู่ระหว่างค.ศ. 1182-1226

หลักการพื้นฐานที่ 1: โลกแตกร้าวอย่างหนัก สติปัญญาของมนุษย์และทรัพยากรทางวัตถุไม่สามารถเยียวยาโลกได้

หลักการพื้นฐานที่ 2: การเยียวยาประเทศชาติหรือสังคมจะมาถึงเมื่อผู้คนของพระเจ้าเชื่อฟัง และดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ทรงสั่งสอน ผลที่ตามมาคือ พระองค์ทรงแทรกแซงอย่างเหนือธรรมชาติในประวัติศาสตร์ของพวกเขา

หลักการพื้นฐานที่ 3: พระคัมภีร์คือการสำแดงของพระเจ้าเพื่อการเยียวยารักษาพวกเรา

หลักการพื้นฐานที่ 4: คริสตจักรคือหน่วยสำคัญ ที่สุดที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในการเยียวยาทุกสิ่ง³ที่แตกร้าวจากการกบฏ³

ขอให้ความคิดเหล่านี้ให้กำลังใจและส่งเสริมคุณ เมื่อคุณและคริสตจักรของคุณได้รับเอานิมิตที่จะดำเนินการตามวาระที่กว้างใหญ่ของพระเจ้า ราวกับว่า พระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน

³ การเสื่อม: การกบฏของมนุษย์ต่อพระเจ้าและผลลัพธ์ของการกบฏ

คำนิยามหลัก

วัฒนธรรม คือ วิธีชีวิตทั้งหมดที่นิยามความเป็นตัวเราในฐานะบุคคลและในสภาพสังคม วัฒนธรรมรวมถึงพฤติกรรม แบบแผน ความเชื่อ ความคิด ขนบธรรมเนียม ค่านิยม นิสัย ประเพณี การปฏิบัติ และลักษณะพิเศษที่เราส่งต่อไปยังคนรุ่นถัดไป

สังคม คือ กลุ่มคนที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แยกแยกโดยประเพณี ความสัมพันธ์ และวัฒนธรรม

วัฒนธรรม นิยามความคิดและการดำเนินไปของ สังคม หากเราต้องการจะเปลี่ยนแปลง สังคม เราทำได้โดยการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรม ของ สังคม นั้น

การเปลี่ยนแปลง (Transformation) คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ในทางธรรมชาติและลักษณะการเปลี่ยนแปลงในทางพระคัมภีร์ทำให้คนอยู่ในแนวเดียวกันกับพระประสงค์ของพระเจ้า

บทที่สาม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

และคริสตจักรแห่งประวัติศาสตร์

นี่ไม่ใช่ "ประวัติศาสตร์" (history) เรื่องบทบาทของคริสตจักรในสังคม แต่เป็น HIS-story คือเรื่องราวของพระเจ้าซึ่งทรงกำลังทำงานในโลกของพระองค์ คือไถ่โลกกลับคืนสู่พระองค์เอง

ตลอดประวัติศาสตร์ทุกยุคทุกสมัย ตามปกติแล้วคริสตจักรเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมเป็นแก่นแท้ส่วนหนึ่งของภารกิจคริสตจักร บางทีคริสตจักรรอบๆ ตัวคุณอาจไม่เชื่อเช่นนี้แล้ว บางทีคุณอาจเห็นด้วยกับพวกเขา ถ้าเช่นนั้น คุณจะถูกทำลายเมื่อคุณเห็นว่าคริสตจักรหลายชั่วอายุคนส่งผลกระทบต่อโลกรอบๆ คริสตจักรเหล่านั้นอย่างไร มีรายงานในพระคัมภีร์ว่า พระเยซูไม่ได้เพียงแต่ทรงสอนเท่านั้น แต่ยังเสด็จออกทรงกระทำความดีอีกด้วย พระประสงค์ของพระเยซูนั้นคือ ให้การประกาศและการห่วงใยสังคมมีความเกี่ยวข้องกันต่อกันอย่างลึกซึ้ง และในหลายๆ ช่วงของประวัติศาสตร์คริสตจักรได้สะท้อนให้เห็นพระประสงค์ของพระองค์

ความเข้าใจในเรื่องราวของพระองค์ (HIS-story) ไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลแก่เรา แต่ยังช่วยให้เราคว่ำค้ำยกภาพไว้เพื่อคริสตจักรของยุคนี้ นี่คือการเล่าเรื่องของคนที่รักพระเจ้าและเพื่อนบ้าน และเป็นเกลือและแสงสว่างในโลกของเขา นี่คือการประณามที่สืบทอดของเรา ของบรรพบุรุษทางความเชื่อ นี่คือการเล่าเรื่องของเรา!¹

คริสตจักรยุคถัดไป

สาวกของพระเยซูในคริสตจักรยุคถัดมาจะคอยการกลับมาในไม่ช้าของพระคริสต์

¹ ผมรู้สึกว่าการที่ผมนำเสนอเรื่องนี้มาจากมุมมองประวัติศาสตร์ตะวันตก แต่มุมมองนั้นก็จำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจความเป็นมาของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในโลกปัจจุบันนี้ ผมตระหนักดีว่าการมุ่งเน้นที่คริสตจักรโปรเตสแตนต์เป็นเหตุให้ไม่ได้เล่าเรื่องราวการทำงานของพระเจ้าในโลกของพระองค์อย่างสมบูรณ์

พวกเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยความเชื่อ ความร้อนรน และความรัก พวกเขาแบ่งปันทรัพย์สินสมบัติให้แก่กันและกันอย่างซื่อสัตย์ ความใจกว้างของพวกเขาส่งผลกระทบต่อที่ลึกซึ่งไม่เพียงแต่ผู้ไม่เชื่อเฝ้าดูและได้ประโยชน์ แต่การเผยแพร่ข่าวประเสริฐวางรากฐานอยู่บนการให้อย่างเสียสละและการบริการจากผู้เชื่อผู้ถ่อมใจเหล่านี้ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากสิ่งนี้ด้วย ในศตวรรษที่สองและสาม คริสตจักรเผยแพร่สู่แอฟริกาเหนือ อารเบีย และอินเดีย และครอบคลุมโลกกรีก-โรมันทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดศตวรรษที่ห้า

คริสตจักรยุคต้นยังมีลักษณะของการถูกข่มเหงและการประหารชีวิตผู้เชื่อนับพัน แต่คริสตจักรก็เติบโต

คริสตจักรเปลี่ยนอาณาจักรโรมันอันเก่าได้อย่างไร

พระเยซูทรงมอบหมายให้สาวกเพียงหยิบมือหนึ่งเผยแพร่สารของพระองค์สู่โลกนี้ เหล่าสาวกกระทำตาม และพระเจ้าใช้สารที่สื่อโดยกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ เพียง 120 คน² ที่ถูกกดขี่ ข่มเหง ปฏิเสธ เสียดสี เพื่อเปลี่ยนอาณาจักรโรมัน ที่จริงแล้ว นี่นับเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดภายในวัฒนธรรมตะวันตกในระยะเวลาสองพันปีที่ผ่านมา³

พระเยซูได้ทรงบัญชาสาวกกลุ่มเล็กๆ นั้นให้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรอพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเติมเต็ม สร้างเสริมความแข็งแกร่ง เตรียมให้พร้อม ให้กำลังใจ และสร้างความกล้าให้แก่พวกเขา เหล่าสาวกกระทำตาม และได้มีคริสตจักรเกิดขึ้น พระเจ้าเองได้ทรงทำงานผ่านทางคนของพระองค์ นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่สุดที่คริสตจักรส่งผลกระทบต่อโลกเมื่อวันวานและปัจจุบัน ทว่า การมองไปที่องค์ประกอบที่เป็นมนุษย์ ก็จะช่วยให้เราเรียนรู้ถึงสิ่งที่คริสเตียนเชื่อ คิด และกระทำ ซึ่งมีอิทธิพลต่อสังคมรอบๆ ตัวพวกเขา

นักสังคมวิทยา ร็อดนี่ สตาร์ท⁴ พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับคริสตจักรยุคต้น เขาพบว่าคริสเตียนยุคต้นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มนี้ได้

² กิจการ 1:15

³ Stark, *The Rise of Christianity*, 161-162.

⁴ ร็อดนี่ สตาร์ท เป็นนักสังคมวิทยาผู้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ เขาศึกษาความหมายทางสังคมของความเคลื่อนไหวทางศาสนาโดยประยุกต์ใช้วิธีการทางสังคมวิทยาเข้ากับข้อมูลทางประวัติศาสตร์

แนะนำนิมิตใหม่ของความเป็นมนุษย์ให้แก่โลกโรมัน ความเชื่อ และข้อปฏิบัติเจ็ดประการของคริสตจักรยุคต้นส่งผลกระทบต่อสังคมโรมันและในที่สุดต่อโลก สตาร์คัดค้นพบความเชื่อและข้อปฏิบัติเจ็ดประการนี้ซึ่งเป็นมุมมองใหม่ของความเป็นมนุษย์ โดยการดูที่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์และเอกสารจากยุคนั้น ทว่าทั้งหมดเป็นหลักการทางพระคัมภีร์

1. คริสเตียนมีพระเจ้าผู้ทรงรักคนที่รักพระองค์
2. พระเจ้าของชาวคริสเตียนสั่งสอนคนที่รักพระองค์ให้รักผู้อื่น คือ ผู้อื่นทุกคน
3. คริสต์ศาสนามีวัฒนธรรมที่ปราศจากการแบ่งแยกเชื้อชาติและชนชั้น
4. พระเจ้าของชาวคริสเตียนเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา และทรงประสงค์ความเมตตา
5. ในคริสต์ศาสนา ชายรักภรรยาเหมือนรักตนเอง
6. คริสเตียนปฏิเสธการทำแท้งและการฆ่าทารกที่ชาวโรมันปฏิบัติ
7. คริสเตียนรักผู้อื่น แม้ต้องเอาตนเองเข้าเสี่ยง

คริสต์ศาสนาให้นิยามใหม่ของความเป็นมนุษย์และดึงดูดคนจำนวนมากมาสู่ความเชื่อ⁵ ทศนะใหม่ของความเป็นมนุษย์สังเกตเห็นได้ ไม่ใช่จากโปรแกรมที่เป็นระบบในคริสตจักร แต่ในชีวิตของสาวก

อิทธิพลของศาสนาคริสต์มีมากกว่าที่ตัวเลขระบุไว้ ใน ค.ศ. 40 มีคริสเตียนอยู่ประมาณ 1000 คนซึ่งเป็นเพียง .0017 ของประชากรประมาณ 60 ล้านคนของจักรวรรดิ ใน ค.ศ.300 สตาร์คาดว่ากลุ่มนี้น่าจะเพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 6.3 ล้านคนซึ่งเป็นเพียง 10.5 เปอร์เซ็นต์ของประชากร⁶ ทั้ๆ ที่มีจำนวนเปอร์เซ็นต์น้อย แต่ก็มีอิทธิพลมากจนกระทั่งจักรพรรดิคอนสแตนตินทรงประกาศให้ศาสนาคริสต์ถูกต้องตามกฎหมายและให้อิสระปลดปล่อยคริสตจักรจากการข่มเหงและการดูถูกจากสังคมในปี ค.ศ. 313 จักรพรรดิคอนสแตนตินและจักรพรรดิองค์ต่อๆ มาทรงดำเนินนโยบายที่เอื้อประโยชน์แก่คริสตจักรต่อไป ในปี ค.ศ.381 ศาสนาคริสต์ได้รับการประกาศให้เป็นศาสนาแห่งรัฐ จากโรมที่ไม่นับถือศาสนา บัดนี้ได้เป็นโรมที่เป็น "คริสเตียน" อย่างเป็นทางการ

⁵ Stark, 214.

⁶ Stark, 7.

ยุคกลางกับคริสตจักรที่เปลี่ยนไป และสังคมที่เปลี่ยนไป

ในคริสตจักรยุคต้น งานการกุศลเป็นผลมาจากการกลับใจ การทำความดีเป็นเรื่องปกติและเป็นผลจากความตั้งใจในการดำเนินชีวิตของผู้เชื่อในพระคริสต์ แต่ในช่วงที่เรียกว่า "ยุคกลาง" แรงจูงใจสำหรับงานการกุศลของคริสเตียนกำลังเปลี่ยนไป การประกาศและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นที่เข้าใจเพียงแคในบริบทของสถาบันคริสตจักรซึ่งสอนว่าทางเดียวเท่านั้นที่จะไปสู่พระคุณของพระเจ้าคือ ผ่านทางคริสตจักรซึ่งมีสันตะปาปาเป็นผู้นำ การสั่งสมคุณความดีเพื่อความรอดโดยผ่านทางการบำเพ็ญตบะและการทำความดีเป็นความเชื่อสำคัญ ทั้งคริสตจักรและรัฐถูกมองว่าเป็นเครื่องมือของพระเจ้าเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์สำเร็จ

งานการกุศลที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรช่วยคนว่างงาน เด็กกำพร้า แม่ม่าย ผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย นักเดินทาง เหยื่อภัยธรรมชาติ และคนยากจนในชุมชน การดูแลคนยากจนเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง จากบุคคลสำคัญของคริสตจักรยุคกลาง เช่น นักบุญโรมาส อิกเนเชียส โลโยลา นักบุญแพทริกและนักบุญฟรานซิสแห่งแอสซิจิ⁷

งานบริการที่เหมาะสมและความเชื่อได้แผ่ขยายไปยังความสนใจด้านอื่นๆ และประเทศอื่นๆ ผ่านทางพระของศตวรรษที่สี่ถึงศตวรรษที่แปด พวกเนสทอเรียน (Nestorians) ย้ายจากเอเชียน้อย (Asia Minor) เข้าไปยังอาร์เบีย อินเดีย เอเชียกลาง และจีน พวกออร์ทอดอกซ์ (Orthodox) ไปทางเหนือและเข้าไปยังรัฐบอลข่านและรัสเซีย พวกเคลท์ (Celts) ย้ายจากไอร์แลนด์ไปสกอตแลนด์ อังกฤษ และยุโรปตอนกลาง พวกเบเนดิกติน (Benedictines) อยู่ในคริสตจักรทางตะวันตก เมื่อพวกเขาเดินทาง พวกเขาก่อตั้งสำนักของพระซึ่งจัดไว้สำหรับการอธิษฐานประจำวันและการทำงาน อื่นๆ วินัยในเรื่องการใช้แรงงานฝีมือของพระนั้นรุนแรง การใช้แรงงานโดยปกติแล้วถูกพิจารณาว่าเหมาะสมสำหรับทาสเท่านั้น⁸

อาณาจักรโรมันพ่ายแพ้แก่นารยชนในศตวรรษที่ห้า ท้องสมุดทั่วทั้งยุโรปถูกทำลายและถูกเผา และยุโรปตกอยู่ในอันตรายต่อการที่จะสูญเสียงานขึ้นนอกนั้บพัน

⁷ Ro. "The Perspective of Church History." *In Word and Deed*, 20.

⁸ Pierson, "Missions and Community Development." in *Christian Relief and Development*, 9.
ภาษาที่ใช้ในอียิปต์

ชาวไอริชในศตวรรษที่ห้าซึ่งใหม่ต่อศาสนาคริสต์ และใหม่ต่อกรูหนังสือ ได้กู้ต้นฉบับขึ้นแล้วขึ้นเล่าๆ จากยุโรป และรักษาต้นฉบับเหล่านั้นไว้โดยการคัดลอกด้วยมือ พวกเขาสร้างวัดต่อไปและดำเนินพันธกิจเพื่อที่จะหาหนังสือให้มากขึ้นทั้งในภาษาลาติน กรีก ฮีบรูและคอปติก (Coptic) เมื่อห้องสมุดในยุโรปถูกปิดลง และถูกทำลายราบคาบ ห้องสมุดในวัดที่ไอร์แลนด์นั้นประเมินค่ามิได้ ยุโรปตกต่ำลงจนเกือบจะเป็นแดนเถื่อน ต่อมาพระนั้ตาราคลาสสิกกลับสู่ภาคพื้นยุโรป ผู้ปกครองคนใหม่ขอให้พระให้การศึกษาแก่ลูกๆ ของพวกเขา และพระก่อตั้งสำนักและโรงเรียนไปทั่วยุโรป ในที่สุดพระได้นำทั้งความเชื่อและวรรณกรรมเก่าแก่กลับสู่ทวีปยุโรป ที่จริงแล้ว นักเขียนผู้หนึ่งมีความเห็นว่า การชักนำให้เรียนรู้ด้านความคิดสติปัญญาอีกครั้งนี้อาจทำให้ยุโรปรอดจากการเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอิสลามในยุคกลางก็เป็นได้⁹

เมื่อถึงจุดสิ้นสุดของยุคกลาง คริสตจักรและสังคมก็พร้อมแล้วสำหรับการเปลี่ยนแปลง ทั้งๆ ที่เป็นจุดที่ตกต่ำในยุคกลาง พระเจ้าก็ทรงเคลื่อนไหวในเรื่องราวของพระองค์ (HIS-story)

ผลกระทบและปฏิบัติการของคริสตจักรระหว่างการปฏิรูป

พระเจ้าทรงใช้คริสตจักรและการปฏิรูปของโปรเตสแตนต์เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมในสวีตเซอร์แลนด์ เยอรมนี และฮอลแลนด์ การปฏิรูปเริ่มขึ้นในปี 1517 เมื่อ มาร์ติน ลูเธอร์ (Martin Luther) นำแนวคิดเก่าลึบทำข้อไปตอกไว้ที่ประตูปราสาท วิทเทินเบอร์ก เขาต่อต้านการขายการอภัยบาป (indulgences)¹⁰ เพื่อนำเงินไปสมทบกองทุนคริสตจักร คริสตจักรจมดิ่งอยู่ในช่วงเวลาแห่งการคอร์รัปชันอย่างชัดเจน และลูเธอร์เร่งเร้าให้คริสตจักรกลับสู่ความสะอาดบริสุทธิ์เช่นดังคริสตจักรยุคต้น ความแตกต่างทางศาสนศาสตร์ของลูเธอร์กับคริสตจักรโรมันนั้นเนื่องมาจากเขาศึกษาพระธรรมโรมและพระธรรมกาลาเทีย ความเชื่อที่ว่า *sola gratia, sola fide, sola scriptura, and soli Deo Gloria*¹¹ ทำทลายความเชื่อและข้อปฏิบัติของคริสตจักรโรมันในเวลานั้น

⁹ Cahil, *How the Irish Saved Civilization*, 4, 181-184, 193-196, 207.

¹⁰ *Indulgences*: การสมทบโดยปกติแล้วต้องรับโทษเพื่อชดใช้ด้วย

¹¹ แปลเป็นไทยได้ว่า ความรอดได้ผ่านทางพระคุณพระเจ้าเท่านั้นและความเชื่อเท่านั้น พระคัมภีร์เท่านั้นที่มีสิทธิอำนาจพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรได้รับการสรรเสริญ

แม้ว่าลูเธอร์เชื่อว่าการทำความดีไม่สามารถชำระบาปได้ แต่ไม่ได้แบ่งเบาความรับผิดชอบของคริสเตียนที่จะดูแลผู้ขัดสนหรือส่งผลกระทบต่อโลก ลูเธอร์สอนว่ามีสองอาณาจักร นั่นคือ พระราชอาณาจักรของพระเจ้าและอาณาจักรของโลกนี้ คริสเตียนจะต้องเกี่ยวข้องกับทั้งสองอาณาจักร เขายังได้ตั้งข้อปฏิบัติให้มีกองทุนทั่วไปในแต่ละคริสตจักร ซึ่งศิษยาภิบาลสอนเรื่องการบริการคนยากจน สมาชิกเป็นผู้ให้ และมัคทายกเป็นผู้บริหารกองทุนโดยใช้แนวทางที่มาจากสามัญสำนึกเพื่อช่วยเหลือผู้มีความจำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ¹²

ในขณะเดียวกันยอห์น คาลวิน (John Calvin) นักปฏิรูปชาวสวิสเห็นนิมิตว่า คริสตจักรเป็นสิ่งเล็กน้อยที่อยู่ภายในสิ่งยิ่งใหญ่ คือ เป็นต้นกล้าของโลกใบใหม่ทั้งใบ¹³ คาลวินเทศนาเรื่องความรับผิดชอบของคริสเตียนต่อผู้มีความจำเป็นอยู่บ่อยครั้งและเขาลงมือทำ เมื่อผู้ลี้ภัย 60,000 คนจากฝรั่งเศสหลังไหลเข้าสู่กรุงเจนีวาเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1550 คาลวินได้ก่อตั้งพันธกิจส่วนตัวที่มีรากฐานอยู่ที่คริสตจักร และนั่นได้กลายเป็นแม่แบบของทั่วทั้งยุโรป พันธกิจดูแลความจำเป็นในหลายๆ ด้าน ได้แก่ บริการผู้ป่วย เด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ บุคคลไร้ความสามารถ นักเดินทาง คนพิการและผู้ป่วยระยะสุดท้าย การช่วยเหลือผู้มีความจำเป็น ถูกผูกพันเข้ากับจริยธรรมในการทำงาน มัคทายกถูกฝึกให้หาทางแก้ปัญหาระยะยาวสำหรับความยากจน ได้แก่ การฝึกงานให้ใหม่ จัดหาที่พักอาศัยชั่วคราว อุปกรณ์สำหรับการค้าและแยกแยะระหว่างคนยากจนผู้สมควรได้รับการช่วยเหลือกับผู้ไม่สมควรได้รับ¹⁴

ที่จริงแล้ว พระเจ้าทรงใช้ผู้นำคริสเตียนจำนวนมากในขบวนการที่แผ่ขยายไปในยุโรป ในขณะที่พวกเขาปฏิรูปคริสตจักรและสังคมไปทั่วยุโรป พวกเขาก็ได้พัฒนางานบริการซึ่งมีการบริหารจัดการอย่างดีแก่ผู้มีความจำเป็นขึ้นด้วย

ผลกระทบของคริสตจักรต่อสังคมผ่านทางการฟื้นฟู

การฟื้นฟูของอีแวนเจลิคัลปลุกปั่นศตวรรษที่สิบเจ็ดและสิบแปด ความเคลื่อนไหวของการฟื้นฟูไม่เพียงแต่ทำให้คนบาปกลับใจ แต่ยังรวมถึงการเน้นในการกระทำความดี ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งสองฟากของมหาสมุทรแอตแลนติก

¹² Hall(ed), "Earlier Paradigms for Welfare Reform," in *Welfare Reformed*, 156.

¹³ Ro, 24.

¹⁴ Hall, 158.

ความเคลื่อนไหวทำให้คริสตจักรเริ่มต้นขึ้นใหม่ นำคนนับพันให้กลับใจ ทำให้เกิดการปฏิรูปสังคม และเริ่มต้นขบวนการมิชชันนารีโปรเตสแตนต์

การฟื้นฟูเวสเลียน นำโดย ยอห์น เวสลีย์ (John Wesley) เป็นหนึ่งในความเคลื่อนไหวที่สำคัญที่สุด ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในประเทศอังกฤษ ก่อนหน้านี้อังกฤษเป็นหนึ่งในสังคมที่ทุจริตและไร้ศีลธรรมที่สุดในโลก ตะวันตก ผู้หญิงและเด็กถูกระทำผิดในการใช้แรงงาน ความเสื่อมเสียทางศีลธรรมมีอยู่ทั่วไป ความโลภปกครองจักรวรรดิและเป็นเชื้อเพลิงให้แก่การค้าทาสของอังกฤษ ซึ่งเป็นธุรกิจการค้าชีวิตมนุษย์ที่ใหญ่ที่สุดที่โลกรู้ เมื่อโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์ได้รับการนำไปสู่อังกฤษผ่านการฟื้นฟูเวสเลียน วัฒนธรรมก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด¹⁵

ยอห์น เวสลีย์เป็นอิวานเจลิคัลและนักเทศน์ ทว่า ชาวประเสริฐที่เขาประกาศนั้นยังเป็นแรงบันดาลใจให้คนรับมือกับสาเหตุทางสังคมในพระนามของพระคริสต์ นักประวัติศาสตร์บางคนเชื่อว่า ขบวนการฟื้นฟูทำมากกว่าเปลี่ยนแปลงคุณธรรมของประชากร โดยมากยิ่งกว่าความเคลื่อนไหวใดๆ ในประวัติศาสตร์อังกฤษ และอาจช่วยอังกฤษให้รอดจากการปฏิวัติทางการเมืองอันเลวร้ายที่ฝรั่งเศสต้องทนทรมานระหว่าง ค.ศ. 1789-95¹⁶

เพื่อนกลุ่มเล็กๆกลุ่มหนึ่ง รวมทั้งเวสลีย์ ได้ตั้งชมรมศักดิ์สิทธิ์ (Holy Club) ขึ้นขณะอยู่ที่เมืองออกซฟอร์ดในฐานะนักการเมืองคริสเตียน พวกเขายังคงพบกันอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปี โดยมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาความอยุติธรรมทั้งหลายในสังคม พวกเขาเลือกมอบหมายงานให้สมาชิกทำโดยมอบหมายในสิ่งที่แต่ละคนจะทำได้ดีที่สุด ชมรมปฏิบัติโครงการที่หลากหลายทั้งทางด้านจิตวิญญาณ และด้านสังคม รวมทั้งความพยายามของ วิลเลียม วิลเบอร์ฟอร์ส (William Wilberforce) ที่จะเลิกทาสในจักรวรรดิอังกฤษ¹⁷ คนอื่นๆ ในกลุ่มก็พยายามแก้ปัญหาด้านอื่นๆ อีกหลายด้าน ได้แก่ เรือนจำและการปฏิรูปสภา การศึกษาพันธะของอังกฤษที่มีต่อประเทศอาณานิคม (โดยเฉพาะอินเดีย) การรู้หนังสือ การใช้แรงงานเด็ก กฎหมายโรงงาน การดวลอาวุธ การพนัน การเมาเหล้า การ

¹⁵ John R. Stott, *Involvement*, 21.

¹⁶ Ro, 27.

¹⁷ Pierson, 14.

ผิดศีลธรรม ก็ฟาล่าส์ตีวี่ที่โหดร้าย สภาพความยากลำบากของคนวิกลจริต การทำความสะอาดปล่องไฟ สหภาพการค้า การให้การศึกษแก่คนยากจน ผู้หญิงและเด็กในเมือง เด็กในสลัม สภาพในโรงงาน และโรงเรียนในสลัม การเติบโตแตกกิ่งก้านสาขาของการนี้รวมถึงการตั้งโรงเรียนรวิวารศึกษา องค์การ YMCA องค์การ YWCA องค์การ Salvation Army องค์การ Bible society¹⁸ และองค์การ Church Missionary Society ความเชื่อนั้นส่งผลและเข้มแข็ง!

ยอห์น เวสลีย์มีคติพจน์ซึ่งกินใจเขาและเพื่อนของเขาก็คือ "ทำความดีทุกอย่างที่คุณทำได้ ด้วยทุกวิธีที่คุณทำได้ ในทุกวิถีทางที่คุณทำได้ ในทุกสถานที่ที่คุณทำได้ ในทุกเวลาที่你能ทำได้ ให้แก่ทุกคนที่คุณทำได้ ตราบใดที่คุณทำได้"¹⁹

พระเจ้าทรงใช้วิลเลียม วิลเบอร์ฟอร์ส ซึ่งอยู่ในรัฐสภาอังกฤษเพื่อทำให้เรื่องการเลิกทาสคืบหน้า วิลเบอร์ฟอร์สมีจุดยืนนี้เนื่องมาจากความเชื่อของเขา และเขานับถือยอห์น เวสลีย์ ว่าเป็นบิดาทางจิตวิญญาณ ปีแรกที่วิลเบอร์ฟอร์สนำเรื่องการเลิกทาสเข้าสู่สภา เขาเสมือนอยู่โดดเดี่ยว เขาดำเนินการแนะนำกฎหมายต่อต้านการค้าทาสอย่างต่อเนื่องกว่าสามสิบปี คนในสภาออกเสียงให้มากขึ้นในแต่ละปีในช่วงเวลาเดียวกันนั้นการฟื้นฟูเวสลียันได้เผยแพร่ไปทั่วอังกฤษ และกฎหมายเลิกทาสก็ผ่านในที่สุด แม้ว่าวิลเบอร์ฟอร์สมีบทบาทสำคัญในรัฐสภา แต่การเติบโตของพระกายของพระคริสต์ รวมทั้งวิถีการดำเนินชีวิตและวิถีคิดของสมาชิกคริสตจักรก็มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์และวัฒนธรรมของอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้ความปรารถนาแรงกล้าเรื่องการต่อต้านการค้าทาสของวิลเบอร์ฟอร์สกลายเป็นจริง

ในที่สุด เมื่อขบวนการมิชชันนารีอีแวนเจลิคัลข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกและปะทุเป็นการตื่นตัวครั้งใหญ่ครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองในสหรัฐอเมริกา หลังจากการตื่นตัวครั้งที่สอง ความเชื่อในกายโปรเตสแตนท์เกือบทั้งหมดมีส่วนร่วมในงานบริการสังคม และพยายามแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิสตรี ระบบทาส การละเว้นสิ่งมีนเมา การปฏิรูปเรือนจำ โรงเรียนรัฐบาล และสันติภาพของโลก ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างการประกาศกับความห่วงใยต่อสังคม ก่อให้เกิดคลื่นลูกใหม่ของ

¹⁸ Stott, 22.

¹⁹ Warren, *The Purpose Driven Life*, 259.

มิชชันนารีและชายและหญิงของคริสตจักรผู้ทำหน้าที่สอน และบุกเบิกการประกาศ และการปฏิรูปสังคม ไม่เพียงแต่ในทวีปของพวกเขา แต่ในแอฟริกา เอเชีย และ ลาตินอเมริกาอีกด้วย²⁰

ผลกระทบทางวัฒนธรรมและความเคลื่อนไหวของมิชชันนารี โปรเตสแตนต์

เมื่อออกเดินทาง มิชชันนารีในศตวรรษที่สิบเก้าสะพายกระเป๋าและเมล็ดพันธุ์ไปพร้อมกับพระคัมภีร์ พวกเขาพกพาแก๊สและโกโก้ไปสู่ประเทศกาน่า พวกเขากำจัดโรคไข้ทรพิษ มาลาเรีย และโรคเรื้อนให้หมดไปจากประเทศไทย มิชชันนารียังพยายามแก้ปัญหาแรงงานที่ถูกบังคับในประเทศดองโก ในประเทศจีน พวกเขาจัดการกับเรื่องการค้าฝิ่น และต่อต้านการพันเท้าของเด็กหญิงและการปล่อยทิ้งทารกหญิงให้ตาย ในประเทศอินเดีย พวกเขาต่อต้านการเผาแม่ม้าย การฆ่าทารก การบูชาด้วยการร่วมประเวณีที่วิหาร และระบบวรรณะ พวกเขาสร้างบ่อน้ำ และโรงเรียน กล่าวได้ว่าความเคลื่อนไหวทั้งหมดของมิชชันนารีเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราเรียกว่า "การพัฒนาชุมชน" ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ พวกเขาใส่ใจในเรื่องการศึกษา สุขอนามัย การเกษตรและการพัฒนาทางสังคม สำหรับผู้ถูกทอดทิ้งและถูกบีบบังคับ²¹

ชายชาวอังกฤษคนหนึ่งชื่อ วิลเลียม แครี รู้ว่าพระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงอังกฤษ เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์ และฮอลแลนด์ผ่านทางความพยายามของนักปฏิรูป คริสเตียน แครีให้เหตุผลว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถกระทำให้พวกนักปฏิรูปเหล่านั้น พระองค์ก็จะทรงสามารถกระทำให้สำเร็จในทุกๆ แห่ง อินเดียกลายเป็นบ้านใหม่ ของแครี เขาเริ่มเข้าสู่อินเดียด้วยการเข้าถึงที่กว้างขวางอย่างน่าทึ่งเพื่อให้อินเดีย กลับคืนสู่สภาพดีดังเดิม เขาเป็นทั้งมิชชันนารี นักพฤกษศาสตร์ นักอุตสาหกรรม นักเศรษฐศาสตร์ ผู้มีมนุษยธรรมด้านการแพทย์ ผู้บุกเบิกด้านการพิมพ์และ หนังสือพิมพ์ เกษตรกร ผู้แปลและผู้พิมพ์พระคัมภีร์เป็นภาษาอินเดียที่แตกต่างกัน

²⁰ Ro. 28-29.

²¹ Pierson, 18.

ลีลิบภาษา ผู้ให้การศึกษา นักดาราศาสตร์ ผู้บุกเบิกห้องสมุด นักอนุรักษปาไม้ นักต่อสู้เพื่อสิทธิสตรี ผู้รับใช้สาธารณะ นักปฏิรูปศีลธรรม และผู้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม เขาเป็น "อิวานเจิลลิสต์" ผู้ใช้ทุกสิ่งที่มีอยู่เพื่อส่องสว่างไปยังทุกด้านมืดของชีวิตชาวอินเดียด้วยแสงแห่งความจริง"²²

เป็นเวลาสองพันปีที่ความเป็นผู้นำของชาวฮินดูและชาวพุทธได้ปลุกฝังมุมมองของชีวิตว่า คนไม่สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะเรื่องราว ชีวิตเป็นเรื่องทุกข์ทรมาน และดวงวิญญาณถูกส่งมาเกิดในโลกเพราะการทำไม่ดีในชาติก่อน แต่วิลเลียม แครี สอนอินเดียว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างทรงประสงค์ให้เป็นชีวิตที่ดี! การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปได้และน่าปรารถนา!²³

ในขณะที่มิชชันนารีในศตวรรษที่สิบเก้าคนอื่นๆ มุ่งเน้นที่การกลับใจ พวกเขา ก็ยังแสดงความห่วงใยต่อปัญหาทางกาย สังคม และวัฒนธรรมในที่ที่เขารับใช้อีกด้วย ย่อมเป็นเรื่องเหมาะสมอย่างยิ่งที่พระเจ้าผู้ก่อปรด้วยเหตุผล และเป็นพระเจ้าผู้สร้างที่ไม่ได้ออกแบบโลกให้ทุกข์ทรมานไม่สิ้นสุด จะใช้คนของพระองค์เพื่อนำความรักและความห่วงใยของพระองค์เป็นการสำแดงข่าวประเสริฐที่พวกเขาเผยแพร่อ

สรุป

คริสตจักรไม่อาจรู้สึกภูมิใจได้กับทุกสิ่งที่กระทำในนามคริสต์ศาสนา ได้แก่ สงครามครูเสด ศาล พระสเปนในสมัยก่อนที่มีชื่อเกี่ยวกับการทารุณ สงครามระหว่างโปรเตสแตนต์กับคาทอลิก คริสตจักรต้องสำนึกบาปอยู่หลายครั้ง แม้กระนั้น คริสตจักรก็มีบทบาทสำคัญที่จะต้องกระทำในเรื่องราวของพระองค์ (HIS-story)

บางทีคุณอาจสงสัยว่าทำไมบพนี้จึงจับตรงที่กลางศตวรรษที่สิบเก้า หรือว่าทำไมคุณไม่ได้ยินเกี่ยวกับบทบาทของคริสตจักรในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในทุกวันนี้ มีบางสิ่งเกิดขึ้นแล้วและเราจะได้เห็นในภายหลัง คริสตจักรถูกแบ่งแยก คริสตจักรสายอนุรักษนิยมได้สูญเสียความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์กับคริสตจักรที่เปลี่ยนแปลงสังคมไปส่วนหนึ่ง และคริสตจักรสายเสรีนิยมซึ่งเพิ่งตั้งขึ้น ก็สูญเสียความกระตือรือร้นในการกลับใจฝ่ายจิตวิญญาณไปบางส่วน

²² Mangalwadi, *The Legacy of William Carey*, 17-25.

²³ Mangalwadi, "William Carey and the Modernization of India," in *William Carey: A Tribute*, 43-49.

พระเจ้าทรงมีวาระที่กว้างขวาง และพระองค์ทรงบัญชาให้คริสตจักรทำตามที่ได้
รับมอบหมายเพื่อรักษาความแตกร้าง เปลี่ยนแปลงบุคคลและสังคม และทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงดังที่จะเกิดขึ้น ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน คริสตจักรคริสเตียน
ในเรื่องราวของพระองค์ (HIS-story) เคยมีบทบาทมากในการเปลี่ยนแปลงสังคม
ทั้งหมดและวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ทุกวันนี้มีขบวนการที่ขยายตัวใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ
ในคริสตจักรทั่วโลกที่จะหันกลับไปหาความเข้าใจที่เคยมีมาแต่ก่อนเกี่ยวกับบทบาท
ของคริสตจักรในด้านการเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณและวัฒนธรรม ในบทต่อไป
ไป คุณจะได้อ่านเรื่องราวของพระองค์ (HIS-story) จากเรื่องราวของนักปฏิรูปแห่ง
ศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด

ដើម្បីធានាបាននូវភាពប្រកួតប្រជែង និងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង អនុវត្តន៍តាមបទប្បញ្ញត្តិ
 ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង អង្គការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
 បានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង ដើម្បីធានាបាននូវភាពប្រកួតប្រជែង និងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង
 ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង
 ដើម្បីធានាបាននូវភាពប្រកួតប្រជែង និងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
 ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង ដើម្បីធានាបាននូវភាពប្រកួតប្រជែង
 និងសុវត្ថិភាពនៃប្រព័ន្ធធានារ៉ាប់រង ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ស្នងការដ្ឋាន

วาระที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ผมเชื่อว่าพระองค์จะทรงมีวาระที่ครอบคลุมทั้งหมด และทรงมีแผนการระยะยาว พระเจ้าทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่ แผนการที่ยิ่งใหญ่นี้ส่งผลกระทบต่อคริสตจักรและครอบคลุมถึงคริสตจักรของพระองค์ทุกๆ แห่ง ในทุกๆ ชั่วอายุคน

วาระของพระเจ้าในโลกนี้คืออะไร? พันธกิจมิชชั่นของพระองค์คืออะไร? นี่ขึ้นอยู่กับว่าเราถามใครหรือสิ่งใด? ในบทนี้เราจะพิจารณาพระคัมภีร์ มองดูที่รากเหง้าทางพระคัมภีร์แห่งวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

คริสตจักรในประวัติศาสตร์ดูเหมือนจะเชื่อว่าเจ้ามีพันธกิจมิชชั่นที่ครอบคลุมกว้างขวางในโลก ทุกวันนี้เราเห็นคริสตจักรหลายแห่งทำงานหนักเพื่อการได้จิตวิญญาณมนุษย์โดยการประกาศและการตั้งคริสตจักร ในขณะที่เดียวกัน เราเห็นคริสตจักรอื่นๆ ลงแรงในการแก้ปัญหาอย่างแข็งขันในเรื่องความทุกข์ทรมานของมนุษย์ ความยากจน ความหิวโหย และความอยุติธรรม เราไม่สามารถเห็นวาระที่สมบูรณ์ของพระเจ้าได้ง่ายๆ จากการสังเกตคริสตจักรของพระองค์ในทุกวันนี้ พระคัมภีร์บอกเราว่าวาระของเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าที่เราคิด

วาระของพระเจ้าเปิดเผยในการทรงสร้าง

ผู้แต่งสดุดีประกาศว่า "ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้าและภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถ์กิจของพระองค์"¹ พระเจ้าทรงงามตระการเหนือคำพรรณนาของมนุษย์ พระองค์ทรงพระสิริ! พระองค์ทรงแสนดี! พระองค์ทรงมหัศจรรย์! ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำสะท้อนความดีงามของพระองค์ และพระประสงค์ของพระองค์ คือ

¹ สดุดี 19:1

ทุกสิ่งทีพระองค้ทรงสร้างจะสะท้อนความดิงามและพระสิริของพระองค้

เมื่อสิ่งทีพระองค้ทรงสร้างสะท้อนความดิงามของพระเจ้า นั้นเป็นการถวายเกียรติแต่พระเจ้า แต่เมื่อสิ่งทีพระองค้ทรงสร้างไม่สะท้อนความดิงามของพระเจ้า นั้นไม่เป็นการถวายเกียรติแต่พระเจ้า และส่งเสริมคำเท็จทีว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงดิงาม พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักและดิงดูคนมนุษย์ให้เข้าใกล้ แต่คำเท็จทีว่าพระประสงค้ของพระเจ้าไม่ดิงาม ก็ทำให้พวกเขาหนีห่างออกไป นีคือ ความเข้าใจทีเป็นแก่นแท้! ความเข้าใจนีอธิบายความห่วงใยอย่างจริงจังของพระเจ้าสำหรับความดิงามของ พระองค้ พระสิริของพระองค้ และวาระของพระองค้

มนุษย์ชาติเป็นก้าวสุดท้าย เป็นมงกุฎ จุดสูงส่งแห่งงานทียิ่งใหญ่ของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงเพียงทำให้มนุษย์เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาเท่านั้นแต่ยัง "ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค้...ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง"² แล้วพระองค้ก็ทรงแต่งตั้งเราเป็นรองผู้สำเร็จราชการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนพระองค้ในการเติมเต็มพิชิต และครอบครองโลก³

พระคัมภีร์บอกเราว่า นำเสียดายทีบรรพบุรุษของเราไม่ได้ครอบครองโลกตามพระประสงค้ของพระเจ้า อาดัมเลือกทีจะทำตามความต้องการของตนเอง เนื่องจาก การไม่เชื่อฟังของอาดัมซึ่งรู้จักกันในนามว่าการกบฏ (The Fall) ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระเจ้าจึงถูกตัดขาด ดังเช่นทีจะเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมวลมนุษย์ในอนาคตทั้งหมด การกบฏ ความดิงเครียด ความขัดแย้ง การทำลาย ความแตกแยกและความตายมาสู่สิ่งทีพระเจ้าทรงสร้างด้วยความเอาใจใส่ และความรัก เพื่อสะท้อนพระสิริของพระองค้

ความบาปในสวนนั้นมีผลกระทบไม่ใช่เฉพาะแต่อาดัมและเอวา แต่ส่งผลกระทบต่อสิ่งทรงสร้างทั้งหมด มนุษย์จำนวนมากยังคงกบฏต่อวัตฤประสงค้ของพระเจ้า บุคคล ครอบครัว สังคมของเรา และแม้แต่สิ่งแวดล้อมร้องครวญครางเนื่องจากผลของการกบฏนั้น อัครทูตเปาโลอธิบายว่า "เพราะว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง"⁴ พระคัมภีร์บอกเราว่า "องค้พระผู้เป็นเจ้าจึงทรง

² เพื่อให้สอดคล้องกับปฐมกาล 1:27 ผมใช้ man (มนุษย์) และ mankind (มนุษยชาติ) โดยทั่วไปแทนชายและหญิงตลอดจนเขียนขึ้นนี้

³ ปฐมกาล 1:26-28

⁴ โรม 8:20

เสียพระทัยยิ่งนัก ที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในโลก และพระองค์ทรงปวดร้าวพระทัย⁵ ไม่น่าแปลกใจเลยว่า การตอบสนองของพระเจ้าต่อความไม่เชื่อฟังของอาดัมนั้น รุนแรงมาก พระเจ้าทรงกำลังปกป้องวาระของพระองค์จากผลแห่งความเห็นแก่ตัวของอาดัม

วาระของพระเจ้าเปิดเผยในพันธสัญญา

พระเจ้ายังคงดำเนินการปกป้องวาระของพระองค์จากการครอบครองที่ผิดโดยลูกหลานของอาดัมเมื่อพระองค์ส่งน้ำท่วมมา หลังน้ำท่วมพระเจ้าทำพันธสัญญาอันน่าอัศจรรย์ แม้ว่าพระเจ้าพูดกับโนอาห์ แต่พระองค์ทำพันธสัญญาอย่างชัดเจน ไม่ใช่แต่เฉพาะกับลูกหลานของโนอาห์ แต่กับ ทุก ชีวิตที่รอดและกับโลก พระเจ้าสะท้อนให้เห็นความห่วงใยของพระองค์ต่อสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดผ่านทางพันธสัญญานี้

วาระของพระเจ้าและบรรดาประชาชาติ

วาระที่กว้างขวางของพระองค์สะท้อนออกมาอีกครั้งในพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม เมื่อพระองค์ทรงแสดงความห่วงใยของพระองค์ต่อประชาชาติทั้งหมด พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า "ทุกชนชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางเจ้า"⁶ ต่อมาพระองค์ได้ยืนยันพันธสัญญาโดยทรงสัญญาว่า "ประชาชาติทั้งหมดในโลกจะได้รับพร ก็เพราะเขา"⁷ วาระของพระเจ้าสำหรับบรรดาประชาชาติเป็นประเด็นสำคัญในพระคัมภีร์ ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์ ในบทท้ายสุดของพระคัมภีร์ ทูตสวรรค์บอกอัครทูต ยอห์นว่า ไปไม้บนต้นไม้แห่งชีวิตนั้น "สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ"⁸ ในพระคัมภีร์มีคำว่า "บรรดาประชาชาติ (nations)" ปรากฏอยู่มากกว่า 2,000 ครั้ง⁹ ความห่วงใยของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติไม่ได้เป็นนามธรรม! พระองค์ทรงแสดงความห่วงใยที่เจาะจงสำหรับความเป็นอยู่ที่ดีทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของ

⁵ ปฐมกาล 6:6 (อมตธรรมร่วมสมัย)

⁶ ปฐมกาล 12:3 (อมตธรรมร่วมสมัย)

⁷ ปฐมกาล 18:18

⁸ วิวรณ์ 22:2

⁹ ในพันธสัญญาเดิม 'nation' (mishpachchah ในภาษาฮีบรู) หมายความว่า เผ่าพันธุ์ พันธสัญญาใหม่ใช้ภาษากรีกคำว่า ethnos เพื่อบอกเชื้อชาติ ผู้คน หรือกลุ่มชนชาติ ในที่นี้การอ้างอิงทางพระคัมภีร์ถึงคำว่า 'nation' หมายความว่าถึงกลุ่มคน ซึ่งก็คือ ประชาชาติ

สังคมทั้งหลายที่รวมกันเป็นบรรดาประชาชาติ

ใน 2 พงศาวดาร 6 และ 7 เราเห็นบทสนทนาที่น่าตื่นตาตื่นใจระหว่างกษัตริย์ซาโลมอนกับพระเจ้า เมื่อซาโลมอนอธิษฐานในการมอบถวายพระวิหาร ทรงร้องขอความเมตตาจากพระเจ้าสำหรับประชาชน ถ้าพวกเขาหันเสียจากการไม่เชื่อฟังและกลับมาดำเนินในทางของพระเจ้า¹⁰ พระเจ้าให้ความมั่นใจแก่ซาโลมอนว่าทรงได้ยินคำอธิษฐานของพระองค์ รวมทั้งคำร้องขอให้อภัยบาปแก่ประชาชนเนื่องจากการกลับใจ และความเชื่อฟังของพวกเขา แล้วพระเจ้าทรงกระทำบางอย่างสอดคล้องกับวาระที่พระองค์ทรงแสดงต่อโนอาห์และอับราฮัม พระองค์ทรงสัญญาต่อซาโลมอนว่า จะทรงรักษาแผ่นดินให้หาย!

ถ้าประชากรของเราผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยชื่อของเรา นั้นจะถ่อมตัวลง และอธิษฐานและแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์และจะให้อภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย¹¹

พระเจ้าทรงต้องการให้แผ่นดินและประชาชนบนแผ่นดินได้รับการรักษาให้หาย! พระเจ้าสร้างทุกคนให้ประสบความสำเร็จและรุ่งเรือง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ เมื่อเราเจริญรุ่งเรือง เราสะท้อนให้เห็นว่าพระองค์เป็นผู้ใดและสะท้อนพระสิริของพระองค์

ด้วยธรรมชาติที่ตกต่ำ เราไม่ได้รุ่งเรืองโดยธรรมชาติ เราไม่สามารถเลือกที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องโดยสัญญาชาติญาณ

พระเจ้าทรงจำเป็นต้องเปิดเผยต่อเราว่า พระองค์ทรงสร้างเราให้มีความสัมพันธ์ต่อพระองค์ ต่อซึ่งกันและกัน และต่อสิ่งทรงสร้างอย่างไร พระเจ้าเชื่อเชิญอิสราเอลให้เป็นชาติต้นแบบเพื่อดำเนินชีวิตดังที่พระองค์ทรงเรียกให้กระทำและสั่งสอนคนในชาติให้เป็นสาวกเป็นตัวอย่าง¹² พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ว่า อิสราเอลจะแสดงให้เห็นประชาชาติอื่นๆ เห็นว่าชีวิตจะดีกว่าเมื่อพวกเขาดำเนินตามคำสอนของพระเจ้า

¹⁰ 2 พงศาวดาร 6:22-38

¹¹ 2 พงศาวดาร 7:14

¹² อิสราเอลเป็นตัวอย่างแก่ชาติต่างๆ โดยการทำตามกฎทางศีลธรรมและสังคมที่สะท้อนในบัญญัติสิบประการ ผมไม่ได้บอกว่าชาติอื่นๆ ถูกเรียกให้ทำตามกฎเสวินิตี เช่น กฎเกี่ยวกับอาหารในพันธสัญญาเดิม

จงรักษากฎเหล่านั้นและกระทำตาม เพราะการกระทำเช่นนั้นจะแสดงสติปัญญา และความเข้าใจของท่านทั้งหลายต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย เมื่อคนเหล่านั้นได้ยินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้ว เขาจะกล่าวว่า "แท้จริง ประชาชาติใหญ่นี้เป็น ชนชาติที่มีปัญญาและมีความเข้าใจ"¹³

ความงดงามตระการตาและพระสิริของพระเจ้าดึงดูดประชาชาติต่างๆ เนื่องมาจากผลแห่งการเชื่อฟังของอิสราเอล ในบางวิถี อิสราเอลส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมจริงๆ หรือจะให้อีกข้อหนึ่งวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำต่ออิสราเอลมีอิทธิพลต่อหลาย วัฒนธรรมจนมาถึงทุกวันนี้ ตัวอย่างเช่น บัญญัติสิบประการเป็นพรแก่บรรดาประชาชาติผ่านทางชนชาติยิว บัญญัตินั้นถูกมอบให้แก่อิสราเอล แต่ทุกวันนี้บัญญัตินั้นใช้เป็นพื้นฐานสำหรับสังคมที่มีความยุติธรรมและมีศีลธรรมทั่วโลก¹⁴

พันธสัญญาใหม่ยังเล่าเรื่องราวความหวังโยของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติ หน้าที่สุดท้ายที่พระเยซูทรงมอบหมายให้แก่สาวก คือ การนำข่าวประเสริฐไปสู่บรรดาประชาชาติ นั่นคือ "จะต้องประกาศข่าวทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป"¹⁵ พระเยซูตรัสว่าชนในชาติเหล่านั้นจะได้รับการสร้างให้เป็นสาวก เพื่อที่จะเข้าใจและดำเนินชีวิตตามแบบแผนของพระเจ้า

"เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา . . . สอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราได้สั่งพวกท่านไว้"¹⁶

การแบ่งปันพระกิตติคุณ หรือข่าวประเสริฐ หมายรวมถึงการประกาศว่าพระเยซูไม่ใช่ทรงเป็นเพียงแค่พระผู้ช่วยให้รอด แต่ทรงเป็นจอมเจ้านายอีกด้วย เมื่อความเป็นเจ้านายของพระคริสต์ได้รับการยอมรับ เรายอม "เชื่อฟังทุกอย่าง" ที่พระเยซูทรงบัญชา ถ้าปราศจากความเป็นเจ้านายของพระคริสต์ พวกเราอาจได้รับความรอด แต่เราอาจจะไม่ได้รับการเยียวยารักษาความแตกร้าง ความเป็นเจ้านายของพระคริสต์ต่อทุกแง่มุมของชีวิตนั้นสำคัญมาก หากปราศจากสิ่งนี้ข่าวประเสริฐจะไม่สมบูรณ์ และคริสตจักรจะยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ คริสตจักรที่ยังเจริญไม่เต็มที่ก็ไม่สามารถ

¹³ เฉลยธรรมบัญญัติ 4:6

¹⁴ Miller et al. *God's Remarkable Plan for the Nations*, 30, and Cahill, *The Gifts of the Jews*, 240-241.

¹⁵ ลูกา 24:47

¹⁶ มัทธิว 28:19,20n

สร้างสมาชิกให้เป็นสาวกได้อย่างสมบูรณ์ และไม่สามารถกระทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ คือการสร้างประชาชาติทั้งหมดให้เป็นสาวก

ในที่สุด โดยการทำตามแบบแผนแห่งความหวังโยของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติที่ปรากฏในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ทำให้เราเห็นแม้แต่บรรดาประชาชาติเป็นผู้แทน ณ การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ นี่เป็นความจริงอันน่าทึ่ง! ในราชอาณาจักรในอนาคต บรรดาประชาชาติจะให้เห็น ปฏิบัติตาม และชื่นชมยินดีกับพระพรแห่งพระสิริของพระองค์ อัครทูตยอห์นเขียนไว้ว่า "ประชาชาติต่างๆ จะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้น และกษัตริย์ทั้งหลาย ในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรี และเกียรติของประชาชาติต่างๆ เข้ามา"¹⁷

วาระของพระเจ้ารวมถึงการรักษาเยียวยาผู้คนและบรรดาประชาชาติ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

วาระของพระเจ้ากับพระเยซู

มาดูกันที่โคโลสี 1:15-20 นับว่ามีคำว่า "สรรพสิ่ง" ปรากฏอยู่กี่ครั้งในคำบรรยายอันน่าอัศจรรย์นี้

พระบุตรทรงเป็นพระฉายของพระเจ้าผู้ที่เราไม่อาจมองเห็นได้ เป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง เพราะโดยพระองค์ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น ทั้งในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้และไม่อาจมองเห็นได้ ไม่ว่าบรรดาเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และในพระองค์ ทุกสิ่งประสานเข้าด้วยกัน พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร ทรงเป็นจุดเริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นจากตาย เพื่อพระองค์จะทรงเป็นผู้สูงสุดในทุกสิ่ง เพราะว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ในพระบุตร และให้ทุกสิ่งทั้งบนแผ่นดินโลก และในสวรรค์กลับคืนดีกับพระองค์ผ่านทางพระบุตร สันติภาพนี้มีขึ้นโดยพระโลหิตของพระบุตรซึ่งหลั่งรินที่กางเขน (เพิ่มการเน้นคำ)¹⁸

¹⁷ วิวรณ์ 21:24

¹⁸ โคโลสี 1:15-20 (อมตธรรมร่วมสมัย)

ในพระคัมภีร์ฉบับ New International Version มีคำว่า "สรรพสิ่ง" ปรากฏอยู่หกครั้ง และ คำว่า "สิ่งสรรพ" ปรากฏอยู่หนึ่งครั้ง

เจ็ดครั้งในพระคัมภีร์ตอนนี้เตือนใจเราว่า วาระของพระเจ้ายิ่งใหญ่เทียบเท่า "สรรพสิ่ง" ที่ได้ทรงสร้างขึ้น อัครทูตเปาโลกำลังยกประเด็น! พระโลหิตของพระเยซูหลั่งออกมาเพื่อการฟื้นฟูสภาพของ "สรรพสิ่ง" ทำไมเล่า "สรรพสิ่ง" แตกร้าวในการกบฏและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักสิ่งทรงสร้างของพระองค์ และพระองค์ทรงต้องการให้ "สรรพสิ่ง" คืนดีกับพระองค์

เพราะว่าพระเยซูทรงเป็นพระนายที่เที่ยงแท้ของพระเจ้า และความบริบูรณ์ของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระองค์ วาระของพระเยซูจึงเหมือนกับวาระของพระบิดา ซึ่งหมายรวมถึงการบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณของมนุษยชาติ และการคืนดีกับ "สรรพสิ่ง"

สิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นเมื่อคริสตจักรตอบสนองต่อวาระที่ใหญ่มากขึ้นของพระเจ้า! ทว่า คริสตจักรจำนวนน้อยมากที่จัดเตรียมคนของพวกเขาให้พร้อมสรรพในการฟื้นฟู "สรรพสิ่ง"

นี่ดูเหมือนเป็นงานที่ใหญ่โตมาก แต่พระเจ้าทรงจัดวางให้ผู้เชื่อทุกคนอยู่ในขอบเขตที่พวกเขาสามารถส่งอิทธิพลได้ เช่น ในคู่สามีภรรยา ครอบครัว บ้าน ละครเวที ไกลเคียง โรงเรียน ที่ทำงาน สำนักงาน ฟาร์ม ตลาด กลุ่มเพื่อน กลุ่มผู้มีความสนใจร่วมกัน สังคม รัฐบาล และสิ่งแวดล้อม คริสตจักรต้องจัดเตรียมคนให้พร้อมสรรพและให้ขวัญกำลังใจ เพื่อไปส่งผลกระทบในขอบเขตอิทธิพลของพวกเขา และร่วมสนับสนุนวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าซึ่งก็คือการฟื้นฟูสรรพสิ่ง เมื่อคริสตจักรสร้างสาวกด้วยความเข้าใจเรื่อง "สรรพสิ่ง" คริสตจักรก็จัดเตรียมคนให้พร้อมสรรพที่จะนำขอบเขตอิทธิพลของตนมาอยู่ภายใต้ความเป็นเจ้านายของพระคริสต์ ขอให้จินตนาการดูว่า จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคริสตจักรท้องถิ่นนับพันและบุคคลคริสเตียนนับล้านคน ร่วมมือกับพระเจ้าที่จะฟื้นฟูสรรพสิ่งเพื่อดำเนินตามวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า!

มีสิ่งสำคัญที่ต้องทำก่อนสิ่งอื่นใด

ในฐานะสาวกของพระคริสต์ การนำความรอดฝ่ายวิญญาณสู่มนุษยชาติเป็นสิ่งที่ต้องทำก่อนสิ่งอื่นหรือไม่ มีคำตอบที่สอดคล้องกับคำถามนี้อย่างน้อยสามข้อ

1. ความรอดฝ่ายวิญญาณนั้นสำคัญมากกว่าการฟื้นฟูประเภทใดๆ ไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะเทียบเท่าสิ่งนี้ หากปราศจากความรอดผ่านทางพระคริสต์ เราจะต้องถูกแยกจากพระเจ้าโดยสิ้นเชิง

ผู้คนที่ใช้ชีวิตนรีนทร์ และชีวิตในปัจจุบันของพวกเขาอยู่ในความเสี่ยง โดยพระคริสต์ "ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนรีนทร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา"¹⁹ หากไม่มีพระองค์ "ค่าจ้างของบาปคือความตาย"²⁰ โดยพระคริสต์ นำมาซึ่งชีวิตที่บริบูรณ์และมั่งคั่ง²¹ เชื่อในพระองค์ เรา "จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนรีนทร์"²² ปราศจากพระองค์เราต้อง "ถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว"²³ สิ่งที่ตรงข้ามกันก็จะรุนแรงเท่าที่เป็นไปได้

ที่น่าสนใจก็คือ การให้ความสำคัญต่อความรอดฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งให้เราเห็นถึงวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้าคือ

เพราะว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทำการดี ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก่อนหน้าแล้วเพื่อให้เราดำเนินตาม²⁴

2. พระเยซูทรงกระทำพันธกิจตามแต่ละบริบทซึ่งขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของพระบิดา บางครั้ง พระเยซูทรงกระทำพันธกิจในด้านความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณก่อน เช่น ในการรักษาคนง่อย²⁵ พระองค์ทรงห่วงใยต่อความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณของผู้คน แต่มิได้ทรงประกอบพันธกิจด้านจิตวิญญาณก่อนเป็นกิจวัตร บางครั้งพระองค์ทรงกระทำพันธกิจแก่ผู้คนโดยไม่ได้กล่าวถึงความจำเป็นด้านจิตวิญญาณเลย ตัวอย่างเช่น เมื่อพระองค์รักษาคนโรคเรื้อนสิบคน เราไม่เห็นพระองค์ทรงจัดการกับความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณของเก้าคนที่ไม่ได้กลับมา ขอขอบคุณพระองค์ แต่มีเพียงหนึ่งคนที่กลับมากกราบแทบพระบาทของพระองค์²⁶

¹⁹ โรม 6:23ข

²⁰ โรม 6:23ก

²¹ ยอห์น 10:10

²² ยอห์น 3:16ข

²³ ยอห์น 3:18

²⁴ เอเฟซัส 2:8-10

²⁵ มัทธิว 9:1-8

²⁶ ลูคา 17:11-19

3. งานบริการมักเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการกระทำพันธกิจเพื่อความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ คนที่ต่อต้านคำพูดนั้น มักจะเปิดใจเมื่อเห็นการแสดงออกที่มีชีวิตชีวาแห่งความรักของพระเจ้า แน่นนอน พระเยซูทรงทราบหลักการนี้ และทรงกระทำพันธกิจต่อความจำเป็นที่พระบิดาทรงทราบว่าจะเปิดใจผู้คน เป็นอย่างแรก

มีสิ่งสำคัญที่ต้องทำก่อนสิ่งอื่นในการกระทำพันธกิจหรือไม่ สำหรับชีวิตนิรันดร์แล้ว คำตอบคือ ใช่ พันธกิจด้านจิตวิญญาณมีความสำคัญก่อนสิ่งอื่น อย่างไรก็ตาม (และ "อย่างไรก็ตาม" นี้ มีความสำคัญมาก) การทำงานในพันธกิจของเราขึ้นอยู่กับบริบทที่พระเจ้าส่งเราไปและความไวของเราต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความรักของพระเจ้าซึ่งครอบคลุมทุกสิ่งไว้ทั้งหมด

เราสามารถเห็นพระประสงค์ที่ครอบคลุมกว้างขวางของพระเจ้าได้ทั่วไปในพระคัมภีร์ เมื่อเราอ่านข้อพระคัมภีร์ที่คุ้นเคยตอนต่างๆ และพิจารณากับวาระที่กว้างขวางของพระเจ้า ผมขอยกตัวอย่างหนึ่ง ข้อความในพระคัมภีร์ที่เป็นที่รักที่สุดตอนหนึ่งของคริสเตียนก็ยังให้ความรู้ความเข้าใจใหม่ที่เป็นประโยชน์

พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์²⁷

ข้อความในพระคัมภีร์ตอนนี้ *kosmos* เป็นภาษากรีกใช้สำหรับคำว่า "โลก" (world) บางครั้งในพระคัมภีร์ *kosmos* หมายความว่า "earth" (พื้นโลก) หรือ "the created world" (โลกที่ถูกสร้างขึ้น)²⁸ ในครั้งอื่นๆ สามารถแปลว่า "people" (ผู้คน) การแปลยอห์น 3:16 ตามปกติของพวกเราคือ "พระเจ้าทรงรักผู้คนของโลก" จนพระองค์ได้ส่งพระเยซูมา เพื่อผู้คนในโลกจะเชื่อในพระองค์และมีชีวิตนิรันดร์ แน่นนอนว่าผู้คนเท่านั้นที่สามารถเลือกที่จะเชื่อและมีชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น พระเจ้าทรงรัก *kosmos* นั่นคือ ผู้คนของโลก จนได้ประทานพระผู้ช่วยให้รอด และผู้คน

²⁷ ยอห์น 3:16

²⁸ Earth/created world: มัทธิว 13:35, ยอห์น 21:25, กิจการ 17:24, โรม 1:20, ฮีบรู 4:3, ฮีบรู 9:26

Kosmos ปรากฏอยู่ด้วยใน มัทธิว 5:14, ยอห์น 1:9, 10:29, ยอห์น 4:42 และข้อความในโรม. 1 โครินธ์. 1 ยอห์น นำสนใจที่อัครทูตยอห์นสามารถเขียนว่าพระเจ้าทรงรัก *anthropos* (ผู้คน) แต่ท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น

ที่มาหาพระองค์ก็ได้เป็นบุตรของพระเจ้า

ผมเชื่อว่าข้อความตอนนี้กำลังบอกว่าพระเจ้าทรงรัก kosmos ซึ่งหมายถึงสรรพสิ่งที่ทรงสร้างมาก จนได้ประทานพระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระองค์ เพื่อคืนดีกับทุกสิ่งโดยการเสียสละของพระองค์บนไม้กางเขน²⁹

ผู้คนเป็นส่วนสำคัญในสิ่งทรงสร้างของพระองค์ เนื่องด้วยความรักที่พระองค์มี พระองค์จึงทรงมอบหมายบทบาทให้ kosmos (ลูกที่รักของพระองค์) ในการฟื้นฟู kosmos (สรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่รักของพระองค์) เพราะเราได้รับความรักและการรื้อฟื้นขึ้นใหม่ เรามีบทบาทในการปลดปล่อยสิ่งทรงสร้างจากความแตกร้าง อัครทูตเปาโลเห็นพ้องกัน เขาเขียนว่า "สรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว คอยด้วยความปรารถนาอย่างยิ่ง ใ้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ"³⁰ สิ่งที่ทรงสร้างรอคอยเราอย่างใจจดใจจ่อ ให้เราเจริญเต็มที่ในพระคริสต์ เพื่อเราจะสามารถจัดการกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างได้มากขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์

พระเจ้าทรงทราบที่เราควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร พระเจ้าทรงต้องการให้เราเชื่อฟังและทำตามความตั้งพระทัย พระประสงค์ และกฎของพระองค์ ในทุกลำดับขั้นทั้งในโลกขณะนี้ เหมือนดังเช่นในสวรรค์ ทำไมเล่า เพราะพระองค์ทรงรักเราและสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง พระองค์ทรงทราบว่าเราและสิ่งทรงสร้างที่เหลือจะรุ่งเรืองได้ขึ้นอยู่กับระดับที่เราทำตามความตั้งพระทัย พระประสงค์ และวัตถุประสงค์ของพระองค์ เรา คือ ผู้คนที่รักของพระองค์ และสามารถสวมบทบาทเป็นรองผู้สำเร็จราชการแห่งสรรพสิ่งที่ทรงสร้างอีกครั้ง เราสามารถดูแลจัดการอีกครั้งเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความดีงามและพระสิริของพระเจ้า

วาระของพระเจ้าจะยังไม่ถูกทำให้เสร็จสมบูรณ์จนกว่าการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ พระองค์ "นั้นจะต้องอยู่ในสวรรค์จนกว่าจะถึงวาระแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่ง"³¹ ในขณะที่เดียวกัน คริสตจักรต้องทำความเข้าใจ สนับสนุน และเป็นตัวแทนให้แก่วาระที่สมบูรณ์ของพระเจ้า

²⁹ โคโลสี 1:20

³⁰ โรม 8:19

³¹ กิจการของอัครทูต 3:21ก

พันธกิจแบบองค์รวม

วาระของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่ง ถูกเรียกด้วยชื่อที่เป็นที่รู้จักว่า "พันธกิจแบบองค์รวม" ผมขออนุญาตและอธิบายดังต่อไปนี้

- พันธกิจแบบองค์รวมตั้งขึ้นจากพระกิตติคุณทั้งหมดเพื่อชีวิตทั้งชีวิตของเรา พันธกิจนี้ทำงานต่อบุคคลทั้งหมด และสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าทั้งหมดโดยตั้งอยู่บนการมอบหมายหน้าที่ทั้งหมดและวาระทั้งหมดของพระเจ้า³² ซึ่งสะท้อนให้เห็นความปรารถนาของพระเจ้าเพื่อความพร้อมมูล (wholeness) ตรงกันข้ามกับความแตกกร้าว ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเลือกที่จะสะกดคำด้วย "w" "wholistic" แทนคำว่า "holistic"
- พันธกิจแบบองค์รวมมองดูที่พระเจ้า และการประยุกต์ใช้ความจริงจากพระคัมภีร์เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิต คริสตจักร ชุมชน และบรรดาประชาชาติ
- พันธกิจแบบองค์รวมสะท้อนให้เห็นความห่วงใยของพระเจ้าต่อบุคคลทุกคน และพยายามแก้ปัญหาความจำเป็นด้านจิตวิญญาณ กาย สังคม และสติปัญญาของผู้คน
- พันธกิจแบบองค์รวมเป็นวิถีชีวิตแห่งการเชื่อฟังและความรัก ซึ่งตั้งอยู่บนพระมหาบัญชาของพระเยซูที่ให้รักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้าน
- นี่เป็นความรับผิดชอบของคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหมดและและผู้เชื่อทุกๆ คน
- นี่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพยากรทางการเงินมากมายจากภายนอก แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้า

รายงานจากปรู่นี้เป็นเรื่องราวของพันธกิจแบบองค์รวม

พระเจ้าได้ให้ฟรานซิสมีใจเอื้ออาทรต่อเด็กที่อยู่นนทงถนนที่เปรู เด็กๆ มักถูกเรียกว่า "ปีร์นย่า" ตามชื่อปลาอันตรายที่กินคน เด็กๆ อยู่รอดด้วยการเข้าทำร้ายและปล้นผู้คน ความรุนแรงและยาเสพติดเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของพวกเขา ฟรานซิสมีภาระใจจากพระเจ้า จึงได้เริ่มก่อตั้งศูนย์เพื่อที่จะทำงานกับเด็กๆ เธอรู้ว่าไม่ว่าพวกเขาจะดูสิ้นหวังเพียงไร พวกเขาที่ถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระเจ้าและมีศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้ แทนที่จะเรียกพวกเขาว่า "ปีร์นย่า" ทางศูนย์เรียกพวกเขาว่า "ผ้าชีวีว่ทอทอง" ก่อนที่จะตั้งศูนย์ ฟรานซิสได้แบ่งปันนิมิตให้ศิษยาภิบาล

³² Disciple Nations Alliance, "Regaining Biblical Wholism", in *Wholistic Ministry* course, Internet, www.disciplenations.org.

ของเธอฟัง เขาเป็นชายคริสเตียนที่มีเจตนาดีแต่มีความเห็นที่คับแคบเกี่ยวกับงานมิชชั่นของคริสตจักร เขาบอกเธอว่า "คุณกำลังเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องทางสังคม นี่ไม่ใช่เรื่องที่คริสตจักรถูกทรงเรียกให้ทำ ถ้าเราไม่ประกาศแก่ผู้หลงหาย เราก็ไม่ได้กำลังทำอะไรเลย!" ฟรานซิสเสียใจ เธอจากคริสตจักรไป และเริ่มสิ่งที่เธอเชื่อว่าพระเจ้าทรงเรียกให้เธอทำ (ศิษยาภิบาลได้ขอโทษเธอแล้วและบัดนี้เขาสนับสนุนความพยายามและนิมิตของเธอ) ฟรานซิสเริ่มตั้งศูนย์เมื่อปี 1999 ด้วยทรัพยากรเพียงน้อยนิด วันหนึ่งเธอพูดที่คริสตจักรหนึ่งเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐจากมุมมองแบบองค์รวม และมีใครคนหนึ่งให้เอกสารจากการประชุมครั้งหนึ่งของเราแก่เธอ เธอกล่าวว่า "เอกสารยืนยันแผนการของพระเจ้า เราจำเป็นต้องส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิต" ศูนย์ทำเช่นนั้นจริงๆ มีโรงเรียนสำหรับฝึกผู้ใหญ่ที่จะทำงานกับเด็กบนท้องถนน ผู้ใหญ่พบกับเด็กเป็นประจำเพื่อให้คำปรึกษาด้านจิตวิญญาณและกำลังใจ เพื่อละทิ้งการใช้ชีวิตบนถนน เด็กๆ จะกลับสู่ครอบครัวของตนเมื่อเป็นไปได้ แต่มีจำนวนมากที่ไม่สามารถทำได้ มีการสร้างบ้านขึ้นเพื่อเด็กเหล่านี้บนที่ดินที่รัฐบาลแปรูบริจาคให้ ซึ่งบ้านนี้จะเป็นที่พักพิงแก่เด็กๆ และเป็นที่ให้การศึกษา ให้คำปรึกษาด้านจิตวิญญาณและอารมณ์ และค่านิยมทางพระคัมภีร์ ศูนย์นี้ได้ตั้งศูนย์ทางการแพทย์ขึ้นเพื่อให้การดูแลสุขภาพแก่เด็กๆ และสาธารณสุข ซึ่งเป็นการบริการชุมชนและเป็นแหล่งรายได้ด้วย เด็กๆ ช่วยทำงานในฟาร์มและร้านเบเกอรี่บนที่ดินของพันธกิจ ซึ่งเป็นการสอนจริยธรรมในการทำงานและรวบรวมเงินเข้ากองทุนพันธกิจด้วย พระเจ้าทรงอวยพรพันธกิจแบบองค์รวมของศูนย์แก่ "ผ้าชีวห่อทอง" เหล่านี้³³

แผ่นดินของพระเจ้า

มีวิธีที่สำคัญอีกวิธีหนึ่งที่จะพรรณนาวาระของพระเจ้า กล่าวคือ

วาระหลักของพระเจ้าคือเพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้า

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานว่า "ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นอย่างนั้นในแผ่นดินโลก"³⁴ ในสวรรค์ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในนั้นเชื่อฟังและทำตาม

³³ รายงานโดย รุท คอนซา, ผู้ร่วมงานของฮาร์เวสต์, แปรู

³⁴ มัทธิว 6:10

พระประสงค์ กฎ และบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ในโลก ผู้คนไม่ได้ทำตามพระประสงค์อย่างสมบูรณ์ แต่แผ่นดินของพระเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่อพระประสงค์ของพระองค์ถูกกระทำให้สำเร็จ แผ่นดินของพระเจ้าเป็นหนึ่งในคำสอนหลักของพระเยซู ซึ่งยิ่งใหญ่เกินกว่าความเข้าใจของเรา แต่สิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าจริงๆ มีดังนี้

- แผ่นดินของพระเจ้าสะท้อนให้เห็นถึงพระประสงค์ดั้งเดิมของพระเจ้าสำหรับโลก และสรรพสิ่งที่อาศัยอยู่ในโลก
- นี่เป็นการอุปมาหลักในพระคัมภีร์³⁵ สำหรับงานการไถ่บาปของพระเจ้าในประวัติศาสตร์
- ความบาปขัดขวางพระประสงค์เหล่านั้นของพระเจ้า แต่แผนการของเจ้ามีขึ้นเพื่อตั้งแผ่นดินของพระเจ้าขึ้นใหม่อย่างสมบูรณ์
- แผ่นดินของพระเจ้าเป็นความจริงในปัจจุบัน ซึ่งให้ความหวังในปัจจุบันสำหรับการรักษาและการฟื้นฟูอย่างมหาดศาล แต่ความสมบูรณ์ของแผ่นดินของเจ้ายังไม่มาถึง
- พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ให้เป็นการแสดงออกในปัจจุบันถึงการครองราชย์ของพระคริสต์ในอนาคต เราถูกรับเข้าสู่ครอบครัวของพระองค์และดังนั้นเราจึงได้เข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า
- แผ่นดินของพระเจ้ารู้สึกท้อแท้เมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าถูกกระทำให้สำเร็จ เมื่อบุคคลดำเนินชีวิตอย่างที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ และในขณะที่เราสร้างคนอื่นๆ ให้เป็นสาวก รวมทั้งสร้างคนในชาติให้เป็นสาวกด้วย
- คริสตจักรต้องถึนเป็นตัวแทนหลักที่มองเห็นได้สำหรับวาระนั้นบนโลก
- เมื่อพระกษัตริย์ปกครองเหนือเรา เราได้รับอภิสิทธิ์ที่จะนำการรักษาของพระองค์ไปยังคนอื่นๆ

³⁵ การอุปมา : ความคล้ายคลึงซึ่งแสดงโดยนัยของสิ่งสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างมาก

พระฉายาของพระเจ้าถูกเปิดเผย

ธรรมชาติการรับใช้ของคริสตจักร

พระฉายาของพระเจ้าถูกเปิดเผย. . .

วาระของพระองค์ถูกบดบัง

ในวันที่หก พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์เป็นชายและหญิง ตามพระฉายาของพระองค์ "ตามพระฉายาของพระองค์" จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่พระองค์ทรงต้องการให้เราคืนดีกับพระองค์!

มนุษย์นั้นเป็นสิ่งล้ำเลิศในการทรงสร้าง พระเจ้าเองทรงเป็นแบบแผน เป็นแม่แบบ แม้ว่าสิ่งทรงสร้างส่วนอื่นๆ สะท้อนพระสิริของพระองค์ แต่มีเพียงแค่มนุษย์เท่านั้นที่พระเจ้าทรงมอบภาพสะท้อนอันอุดมของพระองค์ให้!

ผมพูดอยู่บ่อยๆ ว่าผู้สวมพระฉายาของพระเจ้าเป็น "มงกุฎ" ของสิ่งทรงสร้างของพระองค์ มงกุฎนั้นเป็นยอด เป็นจุดสูงสุดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สูงและยิ่งใหญ่ ปฐมกาลเผยให้เห็นว่ามนุษย์เป็นยอดของสิ่งทรงสร้าง มงกุฎยังเป็นสัญลักษณ์ของการมีอำนาจเหนือและสิทธิอำนาจ ถ้าประชาชาติหนึ่งสวมมงกุฎให้แก่พระราชา หรือพระราชินี บุคคลผู้นั้นถูกเจาะจงให้เป็นผู้นำมีอำนาจเหนือแผ่นดิน พระเจ้าประทานความเป็นผู้นำเหนือสิ่งทรงสร้างแก่มนุษย์ นั่นคือ "มีอำนาจเหนือ" แผ่นดิน และ "ครอบครอง" สัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน อีกทั้งดูแลสิ่งทรงสร้างหลากหลายมากมาย¹

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า จึงได้รับคุณลักษณะแห่งพระฉายาของพระเจ้าในระดับที่มากกว่าที่พระเจ้าให้แก่สิ่งทรงสร้างอื่น ดังนี้

¹ ปฐมกาล 1:27

² ปฐมกาล 1:28-30 มนุษย์ไม่เพียงแค่อุทิศสิ่งทรงสร้างทางกายเท่านั้น แต่พระเจ้ายังให้ความเป็นผู้นำแก่มนุษย์ในขอบเขตของสังคม เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ กีฬา ปรัชญา รัฐบาล กฎหมาย ฯลฯ

- การสร้างสรรค์ คือ ความสามารถที่จะสร้างบางสิ่งขึ้นใหม่³
- ภาษา คือ ความสามารถที่จะสื่อสารความคิดเห็นและความคิดทางนามธรรมผ่านคำพูด
- ความสัมพันธ์ คือ ความสามารถที่จะสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ตั้งใจไว้ และมีวัตถุประสงค์กับผู้คน ชุมชนชาติ และงาน
- ทางเลือกทางศีลธรรม คือ ความสามารถที่จะแยกแยะทางเลือกที่สร้างสรรค์ และทางเลือกที่ทำลาย และความสามารถที่จะมองเห็นความงดงาม
- ความเป็นผู้รับใช้ คือ ความสามารถที่จะแสดงการเห็นแก่คนอื่นมากกว่าตนเองด้วยความรักและความเมตตา

ผมไม่ได้เขียนความรักแยกไว้ในรายการคุณลักษณะแห่งพระฉายาของพระเจ้า พระคัมภีร์บอกเราว่า "พระเจ้าทรงเป็นความรัก"⁴ ความรักของพระเจ้าแผ่ซ่านอยู่ในคุณลักษณะแต่ละอย่างเหล่านี้ ที่จริงแล้ว ทุกสิ่ง ที่เกี่ยวกับพระเจ้าล้วนเป็นความรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรักบรรยายงานบริการ ประเภท ที่สะท้อนพระฉายาของพระเจ้า อัครทูตยอห์นถามว่า ใครบางคนบอกว่าความรักของพระเจ้าอยู่ในเขาได้อย่างไร ในเมื่อเขาบอกว่ารักพระเจ้าแต่ไม่ได้รับใช้พี่น้องที่มีความจำเป็น⁵ ความเป็นผู้รับใช้ที่เปี่ยมด้วยเมตตาและเสียสละเป็นเครื่องหมายที่สำคัญที่สุดแห่งพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์

พระเจ้าเลือกที่จะเข้าใจความรู้สึกโศกเศร้าทุกข์ทรมานของเราและเยียวยารักษา ความแตกร้างของเรา ความเข้าอกเข้าใจและการตัดสินใจโดยตั้งพระทัยที่จะเข้ามาในความจำเป็นของเราด้วยความเสียสละของพระองค์เองนั้น ให้คำนิยามถึงงานบริการที่เปี่ยมเมตตา ด้วยพระเจ้า งานบริการที่เสียสละเป็นทางเลือกที่เปี่ยมเมตตาและพระองค์ทรงมอบเครื่องหมายแห่งความเป็นผู้รับใช้ซึ่งแยกให้เห็นความแตกต่างนี้แก่เรา

หากปราศจากความเป็นผู้รับใช้แบบนี้ คุณลักษณะด้านอื่นๆ ทั้งหมดก็สามารถเป็นไปในทางทุจริตและบิดเบือน ดังนี้

³ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สร้างบางสิ่งจากที่ไม่มีสิ่งใดเลย เราค้นพบและสร้างบางสิ่งขึ้น 'ใหม่' จากสสารที่พระเจ้าทรงสร้างไว้แล้ว

⁴ 1 ยอห์น 4:16

⁵ 1 ยอห์น 3:17

- การสร้างสรรค์สามารถนำไปใช้ผลิตระเบิดปรมาณู
- ความสามารถทางภาษาศาสตร์สามารถนำไปสู่การผลิตสิ่งพิมพ์และภาพยนตร์ลามกอนาจาร
- ความสัมพันธ์สามารถนำไปสู่การปกครองระบบทรราชย์
- ทางเลือกทางศีลธรรมสามารถใช้ให้เหตุผลสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์หรือการทำแท้ง

การบิดเบือนจากพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์ เริ่มต้นเกือบจะทันทีหลังจากการทรงสร้าง ช่างน่าขัน ความพยายามที่เป็นบาปของมนุษย์ที่จะเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น แท้จริงแล้วกลับบิดเบือนพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์! พระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ใช้คุณลักษณะแห่งพระฉายาของพระองค์เพื่อรับใช้ผู้อื่นและสิ่งทรงสร้าง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น มนุษย์กระทำอย่างเห็นแก่ตัว เขาเลือกทำตามสิ่งที่เขาต้องการ แทนที่จะทำตามที่พระเจ้าผู้สร้างของเขาประสงค์ให้ทำ เขาใช้คุณลักษณะแห่งพระฉายาของพระเจ้าเพื่อการได้เปรียบที่เห็นแก่ตัว มนุษย์บิดเบือนพระฉายาของพระเจ้า และการบิดเบือนยังคงเกิดขึ้นตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษย์

พระฉายาของพระเจ้าอุกปิณฑพยในความเป็นผู้รับใช้ของพระเยซู

หลังจากพระเยซูเสด็จมาในโลก ผู้คนสามารถมองที่ใครคนหนึ่งและเห็นว่าพระเจ้านั้นมีลักษณะอย่างไร พระเยซูทรงเป็นพระฉายาที่ไม่มีที่ติและสมบูรณ์ของพระเจ้า แต่ในร่างมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าที่แท้จริง⁶ เราเห็นไม่เพียงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูเท่านั้น แต่ ความเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงประสงค์ด้วย พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์ของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า เมื่อเรามองดูที่พระเยซู เราเห็นพระฉายาของพระเจ้าซึ่งเป็นมงกุฎของสิ่งทรงสร้าง

เมื่อเรามองดูที่พระเยซู เรายังเห็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดแห่งพระฉายาของพระเจ้า คืออัญมณีที่เจิดจรัสที่สุดบนมงกุฎ ลักษณะที่น่าสนใจซึ่งฉายแสงออกมาที่เราเห็นในพระเยซูไม่ใช่ความอดทนและความแข็งแรงทางกายของช่างไม้ ไม่ใช่

⁶ ฮีบรู 1:1-3ข

สติปัญญาของพระเยซูที่เหนือกว่าพวกฟาริสี ทั้งไม่ใช่จิตวิญญาณที่สมบูรณ์ของพระองค์ หรือทักษะทางความสัมพันธ์ที่ทำให้พระองค์เป็นที่รักของผู้ถ่อมใจและทำให้คนหยิ่งยโสเสียบลง ไม่ใช่การผสมผสานกันของสิ่งเหล่านี้ อัญมณีบนมงกุฎคือ ความเป็นผู้รับใช้ที่เปี่ยมเมตตาของพระเยซู

พระเยซูทรงยืนยันความเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อพระองค์ตรัสตอบมารดาของยากอบและยอห์น เธอขอให้บุตรทั้งสองของเธอนั่งบนบัลลังก์ในราชอาณาจักรถัดจากพระเยซู พระเยซูตรัสตอบเธอว่า "บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติ และประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่เพื่อคนเป็นอันมาก"⁷ อัครทูตเปาโลยืนยันความเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูในจดหมายของท่านที่มีถึงชาวฟิลิปปีดังนี้

[พระเยซู] ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า ไม่ทรงถือว่าความทัดเทียมกับพระเจ้า เป็นสิ่งที่จะต้องยึดไว้ แต่ทรงสละพระองค์เอง และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และทรงปรากฏอยู่ในสภาพมนุษย์ พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง ทรงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งมรณานบนกางเขน⁸

เมื่อข้อความในพระคัมภีร์ดำเนินไป เราเห็นการตอบสนองของพระเจ้าต่อความเป็นผู้รับใช้ของพระเยซู ดังนี้

ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นสูงที่สุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์. . . และทุกล้นจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา⁹

ด้วยเหตุว่าพระเยซูทรงมารับสภาพผู้รับใช้ด้วยความสมัครใจและอย่างเสียสละ พระเจ้าจึงทรงยกพระองค์ขึ้น พระเจ้าทรงมอบตำแหน่งสูงที่สุดที่สามารถจะให้ไว้แก่พระเยซู และพระนามเหนือนามทั้งปวง ทุกล้นจะยอมรับว่าผู้รับใช้ผู้นี้เป็นเจ้านาย พระเยซูทรงถูกยกขึ้นสูงกว่าทุกสรรพสิ่ง พระเจ้าทรงให้เกียรติพระเยซูเช่นนี้ เพราะ พระเยซูทรงสะท้อนได้อย่างสมบูรณ์ถึงสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ให้เป็นเมื่อ

⁷ มัทธิว 20:28 (อมตธรรมร่วมสมัย)

⁸ ฟิลิปปี 2:6-8

⁹ ฟิลิปปี 2:9-11 (อมตธรรมร่วมสมัย)

พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ พระเยซูทรงแสดงตัวอย่างที่ดีที่สุดแห่งพระฉายาของพระเจ้า นั่นคือ การเป็นผู้รับใช้โดยสมัครใจ มีเมตตา และเสียสละ พระเจ้าทรงเป็นผู้รับใช้ผู้หนึ่ง และพระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้รับใช้นั้น!

อัครทูตเปาโลชักนำให้เรารู้ลักษณะการเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูโดยกล่าวกับผู้อ่านดังนี้ "จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์"¹⁰ มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ยังถูกสร้างให้รับใช้ด้วยใจสมัคร ด้วยเมตตา และด้วยความเสียสละ เมื่อเรารับใช้เหมือนพระเยซูทรงกระทำ เราก็ก้าวมาพระฉายาของพระเจ้าเกือบจะสมบูรณ์

มนุษย์เป็นมงกุฎของสิ่งทรงสร้างและความเป็นผู้รับใช้ เป็น "อัญมณี" บนมงกุฎนั้น เมื่อพระเยซูทรงได้รับเกียรติสำหรับการเป็นผู้รับใช้ พระเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญ ในทางเดียวกัน พระเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญ เมื่อบุตรของพระองค์สะท้อนพระฉายาของพระองค์เมื่อพวกเขารับใช้ พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า "พวกท่าน จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์"¹¹

พระคัมภีร์บรรยายการทรงเรียกอันสูงส่งของความเป็นผู้รับใช้ไว้ดังนี้

- พระเจ้าตรัสว่าทรงพอพระทัยในงานบริการสำหรับคนยากจนและผู้ถูกบีบบังคับ¹²
- พระเยซูตรัสแก่สาวกว่างานบริการเป็นเครื่องหมายที่แยกแยะความแตกต่างของคนในราชอาณาจักร ได้แก่ คนที่แจกอาหารให้ผู้หิวโหย คลุมกายให้คนเปลือยกาย และเยี่ยมเยียนผู้ป่วยและผู้อยู่ในคุก¹³
- ธรรมที่บริสุทธิ์และไร้มลทิน รวมถึงงานบริการหญิงม่ายและเด็กกำพร้า ผู้ซึ่งต้องการการปกป้องคุ้มครอง¹⁴
- พระเยซูเน้นสิ่งที่สำคัญที่ต้องทำเป็นอันดับแรกที่พระเจ้ากำหนดไว้ คือการรักและรับใช้เพื่อนบ้าน¹⁵

¹⁰ พิลิปปี 2:5

¹¹ มัทธิว 5:16

¹² อิสยาห์ 58:6-7

¹³ มัทธิว 25:35

¹⁴ ยากอบ 1:27

¹⁵ มาระโก 12:31

พระเจ้าทรงประสงค์ให้ประชากรของพระองค์ประพฤติตามแบบแผนแห่งพระฉายาของพระบุตร¹⁶ นี่เป็นกระบวนการที่เรา "ก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ"¹⁷ เราประพฤติตามแบบแผนแห่งพระฉายาของพระคริสต์ เมื่อพระวิญญาณอยู่ในเราและทำให้เราประพฤติตามแบบแผน และเมื่อเราสร้างชีวิตของเราให้เป็นตามจุดสูงสุดของความเหมือนกันของเรากับพระคริสต์ นั่นคือ ความเป็นผู้รับใช้

พระฉายาของพระเจ้าเปิดเผยในความเป็นผู้รับใช้ของคริสตจักร

หลังจากทรงเปิดเผยพระองค์ผ่านทางพระคริสต์ พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ในคริสตจักรของพระองค์ หนึ่งในงานของคริสตจักรคือให้กำเนิดสาวกและสร้างให้คนอื่นๆ เป็นสาวกเพื่อสวมพระฉายาของพระเจ้า แล้วเราจะได้เห็นว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ที่จะใช้ชุมชนของผู้เชื่อนี้เพื่อสำแดงและบริหารจัดการ วาระของพระองค์ คริสตจักรต้องถิ่นทำเช่นนั้นโดยอำนวยความสะดวกให้แก่การบังเกิดใหม่ จัดเตรียมคนให้พร้อมสรรพ และส่งคนออกไปในฐานะทูต-ผู้รับใช้

พระเจ้าไม่ได้ทรงบัญชางานบริการที่เปี่ยมเมตตาและความเสียสละเพื่อตัวงานนั้นเอง พระองค์ทรงบัญชางานนั้นเพราะจะส่งผลในการสำแดงถึงคุณลักษณะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์ นั่นคือ ความรัก พระเยซูทรงบอกเราว่า ให้เรารักพระเจ้าและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราสำแดงความรักของเราต่อพระเจ้าโดยการรักเพื่อนบ้านอย่างที่เราอยากจะถูกรัก เช่นเดียวกัน ความรักของพระเจ้าสำแดงออกสู่โลกผ่านทางการใช้ที่เปี่ยมเมตตาของพระเยซู งานบริการที่เสียสละเป็นหนทางที่ลักษณะที่สมบูรณ์ของพระเจ้าแสดงออกในโลกทุกวันนี้ เมื่อความรักของพระเจ้าแสดงออกผ่านตัวแทนที่เป็นมนุษย์ ความรักของพระเจาก็แสดงออกมา ไม่ใช่เพียงแค่คำพูด แต่ในงานบริการที่เสียสละ

ความรักซึ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ก่อให้เกิดงานบริการที่เปี่ยมเมตตาและความเสียสละ งานบริการที่เปี่ยมด้วยรักนั้น เยียวยาความแตกร้าง

¹⁶ โรม 8:29

¹⁷ 2 โครินธ์ 3:18ข

อีกทั้งฟื้นฟูและการไถ่ นี่เป็นวาระของพระเจ้า เมื่อทำตามวาระที่กำหนดไว้สำเร็จ พระเจ้าจะทรงได้รับการสรรเสริญ

การเรียกผู้มองทางพระคัมภีร์ของความเป็นผู้รับใช้

คริสเตียนจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ได้เห็นประวัติศาสตร์อันยาวนานของการใช้ผ่านทางมิชชันนารีและการเมือง รู้สึกไม่พอใจกับแนวคิดเรื่องความเป็นผู้รับใช้ สำหรับพวกเขา ความเป็นผู้รับใช้หมายถึง งานบริการโดยไม่สมัครใจ หรือการเป็นทาส ดังนั้นความเป็นผู้รับใช้ถูกมองว่าเป็นเรื่องถูกข่มขู่หรือ

ความเป็นผู้รับใช้โดยไม่สมัครใจมีหลายรูปแบบ เป็นการเป็นทาสโดยชัดเจนก็ได้ เป็นความเป็นผู้รับใช้ที่ถูกข่มขู่หรือขู่ ซึ่งเนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจก็ได้ เป็นความเป็นผู้รับใช้ซึ่งผู้ไม่เต็มใจถูกบังคับโดยผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าทางจิตใจ ทางสังคม หรือทางการเมืองก็ได้ ทั้งหมดที่กล่าวมาไม่ใช่ความเป็นผู้รับใช้ที่พระคัมภีร์พูดถึง คริสตจักรของพระเจ้าจำเป็นต้องช่วยคนของคริสตจักรนำความหมายทางพระคัมภีร์ของความเป็นผู้รับใช้กลับมาอีกครั้งหนึ่ง

หากเราไม่ได้เป็นผู้รับใช้ตามความหมายในพระคัมภีร์ เราก็ควรที่จะเปลี่ยนแปลง อยากรู้ว่าคุณมองภาพชีวิตคริสเตียนเหมือนการเดินทางบนถนนอันยาวไกล เมื่อเราทำบาป เราก็กำลังเดินในทางที่ผิด เราได้ยินพระเยซูตรัสว่า "ไปเถิดและอย่าทำบาปอีก" เราหันกลับมาและเผชิญหน้ากับอีกทิศทางหนึ่ง เมื่อหันกลับมาแล้ว เรายังอยู่ตรงที่เดิมบนถนนหรือเปล่า ไม่ เราเดินไปในทิศทางใหม่ไปสู่ความถูกต้องที่พระเจ้าทรงประสงค์

อัครทูตเปาโลสนับสนุนให้ผู้เชื่อสวมสภาพใหม่ และกลายเป็นเหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้า คนพูดมุสากลายเป็นคนพูดความจริง ขโมยกลายเป็นผู้ให้ คนพูดไร้สาระกลายเป็นนักพูดซื่อ และคนใจขมขื่นกลายเป็นผู้ให้อภัย¹⁸ เมื่อไรที่เราใส่ใจผลประโยชน์ของตนเอง เราก็หันกลับมาและเดินในทิศตรงกันข้าม มุ่งสู่วาระของพระเจ้าเพื่อทำประโยชน์ให้แก่คนอื่น ๆ

¹⁸ เอเฟซัส 4:30-32

ความเป็นผู้รับใช้ตามพระคำภีร์โดยผู้เชื่ออื่น ๆ จะเป็นไปไม่ได้ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงสถิตอยู่ภายใน แต่สิ่งนี้ เป็นไปได้ ผ่านทางพลังแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า เปาโลเตือนใจผู้อ่านว่า พระเจ้าและผู้คนร่วมมือกันเพื่อให้วัตถุประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ ดังนี้ "จงบากบั่นต่อไปด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น จงกระตือรือร้นต่อความรอดของท่าน บรรลุผลเพราะพระเจ้าคือผู้ทรงกระทำกิจภายในท่าน ให้อ่านตั้งใจและทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์"¹⁹

พระเจ้าทรงต้องการแสดงพระองค์ผ่านทางพระฉายาของพระองค์ในบุตรของพระองค์ เมื่อเราแสดงความรักของพระเจ้า เราก็คือเครื่องมือสำคัญที่พลังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของพระเจ้าสำแดงผ่าน เราสะท้อนและสื่อสารปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตที่ถูกทำลายด้วยบาป ซึ่งบัดนี้ได้รับการฟื้นฟูสู่พระฉายาของพระเจ้า ใครจะคาดฝันว่าเจ้าแห่งจักรวาล คือผู้นำชุมชนของเรา จะใช้ "ประชากร" ของพระองค์ เพื่อเปิดเผยพระองค์เอง ความรักของพระองค์ ความเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และพระฉายาของพระองค์

¹⁹ ฟิลิปปี 2:12ข-13

วัตถุประสงค์ของคริสตจักร

เปิดเผยความล้าลึก

ในจดหมายของอัครทูตเปาโลถึงคริสตจักรเมืองเอเฟซัส ท่านเริ่มชักนำให้รู้ถึงความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระเจ้า คือ แผนการของพระองค์ที่จะฟื้นฟูโลกที่ถูกทำลายลงด้วยบาป พระเจ้าทรงเปิดเผยความล้าลึกนี้ให้แก่เปาโลซึ่งเขาจะบอกผู้อื่นต่อ และจะไม่ใช่เป็นความล้าลึกของพระเจ้าอีกต่อไป เปาโลเขียนไว้ว่า "พระเจ้าโปรดให้เรารู้ความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ ตามความชอบพระทัยของพระองค์ที่ทรงดำริไว้แล้วในพระคริสต์"

ความ "ล้าลึก" โดยสรุปแล้ว คือ ทุกสิ่งที่แตกร้าจากการกบฏของอาดัม จะถูกทำให้กลับคืนสู่ความเป็นหนึ่งและสันติสุข พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ต่อสิ่งทรงสร้างว่าพระคริสต์จะเสด็จมาและทรงฟื้นฟูสรรพสิ่งกลับสู่พระองค์ นี่จะเกิดขึ้นได้เมื่อสิ่งทรงสร้างทำตามพระประสงค์ เจตนารมณ์ และกฎของพระผู้สร้างผ่านทางพระคริสต์

แต่ขอให้มาฟังคำกล่าวของเปาโล วัตถุประสงค์ของความล้าลึก ที่เปาโลกล่าวถึงนั่นคือ "รวบรวมทุกสิ่งทั้งที่อยู่ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกให้อยู่ในพระคริสต์"

สรรพสิ่งรวมกันภายใต้พระคริสต์หรือ ขอให้จินตนาการถึงการเปิดเผย ราวกับว่าเราอยู่ในศตวรรษที่หนึ่ง! ก่อนที่เปาโลจะเริ่มชักนำให้รู้ถึงความล้าลึก เขาได้บ่งชี้ให้ผู้อ่านทราบอย่างชัดเจนว่าความล้าลึกนี้ จะรวมพวกเขาและเราดังนี้

¹ เอเฟซัส 1:9

² เอเฟซัส 1:10ข

ในพระคริสต์นั้น เราก็ได้รับการทรงเลือกด้วย คือถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า ตามพระเจตนาของพระเจ้าผู้ทรงทำกิจทุกอย่างตามพระดำริแห่งพระทัยของพระองค์³

เรามีส่วนในความล้าลิกนี้! เมื่อเปาโลเตรียมที่จะเปิดเผยความล้าลิกนี้ เขาอธิษฐานให้ตาใจของผู้อ่านเปิดออก และสามารถที่จะรู้ถึงมรดกอันยิ่งใหญ่และฤทธานุภาพ ซึ่งทรงชุบให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ซึ่งมรดกและฤทธานุภาพนี้มีไว้สำหรับผู้กระทำตามวัตตอุประสงค์ที่ใหญ่ยิ่งของพระองค์⁴

การเปิดเผยความล้าลิก

เปาโลเขียนว่าความล้าลิกนี้มีเพื่อ "รวบรวมทุกสิ่ง ทั้งที่อยู่ในสวรรค์ และในแผ่นดินโลกไว้ในพระคริสต์"⁵ แล้วเขาก็เริ่มเปิดเผยรายละเอียดให้แก่คริสตจักรเมืองเอเฟซัส ให้เราบทวนแต่ละวลีจากข้อความในพระคัมภีร์ต่อไปนี้ เพื่อค้นพบหลายด้านของความล้าลิกซึ่งสำคัญมาก! และยังคงเป็นจริงสำหรับเราวันนี้ เช่นเดียวกันกับในสมัยเมื่ออัครสาวกของเปาโลบันทึกลงไว้เป็นครั้งแรก

พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และประทานพระคริสต์แก่คริสตจักร ให้เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่ง สิ่ง ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์⁶

1. "พระเจ้าทรงปราบทุกสิ่งลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์" เปาโลยืนยันถึงวาระของพระเจ้าที่จะคืนดีกับ "ทุกสิ่ง" ผ่านทางพระคริสต์ "ทุกสิ่ง" ถูกพระเจ้าปราบไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์
2. พระเจ้า "ประทานพระคริสต์แก่คริสตจักร ให้เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่ง" พระคริสต์ทรงเป็นเจ้านายของทุกสิ่ง "เพื่อคริสตจักร" เราเข้าใจได้ว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงวางทุกอย่างไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และทำไมจึงทรงตั้งพระองค์เป็นเจ้านายเหนือ

³ เอเฟซัส 1:11

⁴ เอเฟซัส 1:18-20

⁵ เอเฟซัส 1:10ข

⁶ เอเฟซัส 1:22-23

ทุกสิ่ง แต่ทำไมพระองค์จึงทำสิ่งนี้ "เพื่อคริสตจักร" หรือพระองค์ทรงมีวัตถุประสงค์ที่นำประทับใจอะไรต่อคริสตจักรของพระองค์ เปาโลได้ชี้แจงให้ชัดเจนต่อไปในเอเฟซัส 3

3. เปาโลเขียนถึง "คริสตจักรซึ่งเป็นพระกายของพระองค์" คริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ ร่างกายทำตามความประสงค์ของศิระษะ แนนอน วาระของพระคริสต์ (ศิระษะ) ก็เป็นวาระของร่างกายของพระองค์ (คริสตจักร) ด้วย นี่เป็นสิ่งสำคัญ คริสตจักรมีวาระเหมือนกับพระคริสต์ผู้มีวาระไม่ต่างจากพระบิดาของพระองค์!
4. แล้วเปาโลอธิบายว่าคริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ "ซึ่งเป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์" พระคัมภีร์กล่าวว่า คริสตจักรคือความเต็มบริบูรณ์แห่งพระคริสต์ ทว่า ทุกวันนี้หลายคริสตจักรเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นความแตกร้างของโลกอย่างชัดเจน ไม่ใช่ความเต็มบริบูรณ์แห่งพระคริสต์! คริสตจักรคือความเต็มบริบูรณ์แห่งพระคริสต์ แต่คริสตจักรยังไม่บรรลุถึงศักยภาพของตน คริสตจักรยังไม่ดำรงตนให้สมกับตัวตนที่แท้คือความเต็มบริบูรณ์แห่งพระคริสต์ เมื่อใดที่ทำได้ คริสตจักร (ที่เหมือนพระคริสต์) ก็จะมี "เติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์"
5. เปาโลพรรณานความล้ำลึกนี้ภายหลังในพระธรรมเอเฟซัสดังนี้ "นั่นก็คือคนต่างชาติได้เป็นผู้ร่วมรับมรดก เป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระสัญญาในพระเยซูคริสต์โดยทางข่าวประเสริฐ" เปาโลอธิบายว่า คนต่างชาติที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ บัดนี้ได้เป็นสมาชิกแห่งพระกายของพระคริสต์ คนที่เคยเป็นปฏิปักษ์ต่อกันก็ถูกรวมให้เป็นหนึ่งอยู่ในครอบครัวเดียวกัน พระคริสต์นำสันติภาพมาสู่มนุษยชาติที่อยู่ในสภาพแตกแยกและกำลังก่อสร้างครามผ่านทางพระกายของพระองค์ ซึ่งก็คือ คริสตจักร
6. เปาโลเชื่อมโยงต่อไปอีกว่า เขาได้รับพระคุณ "ให้ทุกคนเห็นวาระใดคือ แผนงานของความล้ำลึก" เขาเปิดเผยให้เห็นว่าความล้ำลึกถูกจัดการอย่างไร "แผนงานจัดการ" (administration) มาจาก *koinonia* ซึ่งเป็นภาษากรีกแปลว่า "การมี

⁷ เอเฟซัส 3:6

⁸ เอเฟซัส 3:9ก (อมตธรรมร่วมสมัย)

ส่วนร่วม" (participation) ความล้าลิกนั้นคือพระคริสต์ ผู้ทรงหลังพระโลหิต เพื่อให้โลกที่แตกร้าวนั้น คืนดีกับพระเจ้า ดังนั้นการคืนดีของ "สรรพสิ่ง" กับพระเจ้าจึงได้รับการจัดการผ่าน การมีส่วนร่วมของคริสตจักร! เปาโลบอกกล่าวแก่คริสตจักรถึงบทบาทที่ยิ่งใหญ่ของคริสตจักรในแผนงานจัดการกับความล้าลิก

7. เปาโลกล่าวต่อไปว่า (พระองค์) "เพื่อบัดนี้จะได้เห็นถึงพระปรีชาญาณอันลึกซึ้งซึ่งของพระเจ้าผ่านทางคริสตจักร" แผนการของพระเจ้านั้นคือการฟื้นฟู สรรพสิ่ง และปัญญาของพระองค์นั้นซับซ้อน ไม่ใช่แค่มิติเดียว แต่เป็นหลายมิติและกว้างขวาง วาระของพระองค์ไม่ใช่แค่ฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการฟื้นฟู ทุกสิ่ง ที่แตกร้าวจากการกบฏ เมื่อคริสตจักรเชื่อฟังและทำตามวัตถุประสงค์ของพระคริสต์ คริสตจักรก็ได้จัดการกับความล้าลิกและเปิดเผยวาระที่ซับซ้อนของพระเจ้า
8. เรากลับมาที่พระคัมภีร์ตอนนี้อีกครั้ง "เพื่อบัดนี้เหล่าเทพผู้ครองและเทพผู้ทรงอำนาจในสวรรค์สถานจะได้เห็นถึงพระปรีชาญาณอันลึกซึ้งซึ่งของพระเจ้าผ่านทางคริสตจักร"¹⁰ แผนการที่ยิ่งใหญ่และซับซ้อนของพระเจ้าซึ่งเปาโลกล่าวว่า ถูกซ่อนไว้กับพระเจ้าในเวลาที่ล่วงเลยมาแล้วนั้น บัดนี้จะถูกเปิดเผยไม่ใช่แก่ชาวโลกเท่านั้น แต่จะถูกเปิดเผยต่อเทพผู้ปกครองและศักดิเทพแห่งโลกจิตวิญญาณด้วย เทพเหล่านี้เป็นพลังแห่งโลกมืด พลังจิตวิญญาณแห่งความชั่วร้าย พวกเขายังอาจรวมถึงทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ พลังจิตวิญญาณแห่งราชอาณาจักรของพระเจ้าด้วย โดยผ่านทางคริสตจักร พระเจ้าจะทรงสำแดงให้ซาตานและกองทัพของมันและโลกแห่งจิตวิญญาณทั้งหมดเห็นว่า พระองค์จะทรงฟื้นฟู สรรพสิ่ง ผ่านทางพระคริสต์ เทพผู้ปกครอง และศักดิเทพในสวรรค์สถานจะมองดูที่โรมมทรสพโลก พวกเขาจะเห็นปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้า นั่นคือ แผนการอันน่าทึ่งของพระองค์ เพื่อนำสันติภาพมาทำลายความแตกแยก เยียวยาความปวดร้าว และฟื้นฟูสรรพสิ่ง โดยทั้งหมดนี้จะจัดการผ่านคริสตจักร

⁹ เอเฟซัส 3:10ก (อภิตธรรมร่วมสมัย)

¹⁰ เอเฟซัส 3:10-11

ดังนั้น . . .

พระเจ้าต้องการให้วัตถุประสงค์ในการไถ่ ซึ่งเป็นวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผ่านทางคริสตจักรนั้นสำเร็จ ไม่ใช่ผ่านทางผู้เชื่อแต่ละคนเท่านั้น แต่ผ่านทาง คริสตจักรท้องถิ่นและคริสตจักรระดับโลก วัตถุประสงค์ของพระองค์จะสัมฤทธิ์ผล ในชุมชน และบรรดาประชาชาติเมื่อคริสตจักรปฏิบัติภารกิจของตน

ดังนั้น คริสตจักรมีบทบาทสำคัญในการการเปลี่ยนแปลงสังคมมากกว่าประ-
ธานาธิบดี ผู้บัญญัติกฎหมาย หรือนักธุรกิจชั้นนำของชาตินั้นๆ มาก สถาบันหลัก
และมีความสำคัญทางกลยุทธ์มากที่สุดที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้ปฏิบัติวาระที่ยิ่งใหญ่
ของพระองค์ไม่ได้อยู่ในแวดวงการเมืองหรือเศรษฐกิจ แต่คือ คริสตจักร เราได้รับใช้
ศิรัระของคริสตจักร เราทำงานให้พระเยซูผู้ทรงเป็นผู้นำชุมชน และวาระของ
พระองค์ คือ การฟื้นฟูใหม่ทั้งหมด!

แสดงความล้ำลึกในท้องถิ่น

คนแต่ละรุ่นของคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่ง มีทางเลือกกว่าจะเป็นผู้บริหาร
จัดการวาระของพระเจ้าสำหรับชุมชนของตนหรือไม่ คริสตจักรต่างๆ ที่มารวมกัน
ของประเทศหนึ่งก็มีทางเลือกทำนองเดียวกัน ชนรุ่นที่โมเสสนำออกจากอียิปต์ก็มี
ทางเลือก พระเจ้าทรงบอกพวกเขาว่า วาระของพระองค์สำหรับพวกเขา คือ การย้าย
เข้าไปในดินแดนแห่งพันธสัญญา พวกเขาหวาดกลัวและอยู่แต่ในค่าย! เพราะ
พวกเขาขาดความเชื่อ พวกเขาจึงไม่ได้เห็นความสัตย์ซื่อ และวัตถุประสงค์ของ
พระองค์ ชนรุ่นนั้นไม่ได้เข้าไปถึงดินแดนแห่งพันธสัญญา พระเจ้าทรงย้ายพระพร
ของพระองค์จากชนรุ่นหนึ่งและมอบให้ชนรุ่นต่อไป

พระเจ้าทรงเลือกคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อวัตถุประสงค์อันยิ่งใหญ่ และจัดเตรียม
คริสตจักรท้องถิ่นให้พร้อมสรรพด้วยกำลังที่พิเศษดังนี้

- คริสตจักรท้องถิ่นเป็นโลกเล็กๆ ของชุมชน เมื่อคริสตจักรท้องถิ่นทำตาม
พระประสงค์ของพระเจ้า ก็จะเป็นแบบอย่างแห่งวาระของพระเจ้าในสังคม
นั้น

- เมื่อคริสตจักรท้องถิ่นทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า คริสตจักรท้องถิ่นก็สะท้อนพระฉายาและพระบุคลิกลักษณะของพระองค์มากขึ้น คริสตจักรท้องถิ่นอยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่ เป็นรองผู้สำเร็จราชการของพระเจ้าในส่วนของสิ่งทรงสร้างที่พระเจ้าทรงวางไว้
- พระเจ้าทรงจัดเตรียมและทรงมอบผู้นำให้แก่คริสตจักร แล้วผู้นำเหล่านี้จัดเตรียมคนของคริสตจักรให้พร้อมสรรพสำหรับวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า นี่เป็นคำอธิบายถึงลักษณะงานที่ครอบคลุมและมีผลไปถึงผู้นำคริสตจักรทั้งหมด นั่นคือ จัดเตรียมคนของพระเจ้าให้พร้อมสรรพเพื่อบำเนิรกิจการของพระองค์ และขยายการครอบครองของพระองค์ผ่านการรับใช้¹¹
- คริสตจักรท้องถิ่นรับใช้ในลักษณะขององค์กร คริสตจักรท้องถิ่นยังจัดเตรียมสมาชิกที่เป็นรายบุคคลให้พร้อมสรรพเพื่อจะส่งออกไปรับใช้ในขอบเขตที่พวกเขาจะมีอิทธิพล
- คริสตจักรท้องถิ่นมีข้อบังคับให้เป็นตัวแทนของวาระทั้งหมดของพระเจ้า ส่วนสถาบันคริสเตียนอื่นๆ มีข้อบังคับที่แคบกว่านี้

ที่องค์กรฮาร์เวสต์ เรามีเรื่องราวนับร้อยที่ยืนยันว่า การรับใช้ตามวาระของพระเจ้าส่งผลกระทบที่เห็นได้ชัดต่อบุคคล คริสตจักร ชุมชน และแม้กระทั่งชาติต่างๆ ผมได้ใส่บางเรื่องไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว คุณอาจหาอ่านเรื่องราวมากกว่านี้ได้ที่เว็บไซต์ของเรา คือ www.harvestfoundation.org

¹¹ เอเฟซัส 4:11-12

บทที่เจ็ด

คริสตจักรกับโลกทุกวันนี้

การทวนกระแสการย้อนกลับ

เราเห็นคริสตจักรในประวัติศาสตร์ชักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอันยิ่งใหญ่แล้ว นี่เป็นตัวอย่างในปัจจุบันจากโคโซโวที่เพื่อนมิชชันนารีของผมเล่าให้ฟังดังนี้ เลขาธิการของ (เมืองใหญ่เมืองหนึ่งในประเทศโคโซโว) เชิญกลุ่มผู้นำของเรา ไปยังที่ทำการของเขาเพื่อขอบคุณสำหรับสิ่งที่พวกเขาทำ เขากล่าวดังนี้ว่า ผมให้การสนับสนุนพวกคุณอย่างเต็มที่ ที่นี่ไม่มีใครอื่นเหมือนพวกคุณ แม้ว่าพี่น้องมุสลิมมาจากต่างแดนและใช้จ่ายเงินนับล้านดอลลาร์ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ช่วยผู้คน พวกเขาสร้างสุเหร่าจากสุดเขตประเทศ ด้านหนึ่งไปจรดอีกด้านหนึ่ง แต่พวกเขาไม่ได้เลี้ยงอาหารเรา มอบเครื่องนุ่งห่มให้เรา สร้างบ้านให้เราเหมือนที่พวกคุณทำ พวกคุณเท่านั้นที่เอาใจใส่พวกเราจริงๆ

ก่อนจบการประชุม เลขาธิการท่านนี้และผู้คนจำนวนมากขอพระคัมภีร์ และวรรณกรรมคริสเตียนอื่นๆ เลขาธิการบอกกลุ่มผู้นำของเราของเราว่า "พวกคุณออกไปและช่วยผู้คนของผม คุณสามารถทำอะไรก็ได้ที่คุณต้องการผมให้การสนับสนุน พวกคุณอย่างเต็มที่ คุณไม่ต้องแม้แต่จะต้องขอการสนับสนุนจากผมล่วงหน้า นี่แสดงให้เห็นว่าผมไว้วางใจคุณมากแค่ไหน"

แน่นอน ทุกชุมชนจะเปลี่ยนไปถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชนและจะมีเรื่องราวมากมายเหมือนกับที่ประเทศโคโซโว นี่เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงทางบวกที่เกิดขึ้น

¹ รายงานโดย ริชาร์ด เบคแฮม, มิชชันนารียุโรปไกล

โดยคริสตจักรทั่วโลกใช่หรือไม่ เมื่อหนึ่งร้อยห้าสิบปีที่ผ่านมาปรากฏว่ามีคริสตจักรและผู้เชื่อเกิดขึ้นใหม่ราวพลุดอก เมื่อใดก็ตามที่มีจำนวนเปอร์เซ็นต์ของคริสเตียนเพิ่มขึ้นมากในชาติก็ดูเหมือนกับการปกครองของพระคริสต์ควรจะสะท้อนออกมาอย่างเห็นได้ชัดในโครงสร้างและธรรมเนียมของสังคมนั้น ในที่สุดแล้วเพียงแค่ 10.5 เปอร์เซ็นต์ของประชากรก็ส่งอิทธิพลอย่างถึงรากถึงแก่นต่อจักรวรรดิโรมัน!

น่าเสียดายว่า ปัจจุบันนี้เรามักได้ยินสิ่งที่ตรงกันข้าม ในหลายสังคมในขณะที่คริสตจักรกำลังเติบโตในด้านจำนวน สังคมในขณะเดียวกันนั้นก็กลับกำลังเน่าเปื่อยผุพัง คริสตจักรไม่ได้ส่งผลกระทบที่แรงและเห็นได้ชัดต่อวัฒนธรรมของตน

ผมเพิ่งพบกับพี่ชายคริสเตียนในแอฟริกาผู้มีความปรารถนาอันแรงกล้าสำหรับคริสตจักรร่วมกับผม ระหว่างทศวรรษที่ 1990 เขาเป็นผู้นำการรวมตัวของพันธกิจการตั้งคริสตจักรในประเทศหนึ่งในแอฟริกาตอนใต้ซึ่งมีประชากรมากกว่าสิบเอ็ดล้านคน การรวมตัวครั้งนี้รายงานว่ามีที่ตั้งคริสตจักรใหม่ 10,000 แห่ง ระหว่างทศวรรษที่ 1990 เขาคิดว่าจำนวนตัวเลขที่เพิ่มขึ้นในคริสตจักรจะนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคม ในทางตรงกันข้าม ประเทศเสื่อมลงในเกือบทุกระดับขั้นของสังคมในทางการปกครอง ประเทศเปลี่ยนจากระบอบประชาธิปไตยมาเป็นเผด็จการ การทุจริตมีอยู่ทั่วไป มีการเสื่อมถอยอย่างมากในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพ และการศึกษา แต่ว่ามีคริสตจักรใหม่หนึ่งหมื่นแห่ง! เจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ของประชากรนับว่าตนเองเป็นคริสเตียน! (สามสิบสามเปอร์เซ็นต์เป็นผู้เชื่ออิวานเจลลิคัล คาริสมาติก หรือเพ็นเตคอสต์ มีเพียงยี่สิบเปอร์เซ็นต์ที่ไปคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ) ความไม่สอดคล้องกันระหว่างการเติบโตของคริสตจักรกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้เพื่อนของผมตัดสินใจว่าเขาไม่สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปด้วยความภาคภูมิใจ

ประเทศแอฟริกาแห่งนี้ไม่ได้เป็นประเทศเดียว ทว่า ประชากรจำนวนสี่สิบล้านเปอร์เซ็นต์ในประเทศกัวเตมาลาอ้างว่าเป็นผู้เชื่ออิวานเจลลิคัล แต่ประเทศก็ยังทุกข์ทรมานจากการทุจริต ความยากจน และการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ รายงานขององค์การสหประชาชาติในปี 2004 สรุปว่า รัฐบาลกัวเตมาลาประสบความล้มเหลวในการแก้ไขกรณีการเสียชีวิตและสูญหายของประชาชน 200,000 คน ระหว่างสงครามกลางเมืองของประเทศซึ่งกินเวลายาวนานถึง 36 ปี สงครามได้สิ้นสุดลง

ในปี 1996 และผู้คนที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของประชาชนก็ยังคงไม่ได้รับการลงโทษ²

ในประเทศวันดา ประชากรจำนวนแปดสิบล้านเปอร์เซ็นต์อ้างว่าเปลี่ยนศาสนามาเป็นคริสเตียน แต่ในวันดาทุกซักราชอาณาจักรจากการฆ่าล้างเชื้อชาติที่เลวร้ายมากในปี 1994

ในสหรัฐอเมริกา ประชากรจำนวนแปดสิบล้านเปอร์เซ็นต์เรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียน และหนึ่งในสามอ้างว่า "บังเกิดใหม่"³ แต่อเมริกาก็ยังอยู่ในภาวะเสื่อมถอยทางด้านศีลธรรมอย่างมาก

ปัจจัยอะไรที่ป้องกันเรา คือ คริสตจักรไม่ให้ส่งกระทบที่นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่สังคมอย่างที่เราสามารถทำและควรทำได้ นี่คือนโยบายบางประการที่ผมขอเสนอ

- ผู้คนที่คริสตจักรมักเป็นผู้ฟัง แต่ไม่ใช่ผู้กระทำตามพระวจนะ ผู้นำในการปฏิรูป และการฟื้นฟูสอนถึงความจำเป็นของความเชื่อและการกระทำควบคู่กัน ไม่มี ความเชื่อซึ่งปราศจากการกระทำ หรือการกระทำโดยปราศจากความเชื่อ แต่ทุกวันนี้คริสตจักรหลายแห่งไม่ได้สอนผู้คนให้รับใช้
- การยอมรับว่าพระเยซูคือ องค์จอมเจ้านายต้องการการเชื่อฟัง ไม่ใช่เพียงแค่คำพูด ความเชื่อที่นั้นไม่เพียงพอ แม้แต่พวกมารยังเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นองค์จอมเจ้านายแห่งจักรวาล แต่พวกมารไม่เชื่อฟังพระองค์ ความเชื่อที่แท้จริงเป็นของประทานที่เหนือธรรมชาติ โดยพระวิญญาณของพระเจ้า ความเชื่อตามพระคัมภีร์ส่งผลให้เกิดความเชื่อฟังด้วยความรัก
- พระมหากษัตริย์ได้รับการตีความแคบๆ แม้คริสตจักรหลายแห่งในทุกวันนี้รับใช้โดยใช้พระมหากษัตริย์เป็นรากฐาน ทว่า พวกเขาตีความพระมหากษัตริย์แคบๆ คือ การทรงเรียกสำหรับการประกาศและการตั้งคริสตจักร แต่เมื่อเราดูที่ข้อความในพระคัมภีร์ เราพบนิมิตของการเปลี่ยนแปลงที่คงอยู่ยืนนานซึ่งกว้างมากและลึกมาก บรรดาประชาชาติ จะได้รับการสร้างให้เป็นสาวก รับผิดชอบต่อสังคม และได้รับการสอนให้เชื่อฟังทุกสิ่งทีพระเยซูทรงบัญชา

² "Thousands of deaths unsolved in Guatemala." *Arizona Republic*. บทความสั้น

³ Barna Research Online. "Beliefs, อินเทอร์เน็ต

เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา
จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่เราสั่งพวกท่านไว้⁴

จิตใจที่ถูกแบ่งแยกและคริสตจักรที่ถูกแบ่งแยก

"จิตใจที่ถูกแบ่งแยก" ของคริสตจักรยุคใหม่นำไปสู่การแยกจากกันซึ่งไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ระหว่างการรับใช้ฝ่ายจิตวิญญาณกับการรับใช้ทางสังคม อีกทั้งยังแบ่งแยกคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในศตวรรษที่สิบเก้าออกเป็นสองสาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในการประกาศและความรับผิดชอบต่อสังคมดังนี้

- คริสตจักร "อนุรักษนิยม" เน้นที่การประกาศและการตั้งคริสตจักร และเชื่อว่า พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าและตีความหมายโลกจากมุมมองฝ่ายจิตวิญญาณ คริสตจักร "อนุรักษนิยม" ยังหมายรวมถึงคริสตจักรและองค์กรอิวแวนเจลิคัล เพ็นเตคอสต์ คาริสมาติก มูลฐานนิยมส่วนใหญ่ รวมทั้งคริสตจักรและองค์กรอนุรักษนิยมทาง ศาสนศาสตร์อื่นๆ
- สาย "เสรีนิยม" มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อคริสตจักรภายในสังคม และตีความหมายโลกผ่านทางวิทยาศาสตร์ และความเข้าใจทางกายภาพมากกว่า การตีความตามตัวอักษรในพระคัมภีร์ คริสตจักรเสรีนิยมพยายามส่งผลกระทบต่อประเด็นความยุติธรรมในสังคม แต่ให้ความสำคัญน้อยกว่าการประกาศทางจิตวิญญาณ คริสตจักรเสรีนิยมหมายรวมถึงนิกายหลักหลายนิกาย รวมทั้งคริสตจักรและองค์กรเสรีนิยมทางศาสนศาสตร์อื่นๆ

คริสตจักรมาสู่จุดแห่งการแบ่งแยกนี้ได้อย่างไร โลกตะวันตก (Western world)⁵ เปลี่ยนไปแล้ว อเมริกาผ่านสงครามกลางเมืองและคริสตจักรในสหรัฐถูกแบ่งแยกอย่างหนักจากประเด็นเรื่องทาส แอลกอฮอล์ และความเชื่อเรื่อง "ลัทธิยิว"

⁴ มัทธิว 28:19-20ก (เพิ่มการเน้นคำ)

⁵ ทางตะวันตก (Western) ขณะที่ซีกโลกตะวันตก (Western Hemisphere) เป็นศัพท์ทางภูมิศาสตร์เกี่ยวข้องกับอเมริกา (เหนือ กลาง ใต้) ยังมีวิธีคิดแบบตะวันตก (Western mindset) ซึ่งอ้างอิงถึงวัฒนธรรมที่มีจุดกำเนิดมาจากอิทธิพลของกรีก โรมัน และยูดา-คริสเตียน ในที่นี้ตะวันตก (The West) อ้างอิงถึงสถานภาพชีวิตซึ่งบ่งบอกบุคลิกลักษณะทางโลกทัศน์ของวัฒนธรรมอเมริกาเหนือและยุโรป รวมถึงบริบทของความหลากหลายที่เกี่ยวข้อง คำนิยามเสนอ โดย เออลเลอชา อัลเวส-เดอ โอลิเวียรา (บราซิล, 2005)

ในยุโรป วิทยาศาสตร์ธรรมชาติมีความคืบหน้าอย่างรวดเร็วและได้รับการเคารพ และปรัชญา ที่รู้จักในนามว่าธรรมชาตินิยม (naturalism)⁶ ได้รับการพัฒนาขึ้นมา คนผู้ "รู้แจ้ง" บัดนี้สามารถเข้าใจการทำงานของระบบสุริยะจักรวาลทางกายภาพ ผ่านทางวิทยาศาสตร์และเหตุผลของมนุษย์ ดูเหมือนว่าจะมีคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ สำหรับทุกสิ่ง ยกเว้นกำเนิดของจักรวาล ในเวลาไม่นาน นักพฤกษศาสตร์ชื่อชาร์ล ดาร์วิน ได้เสนอคำตอบ เขาเสนอว่าชีวิตเกิดขึ้นโดยบังเอิญและวิวัฒนาการอย่างช้าๆ โดยปราศจากการแนะนำมาสู่รูปแบบที่เราเห็นทุกวันนี้ ทฤษฎีวิวัฒนาการนี้และ ปรัชญา ธรรมชาตินิยมที่ใหญ่กว่าได้เผยแพร่ไปทั่วโลก ในการตีความแบบธรรมชาติ นิยมในเรื่องของความจริง มนุษย์สามารถค้นพบความจริงของจักรวาลทางกายภาพ ผ่านทางเหตุผลและวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่โลกทางจิตวิญญาณนั้นไม่จริงแท้และ ไม่เกี่ยวข้องกัน⁷

ข่าวประเสริฐทางสังคมและคริสตจักรเสรีนิยม

เมื่อธรรมชาตินิยมกลายเป็นปรัชญาที่มีอิทธิพลเหนือกว่าปรัชญาอื่นๆ ในศตวรรษ ที่สิบเก้าของโลกตะวันตก คริสตจักรรู้สึกว่าจะตนเองอยู่ในตำแหน่งใหม่และสับสน ความคิดเห็นของคริสตจักรถูกท้าทายด้วยวิทยาศาสตร์และเหตุผล นักปรัชญาชาว เยอรมันตอบสนองโดยผสมผสานธรรมชาตินิยมเข้าไปในศาสนศาสตร์ของพวกเขา และตีความศาสนาคริสต์ด้วยความเข้าใจแบบธรรมชาตินิยม ขบวนการทาง ศาสนศาสตร์ที่เรียกว่า "การวิจารณ์ที่เหนือกว่า" ออกมาจากโรงเรียนพระคริสตธรรม ในยุโรปในทศวรรษที่ 1850 มันได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากนิกายคริสเตียน กระแสหลัก และโรงเรียนพระคริสตธรรมในสหรัฐอเมริกา และค่อยๆ ไปสู่ธรรมาสัน ของคริสตจักรเสรีนิยมทั่วโลก การวิจารณ์ที่เหนือกว่าในที่สุดก็ได้ผลิตบางสิ่ง ซึ่ง เป็นที่รู้จักกันในนามของ "ข่าวประเสริฐทางสังคม" ขึ้นมา

จุดสนใจย้ายจากการเน้นที่อนาคตคืออาณาจักรทางจิตวิญญาณของพระเจ้า

⁶ ธรรมชาตินิยม (Naturalism) คือ ระบบที่มองโลกทางกายภาพและในที่สุดถูกจำกัด ระบบถูกควบคุมโดยการทำงานที่ มีขอบเขตของธรรมชาติที่ไม่เป็นส่วนตัว โดยเวลา และโดยโอกาส รู้จักในชื่ออื่นอีกว่า secularism, secular humanism หรือ humanism

⁷ Disciple Nations Alliance, "The Divided Mind and the Divided Life." ในหลักสูตร Wholistic Ministry, อินเทอร์เน็ต, www.disciplenations.org

มาสู่ปัจจุบันคืออาณาจักร ทางกายบนโลก เป็นสังคมที่ได้รับการปรับปรุงและทำให้ บรรลุผลที่นี้และเตี้ยวนี้โดยการกระทำทางสังคม โปรแกรมของรัฐบาลที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความพยายามของมนุษย์ และการประกอบการดี เมื่อเชื่อเช่นนั้นแล้ว คริสตจักรสายเสรีนิยมก็เริ่มมุ่งเน้นอย่างหนักที่ประเด็นทางสังคม สรุปลึ้นๆ ว่า ชาวประเสริฐทางสังคมกล่าวว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาสู่โลกด้วยผลของการ ประกอบการดี ไม่จำเป็นอีกต่อไปแล้วที่บุคคลจะกลับใจมาสู่พระคริสต์เป็นการ ส่วนตัว

"การย้อนกลับครั้งยิ่งใหญ่" และคริสตจักรอีแวนเจลิคัล

เรื่องนี้ถือเป็นการนอกรีตสำหรับคริสตจักรสายอนุรักษนิยมซึ่งเชื่ออย่างหนัก แน่นว่า แต่ละบุคคลต้องบังเกิดใหม่ ปฏิบัติของชาวอีแวนเจลิคัลคือ หมกมุ่น อยู่กับการตั้งรับและการประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาเริ่มมุ่งความสนใจไปยังด้าน จิตวิญญาณของความห่วงใยของพระเจ้า พวกเขาใช้เวลาเพียงเล็กน้อยสำหรับการ ห่วงใยสังคม ส่วนมากแล้วในประวัติศาสตร์คริสเตียนมี "การลงทุนอย่างมหาศาล สำหรับโครงการที่ออกแบบเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคม"^๑ ดังนั้น การ ที่คริสตจักรอนุรักษนิยมปฏิเสธการห่วงใยสังคมจึงเป็นที่รู้จักกันในนามของ "การ ย้อนกลับครั้งยิ่งใหญ่"

แม้ว่าเหตุผลใหญ่ที่สุดสำหรับการย้อนกลับคือ การที่อีแวนเจลิคัลมุ่งเน้นไป ที่การสั่งสอนตามพระคัมภีร์ซึ่งเป็นประเพณีสืบทอดกันมา แต่ก็มีปัจจัยอื่นๆ ด้วย ได้แก่ สภาวะที่เห็นความเป็นจริงที่แพร่หลายหลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ความชั่วร้ายของมนุษย์ทุกรูปแบบปรากฏดาษดื่น โปรแกรมทางสังคมล้มเหลว ความ พยายามที่จะปฏิรูปดูไม่เป็นผล การปฏิรูปคนและสังคมที่เกิดขึ้นนั้นล้มเหลว

ความสนใจของคริสตจักรอีแวนเจลิคัลในไม่ช้าถูกย้ายในเรื่องการประกาศและ การตั้งคริสตจักร ซึ่งทำให้มักจะละลายความห่วงใยด้านอื่นๆ ของพระเจ้า อีแวน- เจลิคัลก่อตั้งโรงเรียนศาสนศาสตร์ และวิทยาลัยพระคริสตธรรมที่ซึ่งนักเรียน ได้รับการฝึกอบรมด้านการประกาศและการกลับใจฝ่ายจิตวิญญาณ หลายคนใน

^๑ Pierson, 22.

^๒ Stott, 25. คำศัพท์นี้ถูกใช้โดยนักประวัติศาสตร์คริสตจักรโทมัส สมิธ

โรงเรียนและคริสตจักรได้รับอิทธิพลจาก "ยุคเวลานิยม" (dispensationalism) ซึ่งเป็นการตีความประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ที่เขียนโดยจอห์น เนลสัน ดาร์บี้ พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับของซี ไอ สคอฟฟีลด์ ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1909 ทำให้แนวคิดนี้ได้รับความนิยม "พระคัมภีร์สคอฟฟีลด์" ถูกใช้ในโรงเรียนและโรงเรียนศาสนศาสตร์อิวานเจลลิคัลหลายแห่งระหว่างครึ่งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบ คำอธิบายเพิ่มเติม และอรรถาธิบายที่ครอบคลุมกว้างขวางของพระคัมภีร์สคอฟฟีลด์ที่มีอิทธิพลมาจากดาร์บี้ได้รับการยกย่องว่าถูกต้องเชื่อถือได้ เมื่อชายและหญิงผู้ได้รับการอบรมเรื่องยุคเวลานิยมออกจากโรงเรียนและตั้งคริสตจักรทั่วโลก พวกเขา ก็ส่งต่อความเชื่อแบบยุคเวลานิยมสองข้อซึ่งในที่สุดได้ส่งผลทางลบต่ออิทธิพลของคริสตจักร สายอนุรักษนิยมที่มีต่อสังคม นั่นคือ

- โลกจะเลวร้ายลงกว่านี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา
- แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ในอนาคตเท่านั้น หลังจากที่พระเยซูเสด็จกลับมาแล้ว

โลกจะเลวร้ายลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

อิวานเจลลิคัลของช่วงนี้กล่าวว่า มีเหตุผลเพียงน้อยนิดที่จะนำคริสตจักรเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเยียวยารักษาสังคม ในที่สุด สังคมก็จะถูกกำหนดให้เสื่อมลงจนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา อิวานเจลลิคัลมีมุมมองในแง่ร้ายต่ออนาคตของโลก แต่พวกเขาตั้งตารอการครองราชย์ของพระคริสต์ในอนาคต โลกถูกลิขิตให้ไปสู่หายนะ ความจำเป็นใหญ่หลวงที่สุดคือ การพาวินิจฉัยให้ได้รับความรอดสู่สวรรค์

ความเสื่อมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของโลกเป็นสาเหตุให้เกิด "ความคิดแบบเรือช่วยชีวิต" ซึ่งแสดงออกมาโดย ดไวท์ แอล มูดดี ผู้เป็นอิวานเจลลิคัล ผมขอถอดความคำกล่าวที่มีชื่อเสียงของเขาตอนหนึ่ง ที่ว่า "โลกเหมือนเรือที่กำลังจะจม พระเจ้าทรงจับผมใส่ในเรือช่วยชีวิตและประธานอุปการณช่วยชีวิตแก่ผมและพูดว่า 'มูดดีจงออกไปและช่วยทุกคนที่ทำได้ ไม่ต้องห่วงเรือ ถึงอย่างไรมันก็จะจมอยู่แล้ว' แม้ว่ามูดดีเองเกี่ยวข้องกับผลที่อาจตามมาทางสังคมของข่าวประเสริฐ จินตภาพว่าโลก

เหมือนเรือที่กำลังจะจม เป็นสิ่งหนึ่งที่ตกทอดมาจากเขา ความเชื่อนี้ถูกแบ่งปันให้แก่มิชชันนารีรุ่นหนึ่งซึ่งส่งต่อความเชื่อนี้ไปทั่วโลก

มูดี้กล่าวว่าถูกต้องอย่างแน่นอนที่ว่ามีความชั่วร้ายในโลก คริสเตียนแต่ละรุ่นตื่นตระหนกเพื่อจะอยู่ในโลก แต่ไม่ใช่ของโลก แต่ละรุ่นคิดวิธีที่จะต่อต้าน หนี หลบ หลีก หลีกเลี่ยง ปกป้องตนเอง และแยกตนเองออกจากสังคมที่ชั่วร้าย แต่ผู้เชื่อที่ปกป้องตนเองและบุคคลที่พวกเขารักจากความชั่วร้ายของโลก ไม่ใส่ใจความปรารถนาของพระเจ้าที่จะใช้คนของพระองค์ให้เป็นแสงสว่างในโลกอันมืดมิด โดยการนำเรื่องราวที่เปี่ยมด้วยความหวัง และนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่ชีวิตและสังคมของพวกเขา ในคนทุกรุ่นตั้งแต่พระเยซู คริสเตียนเชื่อว่าจะมีรุ่นที่พระองค์เสด็จกลับมา ไซเราต้องดำเนินชีวิตราวกับว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาวันพรุ่งนี้ สัปดาห์หน้า หรือปีหน้า ไม่มีใครรู้วันหรือโมง มีเพียงแต่พระบิดาที่ทรงทราบ พระเยซูอาจไม่เสด็จมาในอีกสิบ ร้อย หรือพันปี เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์ทรงคาดหวังว่าคริสตจักรของพระองค์จะ "กำลังอยู่" ¹⁰ ซึ่งเป็นการกระทำกิจการของพระองค์จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา

แผ่นดินของพระเจ้าอยู่ในอนาคตเท่านั้น

ในเวลาเดียวกัน คริสตจักรอิวแวนเจลิคัลที่ได้รับอิทธิพลจากยุคเวลานิยมก็สอนว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นความจริงฝ่ายจิตวิญญาณในอนาคต หลังจากพระคริสต์เสด็จกลับมาแล้ว

พระเยซูตรัสว่า "ราชอาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้" ¹¹ แต่พระองค์ยังตรัสอีกว่า "แผ่นดินของพระเจ้าอยู่นั้นอยู่ท่ามกลางพวกท่าน" ¹² นี่เป็นทั้งปัจจุบันและอนาคต พระเยซูสอนเหล่าสาวกของพระองค์ให้อธิษฐานว่า "ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก" ¹³ คำอธิษฐานนี้ไม่ได้เพื่อให้หน้าพระทัยหรือพระประสงค์ของพระเจ้า

¹⁰ ลูคา 19:13 (KJV)

¹¹ ยอห์น 18:36 พระเยซูทรงบอกปีลาตว่าราชอาณาจักรของพระองค์ในฐานะกษัตริย์ไม่ได้มาจากมนุษย์ ความเป็นกษัตริย์ของพระองค์ไม่ได้มาจากโลกนี้

¹² ลูคา 17:21

สำเร็จในโลกหลังจากพระเยซูเสด็จกลับมา แต่ให้สำเร็จที่นั่นและบัดนี้เหมือนที่พระประสงค์ของพระองค์ถูกทำให้สำเร็จในสวรรค์ พระประสงค์ของพระเจ้าถูกทำให้สำเร็จมากเท่าไร ณ บัดนี้ แผ่นดินของพระเจ้านั้นก็จะมาสู่โลก ณ บัดนี้

ความเชื่อที่ว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นในอนาคตเท่านั้น ได้ขัดขวางคริสตจักรจากการแสดงความห่วงใยที่ยิ่งใหญ่ต่อการฟื้นฟู สรรพสิ่ง ในปัจจุบัน คริสเตียนที่คิดว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นอยู่ในอนาคตเท่านั้น จะไม่ทำงานเพื่อจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าแสดงออกมาในปัจจุบันอย่างแน่นอน!

โดยสรุปแล้ว ในครั้งแรกของศตวรรษที่ยี่สิบ คิซยาภิบาลและมิชชันนารีที่เพิ่งได้รับการฝึกอบรมนับพันได้กระจายไปทั่วโลกในความพยายามที่จะบุกเบิกงานมิชชันเมื่อพวกเขาได้รับใช้นอกโลกตะวันตก พวกเขาได้ประกาศ ตั้งคริสตจักร อบรม คิซยาภิบาลประจำชาติ และสร้างสาวกคนอื่นให้ทำอย่างเดียวกัน และได้ช่วยถ่ายทอดการเห็นที่การประกาศและการตั้งคริสตจักรไปสู่ลาตินอเมริกา เอเชีย และแอฟริกา โดยไม่เจตนา แม้ในทุกวันนี้ คนที่ไปคริสตจักรทั่วโลกผู้ไม่เคยได้ยินเรื่องการแบ่งแยกของคริสตจักรในศตวรรษที่ยี่สิบเก้า ก็มีความเชื่อและการมุ่งเน้นด้านพันธกิจที่ถูกรกำหนดโดยการแบ่งแยกและปรัชญาที่แวดล้อมการแบ่งแยกนั้น

การฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณนำโดยขบวนการเพนเตคอสต์และคาริสมาติก

ในไม่ช้าคริสตจักรสายอนุรักษนิยมก็ขยายใหญ่ขึ้นโดยการแสดงออกของความเชื่อแบบใหม่ซึ่งผูกพันกับพันธกิจฝ่ายจิตวิญญาณอย่างมาก นั่นคือ เพนเตคอสต์ ทศวรรษต่อๆ มา ขบวนการคาริสมาติกยังคงนำมาซึ่งการเติบโตราวกับพลุแตกมากขึ้นในแวดวงของกลุ่มอนุรักษนิยมทางด้านศาสนศาสตร์

เพนเตคอสต์เข้ามาเมื่อเริ่มศตวรรษที่ยี่สิบโดยได้รับเชื้อเพลิงจากการฟื้นฟูที่สหรัฐอเมริกา ในปี 1901 และ 1906 เพนเตคอสตอลเหมือนอีแวนเจลิคัลคือเน้นหนักที่พันธกิจฝ่ายจิตวิญญาณ¹⁴ เพนเตคอสต์มุ่งเน้นที่ความรอดส่วนตัว การบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และของประทานฝ่ายวิญญาณ แม้ว่าอีแวน-

¹³ มัทธิว 6:9-10

เจอลลีเคิล และเพนเตคอสตอลมีคำสอนที่ขัดแย้งกันอย่างมากในเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ทั้งสองคัดค้านศาสนศาสตร์เสรีนิยมของศตวรรษที่สิบเก้า ขณะที่อีแวนเจลิคัลตอบสนองต่อเสรีนิยมโดยการนำศาสนศาสตร์มาแก้ไขให้ถูกต้อง และหลักปกป้องความเชื่อทางพระคัมภีร์ เพนเตคอสตอลก็ตอบสนองด้วยประสบการณ์ส่วนตัวแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า¹⁵ ผู้สังเกตคนหนึ่งตระหนักว่าเพนเตคอสตอลพยายามแก้ไขปัญหาทางกายจริงๆ ด้วยคำตอบทางจิตวิญญาณ คือ "ทำไมช่วยวิญญาณให้รอดแต่ไม่อธิษฐานเพื่อผู้ป่วยเล่า การกระทำเหล่านี้ไม่อาจแยกออกจากพันธกิจของพระเยซูได้ เพราะพระองค์ทรงเสด็จมาเพื่อสั่งสอน เยียวยารักษา และขับผี ใครอนุญาตให้เราทำน้อยกว่า"¹⁶

เพนเตคอสตอลไม่ได้ตั้งใจที่จะมุ่งเน้นผลทางสังคมของข่าวประเสริฐที่อาจมีตามมา แต่เพนเตคอสตอลในยุคแรกพยายามแก้ไขปัญหาลังคมจริงๆ ดังนี้

แม้ว่าเพนเตคอสตอลไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรง แต่การกระทำของพวกเขาแสดงให้เห็นถึงการประท้วงทางสังคมและการเมือง เพนเตคอสตอลมักเป็นทั้งผู้รักสันติและผู้สนับสนุนการห้ามดื่มสุรา ขณะเดียวกัน ใน การปฏิบัติศาสนา พวกเขาแก้คัดค้านการเหยียดผิวและการลบหลู่ดูถูกผู้หญิง¹⁷

ขบวนการเริ่มต้นด้วยหลากหลายเชื้อชาติหลากหลายเผ่าพันธุ์ ผู้สนับสนุนแรกเริ่มเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และชนชั้นกลางระดับต่ำผู้เชื่อว่าการเสด็จกลับมาในอีกไม่ช้านานของพระคริสต์ จะแก้ความเจ็บป่วยของสังคม ในขณะเดียวกัน พวกเขาจัดการกับปัญหาทางเศรษฐกิจ การลิดรอนสิทธิทางสังคม และการเหยียดผิว โดยพึ่งพาความเชื่อ ความช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติ และดิ้นรนต่อสู้ด้วยกันแบบเคียงบ่าเคียงไหล่ พวกเขาพยายามที่จะฟื้นฟูค่านิยมบางอย่างของศาสนาคริสต์ในศตวรรษที่หนึ่งขึ้นมา โดยการส่งเสริมความบริสุทธิ์ส่วนตัวและการละเว้นจากกิจกรรม "ทาง

¹⁵ ความคิดเห็นทางประวัติศาสตร์/ศาสนศาสตร์นี้เห็นความแตกต่างระหว่างอีแวนเจลิคัลกับเพนเตคอสตอล แต่การแยกประเภทต่างกันออกไป ในบริบทของอเมริกาและอเมริกาใต้ เพนเตคอสตอลคืออีแวนเจลิคัล และการจัดประเภทของศาสนาหลักที่รู้จักกันคือ อีแวนเจลิคัล และคาทอลิก คำอธิบายโดย เอลเลนูชา อัลเวส เดอ โอลิเวียรา

¹⁶ Spittler, 'Children of the Twentieth Century,' *The Quiet Revolution*, 79.

¹⁷ Farah, 'America's Pentecostal,' *Christianity Today*, 25.

¹⁸ Stephens, 'Assessing the Roots of Pentecostalism,' Internet, 8..

โลก"¹⁸ เพ็นเตคอสต์มีสาวกเพียงหยิบมือเมื่อเริ่มศตวรรษที่ยี่สิบ แต่ความหวังที่ ขบวนการมีต่อเรื่องการสิ้นยุคได้นำไปสู่การเกิดกิจกรรมของมิชชันนารีที่เอาจริง เอาจังไปทั่วโลก มิชชันนารีเพ็นเตคอสตอลถูกกระตุ้นโดยความเร่งด่วนของการ กลับมาในไม่ช้าของพระคริสต์ จึงมุ่งประกาศและตั้งคริสตจักรเป็นหลัก และพวกเขา ก็เกิดผลภายในช่วงกลางศตวรรษที่ยี่สิบ เพ็นเตคอสต์เกือบถึงจุดระเบิดไปทั่วโลก และพันธกิจฝ่ายจิตวิญญาณยังคงมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในช่วงทศวรรษ ต่อๆ มา

ขบวนการคาริสมาติกเกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกาในทศวรรษที่ 1960 ของประธาน คาริสมาติกไม่ได้เป็นคำสอน และการปฏิบัติแค้ในคริสตจักรเพ็นเตคอสตอลอีก ต่อไป ความสนใจได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทศวรรษที่ 1970 และ 1980 ในนิยาย กระแสหลักที่ประชุมมนัสการอิสระ และโรมัน คาทอลิก ด้วยการเน้นที่ปาฏิหาริย์ หมายสำคัญและการอัศจรรย์ และฤทธิ์อำนาจฝ่ายจิตวิญญาณ ขบวนการคาริสมาติก มีสารฝ่ายจิตวิญญาณที่มีพลังที่จะลือกับบรรดาประชาชาติ ตลอดช่วงเวลาที่เหลือของ ศตวรรษที่ยี่สิบ การฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณเป็นงานมิชชันหลักของขบวนการ คาริสมาติก ซึ่งเป็นการฟื้นฟูขึ้นใหม่ในฝ่ายจิตวิญญาณของทั้งระดับบุคคลและระดับ คริสตจักร มีการจัดตั้งคริสตจักรท้องถิ่นขึ้นใหม่ รวมทั้งองค์กรที่เป็นแขนงของ คริสตจักรด้วย มีการเริ่มต้นความพยายามใหม่ๆ คนงานที่ได้รับการอบรมแล้ว ได้นำข่าวสารไปทั่วโลกโดยหลักๆ แล้วผ่านทาง การประกาศ การนมัสการ การฟื้นฟู การรักษาและบริการที่เป็นปาฏิหาริย์ การสอน วรรณกรรม เพลง และสื่อ

ขบวนการเพ็นเตคอสตอลและคาริสมาติกได้นำการฟื้นฟูขึ้นใหม่ทางจิตวิญญาณ มาสู่สังคมที่หิวกระหายฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ก็ยังมีความหิวโหยทางกายและทางสังคม ในโลกนี้! หลายคนในคริสตจักรอนุรักษ์นิยมได้ทำพันธกิจเกี่ยวกับความจำเป็น ด้านร่างกายหรือสังคม จริงๆ แต่โดยปกติแล้วเป็นจุดมุ่งหมาย รอง หนึ่งๆ ที่มี "การ ย้อนกลับครั้งยิ่งใหญ่" แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะหยุดทำพันธกิจทางกายและทางสังคมทั้ง ในภูมิภาคและในต่างประเทศ พวกเขาตั้งและบริหารโรงพยาบาล คลินิก โรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า และงานบรรเทาทุกข์ งานของพวกเขาเปี่ยมเมตตา แต่บางครั้ง

¹⁸ Stephens, 4.

ก็ถูกพูดถึง แม้โดยผู้อยู่ในพันธกิจนั่นเองว่าโครงการช่วยเหลือต่อความจำเป็นด้านร่างกายเป็นเครื่องมือในการประกาศ เป็นวิธีทางสู่เป้าหมายที่ใหญ่กว่าคือการประกาศมากกว่าเป็นการแสดงความหวังใยของพระเจ้าที่จะเยียวยารักษาความแตกร้างทางกายหรือทางสังคม

พันธกิจทางกายและทางสังคม กำไรมัอย่างไร

สำหรับคริสเตียนที่ยังคงไตร่ตรองประเด็นนี้ ผมขอแนะนำให้ระมัดระวังอย่างยิ่งที่นี่ ด้วยเหตุผลสองข้อคือ

- ข้อแรก เราไม่จำเป็นต้องให้เหตุผลสนับสนุนการแสดงความเมตตา ในที่สุด เราได้รับบัญชาให้รักเพื่อนบ้าน
- ข้อที่สอง การแสดงความเมตตาไม่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองฝ่ายจิตวิญญาณในทางบวก พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน แต่มีเพียงแค่คนเดียวที่ตอบสนองต่อพระองค์

เราต้องพิจารณาการบริการของเราอย่างต่อเนื่องโดยถามตนเองด้วยคำถามดังเช่นต่อไปนี้

- เราจะทำอย่างไรที่จะไม่ให้ถูกคนที่เราตั้งใจจะช่วยเหลือ และประกาศถ้าเป็นไปได้ เข้าใจว่าเราชักจูงให้เขาทำอย่างที่เราต้องการ
- เราจะทำอย่างไรที่จะแสดงให้เห็นว่า เรารักพวกเขาในฐานะบุคคล ไม่ใช่แค่ดวง "วิญญาณ"
- เราจะรู้สึกอย่างไรในฐานะคริสเตียน ถ้าเรากำลังได้รับความช่วยเหลือด้านการแพทย์ที่โรงพยาบาลที่ดำเนินงานโดยคนมุสลิมหรือฮินดู และเราสงสัยว่าเขาสนใจในการเปลี่ยนศาสนาของเรามากกว่าความจำเป็นทางการแพทย์ของเรา

พันธกิจคริสตจักรในโลกสองในสาม

ต้นแบบทางตะวันตกที่แตกต่างกันสองแบบคือข่าวประเสริฐทางสังคมและการช่วยดวงวิญญาณให้รอดของอีแวนเจลิคัล ได้ถูกเอาอย่างในโลกสองในสามในศตวรรษที่ยี่สิบเก้าและต้นศตวรรษที่ยี่สิบ เมื่อมิชชันนารีเสรีนิยมและอีแวนเจลิคัล นำพาศาสนศาสตร์และการปฏิบัติที่แตกต่างกันเข้าไปสู่ประเทศที่พวกเขาเข้าไป จุดมุ่งหมายสูงสุดของมิชชันนารีอีแวนเจลิคัลคือการกลับใจฝ่ายจิตวิญญาณเสมอ แม้ว่าพันธกิจของพวกเขาบางครั้งจะรวมถึงยา การศึกษา หรือสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ผู้นำคริสตจักรแห่งชาติได้รวมการประกาศและกิจกรรมทางสังคมเข้าด้วยกันเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในญี่ปุ่น ศาสนาจารย์โตโยโตะ คากาวา เป็นอีแวนเจลิคัลที่เป็นที่รู้จักกันดี และเป็นนักปฏิรูปสังคม เขากลายเป็นโฆษกของกิจกรรมทางสังคมของคริสเตียนในญี่ปุ่นในทศวรรษที่ 1930¹⁹

เมื่อคริสตจักรเผยแพร่ออกไปนอกแดนตะวันตก เป็นปกติที่คริสตจักรจะสะท้อนความรู้สึกหนักแน่นในเรื่องความรักชาติและอธิปไตย กระนั้นคริสตจักรก็ได้รับผลกระทบเชิงลบจากการปกครองแบบพ่อปกครองลูกและประเด็นเรื่องการพึ่งพา ขอให้ผมบอกคุณถึงสิ่งที่เราค้นพบในช่วงยี่สิบห้าปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับการปกครองแบบพ่อปกครองลูกและการพึ่งพา ขณะที่เราทำงานไม่เพียงแต่กับผู้นำคริสตจักรท้องถิ่น ในโลกสองในสาม แต่กับหน่วยงานมิชชันและหน่วยงานพัฒนาต่างๆ ด้วย

การปกครองแบบพ่อปกครองลูกโดยไม่ได้เจตนาจากมิชชันนารีและตัวแทนผู้ช่วยเหลือ ได้ทำให้คริสตจักรท้องถิ่นในโลกสองในสาม รู้สึกท้อใจ ในการทำพันธกิจแบบบอกร่วมอยู่บ่อยๆ นั้นอาจจะฟังดูรุนแรง แต่ก็เป็นการสังเกตของผม มิชชันนารีโดยมากมาจากแดนตะวันตกที่มั่งคั่งทางวัตถุ เช่นเดียวกับกับหน่วยงานพัฒนาส่วนใหญ่จากประวัติศาสตร์ ความพยายามของพวกเขาได้ทักท้วงเอาว่าคนท้องถิ่นไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้หากไม่มีเงิน ของใช้ หรือเทคโนโลยีจากภายนอก ทรัพยากรจากภายนอกถูกใช้เพื่อพัฒนาและรักษาโครงการให้อยู่ได้ บ่อยครั้งที่คนท้องถิ่นไม่ได้ถูกช่วยเหลือให้ค้นพบและใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา ความพยายามช่วยเหลือด้วยความตั้งใจดีนั้น หลายครั้งก็ทำให้เกิดการพึ่งพาและ

¹⁹ Ro. 33.

ตอกย้ำความคิดเรื่องความยากจน

แต่คนของ ทุก ชาติจำเป็นต้องรู้ว่า พระเจ้าทรงใส่สติปัญญา ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ และภาพสะท้อนแห่งพระฉายาของพระเจ้าไว้ในพวกเขา เช่นเดียวกันกับที่พระองค์ประทานแก่คนของประเทศที่เจริญทางวัตถุ พวกเขาจำเป็นต้องรับเอานิมิตที่พระองค์มีสำหรับพวกเขา และได้รับการสนับสนุนให้ค้นพบศักยภาพและทรัพยากรที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา คนของประเทศรวันดาและประเทศโคโซโว มีศักยภาพเท่าเทียมกับคนในประเทศที่มี สันติภาพและเจริญรุ่งเรือง พวกเขาถูกสร้างขึ้นในพระฉายาของพระเจ้า พวกเขามี ศักยภาพของพระองค์ พระเจ้าทรงทำงานผ่าน ทุกคนด้วยทรัพยากรทั้งหมดที่พวกเขามี เพื่อสร้างประชาชาติของพวกเขาทั้งหมด²⁰

เมื่อเราส่งเสริมให้ผู้คนมองหาทรัพยากรในท้องถิ่น พวกเราถูกเตือนใจอยู่บ่อยๆ ว่า พระคัมภีร์กล่าวว่า ผู้ที่มีทรัพยากรทางวัตถุควรช่วยเหลือผู้ที่มีน้อยกว่า²¹ นี่เป็นความจริง แต่ถ้าวัสดุ ของใช้ หรือทรัพยากรจากภายนอกถูกจัดสรรให้ ก่อน ที่คนของคริสตจักรท้องถิ่นจะมองไปที่พระเจ้าและใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา ความช่วยเหลือจากภายนอกก็อาจทำให้ความปรารถนาที่จะรักษาแผ่นดินของพระเจ้าหยุดลงหรือล่าช้าไป อย่างไรก็ตามนี่เป็นความเสี่ยงร่วมกัน โปรดฟังความคิดเห็นจากผู้ฝึกอบรมศิษยาภิบาลชาวอเมริกาใต้ดังนี้

บ่อยครั้งแนวโน้มของทางตะวันตกที่จะแก้ปัญหาและแก้ไขได้ภายในเวลาอันสั้น ก็ถูกตอกย้ำโดยชาติต่างๆ ในโลกที่กำลังพัฒนา เพราะชาติเหล่านั้นไม่เห็นศักยภาพในท้องถิ่นของตน พวกเขาเห็นค่าเท็จเป็นความจริงโดยถือเอาแหล่งที่มาของการพัฒนาของพวกเขาเป็นหลัก ความยากจนทางความคิดแย่งยิ่งกว่าสถานการณ์ความยากจน²²

²⁰ "ทรัพยากร" ไม่ใช่เพียงแค่งิน เหมือนที่คิดกันทั่วไป แต่เป็นการให้ทุกประเภท รวมถึงการให้แรงงาน และความคิดสร้างสรรค์ แ่งนอน เงินเป็นทรัพยากร และมันต้องถูกดูแลรักษาให้ดี

²¹ 2 โครินธ์ 8:14 กล่าวว่า "แต่เป็นการให้กันไปให้กันมา ในยามที่ท่านมีบริบูรณ์เช่นเวลานี้ ท่านก็ควรจะช่วยคนเหล่านั้นที่ขัดสน และในยามที่ท่านมีบริบูรณ์ เขาก็จะช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน"

²² รูธ คอนซา, คำวิจารณ์ต้นฉบับ (แปรู 2003)

ต่างๆ ที่เผชิญกับการแบ่งแยกทางศาสนศาสตร์ เรื่องชาตินิยม และการปกครองแบบพ่อปกครองลูก คริสตจักรอิวานเจลลิคัล และคาริสมาติก/เพนเตคอสตอลต่างก็เติบโตและเจริญรุ่งเรืองนอกดินแดนตะวันตกเมื่อถึงปลายศตวรรษที่ยี่สิบ ในขณะที่ "คริสเตียน" ในโลกตะวันตกสูญเสียผู้เชื่อ 7,600 คนต่อวัน คริสตจักรที่อยู่ใต้ซาฮารา ทวีปแอฟริกากำลังได้คนเพิ่มวันละ 16,400 คน มีการตั้งคริสตจักรใหม่วันละหกแห่งที่เกาหลีใต้²³ ไซ คริสตจักรกำลังเกิดเป็นดอกเห็ดนอกแดนตะวันตก! คริสตจักรนั้นจะเป็นคริสตจักรประเภทไหน และคริสตจักรจะมีอิทธิพลแบบไหนต่อโลกรอบๆ คริสตจักร

ความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ต่อคริสตจักร

คริสตจักรของศตวรรษที่ยี่สิบเก้าและยี่สิบประสบกับความสูญเสียที่น่าเศร้าต่างๆ ที่มีการเติบโตของคริสตจักรและผู้แสดงตนว่าเป็นคริสเตียนในโลกนี้ คริสตจักรกลับสูญเสียความสามารถในการส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรม

มันทำให้เกิดการแบ่งแยกซึ่งไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ระหว่างฝ่ายกายกับฝ่ายจิต วิญญาณและระยะห่างซึ่งไม่เป็นไปตามพระคัมภีร์ระหว่าง "คำพูด" กับ "การกระทำ" คริสตจักรเสรีนิยมสูญเสียการตระหนักรู้ในสิ่งเหนือธรรมชาติ สิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ และการไถ่ส่วนบุคคล ส่วนคริสตจักรอนุรักษนิยมก็สูญเสียแรงกระตุ้นที่จะทำให้พันธกิจเพื่อตอบสนองความห่วงใยซึ่งมวลที่พระเจ้ามี

คริสตจักรถูกปล้น! คริสตจักรไม่ได้เป็นสาเหตุของการแบ่งแยกนี้ ธรรมชาติ-นิยมไม่ได้เป็นสาเหตุ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ก็ไม่ได้เป็นผู้กระทำ มีหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดขึ้น แต่ชาตานิยมเป็นเหตุของการแบ่งแยก ชาตานิยมเกลียดคริสตจักร มันอยากจะทำลายคริสตจักร ชาตานิยมลบล้างคริสตจักรทั้งสองส่วน คริสตจักรจำเป็นต้องเอาดินแดนที่ถูกฉวยไปคืนมาจากมัน เราจำเป็นต้องจริงจังต่อความเชื่อของเรา แต่กลับใจสำหรับการตัดสินใจของเรา และหาหนทางที่จะรับใช้ร่วมกัน เราจำเป็นต้องหาวิธีที่จะเกี่ยวข้องกับผู้หลงหายทางจิตวิญญาณ และ กับ สังคมที่แตกร้างทางจิตวิญญาณ ทางกาย และทางสังคม ทั้งคริสตจักรจำเป็นต้องเรียกร้องงานทั้งหมด

²³ Ro. 35.

กลับมาอีกครั้ง เพื่อนคนหนึ่งเตือนใจผมว่า แต่ละส่วนของคริสตจักรมีบางสิ่งที่จะให้ได้ "คริสตจักรเสรีนิยมแสดงให้เราเห็นความจำเป็น คริสตจักรอีแวนเจลิคัลแสดงให้เราเห็นแผนงาน และคริสตจักรคาโรลิตาติก/เพ็นเตคอสตอลเตือนใจเราว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในนั้น!"²⁴

"การทวนกระแสการย้อนกลับ"

การที่คริสตจักรกลับมาทวงไวยุทธศาสตร์

แนวโน้มของคริสตจักรอีแวนเจลิคัลที่จะปฏิเสธความทวงไวยุทธศาสตร์หนึ่งถูกเรียกว่า "การย้อนกลับครั้งยิ่งใหญ่" ซึ่งเป็นการย้อนกลับของพยานทางประวัติศาสตร์ สังคมของคริสตจักรคริสเตียน ในที่สุดคริสตจักรอนุรักษนิยมเริ่มที่จะกลับมาสู่ความทวงไวยุทธศาสตร์ในขณะที่พวกเขายังคงจดจ่อที่การประกาศ ไม่น่าแปลกใจเลย ว่านี่ถูกเรียกว่า "การทวนกระแสการย้อนกลับ"²⁵

ทศวรรษที่ 1960 เป็นทศวรรษของการประท้วงในแทบจะทุกส่วนของโลก ซึ่งปลุกคริสตจักรอนุรักษนิยมสู่ความจริงทางสังคมที่คริสตจักรอนุรักษนิยมได้เคยปฏิเสธ จุดเปลี่ยนเริ่มแรกคือการประชุมนานาชาติเรื่องการประกาศระดับโลกซึ่งจัดขึ้นที่กรุงโลซานน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี 1974 ผู้ร่วมประชุมจากหนึ่งร้อยห้าสิบกว่าประเทศได้มาพบกันและลงนามในสนธิสัญญาโลซานน์ ซึ่งบันทึกว่าทั้งการประกาศและความรับผิดชอบต่อสังคมของคริสเตียน ถือเป็นหลักการสำคัญ²⁶ มีความก้าวหน้าขึ้นในการประชุมปี 1982 ซึ่งได้ผลิตหนังสือชื่อ *การประกาศและความรับผิดชอบต่อสังคม: ความผูกพันอีแวนเจลิคัล* ที่ได้นิยามกิจกรรมทางสังคมว่าเป็นทั้งผลของการประกาศและเป็นสะพานไปสู่การประกาศ ทั้งสองสิ่งนี้เป็นหุ้นส่วนกัน และถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวโดยข่าวประเสริฐ "เพราะข่าวประเสริฐเป็นราก ซึ่งทั้งการประกาศและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นผล"²⁷

ในปีต่อมามีการประชุมหรือที่รู้จักกันในนาม วิชั่น'83 พี่น้องชายหญิงอีแวนเจลิคัลจากทั่วโลกได้มาชุมนุมกันเพื่อค้นพบหลักการทางพระคัมภีร์และสร้างสรรค์

²⁴ เมก คอรอสแมน, คำวิจารณ์ต้นฉบับ (อาร์โชนา 2003)

²⁵ Stott, 28. ถ้อยคำถูกใช้โดย ดาวิด โอ ไมเบอร์ก

²⁶ ฮาร์เวสต์, องค์การที่ฉันเป็นผู้ก่อตั้งใช้สนธิสัญญานี้เป็นหลักข้อเชื่อของเรา

²⁷ Stott, 30, citing Keele, *The National Evangelical Anglican Congress* (Eastbourne U.K.:Falcon, 1967).

วิธีใหม่เพื่อที่จะตอบสนองต่อความจำเป็นของมนุษย์ การปฏิภานนั้นประสงค์จะรู้ว่า จะผสมผสานงานมิชชันแบบองค์รวม การประกาศและการตั้งคริสตจักรเข้าด้วยกัน ได้อย่างไร ผมได้รับสิทธิพิเศษที่ได้เข้าร่วมและเขียนบทหนึ่งในหนังสือให้การปรึกษา ชื่อ *คริสตจักรในการตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์*²⁶

เรื่องราวไม่ได้จบลงในปี 1983! มีเสียงมากขึ้นที่ยังคงร้องเรียกให้คริสตจักร ทั้งหมดกลับมาสู่ข่าวประเสริฐทั้งหมด ในทศวรรษต่อๆ มา ยังคงมีสิ่งที่จะต้องทำอีก มาก แต่คริสตจักรอีกมากกำลังได้รับนิมิตและพุดออกมา! คริสตจักรหลายแห่งเริ่ม ทวนกระแสการย้อนกลับ ผมเห็นนิมิตได้รับการยอมรับและดำเนินการในระดับที่ กว้าง ขวางขึ้น . . . ในคริสตจักรเพนเตคอสตอลในแอฟริกาตะวันออก . . . ใน คริสตจักรเชลล์ ในเอเชีย . . . ในสมาพันธ์คริสตจักรอิวานเจลลิคัลในแอฟริกา- เหนือ . . . ในคริสตจักรส่วนบุคคลที่หลากหลายในสหรัฐอเมริกา . . . ในนิกาย ใหญ่หลายนิกาย ในลาตินอเมริกา . . . ในคริสตจักรในอพาร์ทเมนต์ในยุโรปตะวันออก . . . ในพันธกิจคาริสมาติกในประเทศแถบคาบสมุทรแปซิฟิก . . . ใน คริสตจักรสายหลักที่ผสมผสานโครงการช่วยเหลือฝ่ายจิตวิญญาณ และทางสังคม ไว้ด้วยกัน . . . ในวิถีชีวิตของสาวกของพระเยซูทั้งหมดทั่วโลก

เราจำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นจริงที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้ามักจะ ชี้ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นให้ค้นพบหลักการของพันธกิจแบบองค์รวมผ่านทาง พระคัมภีร์และคำอธิษฐาน นี่เป็นเรื่องราวอันน่าทึ่งแห่งการกำเนิดของคริสตจักร ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งที่ฮาร์เวสต์ทำงานด้วยในทศวรรษที่ 1980

มิชชันนารีชาวยุโรปคนหนึ่งเดินทางโดยลำพังเข้าไปในดินแดนที่เป็นทิวเขาของ ประเทศเม็กซิโก ไปในพื้นที่ที่เป็นที่ที่มีชื่อเสียงในเรื่องการปลุกภัย การไร้ กฎหมาย และการทะเลาะวิวาทที่เป็นอันตรายถึงตาย เขาพุดเรื่องพระเยซูกับผู้คนและมีชาย คนหนึ่งกลับใจมาเชื่อพระเยซู มิชชันนารีกลับไปอีกสัปดาห์ถัดไป โดยตั้งใจที่จะ บัพติศมาให้ชายคนนั้น ผู้กลับใจใหม่ถูกฆ่าตาย! เขาตัดสินใจที่จะเลิกพักปีน แต่เขา เป็นคนหนึ่งที่เคยเกี่ยวข้องในการวิวาทล้างแค้นระหว่างครอบครัวในหมู่บ้าน แทนที่จะ ประกอบพิธีบัพติศมาให้เขา มิชชันนารีต้องไปร่วมงานศพของเขา แต่ก่อนที่เขา

²⁶ Sine (ed), *The Church in Response to Human Need* (California: Missions Advanced Research and Communication Center, 1983) v, vi.

จะตาย เขาได้นำชายอีกคนหนึ่งมารู้จักกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ชายคนนั้นในที่สุดได้กลายเป็นศิษยาภิบาลของหมู่บ้าน มิซซันนารีเดินทางกลับไปเป็นประจำเพื่อสอนการเป็นสาวกให้แก่เขา และในไม่ช้าก็สอนให้แก่ชายอีกสองสามคน ชายเหล่านั้นถามมิซซันนารีว่าจะเริ่มต้นคริสตจักรได้อย่างไร มิซซันนารีแนะนำให้พวกเขาไปที่ภูเขาสักหลาดๆ วันเพื่ออาหารอธิษฐาน และคันดู่ในพันธสัญญาใหม่ พวกเขาต้องการจะรู้ผลที่อาจตามมาของความเชื่อของพวกเขาที่จะต่อชุมชนของตน มิซซันนารีทำให้พวกเขามั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงบอกพวกเขาเอง และพระองค์ทรงกระทำ! พวกเขาอ่านพบว่า ยากอบกล่าวว่า "เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องดูแลแม่ม่าย พระเจ้าเตือนใจพวกเขาว่า "เจ้ามีหญิงม่ายเจ็ดคนในหมู่บ้านของเจ้า สิ่งแรกที่เราต้องการให้เจ้าทำคือ สร้างบ้านให้แม่ม่ายแต่ละคน" ผู้หญิงเหล่านี้เป็นม่ายเพราะวงจรรันไม่รู้จบของการวิวาท และการแก้แค้น (การสร้างบ้านให้พวกเธอถือเป็นการสวนกระแสวัฒนธรรม ในวัฒนธรรม มาโซ²⁹ ที่แพร่หลาย ผู้ชายอาจสร้างบ้านสำหรับพวกเขาเอง ที่สุดแล้ว พวกเขาเป็นผู้นำ แต่พวกเขาจะไม่สร้างบ้านให้ผู้หญิง!) ชุมชนมีความเดือดร้อน ต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ชุมชนไม่มีน้ำประปา คลินิก อาคารคริสตจักร สุขา ถนนที่ดี หรือไฟฟ้า แต่พระเจ้าบอกพวกเขาให้แสดงแผ่นดินของพระองค์ โดยการสร้างบ้านให้แก่พวกแม่ม่ายเป็นอย่างแรก และพวกเขาทำ! ชุมชนของพวกเขาตะลึงในสิ่งที่เกิดขึ้น ที่จริงแล้วทุกครอบครัวในหมู่บ้านมาเชื่อในพระคริสต์ ยกเว้นเพียงครอบครัวเดียว พระเจ้าทรงใช้กิจกรรมนั้นเพื่อเป็นหัวอกสำหรับการฟื้นฟูในเขตรอบๆ พวกเขา คริสตจักรเติบโตขึ้น ผู้ชายขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออาหารและอธิษฐานบ่อยครั้ง และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเกิดขึ้นหมู่บ้านและพื้นที่โดยรอบ³⁰

มีกระแสน้ำอ่อนๆ พัดท่ามกลางคริสตจักรทุกวันนี้ เมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะเป็นทูตของพระประสงค์ที่สมบูรณ์ของพระเจ้า กระแสน้ำนี้มีเครื่องหมายของพระวิญญูญาณ มันสร้างความปรารถนาที่จะสำแดงวาระของพระเจ้าในโลกที่แตกร้าง มีบุคคลและคริสตจักรที่ใบเรือของพวกเขากำลังรับกระแสน้ำนั้น คำอธิษฐานของผมคือขอให้พระเจ้าทรงใช้ให้พวกเขาเปลี่ยนกระแสน้ำอ่อนๆ นั้นเป็นลมพลังแรง

²⁹ มาโซ เป็นภาษาสเปนสำหรับพฤติกรรมที่เห็นได้ว่าเป็นชาย แข็งแรง มีความเป็นลูกผู้ชาย มีอำนาจเหนือ ทรงพลัง ก้าวร้าว เข้มแข็ง พฤติกรรมแบบ มาโซ หลีกเลี่ยงการแสดงความเห็นอกเห็นใจและความอ่อนแอ

³⁰ รายงานโดยบ็อบ มือฟิตต์ และ แจ็ค เทสเซ่, ฮาร์เวสต์, 1984

เสียวร้อว ให้อับนจากการนบมสการท่บ้สมบอรณ์

ความไม่สมดุลทางศาสนศาสตร์ในพันธกิจเห็นได้ชัดแม้ย้อนไปไกลถึงพันธสัญญาเดิม ในข้อเริ่มต้นของอิสยาห์ 58 พระเจ้าบอกอิสยาห์ว่า "จงร้องดั่งๆ!" พระเจ้าทรงต้องการอย่างยั้งที่จะแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้คนต่อวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงบอกอิสยาห์ให้ บอก ผู้คน แต่ให้ ร้อง สารที่พระเจ้าต้องการจะให้แก่ผู้คนของพระองค์ผ่านทางอิสยาห์ไม่ใช่สารธรรมดา พวกเขาจะไม่ได้ยินมันถ้ามันไม่ได้ถูกร้องออกมา "อย่าอ่อมไว้!" พระองค์ตรัส ผมจินตนาการภาพพระองค์ทรงบัญชาอิสยาห์ว่า "จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าเขาสัตว์! ผู้คนของเราจะไม่ได้ยินเสียงนี้ถ้าเจ้าไม่ทำให้มันดังมากยิ่งขึ้น!"

"พวกเขาเอดดูในพระวจนะของเราวันแล้ววันเล่า" พระเจ้าตรัสต่อ "พวกเขา ดูเหมือนกระหายใคร่รู้ว่าเราอยากให้อพวกเขาทำอะไร ราวกับว่าพวกเขากำลังทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว เพียงแค่อัด 'แก๊ซ' นิดหน่อย ไม่ใช่เลย พวกเขาได้หันหลังให้กับพระบัญชาของเรา!" อิสยาห์ได้ยีนอีกว่า "พวกเขาถามเราถึงความยุติธรรมและการตัดสินใจที่ถูกต้อง พวกเขาพูดว่าพวกเขากระหายให้เราไปหาพวกเขา พวกเขาอดอาหาร แล้วพวกเขาบ่น 'พวกเรากำลังอดอาหาร พวกเรากำลังอ่อมตัวลง แต่พระองค์ ดูเหมือนไม่ได้สังเกตเห็น!'"

พระเจ้าตรัสอีกว่า "เหตุผลที่เราไม่ได้สังเกตเห็นนั้น เพราะว่าความอ่อมตัวของพวกเจ้า หรือสิ่งที่เจ้าคิดว่าเป็นความอ่อมตัวและการเปิดใจต่อเสียงของเรา นั้นเป็นบาป มันเป็นการกบฏ มันเป็นการกบฏเพราะพวกเจ้ากำลังทำกิจกรรมทางศาสนา ที่ดูเหมือนอ่อมตัว . . . ที่ดูเหมือนเป็นการอธิษฐาน . . . ที่ดูเหมือนเป็นการสำรวจเข้าไปในกฎและพระประสงค์ของเรา จากภาพลักษณ์ภายนอกมันดูดีมาก แต่มันเป็นการกบฏและเป็นบาป ทำไมนะหรือ มันเป็นการกบฏและเป็นบาปเพราะพวกเจ้าเป็นแต่เพียงผู้ฟัง พวกเจ้าไม่ได้เป็นผู้กระทำตามพระวจนะของเรา!"

ชาวอิสราเอลคิดว่า พวกเขากำลังนมัสการพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงต้องการ พวกเขาคิดว่าจะได้รับพระพรของพระเจ้าโดยกิจกรรมทางศาสนาเช่นการอดอาหาร พวกเขาได้รับความสนใจจากพระองค์แต่ไม่ได้รับการยอมรับจากพระองค์ คำถามของพวกเขาเปิดเผยแรงจูงใจของตน พวกเขาบ่นเมื่อไม่เห็นพระพรของพระเจ้า พระเจ้าทรงตอบว่า "การอดอาหารของเจ้าในวันนี้จะไม่กระทำให้เสียงของเจ้าได้ยินไปถึง

ที่สูง³¹ พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกิจกรรมทางศาสนาโดยการ "ถ่อมตัว" ของคนที่ไม่ได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตาและความยุติธรรม มีการถือปฏิบัติการอดอาหาร แต่การแสดงออกซึ่งการเห็นแก่คนอื่นมากกว่าตนเองและการรับใช้ที่เปี่ยมรักชาติหายไป

ในชนหลายรุ่นต่อมา พระเจ้าได้ส่งผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ทรมานมาอยู่ท่ามกลางอิสราเอล พระเยชูอธิบายว่าไม่ใช่ทุกคนที่เรียกพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า" จะได้เข้าในแผ่นดินของพระเจ้า แต่พวกเขาจะได้ยินพระองค์ตรัสว่า "เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย เจ้าผู้ทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา"³² ทำไมพระองค์จึงทรงเรียกพวกเขาว่า "เจ้าผู้ทำความชั่ว" พวกเขาได้ยินคำสั่งสอนของพระองค์แต่ไม่ได้ประพฤติตาม!

หลังจากบทหน้าที่ชัดเจนมากที่สุดที่พระเจ้าทรงเห็นว่าเป็นการนมัสการที่ยอมรับไม่ได้ในอิสยาห์ 58 พระเจ้าทรงอธิบายต่อไปถึงการนมัสการแบบที่พระองค์ทรงต้องการ นี่ปรากฏอยู่ในข้อที่เป็นคู่กันสามคู่ ในแต่ละคู่ พระเจ้าทรงอธิบาย กิจกรรมของการนมัสการที่ยอมรับได้ ตามด้วย พระพร ของการนมัสการที่เหมาะสม ดังนี้

- ในคู่แรก พระเจ้าตรัสว่าการนมัสการที่แท้จริงหมายถึงการทำพันธกิจด้วยความแตกร้างทางกายและทางสังคมของผู้อ่อนแอ แล้วพระเจ้าทรงสัญญาที่จะเยียวยารักษาความแตกร้างของอิสราเอลเองเมื่อผู้คนเชื่อฟัง
- ในคู่ที่สอง พระเจ้าตรัสว่าการนมัสการที่แท้จริงหมายถึงการคืนดีกันใหม่กับผู้คน และทรงยืนยันอีกครั้งถึงความจำเป็นในการดูแลผู้อ่อนแอ แล้วพระองค์ทรงสัญญาถึงการเยียวยารักษาด้วยภาษาภาพที่สวยงามที่สุดตอนหนึ่งในพระคัมภีร์
- ในคู่ที่สาม พระเจ้าทรงยืนยันการถือปฏิบัติกิจกรรมฝ่ายจิตวิญญาณในวันสะบาโต อย่างไรก็ตามกิจกรรมฝ่ายจิตวิญญาณจะไม่ใช่ที่ยอมรับหากขาดซึ่งความรัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ให้เกียรติวันสะบาโตจะไม่ทำตามใจปรารถนา ของตนเอง และไม่พูด "เรื่องไร้สาระ" ต่อกัน แล้วพระเจ้าก็ทรงสัญญาอีกว่าจะประทานความชื่นชมยินดี การฟื้นฟู และมรดก หากพวกเขาฟังและประพฤติตาม

³¹ อิสยาห์ 58:4ข

³² มัทธิว 7:23ข

อิสยาห์ 58 ให้มุมมองที่สมดุลของการนมัสการฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริงแก่เรา มันไม่ใช่การแสดงออกภายนอกของหน้าที่และกฎ แต่เป็นทัศนคติภายในใจที่ส่งผลให้รับใช้พระเจ้า และ ผู้อื่น อิสยาห์ 58 "ร้อง" ต่อเราว่า มันเป็นการกบฏที่จะแสดงการปฏิบัติกิจทางศาสนาโดยปราศจากการเชื่อฟังพระเจ้า อัครทูตเปาโลเตือนทิโมธีให้ตื่นตัว สำหรับคนที่มี "รูปแบบของความบริสุทธิ์" และผู้ที่ "ใฝ่เรียนแต่ไม่สามารถรู้ถึงความจริงได้เลย"²³ ซาตานชอบที่จะให้เรามุ่งเครื่องศาสนาของเรา ถ้ามันทำเช่นนั้นได้ มันก็กำลังทำลายพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้คนคิดว่าพวกเขากำลังนมัสการพระเจ้า แต่กิจกรรมทางศาสนาโดยปราศจากการรับใช้นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ มันเป็นบาป ถ้าคนพยายามที่จะนมัสการผ่านทางพิธีกรรมทางศาสนาเพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับงานบริการ พวกเขาทำบาปโดยไม่ได้ตั้งใจ

ผมเชื่อว่าความบาปโดยไม่ได้ตั้งใจแบบนี้มีอยู่ในคริสตจักรทุกวันนี้ ความบาปโดยไม่ได้ตั้งใจจำเป็นต้องมีการกลับใจและการเปลี่ยนแปลง ผมจะแนะนำการตอบสนองแบบนี้

- ประการแรก เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์นำผู้นำคริสตจักรและสมาชิกมาสู่การกลับใจ พวกเขายอมรับว่าพวกเขาไม่สัตย์ซื่อในการนมัสการที่เหมาะสมสำหรับพระเจ้า ไม่ว่าจะด้วยความไม่รู้ การไม่สนใจ หรือการไม่เชื่อฟัง
- ประการที่สอง พวกเขาร้องขอต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการเปิดเผยที่สดใหม่ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับบทบาทของคริสตจักร ในฐานะทูตของพระองค์ในดินแดนต่างด้าว
- ประการที่สาม พวกเขาเชื่อฟังสิ่งที่เชื่อว่าเป็นวาระของพระเจ้า โดยส่วนบุคคลและโดยองค์กร พวกเขาตอบสนองอย่างสัตย์ซื่อต่อความแตกร้างทางกาย ทางสังคม และทางศีลธรรมในชุมชนของตน

²³ 2 ทิโมธี 3:5-7 (อมตธรรมร่วมสมัย)

บทสรุป

พระเยซูคาดหวังว่าคริสตจักรของพระองค์จะ "ยู่อยู่" จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา "การยู่อยู่" หมายความว่า "กำลังกระทำกิจการ" ซึ่งหมายความว่า การเป็นผู้แทนทำอย่างกระตือรือร้นในสิ่งที่พระเยซูจะทรงกระทำถ้าทรงเป็นผู้นำชุมชนดังนี้

- คริสตจักร "ยู่อยู่" กับการจัดเตรียม บุคคล ต่างๆ ให้พร้อมสรรพที่จะเคลื่อนเข้าสู่สังคม เพื่อที่จะจูงใจด้วยวิถีชีวิตและคำสนทนาของพวกเขาว่า ทางของพระเจ้านั้นเป็นผลดีต่อสังคม
- คริสตจักรจัดระบบตนเองในฐานะ องค์การ เพื่อเคลื่อนเข้าสู่สังคมในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญรักษาความแตกร้าง

คริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่ง ศิษยาภิบาลแต่ละท่าน และสมาชิกแต่ละคน จำเป็นต้องรับใช้ต่อวาระที่ใหญ่ขึ้นของพระเจ้า มุ่งหน้าทำสิ่งที่พระเยซูจะทรงกระทำ ถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน คริสตจักรในแต่ละวัฒนธรรมจำเป็นต้องพิจารณาว่าบริบทของ ตนส่งผลต่อพันธกิจทางกายและสังคมอย่างไร ลาตินอเมริกา มีรากฐานโรมันคาทอลิก ที่เข้มแข็งและสัมพันธ์กับศาสนศาสตร์สายเสรีนิยม ซึ่งหล่อหลอมการประกาศ และความห่วงใยต่อสังคมของคริสตจักรในลาตินอเมริกา คริสเตียนในแอฟริกาต้องพิจารณารากเหง้าความเชื่อเรื่องวิญญาณในวัฒนธรรมของพวกเขา เมื่อเขาได้รับใช้คนในทุกส่วน เอเชียต้องจัดการกับการขาดอาหารอย่างรุนแรง คนที่การประกาศยังเข้าไม่ถึง และการต่อต้านจากรัฐบาล³⁴ ชาวอเมริกันให้คุณค่าความเป็นส่วนตัวมากเกินไปจนคริสตจักรต้องปลุกความสนใจอย่างต่อเนื่องในเรื่องประโยชน์สำหรับทุกคน

แต่พระคริสต์ทรงเป็นองค์จอมเจ้านายของทุกคน! การเปลี่ยนแปลงในทางพระคัมภีร์จะไม่สามารถถูกทำให้สำเร็จได้ จนกระทั่งคริสตจักรทั้งประกาศและสำแดงความเป็นองค์จอมเจ้านายของพระคริสต์ในทุกส่วนของชีวิตบุคคล และชุมชนโลกอยู่ในเวลาที่ยากลำบากที่จะเข้าใจพระเมตตาของพระเจ้าหากโลกไม่ได้ยิน และมีประสบการณ์กับความรักของพระองค์ คนของคริสตจักรควรจะเป็นพยานที่มีผลมากในเรื่องความรักของพระคริสต์สำหรับผู้คนในสังคมของตนที่มีความเดือดร้อน ต้องการในด้านจิตวิญญาณ ด้านสังคม และด้านร่างกาย จนกระทั่งทุกคนที่เห็นพวกเขาจะพูดว่า "พวกเขาช่างมีพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยรักและยิ่งใหญ่อะไรเช่นนี้!"

³⁴ Ro. 36-38.

คุณลักษณะของคริสตจักร

ที่ทำให้บรรลุมัตถุประสงค์ของพระเจ้า

คริสตจักรมีวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ คือสนับสนุนและทำให้วาระของพระเจ้าก้าวหน้าเพื่อการฟื้นฟูของ สรรพสิ่ง นี่ไม่ใช่งานเล็กๆ! คริสตจักรที่บรรลุมัตถุประสงค์ของพระเจ้าจำเป็นต้องมีคุณภาพและคุณลักษณะของพระเจ้า คริสตจักรเหล่านั้นจำเป็นต้องใช้การได้ คริสตจักรเหล่านั้นจำเป็นต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งที่จะอยู่ในพระทัยของพระเยซูและในวาระของพระองค์ในฐานะผู้นำชุมชน (นายกเทศมนตรี) ในบทก่อนหน้า เราได้เห็นว่าอัครทูตเปาโลสั่งสอนชาวเอเฟซัสว่าอย่างไรเกี่ยวกับบทบาทที่สำคัญของคริสตจักร ขณะนี้เมื่อเราเข้าร่วมกับเปาโลอีกครั้งหนึ่งในจดหมายของเขาที่มีถึงชาวเอเฟซัส เราก็ได้เปิดเผยคุณลักษณะที่จำเป็นสี่ประการที่เรา คือคริสตจักร จำเป็นต้องมี ถ้าเราจะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพในงานของผู้นำชุมชนได้แก่

- ความถ่อมใจ
- ความรัก
- งานบริการ
- ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

นี่คือ "คุณลักษณะของการใช้การได้" คุณลักษณะเหล่านี้ทำให้คริสตจักรใช้การได้และมีประสิทธิภาพในวาระของพระเจ้า หากปราศจากคุณลักษณะเหล่านี้ คริสตจักรระดับโลกและคริสตจักรท้องถิ่นจะพลาดจากเป้าหมาย

คุณลักษณะของการถ่อมใจ (เอเฟซัส 2:1-9)

ในบทที่สองของพระธรรมเอเฟซัส เปาโลเตือนใจเราถึงแหล่งที่มาของเรา และส่วนที่เหลือของโลกอันแตกร้างไม่เชื่อฟังพระเจ้าและสมควรต่อพระพิโรธของพระองค์ แต่เพราะว่าพระกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เราจึงได้รับการช่วยกู้ การได้รับการช่วยกู้ของเราไม่ได้เกี่ยวกับคุณค่าของเราหรือการกระทำของเรา ไม่ว่า บทบาทอะไรที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่เรา เราควรรับมากระทำและพยายามทำให้สำเร็จด้วยความถ่อมใจอย่างยิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่เราได้ทำแล้ว กำลังทำ หรือจะทำได้ควรค่าต่อบทบาทที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่คริสตจักร และเรายังสามารถสะดุดกระทำต่อผู้อื่นอย่างเห็นแก่ตัว และเป็นภาพสะท้อนภาพที่ย่ำแย่ของพระเจ้า คริสตจักรต้องสวมเสื้อคลุมแห่งความถ่อมใจในการทำงาน เราไม่ได้จับบทบาทด้วยตัวเอง มันเป็นของประทานจากพระเจ้า พวกเราไม่มีคุณสมบัติอย่างแน่นอนที่จะโอ้อวด เปาโลเขียนไว้ว่า

เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า—ไม่ใช่ มาจากการกระทำ เพื่อไม่ให้ใครอวดได้¹

การถ่อมใจจะช่วยให้เราไม่เห็นตำแหน่งผู้นำในคริสตจักรเป็นการทรงเรียกที่สำคัญมากที่สุด เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งซึ่งสอนที่อเมริกาใต้ อธิบายว่า

เมื่อฉันถาม นักเรียนของฉันที่โรงเรียนพระคริสตธรรมถึงการทรงเรียกของพวกเขา บางคนกล่าวถึงตำแหน่งผู้นำของพวกเขา และฉันถามคำถามนั้นอีกครั้งด้วยถ้อยคำที่แตกต่างออกไป เพื่อจะนำพวกเขาไปยังสิ่งที่พวกเขามีใจอยู่ "อ้อ!" พวกเขา มักจะพูดว่า "ผมมีภาระใจกับครอบครัวที่แตกแยก" "ดิฉันมีภาระใจกับเด็กๆ" "ผมมีภาระใจกับผู้ติดยาเสพติด"²

ภาระใจกับผู้คนเป็นของประทานจากพระเจ้า ผู้ที่ถูกเรียกไม่มีเหตุผลที่จะอวด แต่จะรับใช้ด้วยหัวใจที่พระเจ้าประทานให้แก่พวกเขา! ความถ่อมใจยังช่วยให้คนของคริสตจักรรับใช้ผู้อื่นด้วยความรักที่ไม่มีเงื่อนไข

¹ เอเฟซัส 2:8-9

² รุธ คอนซา, คำวิจารณ์ต้นฉบับ (เปรู 2003)

คุณลักษณะของความรัก (เอเฟซัส 3:17-19)

เปาโลเขียนในเอเฟซัส 1 ว่า คริสตจักร "เป็นความบริบูรณ์ของพระองค์ ผู้ทรงเติมทุกอย่างในทุกแห่งให้เต็มบริบูรณ์"³ คุณอาจคิดว่า "ไม่ใช่คริสตจักรที่ฉันรู้จัก คริสตจักรเหล่านั้นเต็มไปด้วยความขัดแย้ง! นั่นจะเป็นจริงได้อย่างไร" เปาโลชี้แจงในเรื่องนี้ให้ชัดเจนเมื่อท่านเขียนถึงความบริบูรณ์ในเอเฟซัส 3 ดังนี้

ข้าพเจ้าทูลขอให้ประทานความเข้มแข็งภายในจิตใจด้วยฤทธานุภาพที่มาจากพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกท่านตามพระสิริอันอุดมของพระองค์ ให้พระคริสต์ประทับในใจของท่านโดยทางความเชื่อ ให้ท่านได้หยั่งรากและตั้งมั่นอยู่ในความรัก ข้าพเจ้าทูลขอให้ท่านสามารถเข้าใจร่วมกับบรรณิกชนทั้งหมดถึงความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้เพื่อพวกท่านจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม⁴

เปาโลรู้ว่าความรักเป็นความบริบูรณ์ของพระเจ้า ความรักนี้สูง ลึก กว้าง และยาวมาก มันเกินกว่าที่เราจะสามารถเข้าใจได้ เพราะว่ามันเป็นความรักของพระเจ้า มันเป็นความรักที่มิโหฬาร ความรักเป็นรากฐานของความสำเร็จในวาระของพระเจ้า ที่จะฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างที่แตกร้างของพระองค์ ที่จริงแล้ว พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์⁵ ความรักนี้เป็นความรักที่กินวงกว้าง เปาโลอธิบายว่าเราซึ่งก็คือคริสตจักรจะหยั่งรากและตั้งมั่นคงอยู่ในความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เพื่อที่จะแสดงออกซึ่งความรักหรือความบริบูรณ์ของพระคริสต์

คริสตจักรไม่ได้สะท้อนความรักอันยิ่งใหญ่ที่อยู่เสมอ แต่คริสตจักรมีศักยภาพ ผ่านทางการเชื่อฟัง คริสตจักรได้รับความรอดผ่านทางความเชื่อ แต่คริสตจักรได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟัง พระเยซูตรัสว่า ถ้าพวกท่านประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะติดสนิทอยู่กับความรักของเรา เหมือนอย่างที่เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดา และติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์⁶ เราจะต้องเชื่อฟัง

³ เอเฟซัส 1:23

⁴ เอเฟซัส 3:17-19

⁵ ยอห์น 3:16

⁶ ยอห์น 15:10

พระคริสต์เหมือนกับที่พระองค์เชื้อฟิงพระบิดา เมื่อเราทำเช่นนั้น เราก็สะท้อนความบริบูรณ์และความรักของพระเจ้าและพระคริสต์ นี่เป็นความรักเดียวกันกับที่ถูกละท้อนในสิ่งทรงสร้าง นี่เป็นความรักเดียวกันกับที่ท่วมเทให้เราเมื่อพระคริสต์ทรงไถ่เรา เมื่อคริสตจักรสะท้อนความรักนี้ ฤทธานภาพของพระเจาก็ถูกปลดปล่อยออกมาไว้เพื่อใช้ในงานมิชชั่นของคริสตจักร คริสตจักรสะท้อนความรักและความบริบูรณ์ของพระเจ้าเมื่อสมาชิกคริสตจักรตั้งใจจะสัมผัสผู้อื่นด้วยความรักของพระองค์

คุณลักษณะของการทำกาที่ดี

(เอเฟซัส 2:10, 4:11-12)

ทั้ง "การประกาศ" และ "การสำแดง" จำเป็นสำหรับการสื่อสารข่าวประเสริฐให้สมบูรณ์ "การประกาศ" คือ การเทศนา หรือการสั่งสอน ซึ่งเป็นแก่นแท้ แต่ข่าวประเสริฐที่ต้องการสื่อจะถูกขัดขวางถ้าไม่มี "การสำแดง" ด้วย "การสำแดง" เป็นการแสดงออกที่ใช้การได้จริงของข่าวประเสริฐแห่งความรักของพระเจ้า เป็นการ "สำแดง" ความเป็นจริงของพระเจ้า และพิสูจน์ว่าข่าวประเสริฐที่ต้องการสื่อั้นถูกต้อง เราคือคริสตจักรถูกทำให้มีชีวิตในพระคริสต์เพื่อทำการดีโดยเฉพาะที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้เราตั้งแต่อรุณรุ่งของการทรงสร้าง อนึ่ง คริสตจักรจะทำการดีที่พระเจ้า ทรงกำหนดสำหรับคริสตจักร ไม่ใช่การดีที่คริสตจักรเลือกเอง แล้วร้องขอให้พระเจ้าเห็นชอบด้วยและอวยพระพร! อัครทูตเปาโลเขียนไว้ดังนี้ว่า

เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ทำการดี ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก่อนแล้วเพื่อให้เราดำเนินตาม⁷

การดีเป็นส่วนประกอบที่ขาดไม่ได้ของข่าวประเสริฐ การดีเป็นวิธีที่ใช้การได้จริงที่พระเจ้าจะใช้คริสตจักรเพื่อทำให้วาระของพระองค์ในการคืนดีกับ สรรพสิ่ง นั้น สำเร็จ

⁷ เอเฟซัส 2:10

- การดีถูกค้นพบเมื่อคริสตจักรรักษาการสื่อสารกับศิษยะของต่นคือ พระคริสต
- การดีถูกบ่งชี้เมื่อคริสตจักรแสวงหาและทำงานตามวาระของพระเจ้า
- การดีไม่ได้เริ่มขึ้นจากการวิเคราะห์ความจำเป็นที่รับรู้มารอบๆ คริสตจักร การดีถูกบ่งชี้ผ่านการเปิดเผยของพระคริสต ผู้รู้ความแตกต่างระหว่างความจำเป็นที่รับรู้มากับความจำเป็นที่แท้จริง⁹
- การดีไม่ใช่สิ่งทีคริสตจักรตัดสินใจแล้วร้องขอต่อพระเจ้าให้อวยพระพร
- งานที่พระเจ้าทรงบ่งชี้ นำทาง และมอบอำนาจให้เป็นงานที่พระองค์จะทรงอวยพระพรและใช้เพื่อทำให้วาระของพระองค์สำเร็จ

เปาโลเขียนถึงการจำแนกประเภทพันธกิจสำหรับผู้นำคริสตจักรได้อย่างได้แก่อัครทูต ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศ คิษยาภิบาล และอาจารย์ แต่เขาเขียนไว้ว่า มีคำอธิบายเป้าหมายของลักษณะงานเพียงอย่างเดียวที่ครอบคลุมทั้งหมดคือ "เพื่อเตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติ"¹⁰ ไม่ว่าของประทานด้านพันธกิจหรือการทรงเรียกของผู้นำคริสตจักรคืออะไร มันจะต้องยังผลให้ธรรมิกชนได้รับการเตรียมให้พร้อมสำหรับการทำการดี ความหมายโดยนัยของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ทั้งชัดเจนและท้าทาย คือ ถ้างานของผู้นำคริสตจักรไม่ยังผลให้เกิดการจัดเตรียมสมาชิกให้พร้อมสรรพที่จะรับใช้ ผู้นำคริสตจักรก็ยังทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ

ข่าวประเสริฐจะไม่สมบูรณ์ถ้าเราไม่สะท้อนความเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต เปาโลเขียนไว้ว่า "เราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และประกาศว่าตัวเราเองเป็นทาสของท่านทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซู"¹⁰ ข่าวประเสริฐที่ไม่ได้ประกอบด้วยการทำงานไม่ใช่ข่าวประเสริฐที่สมบูรณ์ มันอาจมีฤทธิ์อำนาจที่ทำให้บุคคลกลับใจ แต่มันขาดฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงสังคม มีเพียงข่าวประเสริฐที่สมบูรณ์ซึ่งมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำทั้งสองอย่าง ผมสนับสนุนให้คุณถามตัวเองดังนี้

- คริสตจักรของเรา จัดเตรียมคนให้พร้อมสรรพ สำหรับทำการดีไหม

⁹ การวิเคราะห์ความจำเป็นอาจเป็นประโยชน์ แต่ไม่ควรจะเป็นแรงผลักดันเบื้องหลังในการตัดสินใจของคริสตจักร

¹⁰ เอเฟซัส 4:12ก

¹⁰ 2 โครินธ์ 4:5

- คริสตจักรของเราเป็นที่รู้จักในเรื่องการดีใหม่
- เราให้พระเจ้าทรงนำเราสู่การดีที่เราเลือกใหม่

คุณลักษณะของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

(เอเฟซัส 4:1-6, 12)

ศักยภาพการเยียวยารักษาซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ในคริสตจักรของพระองค์นั้นมีฤทธิ์อำนาจอันเหลือเชื่อในการนำคนในโลกมารวมกัน ซึ่งมีฉะนั้นจะถูกแบ่งแยกโดยความแตกต่างทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วัฒนธรรม ศาสนา เศรษฐกิจ และการเมือง ฤทธิ์อำนาจของคริสตจักรที่เยียวยารักษาการแบ่งแยกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในวาระของพระเจ้า และเป็นส่วนหนึ่งในวัตถุประสงค์ของพระองค์ที่มีสำหรับคริสตจักร วัตถุประสงค์นั้นจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อคริสตจักรดำรงอยู่ในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลร้องขอให้คริสตจักรเอเฟซัสดำรงอยู่ในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันดังนี้

ขอวิงวอนพวกท่านให้ดำเนินชีวิตสมกับการทรงเรียกที่ท่านได้รับการทรงเรียกมานั้น คือจงถ่อมใจและมีความสุขพออ่อนโยนอยู่เสมอ จงอดทน จงอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก จงพยายามรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่มาจากพระวิญญาณนั้น โดยมีสันติภาพเป็นเครื่องผูกพัน มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว . . . ความหวังเดียว . . . องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของทุกคน¹¹

แล้วเขาก็อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับงานแห่งการรับใช้ เปาโลเขียนไว้ว่าผู้นำคริสตจักรจะต้อง "เตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติและการเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ"¹²

¹¹ เอเฟซัส 4:1-6

¹² เอเฟซัส 4:12-13ก

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียนได้รับการระบุว่าเป็นทั้งของประทาน และเป็นทั้งงาน¹³ จริงทีเดียว! ผมปรารถนาที่จะเห็นความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระกายของพระคริสต์ เป็นปีๆ มาแล้วที่ผมเห็นคริสตจักรพยายามให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโดยการจัดประชุมเพื่อให้มีความเห็นลงรอยกันในประเด็นเรื่องคำสอน แต่บางทีก็เกิดความแตกแยกมากขึ้น! อย่างไรก็ตาม ในการประชุมฝักอบรมของเราพระเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นว่า หนทางที่แน่นอนที่สุดทางหนึ่งที่จะบรรลุสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันคือ การให้คนของพระองค์ทำงานรับใช้ร่วมกัน

การประชุมฝักอบรมของเราออกแบบมาเพื่อจัดเตรียมคริสตจักรท้องถิ่นให้พร้อมสรรพเพื่อสำแดงความรักของพระเจ้าในชุมชนของพวกเขา ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นมาเข้าร่วมการประชุม และพวกเขามาจากนิกายที่หลากหลาย เมื่อเขานั่งตรงกันข้ามกันที่โต๊ะ ผมได้ยินว่า "เรารู้จักชื่อเสียงของกันและกัน แต่เราไม่เคยพบกัน เราคืออนุรักษนิยม พลีมาร์ท เบรธริน เพราะว่าคุณคือเสรีนิยมแบ็บติสต์ เราจึงมองไม่เห็นเหตุผลที่จะมาพบปะกัน แม้ว่าเราทำพันธกิจอยู่ในเมืองเดียวกันตลอดชีวิตของพวกเขาเราก็ตาม" แต่พวกเขาก็ได้พบกันแล้ว การเรียนรู้ว่าคริสตจักรสามารถสำแดงความรักของพระเจ้าในโลกอันแตกร้างได้อย่างไร นำพวกเขามารวมกันทุกๆ ที่มี ความแตกต่างกันทางศาสนศาสตร์

เพื่อให้ใช้การได้ คริสตจักรจำเป็นต้องมีคุณลักษณะของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน! สุดท้ายแล้ว คริสตจักรเองก็ถูกสร้างโดยบุคคลซึ่งครั้งหนึ่งเคยแปลกแยกจากกันและกัน ได้แก่ ยิวจากคนต่างชาติ ประชากรจากคนต่างด้าว คนที่ถูกตัดออกจากคนที่คนที่ถูกรวมเข้าไป แต่ในพระคริสต์ เราได้รับการสร้างให้เป็นชุมชนใหม่แห่งหนึ่ง สมาชิกในครัวเรือนของพระเจ้ามารวมกันเป็นวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นโครงสร้างอันมีชีวิตซึ่งพระเจ้าทรงพำนักอยู่ เปาโลให้ภาษาภาพของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแก่เราดังต่อไปนี้ "สองฝ่ายเป็นหนึ่งเดียวกัน" "คนใหม่คนเดียวกัน" "พลเมืองเดียวกัน" "ก่อร่างสร้างขึ้น"¹⁴ เขาระตุ้นให้คริสตจักรดำรงอยู่ในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เรามีแบบอย่างของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในชุมชนแรกเริ่ม นั่นคือ ตรีเอกานุภาพ คือ พระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

¹³ Bloesch, *The Reform of the Church*, 181.

¹⁴ เอเฟซัส 2:11-22, คัดเลือกมา

โลกที่จับตามองอยู่ตัดสินได้อย่างถูกต้องว่าการที่คริสเตียนขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็ไม่ต่างอะไรกับมือถือสากปากถือศีล ซาตานชอบเวลาที่คนนอกครอบครองของพระเจ้า ใช้การขาดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นข้ออ้างที่จะปิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า คริสตจักร และการดีของคริสตจักรเป็นเรื่องไร้สาระ ถ้ามีการขาดฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนแปลง ภายนอก คริสตจักร ที่แรกที่จะมองหาคำตอบคือ ภายในคริสตจักร ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทางพระคัมภีร์ต้องเริ่ม ภายในแต่ละคริสตจักร การแสดงออกของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันภายในคริสตจักรจะนำไปสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ระหว่าง คริสตจักรท้องถิ่น

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นของการใช้งานได้ การสำแดงซึ่งมีฤทธิ์อำนาจของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเกิดขึ้นเมื่อคริสตจักรเชื่อฟังการทรงเรียกของพระคริสต์สู่การรับใช้ของพระองค์! ศักยภาพของคริสตจักรที่รวมกันเป็นหนึ่งนั้นมีฤทธิ์อำนาจมากกว่าองค์ใด ๆ ในโลกนี้!

มุ่งสู่การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่

ชาวเอเฟซัสบอกเราว่า การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ เป็นผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่งของความถ่อมใจ ความรัก และการรับใช้ การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่นี้เป็นมากกว่า "ความรู้ในสมอง" การใช้ปัญญา หรือการเข้าใจคำสั่งสอน คนของคริสตจักรที่เติบโตเต็มที่แล้วเป็นมากกว่าผู้มีความรู้สึกซึ่งในเรื่องความจริงของพระเจ้า พวกเขาหยั่งรากลึกลงในพระคริสต์ และสำแดงสารและความเกี่ยวข้องกับแผ่นดินของพระองค์ออกมา

โปรแกรมการสร้างสาวกมีเจตนาเพื่อที่จะพัฒนาให้คริสเตียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ แต่โปรแกรมเหล่านั้นหลายโปรแกรมมุ่งเน้นเพียงแค่การติดตามพระคริสต์ใน "แนวตั้ง" ได้แก่ การศึกษาพระคัมภีร์ การอธิษฐาน คุณลักษณะของคริสเตียนและการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ โปรแกรมเหล่านั้นละเว้นการทำการดีที่เป็นส่วนประกอบใน "แนวราบ" ที่สำคัญมาก ซึ่งเปาโลกล่าวว่าจำเป็นสำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ เอกสารเกี่ยวกับการสร้างสาวกมักจะกล่าวโดยนัยว่า การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่มาจากความรู้ฝ่ายจิตวิญญาณและกิจกรรมฝ่ายจิตวิญญาณโดยปราศจากการเน้นหนักที่

เท่าเทียมกันที่ทำงาน ผู้พัฒนาโปรแกรมการสร้างสาวกเหล่านี้จะรู้ถึงความสำคัญของการงาน พวกเขาเชื่อว่าความรักพระเจ้าและเพื่อนบ้านเป็นบทสรุปของ "ธรรมบัญญัติ และ คำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด"¹⁵ แต่ผมพบว่าเอกสารที่พวกเขาเขียนขึ้นมา มีการเน้น (ถ้ามี) เพียงเล็กน้อยถึงการสำแดงความรักของพระเจ้าต่อผู้อื่นที่ใช้การได้จริง ซึ่งเป็นความผิดพลาดอย่างมาก¹⁶ แต่เราเห็นแล้วว่าในพระคัมภีร์กล่าวว่า ผู้นำคริสตจักรต้อง "เตรียมธรรมิกชนสำหรับการปรนนิบัติ" ดังนั้น จงเตรียมธรรมิกชน "[จนกว่าเราทุกคนจะ] บรรลุถึงความเป็นผู้ใหญ่ คือโตเต็มถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์"¹⁷

คำว่า การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ ในภาษากรีกเกี่ยวข้องกับความแข็งแรงของมนุษย์ตามความสูงของพัฒนาการของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกคริสตจักรผ่านทางอัครทูตเปาโลว่าจะสร้างความแข็งแรงและการเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ได้อย่างไร มันเป็นผลจากการทำงานที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้และทำให้เป็นไปได้ด้วยความถ่อมใจและความรัก ผลลัพธ์สุดท้ายคือความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ และความบริบูรณ์ของพระคริสต์ ผมชอบสรุปสิ่งนี้เป็นสมการคณิตศาสตร์ ดังนี้

ความถ่อมใจ

$$\begin{aligned}
 &+ \text{ความรัก} \\
 &+ \text{งานรับใช้} \\
 \hline
 &= \text{ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน} \\
 &+ \text{การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่} \\
 &+ \text{ความบริบูรณ์ของพระคริสต์}
 \end{aligned}$$

¹⁵ มัทธิว 22:40

¹⁶ เราได้พบเอกสารเกี่ยวกับ "การดูแลแบบองค์รวม" ซึ่งสมาชิกของกลุ่มเล็กๆ ได้รับการกระตุ้นให้ให้บริการซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกันและกัน นี่เป็นสิ่งดีแต่เป็นพันธกิจอยู่ในเพียงวงเล็กๆ เราจำเป็นต้องทำพันธกิจแบบองค์รวมภายนอกวงของคริสเตียนในขอบเขตที่เรามีอิทธิพลอยู่

¹⁷ เอเฟซัส 4:12-13

วิถีชีวิตที่เสมอต้นเสมอปลายภายใน คือ ความถ่อมใจ ความรัก และการรับใช้

ให้เราไปต่อเมื่อเปาโลสรุปจดหมายที่เขาเขียนถึงชาวเอเฟซัส ซึ่งบรรยายถึงการนำความรักไปใช้ให้เป็นประโยชน์

เปาโลต้องการให้ผู้อ่านของเขาทำให้วิถีชีวิตที่เสมอต้นเสมอปลายภายในปรากฏเป็นรูปร่าง หลักการของความรักและการรับใช้ต้องใช้ปฏิบัติ ภายใน พระกายของพระคริสต์ เช่นเดียวกันกับภายนอกกำแพงคริสตจักร หลักการของความรักและการรับใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตที่เสมอต้นเสมอปลายภายในของคนในคริสตจักร ถ้าชีวิตภายในของคริสตจักรปราศจากความรักของพระเจ้า จะทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อ สรรพสิ่ง เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเขียน หลักการของวิถีชีวิตแล้ว เปาโลก็ให้นำหลักการไป ประยุกต์ใช้ ให้เป็นประโยชน์ เพื่อผู้อ่านของเขาจะเติบโตในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่มีความบริบูรณ์ของพระคริสต์ เมื่อพวกเขาปฏิบัติด้วยความถ่อมใจ ความรัก และการรับใช้ นี่คือคำสั่งสอนของเขาที่ให้แก่พวกเขา และเราด้วย

- จงสะท้อนความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า อย่าแสวงหาที่จะสนองตัณหาทางเนื้อหนัง
- จงพูดความจริง อย่าพูดมุสาต่อกัน
- จงอภัยโทษให้กันทุกวัน
- จงทำงานหนักและแจกจ่ายแก่ผู้ที่ขัดสน อย่าเอาอะไรที่ไม่ใช่ของตน
- จงพูดแต่สิ่งที่เสริมสร้างผู้อื่น อย่าพูดสิ่งที่ดูหมิ่นผู้อื่น
- จงตอบสนองต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่าให้พระวิญญาณของพระเจ้าเสียดาย
- จงอภัยโทษให้ผู้อื่นด้วยความปราณีและความเมตตา อย่าเก็บความขัดเคืองใจ หรือการคิดปองร้ายเขา
- จงเลียนแบบพระเจ้าผู้เป็นความรัก และจงสะท้อนความรักอันเสียดายของพระคริสต์

- จงหลีกเลี่ยงสิ่งใดๆ ที่สื่อถึงการผิดศีลธรรมทางเพศ และการละโมภ
- จงให้คำสนทนาของท่านได้รับการบูรณะด้วยการขอบคุณ
- จงหลีกเลี่ยงการสนทนาที่หยาบโลน หยาบคาย หรือล้อเล่นซึ่งเป็นการดูหมิ่นผู้อื่น
- จงจำไว้ว่าการโลโครกและการละโมภเป็นการถือรูปเคารพ ซึ่งคนที่เลือกมัน จะไม่ได้รับมรดกในครอบครัวของพระเจ้า
- อย่าเลือกการกระทำที่แสดงถึงการไม่เชื่อฟัง แต่จงเปิดเผยมัน
- ดูแลรักษาทุกโอกาสที่พระเจ้าให้คุณเพื่อที่จะพยายามทำตามพระประสงค์ในแต่ละกรณี
- อย่าเมาแอลกอฮอล์ แต่จงเติมสันด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า
- จงแบ่งปันพระคัมภีร์ให้แก่กันและกัน
- จงร้องเพลงฝ่ายจิตวิญญาณร่วมกันและในใจของคุณ
- จงทำสิ่งนี้ด้วยจิตใจแห่งการขอบพระคุณสำหรับพระพรที่พระเจ้าประทานให้ในทุกๆ ส่วนของชีวิตคุณ
- อย่ายืนกรานให้ทำตามแผนของคุณ จงยอมซึ่งกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ ครอบครัวเป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ ภรรยาจงยอมต่อสามี สามีเป็นแบบอย่างของการเสียสละชีวิตของพระคริสต์เพื่อเจ้าสาวของพระองค์ซึ่งก็คือคริสตจักร บุตรจงยอมต่อคุณพ่อคุณแม่ คุณพ่อจงมีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลต่อบุตร และจงฝึกบุตรให้ดำเนินชีวิต เช่น บุตรแห่งแผ่นดินของพระคริสต์
- คนงานจงรับใช้ผู้อื่นราวกับว่ากำลังทำงานให้พระคริสต์ การตอบแทนชั้นสูงสุดจะมาจากพระคริสต์ ผู้ดูแลควบคุมงาน จงเป็นเหมือนพระเจ้าอย่าลำเอียง พระเจ้าจะตัดสินคุณ และคนที่คุณดูแลโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน¹⁶

เมื่อเปาโลเตรียมที่จะลงท้ายจดหมาย เขาเตือนใจผู้อ่านของเขาว่าสิทธิพิเศษของการเป็นคริสตจักรในแผนงานของพระเจ้าจะเกิดขึ้นต่อเมื่อมีการทำหาย ศัตรูรู้ว่า

¹⁶ เอเฟซัส 4:17-6:9

คริสตจักรเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าเลือกไว้เป็นพิเศษเพื่อปฏิบัติและการบริหารจัดการ วาระที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ สงครามโหมระหว่างแสงสว่างและความมืด ผลที่เกิดขึ้นของชนแต่ละรุ่น โดยมากขึ้นอยู่กับคริสตจักรและการอุทิศตนของคริสตจักร ด้วยความรื้อร่นต่อพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ การโจมตีทุกอย่างและอุปสรรคอันหนักหน่วงทุกประการที่ศัตรูสามารถจัดการให้เกิดขึ้นได้ จะถูกนำมาใช้กับคริสตจักร ชาวคนรู้ว่าถ้ามันสามารถทำให้คริสตจักรออกนอกกลุ่มนอกรทาง เกิดการแบ่งแยก หรือทุจริต วัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ก็จะถูกขัดขวางชั่วคราว

เพื่อให้คริสตจักรพร้อมสำหรับสงครามที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เปาโลจัดเตรียมสำหรับสงคราม ทั้งที่เป็นฝ่ายรับและฝ่ายรุก เขาสอนให้ผู้อ่านของเขาสวมยุทธภัณฑ์ ทั้งชุดของพระเจ้า ดังนี้

- ยุทธภัณฑ์ฝ่ายรับ คือ ความจริง ความชอบธรรม และความมั่นใจในความรอด
- ยุทธภัณฑ์ฝ่ายรุก คือ พระวาทะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ และคำอธิษฐาน

เหตุผลสำหรับความหวັง

คริสตจักรในรุ่นของเราควรฟังสารสุดท้ายที่เขียนถึงคริสตจักรเมืองเอเฟซัส สารนี้เปาโลไม่ได้เป็นผู้เขียน แต่มาจากองค์พระคริสต์เอง มันถูกบันทึกในวิวรณ์ ซึ่งเป็นพระธรรมเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงรับรองคริสตจักรเมืองเอเฟซัสถึงแนวการกระทำ การทำงานหนัก ความอดุสาหะ การไม่ทนต่อพฤติกรรมที่ไม่มีพระเจ้า ความสามารถที่จะแยกแยะระหว่างความจริงกับความเท็จ และความอดทนต่อความยากลำบาก พระคริสต์ทรงเตือนคริสตจักรเมืองเอเฟซัสด้วยว่าได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของตน เป็นไปได้ว่าคริสตจักรได้สูญเสียความรักที่เข้มแข็งสำหรับพระคริสต์ ซึ่งเป็นความรักที่จะทำให้คริสตจักรทุ่มเททำงานโดยไม่เหน็ดเหนื่อยเพื่อที่จะทำสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย นั่นคือ

วาระของพระองค์เพื่อที่จะฟื้นฟู สรรพสิ่ง พระคริสต์เตือนคริสตจักรเมืองเอเฟซัสว่า ถ้าคริสตจักรไม่กลับสู่ความรักดั้งเดิม พระองค์จะยกคันทันประทีป ซึ่งคือ การใช้งานได้ออกไป¹⁹

ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยคริสตจักรในทุกวันนี้ เมื่อเราหันออกจากความรักดั้งเดิมของเรา ขอให้พระองค์ทรงโปรดฟื้นฟูความปรารถนาหรือรสนที่รักและเชื่อฟังพระเจ้าขึ้นใหม่ พระคัมภีร์นั้นชัดเจน คริสตจักรจะมีชัย และประตูนรกจะ **ไม่** ชัดขวาง²⁰

แต่คนของพระเจ้ารุ่นที่ไม่ได้ตอบสนองต่อคำสั่งของพระองค์ จะพลาดจากพระพรที่พระองค์ทรงเจตนาจะประทานให้ ชนรุ่นที่ได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสที่อียิปต์ ไม่ได้รับมรดกที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม พวกเขาถูกรุกเกี่ยวกับศัตรู และพวกเขาไม่ใส่ใจพระบัญชาของพระเจ้าที่จะให้ครอบครอง²¹ คริสตจักรทุกรุ่นและคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความรับผิดชอบที่จะ "อยู่อยู่" จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา²² นี่เป็นข้อเสนอให้เลือก คือ เรากับหลักอยู่กับที่หรือเราเคลื่อนไปสู่การเชื่อฟังในวัตถุประสงค์ของพระเจ้าที่มีไว้สำหรับเรา

งานอาจจะดูเป็นไปไม่ได้ แต่ด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ที่ทำงานภายในเรา มันจึงเป็นไปได้

ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธิ์อำนาจที่ทำงานอยู่ในตัวเรา ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักร และในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคน เป็นนิตย์ อาเมน²³

นี่เป็นการแสดงออกซึ่งการสรรเสริญพระเจ้าที่ไพเราะมาก! มันทำให้เรานึกถึงฤทธิ์อำนาจที่เหลือเชื่อของงานของพระเจ้าที่ทำผ่านทางเรา ซึ่งก็คือคริสตจักร ขอให้สังเกตว่า "พระเกียรติในคริสตจักร" ก็เป็นอันเดียวกันกับพระเกียรติในพระบุตรของพระเจ้า!

¹⁹ วิวรณ์ 2:1-7

²⁰ มัทธิว 16:18

²¹ เฉลยธรรมบัญญัติ 1:21-34

²² ลูกา 19:13 (KJV) "occupy" ในภาษากรีกหมายความว่า "ดำเนินกิจการ"

²³ เอเฟซัส 3:20-21

อะไรคือพระเกียรติ พระเกียรติคือพระฉายาของพระเจ้าซึ่งสะท้อนอย่างสมบูรณ์ในพระเยซู มันสะท้อนได้อย่างไร ก็สะท้อนโดยการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระเกียรติของพระเจ้าในคริสตจักรสะท้อนในทางเดียวกันคือ โดยการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

พระเกียรติของพระเจ้าสัมพันธ์กับฤทธิ์เดชของพระองค์ ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาพร้อมกับการสะท้อนพระฉายาของพระองค์ คือการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ฤทธิ์เดชอย่างเดียวกันกับที่ทำให้พระเยซูเป็นขึ้นจากความตายก็มีอยู่สำหรับคริสตจักรในทุกวันนี้ด้วย เพียงแต่คริสตจักรทำตนเองให้เอื้อต่อฤทธิ์เดช โดยการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระองค์ทำงานอยู่ภายในเราเพื่อให้วัตถุประสงค์ของพระองค์สำเร็จ และผลที่ตามมาจะเป็นนิรันดร์ ช่างเป็นความหวังอันทรงเกียรติอะไรเช่นนั้น! นี่คือเหตุผลของการมีความหวัง!

เรามักจะให้เหตุผลของการมีความหวังแบบผิดๆ คือ ในผลที่มองเห็นได้ในแผ่นดินของพระเจ้า ผลเป็นของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้า ไม่ใช่ผลทางธรรมชาติจากความพยายามของมนุษย์ ความหวังของเราต้องอยู่บนความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงกระทำตามพระสัญญา ไม่ว่าเราจะมีชีวิตอยู่ได้เห็นผลสำเร็จหรือไม่ ฮีบรูบทที่ 11 เตือนให้เราระลึกว่า วีรชนแห่งความเชื่อหลายคนดำรงชีวิตอยู่ตลอดชั่วอายุขัย โดยไม่เห็นสัญญาซึ่งได้ให้ไว้แก่พวกเขาประสบความสำเร็จเลย เราต้องวางใจว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและจะทรงกระทำตามพระสัญญา ในแผ่นดินของพระเจ้า นี่เป็นความเชื่อชนิดที่พระเจ้าทรงยกย่องว่าชอบธรรม และในที่สุดจะประทานรางวัลให้

ถ้าเราตั้งความหวังบนผลที่มองเห็นได้ เราจะล้มเลิกถ้าเราไม่เห็นผล ถ้าเราตั้งความหวังบนความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่จะทรงกระทำตามพระสัญญา เราจะดำเนินต่อไปที่จะประกาศและดำเนินชีวิตโดยมีพระคริสต์เป็นองค์จอมเจ้านายท่ามกลางพายุของศัตรูที่หมุนรอบเรา นี่เป็นความหวังชนิดที่เปิดตาของเราให้เห็นชีวิตในขณะที่คนอื่นมองเห็นความตาย ความสามารถเหนือธรรมชาติที่มองเห็นสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็นนี้ ทำให้เรามีความกล้าหาญและความหวังท่ามกลางความสิ้นหวังที่เห็นได้ชัด เป็นความสามารถของ "ตาที่เห็นดอกไม้ผู้ดูดขึ้นมาที่รอยแยกของถนน หูที่ได้ยินคำ

ให้อภัยซึ่งพูดออกมาไม่ได้เนื่องจากความเกลียดชังและการเป็นศัตรูกัน และมือที่สัมผัสชีวิตใหม่ภายใต้สิ่งปกคลุมแห่งความตายและการทำลาย²⁴

เมื่อเราพร้อมมือกับวาระของพระเจ้า พระองค์ทรงกระทำสารพัดมากกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ พระองค์ทรงมีวาระที่ยิ่งใหญ่ แต่พระองค์ทรงยิ่งใหญ่! ฤทธานุภาพของพระองค์ที่จะทรงกระทำวาระของพระองค์ให้สำเร็จนั้นเกินกว่าที่เราจะใฝ่ฝันถึง พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะดำเนินการวาระที่ยิ่งใหญ่นี้ คือ รวมพระกายของพระองค์เป็นหนึ่งเดียว นำเราสู่ความบริบูรณ์ของพระองค์ และเยียวยารักษาความแตกฉานของเรา หรือแม้แต่ความแตกฉานของบรรดาประชาชาติของเรา! ขอพระคริสต์ทรงโปรดเติมเต็มเราด้วยปัญญาของพระองค์ ความรักของพระองค์ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เพื่อที่เราจะสามารถรับใช้ตามวัตถุประสงค์ของพระองค์จนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้ง ขอให้เรา คือ คริสตจักรเห็นบทบาทของเราในวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ขอให้เรากล่อมใจ กลับใจ และรับใช้ ขอพระเจ้าทรงโปรดเยียวยารักษาและฟื้นฟูแผ่นดินของเรา ขอพระองค์ทรงโปรดยังคงให้เรา มีความไว้วางใจมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าพระองค์จะทรงให้เกียรติพระสัญญาและแผนการของพระองค์ที่จะทรงคืนดีกับ สรรพสิ่ง ขอให้เราปฏิบัติต่อคนรอบข้างเราด้วยความถ่อมใจ ความรัก การทำความดี และการรับใช้ ขอให้คุณลักษณะของการใช้งานได้เหล่านี้ นำคริสตจักรของพระเยซูคริสต์สู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ และความสามารถที่จะแสดงให้เห็นถึงความบริบูรณ์ของพระคริสต์ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก!

²⁴ Nouwen, quoted in *Job, A Guide to Prayer for Ministers and Other Servants*, 68

การทรวเรียกสู่การงานดี "เรารู้จักความประพฤติของเจ้า"*

"เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องการตราครุฑและความทรหดอดทนของเจ้า...เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องความรัก ความเชื่อ และการปรนนิบัติและความทรหดอดทนของเจ้า และรู้ว่าความประพฤติในตอนปลายนั้นดีกว่าตอนต้น...เราจะให้กับเจ้าทั้งหลายแต่ละคนตามความประพฤติของพวกเจ้า... เรารู้จักความประพฤติของเจ้า...เราไม่พบความประพฤติที่ครบบริบูรณ์ของเจ้าเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า...เรารู้จักความประพฤติของเจ้า นี่แน่ะ เราจำดวงประตู่ที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้...เรารู้จักความประพฤติของเจ้า คือว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน"

พระเยซูคริสต์ถึงยอห์นสำหรับคริสตจักรต่างๆ
(เลือกจากวิวรณ์บทที่ 2 และ 3)

ข้าพเจ้าประกาศให้เขาทั้งหลายทราบ...เพื่อให้เขาทั้งหลายกลับใจใหม่ และหันมาหาพระเจ้า และ**ทำสิ่งที่แสดงถึงการกลับใจใหม่**

เปาโลกล่าวต่อกษัตริย์อาร์มิปา (กิจการของอัครทูต 26:20)

พวกเราได้รับพระคุณและถูกแต่งตั้งให้เป็นอัครทูตโดยทางพระองค์และเพื่อพระนามของพระองค์ เพื่อเรียกผู้คนจากชนต่างชาติทั้งหมดมาสู่**ความเชื่อฟังซึ่งมาจากความเชื่อ**

เปาโลกล่าวทักทายชาวโรม (โรม 1:5) (อมตธรรมร่วมสมัย)

พระองค์ "จะประทานแก่ทุกคนตาม**ควรแก่การกระทำของเขา**" สำหรับคนที่**พากเพียรทำความดี แสวงหาศักดิ์ศรี เกียรติ และความเป็นอมตะนั้น** พระองค์จะประทานชีวิตนิรันดร์ให้

เปาโลเขียนถึงชาวโรม (โรม 2:6-7)

*ข้อสังเกต มีการเพิ่มการเน้นคำในข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อ

ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์อ้างสิ่งใดนอกจากสิ่งซึ่งพระคริสต์ได้ทรงทำ โดยทรงใช้ข้าพเจ้า
ทางคำสอนและการกระทำเพื่อจะให้คนต่างชาติเชื่อฟัง คือด้วยอิทธิฤทธิ์แห่ง
หมายสำคัญและการอัศจรรย์ ในฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า

เปาโลถึงชาวโรม (โรม 15:18-19ก)

*ข้อสังเกต มีการเพิ่มการเน้นคำในข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อ

การถือรักษาพระบัญญัติของเจ้านั้นสำคัญ

เปาโลถึงชาวโครินธ์ (1โครินธ์ 7:19ข)

แต่ความเชื่อซึ่งแสดงออกเป็นการกระทำด้วยความรักนั้นสำคัญ

เปาโลถึงชาวกาลาเทีย (กาลาเทีย 5:6)

ต่อพระพักตร์พระเจ้าพระบิดาของเรา คือรำลึกถึงความเชื่อของท่านที่แสดงออก
เป็นการกระทำถึงความรักที่ท่านเต็มใจทำงานหนัก และถึงความทรหดอดทน
ซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

เปาโลกล่าวท้าทายชาวเฮสโตนิกา (1 เฮสโตนิกา 1:3)

แต่จงเป็นผู้ประพฤติตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังเท่านั้น มิฉะนั้นจะ
เป็นการหลอกตัวเอง

ยากอบเขียนถึงคริสเตียนเชื้อสายยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วโลก

(ยากอบ 1:22)

ฉมมะที่บริสุทธิ์เริ่มลทินเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดานั้น คือการช่วยเหลือ
เด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน . . .

ยากอบ (ยากอบ 1:27ก)

พิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกันให้มีความรักและทำความดี

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรู (ฮีบรู 10:24)

อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำความดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเก็บเกี่ยวในเวลาอันสมควร เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำความดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่เป็นสมาชิกของครอบครัวแห่งความเชื่อ

เปาโลถึงชาวกาลาเทีย (กาลาเทีย 6:9-10)

ทำนองเดียวกันพวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์

พระเยซูในคำเทศนาบนภูเขา (มัทธิว 5:16)

พระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า "เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า **ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง** ที่เล็กน้อยที่สุด ในพี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย"

พระเยซูทรงสั่งสอนเหล่าสาวก (มัทธิว 25:40)

คนของเราต้องเรียนรู้ที่จะอุทิศตน**ทำสิ่งที่ดี** เพื่อเขาจะได้จัดหาสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน ให้ผู้อื่นและเพื่อจะไม่ดำเนินชีวิตอย่างไร้ผล

เปาโลถึงทิโมธี (ทิโมธี 3:14) (อมตธรรมร่วมสมัย)

เพราะว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรง**สร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์** เพื่อให้**ทำการดี** ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก่อนแล้วเพื่อให้เราดำเนินตาม

เปาโลถึงชาวเอเฟซัส (เอเฟซัส 2:10)

ตอนที่สาม

คริสตจักรท้องถิ่นที่ เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม

แผ่นดินสวรรค์เป็นเหมือนเชื้อซึ่ง
ผู้หญิงคนหนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถัง
จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด
มัทธิว 13:33

ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก . . .
. . . จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ
พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์
มัทธิว 5:14,16

บทนำสู่ตอนที่สาม

คริสตจักรท้องถิ่นที่ เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม

ในพันธสัญญาเดิม เอเสเคียลได้รับการบอกให้ถามพงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า "เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร" ในปี 1976 ดร.ฟรานซิส เซฟเฟอร์เขียนหนังสือด้วยชื่อเรื่องเดียวกันนั้น และซัค คอลสันตามมาในปี 2001 ด้วยชื่อเรื่อง ในขณะนี้เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร ทั้งสองเล่มกล่าวถึงบทบาทของปัจเจกบุคคล คริสเตียนในวัฒนธรรมต่างๆ มีความสำคัญเช่นเดียวกันนี้คือ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะทำลายและเตรียมคริสตจักรให้รับบทบาทของตนในสังคม ทั้งผ่านการรับใช้ป็นองค์กร และโดยการจัดเตรียมสมาชิกแต่ละคนให้พร้อมสรรพที่จะส่งผลกระทบต่อขอบเขตของสังคมที่พวกเขาพักอาศัย ทำงาน และมีอิทธิพล เราต้องเริ่มจากหน่วยงานที่พระเจ้าทรงเลือก นั่นก็คือ คริสตจักร

ในตอนที่สอง เรามองที่วัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับ คริสตจักรส่วนมาก ทั้งตามที่นิยามไว้ในพระคัมภีร์และมองดูทั่วไปในประวัติศาสตร์ เรากิปรายธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และบทบาทของคริสตจักร ในตอนที่สามนี้ เรามุ่งเน้นที่คริสตจักรท้องถิ่น และคริสตจักรท้องถิ่นกลายเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงสำหรับชุมชนและประชาชาติของพวกเขาได้อย่างไร

ยีสต์เป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลง พระเยซูทรงอธิบายว่า

"แผ่นดินสวรรค์เป็นเหมือนเชื้อซึ่งผู้หนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถังจนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด"²

ผมจินตนาการว่าพระเยซูทรงเป็นเด็กเล็กๆ ตรีศกับมารดาของพระองค์ ขณะที่นางกำลังทำงาน พระองค์ทรงเฝ้ามองขณะที่นางยุ่งอยู่กับการใส่ยีสต์ลงไป ในแป้งขนมปัง นางบดส่วนผสมนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อให้ยีสต์กระจายไปทั่วแป้งขนมปัง พระเยซูทรงเฝ้ามองเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาหลายครั้งก่อนหน้านั้นแล้ว

¹ เอเสเคียล 33:10

² มัทธิว 13:33

พระองค์ทรงทราบขั้นตอนดี มารดาของพระองค์จะพักแรมไว้ข้างๆ และรอ เป็นสิ่งที่อยากสำหรับเด็กเล็กๆ ที่จะรอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อขนมปัง สดๆ อุ่นๆ มีรสชาติดีมาก! แต่นางจะอธิบายว่าอีสต์จะทำงานของมัน เมื่อมันทำงานแบ่งขนมปังจะกลายเป็นสิ่งใหม่และแตกต่างจากเดิมเป็นสิ่งอันโอชะ ในเวลาอันไม่ช้า!

หลายปีต่อมา พระเยซูกำลังตรัสกับฝูงชน ทรงอธิบายถึงแผ่นดินสวรรค์ให้พวกเขาฟังโดยยกคำอุปมาต่างๆ ขึ้นมา พระองค์ทรงกล่าวแก่พวกเขาว่าแผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนการปลูกเมล็ดมัสตาร์ด เมื่อพวกเขาปลูกเมล็ดแต่เมล็ดที่เล็กที่สุด มันก็จะเติบโตเป็นต้นไม้ที่ใหญ่ที่สุดในสวน แล้วบางทีภาพในวัยเยาว์ของพระองค์อาจปรากฏขึ้นมาในความคิดเมื่อพระองค์ทรงอธิบายว่า "แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนเชื้อซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถังจนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด" อีสต์แทรกซึมเข้าไปในแป้งขนมปังทีละน้อย แป้งทั้งก้อนถูกทำให้เปลี่ยนแปลงไป อีสต์เป็น ตัวนำ การเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกัน แผ่นดินของพระเจ้าขยายเมื่อฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐแทรกซึมเข้าไปในชีวิต คนที่ถูกเปลี่ยนแปลงสู่พระฉายาของพระคริสต์ แพร่ออกไป และส่งผลกระทบต่อโลกรอบๆ พวกเขา ดาวิด เบิร์นเนตต์อธิบายว่า

(พระเยซู) ใช้คำอุปมาที่มีประสิทธิภาพมากสามคำอุปมาเกี่ยวกับธรรมชาติของชีวิตแห่งแผ่นดินพระเจ้าในโลกนี้ คือ เกลือ แสงสว่าง และอีสต์... สิ่งเหล่านี้ล้วนสามารถแทรกซึมอย่างมีพลังเข้าไปในสิ่งเก่า เกลือหมักเข้าไปในอาหาร แสงสว่างส่องเข้าไปในความมืด อีสต์หมักเข้าไปในแป้งขนมปัง ในทางเดียวกัน ชุมชนแห่งแผ่นดินของพระเจ้ายิ่งจะแทรกซึมเข้าไปในสังคมเก่า และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมซึ่งนำความบริบูรณ์มาสู่ผู้คน คริสตจักรท้องถิ่นและสมาชิกได้รับการเปลี่ยนแปลง แล้วพวกเขาก็กลายเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้อื่น คนของคริสตจักรรวมกันเป็นหนึ่งและรับใช้ เป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงแพร่เข้าไป และเปลี่ยนวัฒนธรรมของพวกเขา นี่คือนิสัยที่กำลังเติบโต และกำลังแทรกซึมไปของแผ่นดินของพระเจ้า!

ข้างเป็นโอกาสพิเศษที่จะมีอิทธิพลต่อสังคมจริงๆ! ข้างเป็นโอกาสเหมาะที่จะแทรกซึมเข้าไปในวัฒนธรรมเหมือนอีสต์แทรกซึมและเปลี่ยนแปลงแป้งขนมปังทั้งก้อนจริงๆ! ข้างเป็นโอกาสอันยอดเยี่ยมที่จะทำหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชน! คริสต-

³ Burnett, The Healing of the Nations, 130.

จักรท้องถิ่น สามารถ นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่วัฒนธรรม สาวกของพระคริสต์ สามารถ สั่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก

หลักการพื้นฐานสำหรับตอนที่สาม

แม้ว่าผมมีความสุขกับการอ่านศาสนศาสตร์และประวัติศาสตร์ แต่มุมมองของผมโดยหลักแล้วมาจากการศึกษาพระคัมภีร์ การทำงานในคริสตจักร และการมองดูมันในการปฏิบัติ ผมได้รวบรวมหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับคริสตจักรจากทั้งการสังเกตและการศึกษา เราได้ทบทวนบางข้อไปแล้ว แต่ผมจะเสนอที่นี้อีกในฐานะหลักการพื้นฐานสำหรับตอนที่สาม ดังนี้

หลักการพื้นฐานที่ 1: พระเยซูทรงตั้งคริสตจักรเพื่อสั่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก สอนผู้คนทุกแห่งให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา คริสตจักรส่งเสริมให้เกิดแผ่นดินของพระเจ้าในโลกโดยการสอนคนให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชา

หลักการพื้นฐานที่ 2: คริสตจักรท้องถิ่นเป็นการแสดงออกของคริสตจักรที่เป็นสถาบันหลักซึ่งพระเยซูทรงกำหนดไว้ให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของพระองค์ เมื่อคริสตจักรท้องถิ่นทำตามบทบาทที่พระเจ้าออกแบบไว้สำหรับตนสำเร็จ พระเจ้าเองจะเข้ามาเยี่ยมเยียนรักษาและฟื้นฟู

หลักการพื้นฐานที่ 3: การขาดแคลนทรัพยากรด้านวัตถุไม่ได้ยักเว้นให้คนของพระเจ้าไม่ต้องปรนนิบัติโลกในที่ซึ่งพระเจ้าจัดวางพวกเขาไว้

หลักการพื้นฐานที่ 4: คริสตจักรในโลกมีทั้งที่มองเห็นได้และที่มองไม่เห็น มีการแสดงออกร่วมสมัยอย่างน้อยสามอย่าง คือ คริสตจักรสากล คริสตจักรท้องถิ่น และองค์กรที่เป็นแขนงให้คริสตจักร

หลักการพื้นฐานที่ 5: คริสตจักรเป็นมากกว่าหน่วยงานหรือเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้วัตถุประสงค์ของพระองค์สำเร็จ คริสตจักรเป็นเจ้าของของพระองค์ และควร จะได้รับการจงใจอย่างมากให้ทำตามพระประสงค์ของพระองค์

ขอให้ความคิดเหล่านี้เป็นกำลังใจและผลักดันคุณเมื่อคุณและคริสตจักรของคุณรับนิมิตและปฏิบัติตามวาระที่กว้างขวางของพระเจ้า ราวกับว่า ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน

บทที่เก้า

การเปลี่ยนแปลง

และคริสตจักรแห่งประวัติศาสตร์

เมื่อคนนับหมื่น ณ สงครามครูเสดอันใหญ่โตมโหฬารชูมือขึ้นและประกาศว่าพวกเขาต้องการที่จะติดตามพระคริสต์ นี่ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลง เมื่อประชากรทำลิบเปอร์เซ็นต์ของประเทศได้รับการระบุว่า "บังเกิดใหม่" นี่ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือวัฒนธรรม เมื่อประชากรแปดลิบเปอร์เซ็นต์ของประเทศอุกันดาเรียกตนเองว่า "คริสเตียน" แต่องค์การสหประชาชาติระบุว่าอุกันดาเป็นประเทศที่ทุจริตมากที่สุดเป็นอันดับสองในแอฟริกา การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดขึ้น เมื่อมีคริสตจักรอยู่ในระยะทางเดินได้ถึงในทุกลุ่มชนของประเทศ นี่ไม่ใช่การเยียวยารักษา และการฟื้นฟูที่พระคัมภีร์พูดถึง มันอาจจะดี แต่มันไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์ มันไม่ใช่การนำมาซึ่ง *shalom* (shalom) ทางพระคัมภีร์

การเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์

ในทางตัวอักษร "การเปลี่ยนแปลง" เกิดขึ้นเมื่อบางสิ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในด้านธรรมชาติและลักษณะของมัน "การเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์" เกี่ยวโยงถึงการฟื้นฟูทุกสิ่งทุกอย่างที่แตกร้างเมื่อมนุษย์กบฏต่อพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์ซึ่งเป็นกิจกรรมแห่งแผ่นดินของพระเจ้า เกิดขึ้นเมื่อพระประสงค์ของเจ้าได้รับการปฏิบัติตามโดยบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม วัฒนธรรม และบรรดาประชาชาติ

นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบที่เราจะคุยกัน มันเป็นงานของพระเจ้า ไม่ใช่ของเรา แต่พระเจ้าทรงตั้งเงื่อนไขสำหรับสิ่งที่จะต้องทำก่อนงานแห่งการเยียวยารักษาและการเปลี่ยนแปลงของพระองค์ เงื่อนไขนี้เป็นมากกว่าการมารู้จักพระคริสต์ในฐานะเป็น

¹ ลิบเปอร์เซ็นต์ระบุว่านี่เป็นอีแวนเจลลิคัล ตามรายงานของศิษยาภิบาลเกร์ สกินเนอร์แห่งประเทศอุกันดา (การระบุนี้รวมคริสเตียนอนุรักษ์นิยมทั้งหมด รวมทั้งคริสตจักรเห็นแตกออก/การสมานที่เขาคือศิษยาภิบาล)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด มันคือ การทำ ตามพระประสงค์ของพระเจ้า! การกลับใจฝ่ายจิตวิญญานเปิดประตู แต่การเปลี่ยนแปลงเป็นขั้นตอนที่จะดำเนินไปตลอดชีวิต แม้แต่อัครทูตเปาโลในช่วงบั้นปลายชีวิต เขาก็ไม่ได้คิดว่าเขาได้บรรลุการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวที่สมบูรณ์แล้ว เขารู้ว่าเขาอยู่ในระหว่างการเดินทาง และได้รับการเปลี่ยนแปลงสู่พระฉายาของพระคริสต์ การเดินทางจะไม่สิ้นสุดจนกว่าเขาจะได้อยู่จำเพาะพระพักตร์ของพระคริสต์² เช่นเดียวกัน สังคมของเราจะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยสมบูรณ์ จนกว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ แต่ด้วยการตักเตือนของเปาโลให้ "อุตส่าห์ประพฤติเพื่อให้ได้ความรอด" เราจะต้องทำงานเพื่อก่อตั้งพระประสงค์ของพระเจ้า ในโลกจนกว่าจะถึงวันที่ยิ่งใหญ่นั้น

กระบวนการของการเปลี่ยนแปลง

พระคัมภีร์ใช้คำว่า "การเปลี่ยนแปลง" เพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของสาวก บุคลิกลักษณะ³ และการรื้อฟื้นฝ่ายร่างกาย⁴ เมื่อเราพูดถึง "การเปลี่ยนแปลง" ของสังคม วัฒนธรรม หรือประชาชาติ เราขยายคำนี้เพื่อบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อการเปลี่ยนแปลงของปัจเจกบุคคลจำนวนมากมาส่งผลต่อครอบครัว ชุมชน และสังคม วัฒนธรรมและระบบสังคมไม่มีประสบการณ์การไถ่ทางจิตวิญญานเหมือนที่ปัจเจกชน "ได้รับความรอด" หรือ "บังเกิดใหม่" แต่ปัจเจกชนผู้ได้รับการไถ่ควรส่งผลกระทบต่อโลกรอบตัวพวกเขาด้วยชีวิตที่เปลี่ยนแปลงใหม่ พวกเขาพูดเพื่อความจริง พวกเขาสนับสนุนการปฏิรูประบบ พวกเขาเป็นตัวแทนของความยุติธรรมและความกรุณา พวกเขาเห็นพระฉายาของพระเจ้าในผู้คน พวกเขากระทำกิจกรรมแห่งความเมตตา ชนิดที่พระเยซูจะทรงกระทำ ถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน

มีหลักฐานทางพระคัมภีร์ที่หนักแน่นที่จะพิสูจน์ความถูกต้องของความคิดเห็นนี้ พันธสัญญาเดิมเต็มไปด้วยการอ้างอิงถึงการเปลี่ยนแปลงในทุกแง่ของชีวิตของบุคคล ครอบครัว ชุมชน เมือง สังคม และชาติ⁵ ในพันธสัญญาใหม่ เอเฟซัส 4:17-

² ฟิลิปปี 3:12-13

³ โรม 12:2

⁴ 2 โครินธ์ 3:18

⁵ ฟิลิปปี 3:21

⁶ เฉลยธรรมบัญญัติ 4:5-8, เฉลยธรรมบัญญัติ 11:13-15, 2 พงศาวดาร 7:14, สดุดี 2:8, อีสยาห์ 55:3-5

5:20 กล่าวถึงคุณลักษณะและการกระทำของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ คือ บุคคลผู้เชื่อพระคัมภีร์ข้อต่อไป คือ เอเฟซัส 5:21-6:5 บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตครอบครัว

ปัจเจกบุคคลได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อชีวิตหลายๆ ด้านของพวกเขาได้รับการทรงนำและครอบครองโดยพระคริสต์ เปาโลเขียนไว้ว่า "อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดีที่ยอเยียม"⁷ ในฐานะปัจเจกบุคคล เราอาจทราบพระประสงค์ (น้ำพระทัย) ของพระเจ้า แต่ถ้าแบบแผนชีวิตของเราไม่ได้ดำเนินตามพระประสงค์ของพระองค์ ทั้งจิตใจและชีวิตของเราก็ไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วย

การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นกระบวนการที่ดำเนินไปเรื่อยๆ ซึ่งเราในฐานะปัจเจกบุคคลเข้าใจ และตอบสนองด้วยความเชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระคริสต์ เรากำลังถูกทำให้ประพฤติตามพระฉายาของพระเจ้า สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในทันที เหมือนกับทารก ไม่ได้กลายเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ออย่างรวดเร็ว เราไม่สามารถกลายเป็นสาวกที่เจริญเติบโตเต็มที่หลังจากย่างก้าวแรกของเรา เมื่อเราเริ่มต้นเดินกับพระองค์ การเชื่อฟังของเรายังไม่เจริญเติบโตเต็มที่และยังไม่ได้รับการฝึกฝน เมื่อเราเชื่อฟังเรามีความเข้าใจชัดเจนขึ้นว่า การกลายเป็นอย่างพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร เราได้รับการเปลี่ยนแปลงจนกระทั่งชีวิตของเราถูกนำมาอยู่ภายใต้ความเป็นองค์จอมเจ้านายของพระองค์ การเปลี่ยนแปลงของบุคคลเป็นงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่สิ่งที่ต้องมีก่อนคือ การเชื่อฟังที่ได้รับการฝึกฝนซึ่งเป็นงานของเรา อัครทูตเปาโลร้องขอต่อพระเจ้าให้ทรงเติมเต็มผู้เชื่อชาวโคโลสีด้วยความรู้ เพื่อที่พวกเขาจะสามารถ "ดำเนินชีวิตอย่างสมควรต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นที่ขอบพระทัยพระองค์ทุกประการ คือให้ท่านเกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงเรื่องพระเจ้า ให้พวกท่านมีกำลังด้วยฤทธานุภาพทั้งสิ้นตามอานุภาพแห่งพระสิริของพระองค์"⁸

การเปลี่ยนแปลงเริ่มต้นที่บุคคลและขยายต่อไปสู่ครอบครัว ชุมชน และประชาชาติ สิ่งนี้คือกระบวนการ เช่นกัน เมื่อบุคคลและครอบครัวเชื่อฟังพระประสงค์ของ

⁷ โรม 12:2

⁸ โคโลสี 1:9-12

พระเจ้าในปริมาณที่มากขึ้นและลึกมากขึ้น พวกเขาจะมีอิทธิพลต่อชุมชน เมื่อชุมชนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรม ประชาชาติก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง

รายบุคคล

พระคัมภีร์กล่าวว่าในพระคริสต์เรากลายเป็น "คนที่ถูกสร้างใหม่"⁹ เรา "บังเกิดใหม่"¹⁰ พระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจ บุคลิกภาพ และพฤติกรรม พระเจ้าทรง เปลี่ยนผู้คน! การเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการและเรื่องราวของแต่ละคนนั้นพิเศษ ไม่เหมือนใคร

ขอให้ผมแสดงตัวอย่างที่น่าทึ่งของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าซึ่งเปลี่ยนชีวิตของบุคคลหนึ่ง โปรดสังเกตว่าสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปของชายผู้นี้สัมผัสชีวิตของผู้อื่น อีกมากมายอย่างไร

ศิษยาภิบาลในประเทศ "ปิด" คนหนึ่งได้แจกใบปลิวอยู่หน้าสุเหร่า เพื่อจำกัดกิจกรรมนี้ รัฐบาลได้ถอดถอนสถานภาพการทำพันธกิจของเขาอย่างเป็นทางการ วิธีการประกาศของเขาไม่ได้รับการต้อนรับ เมื่อเขาเข้าร่วมในการประชุมอบรมของเราครั้งหนึ่ง และเรียนรู้เกี่ยวกับการสำแดงความรักของพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ เขาก็คิดแผนการใหม่ขึ้น ในทันทีเขานำอาสาสมัครสี่คน ชื่อชนมบั๋งและขออนุญาตผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชท้องถิ่นเพื่อเยี่ยมผู้ป่วย แบ่งปันขนมปัง และอธิษฐานเพื่อพวกเขา ทีมได้รับคำอนุญาต แต่ได้รับมอบหมายให้ไปที่หอผู้ป่วยที่ยากแก่การรักษาคือ หน่วยปิดสำหรับผู้ป่วยจิตเภทที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยคนหนึ่งเป็นชายซึ่งไม่ได้พูดมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แทนที่จะเดิน เขาคาน หน้าของเขาบวม และผิดรูปผิดร่าง หูข้างหนึ่งของเขาใหญ่มาก เขามีกลิ่นที่แย่มาก เขาเนื้อตัวสกปรก ผู้มาเยือนวางมือลงบนเขาเพื่ออธิษฐานและไม่ต้องการที่จะจับสิ่งอื่นใดอีกจนกว่าจะได้ล้างมือ สัปดาห์ต่อมา ศิษยาภิบาลและอาสาสมัครกลับมา ชายร่างผอมสูงหลังลูกกรงของแผนกจิตเวชพบกับพวกเขา ทีมขอให้เขาพาไปพบกลุ่มผู้ป่วยส่วนใหญ่ ชายผู้นั้นประกาศว่า เขาเป็นชายคนที่ทีมอธิษฐานเมื่อเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว และคำอธิษฐานนั้นได้เปลี่ยนเขามากจนกระทั่งเขาอยากให้ทีมอธิษฐานให้อีก ทีมจำเขาไม่ได้

⁹ 2 โครินธ์ 5:17

¹⁰ ยอห์น 3:3

บอกเขาว่า ทีมมีเวลาไม่มากนัก และขอให้เขาพาทีมไปหาผู้ป่วยคนอื่นอีกครั้ง เขาก็พาไป และเจ้าหน้าที่ในหอผู้ป่วยยืนยันว่าเป็นชายประหลาดที่ทีมอธิษฐานเมื่อเมื่อสัปดาห์ที่แล้วจริงๆ ทีมพันธกิจรู้สึกทึ่ง! ชายผู้นั้นได้รับการรักษา เขาเดินและพูดคุย เขาถึงขนาดว่าเขียนหนังสือได้อีกด้วย การวินิจฉัยโรคของเขาต้องถูกเปลี่ยนจากรักษาไม่ได้เป็นรักษาได้ เมื่อเวลาผ่านไป ทีมพันธกิจยังคงไปเยี่ยมเยียน นำขนมปังและเสื้อผ้าและอธิษฐานเมื่อผู้ป่วย ผู้ป่วยคนอื่นๆ เริ่มตอบสนองแบบเดียวกัน ในเวลาต่อมา ทีมรับคำเชิญให้ไปทำพันธกิจกับผู้ป่วยทั้งหมด 800 คน และกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล พระเจ้าทรงทวีคูณทรัพยากรเมื่อคนอื่นได้ยินเรื่องงานนี้ ภายในเวลาสามปีและด้วยการอวยพรของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ทีมงานที่ขยายตัวนั้นกำลังทำพันธกิจทุกสัปดาห์กับคน 2,600 คนในโรงพยาบาลห้าแห่ง สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าห้าแห่ง คุกสองแห่ง และศูนย์บำบัดผู้เข้าเสพติดและแอลกอฮอล์หนึ่งแห่ง พวกเขาเริ่มทำพันธกิจกับเด็ก ตามท้องถนนและผู้ไร้บ้านอีกด้วย¹¹

ครอบครัว

บุคคลส่งผลกระทบต่อครอบครัว พระคัมภีร์ยืนยันเช่นนั้น พ่อแม่จะต้องสอนวิถีชีวิตของการรักพระเจ้าให้แก่ลูกๆ ของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง¹² ผู้หญิงที่สูงวัยกว่าจะต้องฝึกฝนผู้หญิงที่อ่อนกว่าให้รักครอบครัวของพวกเขา และมัคนายก และผู้ปกครองต้องจัดการครอบครัวของพวกเขาให้ดี¹³ การเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์เกิดขึ้นเมื่อบุคคลและครอบครัวดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้า และร่วมกันปรนนิบัติผู้อื่น

ชุมชน

บุคคลและครอบครัวที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงทราบว่า พระเจ้าได้จัดวางพวกเขาไว้ในชุมชนของพวกเขาเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง พวกเขา "ตื่นตัว" ต่อชุมชนของพวกเขา! สุกาษิต 31 ผู้หญิงได้รับการยกย่องสำหรับการปรนนิบัติทั้งภายในและภายนอก

¹¹ รายงานโดยบ็อบ มีอฟฟิตต์, ฮาร์เวสต์, 2003.

¹² เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-7

¹³ ทิตัส 2:3-4, 1 ทิโมธี 3:12, ทิตัส 1:6

ครัวเรือนของเธอ สามี่ของเธอได้รับความเคารพที่ประตูเมืองที่เขาคำหน้าที่เป็นผู้นำชุมชนคนหนึ่ง¹⁴ ชุมชนไม่เพียงแต่จะได้รับผลกระทบจากผู้นำที่มองเห็นได้ แต่จากเครือข่ายที่มองไม่เห็นอีกด้วย เปาโลได้อบรมทิโมธี และทิโมธีจะต้องอบรมชายผู้ที่จะอบรมผู้อื่นได้อีก¹⁵

ประชาชาติ

เป็นการยากที่จะจินตนาการว่าบุคคลและชุมชนสามารถส่งผลกระทบต่อบรรดาประชาชาติได้จริง แต่อีกครั้งที่พระคัมภีร์เตือนใจเราว่าสิ่งนี้เป็นกระบวนการ ความคืบหน้าไม่ใช่เพียงแค่ทางภูมิศาสตร์ แต่เคลื่อนตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปผ่านทางวัฒนธรรมและระบบความเชื่อ เหมือนนยีสต์แทรกซึมเข้าไปในแป้งขนมปัง

โปรดฟังด้วยแนวความคิดเช่นนั้นกับข้อความในพระคัมภีร์ที่เราคุ้นเคย เมื่อพระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า พวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดชและเป็นพยาน "ในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย ทั่วแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก"¹⁶ นครแห่งเยรูซาเล็มเป็นที่อยู่ของสาวกในขณะนั้น มันเป็นศูนย์กลางของประเพณีความเชื่อและวัฒนธรรมของพวกเขา และสาวกของพระเยซูเป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มเล็กๆ ยูเดียเป็น "จังหวัด" ของยิวซึ่งเยรูซาเล็มตั้งอยู่ สะมาเรียเป็นแคว้นอยู่เหนือยูเดีย พระคัมภีร์บอกเราว่าชาวยิวรู้สึกดูถูกชาวสะมาเรีย พวกนี้เป็นกลุ่มคนที่ถูกเกลียดชังว่าไม่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า พระเยซูตรัสว่าฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนแปลงของพระองค์จะสามารถคืบหน้าเข้าไปแม้แต่ในหัวใจและดินแดนของศัตรู! นี่เป็นเรื่องที่ถึงรากถึงแก่น! "สุดปลายแผ่นดินโลก" ไม่ใช่เป็นเพียงแค่สถานที่ แต่คือผู้คน ประชาชาติ และวัฒนธรรม ที่สาวกกลุ่มเล็กๆ ที่ได้ยินพระเยซูตรัสในวันนั้น คิดไม่ถึง ด้วยการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณ พวกเขาจะเริ่มต้นกระบวนการที่วันหนึ่งจะแทรกซึม เป็นพร และเปลี่ยนแปลงบรรดาประชาชาติ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ให้เราได้แวบเห็นแผนการของพระเจ้าสำหรับบรรดาประชาชาติซึ่งเป็นผู้คนในโลก โดยผ่านทางผู้แต่งตั้งสุดดี พระเจ้าทรงสัญญาว่า "มวลประชาชาติจะได้รับพรเพราะท่าน (พระคริสต์) และพวกเขาจะเรียกท่านว่า ผู้ได้รับ

¹⁴ สุภาพิต 31:23

¹⁵ 2 ทิโมธี 2:2

¹⁶ กิจการของอัครทูต 1:8

พระพร¹⁷ ในสดุดีอีกบทหนึ่งเราได้ยินว่า "จงขอจากเราเถิด และเราจะมอบบรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดทั้งแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า"¹⁸ พระเจ้าแสดงพระประสงค์อีกครั้งว่า ให้บรรดาประชาชาติมาอยู่ใต้ความเป็นองค์จอมเจ้านายของพระองค์ "จงนิ่งเสีย และรู้เถิดว่า เราคือพระเจ้า เราเป็นที่ยกย่องท่ามกลางประชาชาติ เราเป็นที่ยกย่องในแผ่นดินโลก"¹⁹

คริสตจักร ณ จุดศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลง

เราได้มองที่การเปลี่ยนแปลงในฐานะเป็นกระบวนการ นั่นคือ บุคคล ครอบครัว ชุมชน และประชาชาติ มีองค์ประกอบสำคัญอีกหนึ่งอย่าง นั่นคือ คริสตจักร ซึ่งอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของทั้งหมด!

เพื่อให้เจตนารมณ์ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์สำเร็จ พระเจ้าทรงวางแผนให้คริสตจักรสั่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก พระเยซูทรงบอกสาวกของพระองค์ให้สั่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก ให้พวกเขาได้รับบัพติศมาและสอนพวกเขาให้เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ บรรดาประชาชาติไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ณ อย่างก้าวแรก คือ การออกไป ให้บัพติศมา และการสอน การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเมื่อ คนเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกแง่มุมของชีวิต และในทุกส่วนของสังคม การประกาศและบัพติศมาเปิดประตู แต่การสร้างสาวกคือ "การสอนพวกเขาให้ เชื่อฟัง" ซึ่งเป็นงานของคริสตจักรที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง

¹⁷ สดุดี 72:17 (อมตธรรมร่วมสมัย)

¹⁸ สดุดี 2:8

¹⁹ สดุดี 46:10

ในแผนการของพระเจ้า คริสตจักรอยู่ตรงจุดศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด คริสตจักรบริหารจัดการกระบวนการ²⁰ คริสตจักรเป็นผู้สื่อสารและผู้อำนวยความสะดวกแห่งวาระของพระคริสต์ในทุกๆระดับของสังคม คือ บุคคล ครอบครัว ชุมชน และประชาชาติ²¹ คริสตจักรจัดเตรียมสมาชิกให้พร้อมสรรพเพื่อที่จะเข้าไปสู่ทุกมุมของสังคม เพื่อแสดงพระประสงค์และเจตนารมณ์ของพระเจ้าให้เห็นในทุกส่วนของชีวิต

บางคนถามว่า "ถ้าคริสตจักรของคุณปิดลงวันพรุ่งนี้ ชาวเมืองของคุณจะสังเกตเห็นไหม ชาวเมืองจะประหลาดใจไหม"²² เมื่อคริสตจักรรับใช้ชุมชนอย่างสัตย์ซื่อ คำตอบคือ "ใช่!" เราเห็นการเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์หยั่งรากลงในชุมชน เมื่อคริสตจักรต้องถอยร่นไปเพื่อนบ้านของพวกเขาอย่างเสียสละ สร้างสรรค์ และเสมอต้นเสมอปลาย

โปรดมาดูการเปลี่ยนแปลงที่เจริญเติบโตขึ้นในที่ดินร้างในประเทศเคนยา ดังนี้ คาิกู เป็นเมืองโกโรโกโส เป็นสลัมที่มีบ้านทำด้วยเศษเหล็กและเศษไม้ มีโบสถ์ที่มีสมาชิก 15 คน คริสตจักรได้รับเชิญให้ไปร่วมในการประชุมฝึกอบรมเรื่องการรับใช้แบบองค์รวมของเราครั้งหนึ่ง และเลือกเมแซค สมาชิกวัย 21 ปีให้ไปเข้าร่วมประชุม เมแซคกลับมาพร้อมกับนิมิตใหม่ "ผมได้เรียนรู้ว่าการเชื่อฟังพระเยซูไม่ใช่สิ่งที่จะเลือกทำหรือไม่ก็ได้!" ดังนั้นเมแซค ดิสมีส (ผู้ปกครอง) ศิษยาภิบาล และภรรยาของเขาจึงอธิษฐานร้องขอต่อพระเจ้าสำหรับโครงการที่อาจสำแดงความรักของพระเจ้าต่อชุมชนของพวกเขา คำตอบคือ ให้ริเริ่มโรงเรียนประถมศึกษาสำหรับเด็กๆ ในคริสตจักร

ในทันทีนั่นเอง พวกเขาได้เริ่มพูดคุยกับสมาชิกคริสตจักรที่มีลูกแต่ไม่สามารถเสียค่าเล่าเรียนจำนวนเล็กน้อยให้แก่โรงเรียนรัฐบาลได้ มีหลายคนตกลงที่จะส่งลูกๆ มาที่ "โรงเรียน" ใหม่แห่งนี้ โดยไม่ได้ผ่านการฝึกฝนอบรมใดๆ เมแซค ศิษยาภิบาล และภรรยาของศิษยาภิบาล ได้เริ่มสอนเด็ก 13 คน อายุตั้งแต่ 6 - 12 ปี ในคริสตจักรที่มีเพียงห้องเดียว โดยไม่มีโต๊ะเรียน หนังสือ หรืออุปกรณ์ต่างๆ คนในหมู่บ้าน ไม่ต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับโรงเรียนและมาฆิมวัสดุของอาคารในเวลา กลางคืน "เงินเดือน" เดือนแรกของเมแซคที่ได้รับในรอบเจ็ดเดือน คือ หนึ่งดอลลาร์

²⁰ เอเฟซัส 3:9-10

²¹ เรื่องนี้ไม่ได้เจตนาที่จะกล่าวว่คริสตจักรควรจะปกครองประชาชาติ

²² Bishop Vaughn McLaughlin, Potter's House Christian Fellowship, www.potters-house.org

สหรัฐฯ ซึ่งมาจากค่าเล่าเรียนและเงินถวายจากพ่อแม่ของเด็กๆ เมแซคและดิสมีส เชิญชวนเด็กๆ ในละแวกใกล้เคียงมาเข้าเรียน และโรงเรียนก็เติบโตขึ้น ในไม่ช้า มีนักเรียน 45 คนที่มีอายุหลากหลายในหนึ่งห้อง ครูคนที่สองอาสาสมัครมาในเดือนที่หก และคนที่สามมาในเดือนที่แปด ด้วยมีนักเรียน 100 คน ครูต่างหันหลังชนกันที่กลางห้องเรียน เเชิญชวนกับชั้นเรียนของพวกเขา โรงเรียนที่เติบโตขึ้น ในไม่ช้าก็เป็นที่รบกวนต่อเพื่อนบ้านซึ่งพากันย้ายออกไป เมื่อพวกเขาย้ายออก โรงเรียนก็มีพื้นที่มากขึ้น เมื่อโรงเรียนมีอายุครบสองปี โรงเรียนมีอาคารสองหลัง มีห้องกว่าสิบห้องที่สามารถใช้สำหรับคริสตจักรในวันอาทิตย์ด้วย

ในปีต่อมา คริสตจักรซื้อที่ดินผืนหนึ่งใกล้กับคาวางวาระ ซื่ออาคารถาวรและย้ายไปอยู่ที่นั่น ในปีที่หก มีครูที่ได้รับเงินเดือน 17 คน เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สอน 5 คน และมีนักเรียน 445 คน! เมื่อรัฐบาลแห่งชาติซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นมาใหม่มีนโยบายให้การศึกษาขั้นประถมฟรีสำหรับเด็กทุกคน การสมัครเข้าเรียนลดลงจาก 600 เป็น 445 คน โรงเรียนเอกชนอื่นๆ เกือบทุกโรงเรียนในบริเวณนั้นได้ปิดตัวลง แต่โรงเรียนแห่งนี้ยังคงมีรายชื่อผู้ขอเข้าสมัครเรียน

นี่เป็นเพียงแต่การเริ่มต้นของเรื่องราวสำหรับชุมชน โรงเรียน และคริสตจักร ผลที่เกิดขึ้นโดยตรงสืบเนื่องจากความพยายามนี้ คือ มีโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งใหม่เกิดขึ้นในหมู่บ้านใกล้เคียง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ 10 คน และนักเรียน 60 คน ส่วนคริสตจักรอีกแห่งหนึ่งในคาทอลิกได้เริ่มต้นโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อเติมเต็มช่องว่างที่เกิดขึ้นจากการย้ายออกไปของโรงเรียนของเมแซค กลุ่มประชุมนมัสการอีกกลุ่มหนึ่งเริ่มต้นการดูแลตอนกลางวันสำหรับเด็ก 20 คนที่แม่ต้องทำงานนอกบ้าน กลุ่มสามัคคีธรรมแรกเริ่มของคริสตจักรเติบโตเป็นกลุ่มที่ประชุมนมัสการของสมาชิก 60 คน และได้ตั้งคริสตจักรอีกแห่งหนึ่งซึ่งมีสมาชิกกว่า 40 คน คริสตจักรแต่ละแห่งนี้ได้ก่อตั้งคริสตจักรใหม่สองคริสตจักรขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ดิษยาภิบาลคนแรกเริ่มได้ย้ายไปประเทศอุกานดาเมื่อสามปีที่แล้ว และเขาได้ริเริ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เกิดผลมากที่นั่น ร้านขายของชำ ร้านใหม่ได้ย้ายเข้ามาในคาทอลิกเพื่อให้บริการนักเรียน ครู และพ่อแม่ ธุรกิจขนาดเล็กใหม่ๆ ได้เริ่มต้นขึ้นรอบๆ ที่ตั้งแห่งใหม่ของโรงเรียน บริษัทก่อสร้างเริ่มสร้างอาคารถาวร

หกปีหลังจากความเสียหายด้วยความเชื่อฟังของคริสตจักรที่เล็กมากๆ และสมาชิกคริสตจักรนั้น เกิดผลกระทบที่ใหญ่และมองเห็นได้ในชุมชนและคริสตจักรของคาทอลิกและคาวางวาระ ที่จริงแล้ว การเปลี่ยนแปลงในคาทอลิกได้รับการยืนยันว่าเป็นเช่นนั้นจริง เมื่อสมาชิกของชุมชนแนะนำให้เปลี่ยนชื่อชุมชนจากคาทอลิก (ซึ่งหมายถึง "มีด" หรือ "การแทง") เป็นรูดตา (ซึ่งหมายถึง "การนำสิ่งที่เปื้อนอันตรายออกไป")²³

แม้ว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งหมดในชุมชน เราก็ยังสามารถที่จะนับหลักฐานของผลกระทบต่อชุมชน ได้ดังนี้

งานโดยตรงและเต็มเวลา 32 ตำแหน่ง

โรงเรียน 5 โรง

เด็กกว่า 1,000 คนในโรงเรียน

คริสตจักรใหม่ 6 แห่ง

ผู้เชื่อใหม่ที่นับไม่ถ้วน

อุตสาหกรรมใหม่ในคาทอลิกและคาวางวาระ

การพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ในคาวางวาระ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

แม้ว่าการเกี่ยวข้องกับกิจการงานเมืองไม่ใช่สิ่งสำคัญที่ต้องจัดการเป็นอันดับแรก แต่ก็ยังเป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นถ้าคริสตจักรจะแสดงวาระของพระเจ้าให้เห็นในชุมชนของตน เราเห็นความห่วงใยของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม ซึ่งในพระธรรมเลวีนิติส่วนมากแล้วเป็นการออกแบบสำหรับกฎและชีวิตในเมือง พระเจ้าทรงห่วงใยภาวะผู้นำอันชอบธรรมของประชาชาติต้นแบบของพระองค์คืออิสราเอล พระเจ้าทรงจัดวางตัวแทนของพระองค์อย่างเหนือธรรมชาติ คือ โยเซฟดาเนียล และเนหะมีย์ ไว้ในประชาชาติต่างๆ ที่ไม่มีพระเจ้า เพื่อปกครองให้เกิดประโยชน์ในด้านงานเมือง เรามีรายละเอียดมากมายเรื่องโยเซฟในอียิปต์ และเรื่องของดาเนียลและเนหะมีย์ในบาบิโลน และเราเห็นว่าชาวอิสราเอลได้รับการสนับสนุน

²³ รายงานโดยทอม พอลซิน, ฮาร์เวสต์

ให้อิสิฐาน เพื่อสันติสุขของประชาชาติที่ไม่มีพระเจ้าที่ซึ่งพวกเขาถูกเนรเทศให้ไป อยู่ดังนี้ "จงส่งเสริมสวัสดิภาพของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอิสิฐานต่อพระเจ้าเมื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าทั้งหลายจะพบสวัสดิภาพของ เจ้าในสวัสดิภาพของเมืองนั้น"²⁴ พระเยซูก็เช่นเดียวกัน ทรงแสดงความชัดเจนว่า เรามีความผูกพันในการเป็นประชากรของพระเจ้าและในสังคมพลเรือนที่เราอาศัยอยู่²⁵ ในที่สุด เปาโลเขียนในจดหมายถึงชาวโรม ซึ่งเตือนใจเราว่ารัฐบาลงานเมืองเป็น สิ่งที่พระเจ้าทรงห่วงใย พระเจ้าสถาปนางานเมืองขึ้นมา และงานเมืองดำเนินการ ภายใต้อิสิฐานอำนาจของพระองค์เพื่อประโยชน์ของสังคม²⁶

เป็นการยากที่จะจินตนาการถึงสิ่งที่ใหญ่เช่นการเปลี่ยนแปลงบรรดาประชาชาติ! แต่จะไม่ยากเกินไปที่จะจินตนาการเมื่อเราตระหนักว่าบรรดาประชาชาติรับการสั่งสอน ให้เป็นสาวก และสังคมกับวัฒนธรรมได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อคนของพระเจ้า ผู้ที่ถูกเรียกด้วยพระนามของพระองค์มาอยู่ใต้การปกครองของพระองค์ เช่นที่เราได้ เห็นแล้ว พระเจ้าตรัสแก่อิสราเอลว่า พระองค์จะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย และอภัยบาปให้แก่คนของพระองค์ถ้าพวกเขาถ่อมตัวลง อิสิฐาน แสงหา พระพักตร์ของพระองค์ และหันเสียจากทางชั่วของเขา²⁷

การเปลี่ยนแปลงและความยุติธรรมในสังคม

สังคมไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการมีที่อยู่อาศัยที่ดี หรือโปรแกรมการรู้ หนังสือ ศูนย์การตั้งครุฑวิฤติ หรือพันธกิจเรือนจำ แม้ว่าโปรแกรมเหล่านี้ เป็นสิ่งดี แต่โปรแกรมเหล่านี้กล่าวถึง อาการ ของความอ่อนแอของสังคม ถ้าราก เหน่งที่เป็นสาเหตุไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะมีการเติบโตอย่างมากของความอยุติธรรม ความแตก ร้าวทางสังคม และความอ่อนแอทางศีลธรรมอยู่เรื่อยไป

อิสยาห์ 58 บอกเราว่า เรานมัสการพระเจ้าเมื่อเราแก้ไขปัญหาทั้งที่เป็นสาเหตุ รากเหง้าและอาการ ในข้อที่ 7 ของอิสยาห์ 58 พระเจ้าทรงบัญชาให้ ทุก คนที่นมัสการ พระองค์แบ่งปันอาหารให้แก่ผู้หิวโหย ให้ที่พักพิงแก่คนยากจนไร้บ้าน คลุมกาย

²⁴ เยเรมีย์ 29:7

²⁵ มีทธิ 22:21

²⁶ โรม 13:1

²⁷ 2 พงศาวดาร 7:14

ให้คนเปลือยกาย และไม่หันหนีจากญาติของตน

แต่บางคนอยู่ในตำแหน่งที่สามารถส่งผลกระทบต่อสาเหตุรากเหง้าของปัญหา ความไม่ยุติธรรมทางสังคมได้ดีกว่า ข้อที่ 6 พูดถึงการนมัสการในรูปแบบนี้ "แก้ พันธนะของความมอธรรม" "แก้สายรัดแอก" "ปล่อยให้ผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ" "หักแอกเสียทุกอัน" คำเหล่านี้ คือ "แก้" "ปล่อย" และ "หัก" เป็นคำที่แสดงถึงสิทธิอำนาจ สาวกของพระคริสต์ที่มีอิทธิพลและสิทธิอำนาจในรัฐบาล การเมือง หรือ ธุรกิจ ได้รับการจัดวางตำแหน่งทางยุทธศาสตร์เพื่อจัดการกับรากเหง้าของความ อยุติธรรม ที่นี้และในอิสยาห์ 59 พระเจ้าทรงบัญชาให้คนที่มีความอำนาจปกครอง ใช้อิทธิพลตามปรารถนาของพระเจ้า คริสตจักรควรสนับสนุนคนที่อยู่ในภาวะผู้นำให้ ทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งสะท้อนวาระของพระเจ้า และกระตุ้นคนหนุ่ม สาวในคริสตจักรให้เตรียมตัวสำหรับตำแหน่งที่มีอิทธิพล เพื่อที่จะเป็นตัวแทนใน การแสดงพระประสงค์ของพระเจ้าในวันต่อไป

โดยทั่วไปแล้ว คริสตจักรสามารถจัดการกับสาเหตุรากเหง้าของความอยุติธรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อมีคนของพระเจ้าอยู่ในตำแหน่งที่มีอิทธิพลและ อำนาจในระดับรัฐบาลท้องถิ่น สมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรีมีอำนาจ ปกครองที่จะต่อสู้กับความอยุติธรรมที่ฝังรากลึกในโครงสร้างสังคมได้ คริสตจักร ควรสนับสนุนสมาชิกที่ได้รับการทรงเรียกสำหรับกิจการชุมชนให้ได้รับความรับผิดชอบ ทางการเมือง แล้วจงอย่าทอดทิ้งสมาชิกเหล่านี้ แต่จงโอบล้อมพวกเขา อธิษฐานเพื่อ พวกเขา สนับสนุนพวกเขา และให้พวกเขารับผิดชอบต่อ

เมื่อเราจัดการแก้ไขปัญหาว่างอย่างกระตือรือร้นทั้งที่สาเหตุรากเหง้าและความ ทุกข์ทรมานของมนุษย์ เราจะเห็นการเยียวยารักษาที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ในอิสยาห์ 58 ดังนี้

แล้วความสว่างจะพุ่งออกมาแก่เจ้าอย่างอรุณ และแสงของเจ้าจะเรียกเนื้อ
ขึ้นอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และพระสิริของ
พระเจ้าจะระงับหลังเจ้า แล้วเจ้าจะทูล และพระเจ้าจะทรงตอบ เจ้าจะร้องทูล
และพระองค์จะตรัสว่า เราอยู่ที่นี่²⁸

²⁸ อิสยาห์ 58:8-9

โปรดให้ผมเพิ่มอีกความคิดหนึ่ง คริสตจักรที่ยากจนทางวัตถุไม่ "ยากไร้เกินไป" ที่จะรับใช้ชุมชนของพวกเขา ในทางเดียวกัน คริสตจักรท้องถิ่นและบุคคลคริสเตียนไม่ "อ่อนแอเกินไป" ที่จะใส่ใจในเรื่องความยุติธรรมในสังคม ไม่ว่าคนของพระเจ้าจะอยู่ในอำนาจในเวลานั้นหรือไม่ ในฐานะสถานทูตของพระเจ้า คริสตจักรมี ฤทธานุภาพของพระองค์และสิทธิอำนาจของพระองค์สำหรับงานที่พระองค์ทรงเรียก ในฐานะทูตของพระองค์ เราทำงานในฐานะผู้แทนของพระองค์ คือ ในนามของพระองค์

การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในศีลธรรม จริยธรรม

โลกทัศน์ และความเชื่อ

เราได้เห็นกระบวนการทางการเมือง แต่ไม่ใช่ทางเดียวหรือแม้แต่ทางที่ดีที่สุด สำหรับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม บรรดาชุมชนและประชาชาติของเราจะเปลี่ยน เมื่อคนของพระเจ้าพิจารณาอย่างสัตย์ซื่อว่า "พระเยซูจะทรงกระทำอะไรถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน" คนของพระองค์ซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระองค์และเป็นผู้แทนของพระองค์ในทุกที่ ควรชักนำอย่างถ่อมใจให้คนรู้จักการเปลี่ยนแปลงที่พระองค์ทรงประสงค์

เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสังคมและวัฒนธรรมของเราจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง เปาโลกล่าวว่าสรรพสิ่งจะได้รับการคืนดีกับพระคริสต์ และเราคือผู้แทนของพระองค์ คนในสังคมของเราจำเป็นต้องได้รับการบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณ วัฒนธรรมของเราจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์เพื่อที่จะดำเนินการตามค่านิยม ศีลธรรม และจริยธรรม ซึ่งสะท้อนเจตนารมณ์ของพระเจ้าและหลักการทางพระคัมภีร์ เมื่อแผ่นดินของพระเจ้าแพร่เข้ามาในชีวิตของเราและคริสตจักร และเมื่อเราเชื่อฟังและทำตามวิธีการของพระองค์ บรรดาประชาชาติ และวัฒนธรรมต่างๆ ของเราจะได้รับการสั่งสอนให้เป็นสาวกในด้านความยุติธรรม ศีลธรรม จริยธรรม โลกทัศน์ และความเชื่อ

การเขียนรายการความเจ็บป่วยในสังคมไหนๆ ล้วนใช้เวลาไม่นาน ผมนี่ก็ออกได้มากมายหลายเรื่องในวัฒนธรรมของผม ค่านิยมประเพณีของครอบครัวได้เสื่อมถอย

มีการให้ความนับถือเพียงเล็กน้อยแก่ผู้มีอำนาจปกครอง ลัทธิบริโภคนิยมระบอบ
ไปทั่ว ลือเหยียดหยามคริสเตียน ประชากรอ้างตนว่ามีความสัมพันธ์กับจิตวิญญาณ
แต่โลกทัศน์ที่เห็นโดยทั่วไปนั้นถือว่าไม่มีพระเจ้า การผิดศีลธรรมทางเพศ

เป็นเรื่องปกติวิสัย การตัดสินใจในรัฐบาล และธุรกิจไม่ได้ใช้มาตรฐานทาง
พระคัมภีร์ ความรุนแรง อาชญากรรม สิ่งเสพติด และความเกลียดชังทางเชื้อชาติ
มีอยู่เกือบทุกชุมชน ความเคารพต่อชีวิตที่ยังไม่ได้เกิดมา ที่เจ็บป่วย และที่ชรา
ได้ลดลง อุตสาหกรรมบันเทิงส่งเสริมการล่าสอนทางเพศ จริยธรรมในการทำงาน
มีปัญหา ผู้คนขอให้ตนมีสิทธิและมีโอกาสเลือกมากกว่าจะให้ความสนใจในพระเจ้า
และคนอื่นๆ

ไม่น่าแปลกใจเลยว่า นักวิจัยพบว่ามีเพียงเก้าเปอร์เซ็นต์ของคริสเตียนที่บังเกิด
ใหม่ในสหรัฐอเมริกาที่มีโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์ และเพียงสี่เปอร์เซ็นต์ของประชากร
ทั้งหมดที่มีโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์ นักวิจัยพบว่า คนที่มีโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์นำ
จะมีส่วนน้อยมากที่จะยอมรับ เกี่ยวข้องกับ หรือไม่เอาผิด คนที่อยู่ด้วยกันโดยไม่ได้
แต่งงาน ความเมามาย การรักร่วมเพศ การดูหมิ่นสถานที่ที่เคารพ การล่วงประเวณี
ลือลามก การทำแท้ง หรือการพนัน นักวิจัยเหล่านี้วิจารณ์ว่า

ถ้าพระเยซูเสด็จมาในโลกนี้ในฐานะแบบอย่างของการดำรงชีวิตว่าเราควร
ดำเนินชีวิตอย่างไร แล้วเป้าหมายของเราควรเป็นการกระทำตามอย่าง
พระเยซู น่าเศร้าที่มีคนจำนวนน้อยสำแดงความรัก ความเชื่อฟัง และสิ่ง
สำคัญที่ต้องทำก่อนของพระเยซูได้อย่างเสมอต้นเสมอปลาย เหตุผลหลัก
ที่คนไม่กระทำตามอย่างพระเยซู เพราะพวกเขาไม่ได้คิดเหมือนพระเยซู...
ชาวอเมริกันส่วนใหญ่มีความคิดเพียงเล็กน้อยว่าจะผสมผสานแก่นของ
หลักการทางพระคัมภีร์ให้เกิดการตอบสนองที่มีความหมายและเป็นหนึ่ง
เดียวต่อการทำทายเป็นโอกาสของชีวิตได้อย่างไร²⁹

เราซึ่งก็คือคริสตจักร เป็นเกลือของโลก และแสงสว่างของโลกในทุกวันนี้³⁰
เรามีความรับผิดชอบและโอกาสที่จะนำரசชาติและความสว่างของพระเยซูผู้ทรง
เป็นผู้นำชุมชนไปสู่สังคมและวัฒนธรรม ในขณะที่เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร

²⁹ Barna Research Institute, "A Biblical Worldview Has a Radical Effect on a Person's Life," Internet.

³⁰ มัทธิว 5:13-16

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมจริงยั่งยืนไหม

ทำไมสังคมที่ประสบผลกระทบการเปลี่ยนแปลงทางพระคัมภีร์ในอดีตกลับไม่ชื่นชมผลของมันต่อไป บทความโดย แรบไบ ดาเนียล ลาพิน ชื่อเรื่อง "แผ่นดินไหวที่เท่าเทียมกับผลที่ไม่เท่าเทียม" ให้ความกระจ่างแก่คำตอบ³¹ แรบไบ ลาพินแสดงให้เห็นว่า เมื่อวัฒนธรรมทั้งหลายพลัดจากโลกทัศน์ทางพระคัมภีร์ ก็จะก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างมากต่อวัฒนธรรมนั้นๆ เมื่ออิสราเอลในยุคซาโลมอนที่พลัดจากการติดตามคำสั่งสอนของพระเจ้า อิสราเอลก็เสื่อมลงจากการเป็นประชาชาติที่รุ่งเรืองที่สุดในโลก มาสู่การพ่ายแพ้เป็นเชลย เมื่อบรรดาประชาชาติที่ได้รับการปฏิรูปในยุโรปและอเมริกาหันเสียจากรากเหง้าทางพระคัมภีร์ พวกเขา ก็เริ่มเสื่อมถอยลง คนของประชาชาติแต่ละรุ่นนั้น หากไม่เพิ่มก็ลดความผูกพันที่จะรู้จักรักและเชื่อฟังพระเจ้าผู้สร้าง การตัดสินใจและการกระทำของคนแต่ละรุ่นที่เกี่ยวกับคำสั่งสอนของพระเจ้าสำหรับชีวิต

ล้วนมีผลกระทบต่อชนรุ่นที่ตามมา การหันมาหาพระเจ้าและแบบแผนของพระองค์ก็นำชนรุ่นนั้นและรุ่นที่ตามมาให้เจริญขึ้น การหันหนีจากแผนนั้นทำให้เริ่มดิ่งลง ไซ้ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมสามารถคงอยู่ แต่ว่าชนแต่ละรุ่นมีความรับผิดชอบสำหรับกิจกรรมที่นำไปสู่ชีวิตหรือความตาย คริสตจักรอยู่เหนือชนรุ่นต่างๆ จึงเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์แบบที่จะ "ขัดขวาง" วัฒนธรรม เพื่อที่จะหยุด การส่งต่อหลักการที่ไม่ใช่ทางพระคัมภีร์จากชนรุ่นหนึ่งไปสูชนรุ่นต่อไป และนำชุมชนและประชาชาติไปสู่ชีวิต

เหตุผลหกประการที่คริสตจักรท้องถิ่นจะส่งผลกระทบต่อสังคม

คริสเตียนมีความสามารถที่จะคิดความคิดของพระเจ้า และดำเนินชีวิตตามทีพระองค์ทรงออกแบบไว้ นี่ทำให้คริสตจักรท้องถิ่นอยู่ในตำแหน่งทางยุทธศาสตร์และพิเศษสุดที่จะส่งผลกระทบต่อสังคม! ความแข็งแกร่งที่สุดของเราคือพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร แต่นอกเหนือจากนี้มีเหตุผลอย่างน้อยหกประการที่จะอธิบายว่า ทำไมคริสตจักรท้องถิ่นจึงส่งผลกระทบต่อสังคมที่คริสตจักรรับใช้ ดังนี้

³¹ Lapin, "Equal Earthquakes with Unequal Results." Internet. แรบไบ ดาเนียล ลาพิน ผู้จัดรายการสนทนาทางวิทยุเป็นประธานของกลุ่ม "Toward Tradition" ซึ่งตั้งอยู่ที่ซีแอตเติลและเป็นเสียงสำหรับชาวอเมริกันเพื่อปกป้องค่านิยมของคริสเตียนเชื้อสายยิว

1. คริสตจักรท้องถิ่นได้รับอำนาจมอบหมายแบบองค์รวม ถ้าคริสตจักรท้องถิ่นจริงใจต่อวาระที่กว้างขวางของพระเจ้า คริสตจักรจะเกี่ยวข้องกับทุกแง่มุมของชีวิตบุคคลและชุมชน คริสตจักรรับนิมิตสำหรับชุมชนและบุคคลที่อาศัยอยู่ที่นั่น ทั้งในด้านความจำเป็นด้านร่างกาย จิตวิญญาณ สังคมและสติปัญญาของพวกเขา คริสตจักรไม่ได้จำกัดตนเองเพื่อการดูแลสมาชิกของตน หรือดูแลชุมชนของตน คริสตจักรไม่ได้จำกัดตนเองไว้กับความห่วงใยของพระเจ้าเพียงหนึ่งหรือสองด้าน ถ้าคริสตจักรรับเอาวาระที่กว้างขวางของพระเจ้า คริสตจักรจะทำพันธกิจอย่างตั้งใจในทุกส่วนของชีวิต
2. คริสตจักรจัดเตรียมคนของตนให้พร้อมอย่างต่อเนื่อง กลุ่มที่ประชุมนมัสการมาด้วยกันอย่างสม่ำเสมอและโดยสมัครใจ เพื่อที่จะได้รับการสั่งสอน หนุนใจ และเตรียมให้พร้อมผ่านทางการศึกษา การเทศนา พระคัมภีร์ วิชาการศึกษา กลุ่มย่อย และอื่นๆ เวลาที่อยู่ร่วมกันเรื่อยๆ เหล่านี้ช่วยให้สมาชิกเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยไว้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน เช่น ในบ้าน ชุมชน ที่ทำงาน และโรงเรียน อัครทูตเปาโลกล่าวว่าผู้นำคริสตจักรจัดเตรียมฆราวาสให้พร้อมสรรพ และเตรียมฆราวาสไว้สำหรับงานรับใช้ "การเตรียมให้พร้อม" เป็นมากกว่าความรู้ การเตรียมให้พร้อมให้การตระเตรียมและประสบการณ์ การเตรียมให้พร้อมพัฒนาทักษะ ทัศนคติ ความเข้าใจ ความสามารถ ของประทาน ความเชื่อ และความสัตย์ซื่อ
3. คริสตจักรท้องถิ่นเป็นตัวแทนความหลากหลายของสังคม คริสตจักรท้องถิ่นในชุมชนหนึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มเศรษฐกิจและสังคมทุกชั้น รวมทั้งทุกกลุ่มเชื้อชาติ ระดับการศึกษา และอาชีพ สมาชิกคริสตจักรอาศัยอยู่ในสลัมในเมืองและบนที่ดินขนาดใหญ่ พวกเขามาจากสถาบันการศึกษา ชุมชน ธุรกิจ อุตสาหกรรมบริการ สื่อและศิลปะ โลกแห่งกีฬา ชุมชนทางการแพทย์ ภาคสังคมสงเคราะห์ เกษตรกรรม การขาย การผลิต โรงงาน กฎหมาย แรงงานฝีมือ และรัฐบาล มีที่ไหนดื่นอีกนอกจากคริสตจักรที่

เราจะสามารถพบคนหลากหลายที่มีความจงรักภักดีต่อสิ่งเดียวกัน

ความหลากหลายที่สมบูรณ์แบบของชุมชนอาจจะไม่ปรากฏภายใน คริสตจักรท้องถิ่นแห่งเดียว อย่างไรก็ตาม ถ้ามีคริสตจักรท้องถิ่นในทุกส่วนของสังคม คริสตจักรของพระเยซูคริสต์จะมีผู้แทน ทุกหนแห่ง ในสังคม ด้วยการประสานความร่วมมือ คริสตจักรท้องถิ่นต่างๆ ก็มีโอกาสแสดง พระประสงค์ของพระเจ้าในหลายภาคส่วน ที่ซึ่งสมาชิกคริสตจักรอาศัย อยู่ ทำงาน มาชุมนุมกัน ชื้อสินค้า ศึกษา และพักผ่อนหย่อนใจ ผลกระทบสะสมของคริสตจักรที่มีต่อวัฒนธรรมนั้น มองเห็นได้ชัด ที่สุด เมื่อคริสตจักรดำรงอยู่ในทุกหนแห่งของสังคม แต่มองเห็นได้ชัด น้อยลงเมื่อคริสตจักรคริสเตียนถูกทำให้ดูไม่สำคัญ แต่แม้ว่าถูกทำให้ ดูไม่สำคัญ คริสตจักรก็สามารถผ่านทะลุวัฒนธรรมเหมือนแสงสว่างผ่าน ทะลุความมืด

4. คริสตจักรท้องถิ่นเป็นของพื้นเมือง คริสตจักรท้องถิ่นมักถูกตั้งขึ้นโดยคน หรือกลุ่มจากภายนอกชุมชนท้องถิ่น หลังจาก "งานมิชชัน" ชั้นแรกคริสต- จักรก็กลายเป็นของพื้นเมือง สมาชิกและผู้นำคริสตจักรมาจากชุมชน ซึ่งคริสตจักรทำพันธกิจ นี่เป็นจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคริสตจักร ท้องถิ่น ซึ่งไม่ถูกปกครองโดยลำดับชั้นของนิกายหรือคณะคริสตจักร จากนอกชุมชน
5. พันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นนั้นยั่งยืน เนื่องจากคริสตจักรท้องถิ่นเป็น ของพื้นเมือง โดยทั่วไปแล้วคริสตจักรสามารถระคับระคองตนเอง และโปรแกรม ช่วยเหลือภายนอกที่ดำเนินงานอยู่ด้วยทรัพยากรในท้องถิ่น สถาบันอื่นๆ หลายแห่งและโปรแกรมอื่นๆ หลายโปรแกรมที่ออกแบบมา เพื่อการเปลี่ยนแปลงชุมชนล้วนมาจากภายนอกท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในชุมชนท่ามกลางคนยากจน ตัวอย่างเช่น สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า โรงเรียน โรงพยาบาล และโปรแกรมการเกษตร ขณะที่โปรแกรมพวกนั้นหลาย โปรแกรมไม่สามารถดำรงอยู่ต่อไปเมื่อไม่มีการสนับสนุนจากภายนอก พันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นยังสามารถดำเนินต่อไปได้ เมื่อไม่มีการ สนับสนุนอย่างต่อเนื่องของบุคลากรและทรัพยากรจากภายนอก

6. คริสตจักรออกแบบมาเพื่อให้มีความผูกพันตลอดชีวิตกับสมาชิกของตน มีสถาบันอื่นอีกไม่กี่สถาบันที่คนมาร่วมโดยสมัครใจ มาเป็นประจำ และมาตลอดชีวิตเพื่อรับคำสั่งสอนว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร คริสตจักรท้องถิ่นได้รับอำนาจมอบหมายให้จัดเตรียมผู้เชื่อทุกวัยให้พร้อมสรรพสำหรับการรับใช้ตลอดชีวิต ได้แก่ เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ตอนต้น ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ สถาบันไม่กี่แห่งในสังคมที่มีสิทธิพิเศษแบบนี้! สถาบันการศึกษาพูดถึงชีวิตของนักเรียนแต่เพียงแค่ว่าในระยะเวลาที่พวกเขาเป็นนักเรียน ธุรกิจส่งผลกระทบต่อชีวิตของลูกจ้างแต่เพียงแค่ว่าในระยะเวลาที่ลูกจ้างทำงานให้พวกเขา นักการเมืองพูดกับประชาชนแต่ก็เมื่อเขาอยู่ในตำแหน่งเท่านั้น

คริสตจักรท้องถิ่นเป็นสถานที่ซึ่งสมาชิกสามารถสร้างความสัมพันธ์อันยั่งยืน สถานที่ซึ่งความช่วยเหลือถูกให้และรับ และสถานที่ซึ่งสมาชิกถูกทำให้เจริญเติบโตเต็มที่และได้รับการเตรียมให้พร้อมเพื่อทำพันธกิจภายนอกของตัวเอง คริสตจักรท้องถิ่นช่างเป็นสิ่งที่น่าทึ่งจริงๆ! พระเจ้าทรงเติมเต็มเราด้วยความบริบูรณ์ของพระองค์ ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ทำงานอยู่ภายในเรา และพระสิริของพระองค์อยู่ในคริสตจักรสำหรับชนทุกรุ่น!³²

คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเติบโตของคริสตจักร

มีสมมุติฐานผิดๆ ในหลายคริสตจักรในทุกวันนี้ สมมุติฐานว่าสังคมจะเปลี่ยนโดยอัตโนมัติเมื่อคนมากขึ้นได้รับการประกาศและคริสตจักรเติบโตขึ้นทางตัวเลข แต่เป้าหมายหลักของคริสตจักรไม่ควรเป็นการเติบโตทางตัวเลข! บางทีการเติบโตทางตัวเลขอาจมาด้วยต้นทุนใดๆ ก็ได้ รวมทั้งการทำให้สารที่จะสื่ออ่อนลงเพื่อไม่ให้ชุมชนเคืองหรือท้าทายแก่ผู้ไม่มีพระเจ้าในวัฒนธรรมของเรา อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่าเราอยู่ในสงคราม³³ นี่เป็นสงครามที่มีเดิมพันสูง ไม่ใช่การต่อสู้กลุ่มเล็กๆ เราต้องปกป้องตำแหน่งของเราและทำหายนาศัตรูของเรา เราไม่จำเป็นต้องชักนำคนให้มาเข้าร่วมกับเราโดยการทำข้อกำหนดของการเป็นสาวกให้อ่อนลง

³² เอเฟซัส 3:19-21

³³ เอเฟซัส 6:12

เพื่อนร่วมงานของผมคนหนึ่งแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบที่หลักแหลมของ คริสตจักรสองประเภท คือ คริสตจักรทะเลสาบและคริสตจักรแม่น้ำ นี่ไม่ใช่ที่ตั้งทางกายภาพ แต่เป็นปรัชญาของพันธกิจ ทะเลสาบแม้ว่าจะใหญ่ แต่ก็ถูกจำกัดโดยสิ่งที่มันสามารถทำ คือ มันสามารถขยายและหดได้ มันสามารถอยู่นิ่งได้ อย่างไรก็ตาม แม่น้ำสามารถไหลไปบางแห่ง มันมีแรงเคลื่อนที่ มันสามารถเปลี่ยนเส้นทาง และมันพาคนไปด้วยในที่ที่มันไป คริสตจักรทะเลสาบเป็นสถานที่สะสมคนมากขึ้นและมากขึ้น และความสำเร็จวัดจากขนาดของทะเลสาบมากกว่าจากที่คนในคริสตจักรเติบโตในด้านบุคลิกภาพและการรับใช้ คริสตจักรแม่น้ำส่งผลกระทบต่อคนเมื่อพวกเขาอยู่ในทางน้ำไหล และมันกระเซ็นเหนือฝั่งของแม่น้ำ "ที่นั่นมีคนทำไร" เป็นคำถามของทะเลสาบ "คนที่มาเป็นอย่างไรบ้าง" เป็นคำถามของแม่น้ำ "มีคนเข้าร่วมโปรแกรมทำไร" เป็นความคิดของทะเลสาบ "โปรแกรมมีผลกระทบต่อคนใหม่" เป็นคำถามของแม่น้ำ³⁴

เมื่อคริสตจักรเติบโตตามหลักการแห่งแผ่นดินของพระเจ้า สมาชิกคริสตจักรผูกพันที่จะดำเนินชีวิตภายใต้การปกครองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา เพื่อแสดงการปกครองของพระองค์ในทุกภาคส่วนของชีวิตบุคคล ครอบครัว และชุมชน เมื่อคริสตจักรเติบโตเช่นนี้ สังคมจะได้รับการเปลี่ยนแปลง แผ่นดินของพระเจ้าปรากฏให้เห็นเมื่อเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ไม่ใช่เรื่องของตัวเลข แต่เป็นเรื่องของการเชื่อฟังเมื่อเป็นไปตามพระประสงค์แล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้คริสตจักรของพระองค์เพื่อเปลี่ยนวัฒนธรรม

พลังและศักยภาพของคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรท้องถิ่นมีศักยภาพมากที่สุดที่จะหล่อหลอมวัฒนธรรมมากกว่าสถาบันอื่นใดในที่ไหนๆ เมื่อเราแวบมองที่ศักยภาพ มันช่วยให้เราเข้าใจว่าทำไมพระคริสต์จึงสถาปนาคริสตจักรขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักรท้องถิ่น ในฐานะผู้บริหารจัดการวาระที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ คริสตจักรประกาศแผ่นดินของพระเจ้าและทำให้แผ่นดินของพระเจ้ารุกคืบหน้าไป คริสตจักรช่วยดำเนินตามพระประสงค์ของพระเจ้า

³⁴ Brown, *The Other Side of Pastoral Ministry*, 21

ในโลกเหมือนเช่นในสวรรค์ คริสตจักรท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่มีอิทธิพลประเภทนี้ แต่เหตุผลหลักคือ พวกเขายังไม่เข้าใจงาน และพวกเขายังไม่รู้จักศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้แก่พวกเขา พวกเขามีศักยภาพมากพร้อมด้วยอำนาจที่ได้รับมอบหมายและฤทธิ์เดชจากพระองค์

พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรและปัจเจกบุคคลทั้งหลายเพื่อเป็นผู้แทนพระองค์ในสังคมของเรา เพื่อทำพันธกิจกับคนที่บาดเจ็บ และเพื่อเป็นประทีปนำทางสำหรับค่านิยมทางสังคม ศีลธรรม และจริยธรรม แต่คริสตจักรต้องดำเนินการด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ไม่ใช่ของคริสตจักรเอง พระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพ พระองค์ทรงสามารถนำการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเราก็ได้ แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะใช้เรา พระองค์ไม่ได้ทรงบัญชาเราให้ทำสิ่งที่ไปไม่ได้และทอดทิ้งเรา พระองค์ทรงจัดเตรียมเราให้พร้อมสรรพ ทรงทำให้เรามีพลังอำนาจ ประทานคนและของประทานที่จำเป็นสำหรับเรา และทรงนำเราในงาน คริสตจักรเป็นเครื่องมือของพระองค์ เป็นหน่วยงานแห่งการคืนดีของพระองค์ ด้วยเหตุผลที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ทั้งหมด องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจักรวาลเลือกคนของพระองค์เพื่อปฏิบัติตามแผนการของพระองค์เพื่อเป็นมือ แขน ขา และปากในโลกที่บาดเจ็บ

การจัดเตรียมคริสตจักรท้องถิ่น

ให้พรักพร้อมสำหรับการเป็นพยานแบบองค์รวม

กว่ายี่สิบปี ผมได้มองดูพระเจ้าทรงปลดปล่อยคริสตจักรในโลกสองในสามโดยทรงนำคริสตจักรออกจากการมุ่งเน้นแคบๆ ที่การทำพันธกิจฝ่ายจิตวิญญาณไปสู่วาระอันกว้างขวางของพระคัมภีร์ของพระเจ้า การมุ่งเน้นแคบๆ บดบังความหวังในส่วนที่เหลือของพระเจ้าที่ทรงมีต่อโลกอันปวดร้าว มันขัดขวางไม่ให้คริสตจักรเป็นสถานทูตแห่งพระประสงค์อันสมบูรณ์ของพระเจ้า เมื่อคริสตจักรระดมสมาชิกให้กระทำการเปลี่ยนแปลงซึ่งพระเยซูจะทรงกระทำถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน ผลลัพธ์จะมีพลัง และนำตื่นเต้น!

โปรดให้ผมย้ำว่าการมุ่งเน้นที่พันธกิจแบบองค์รวมไม่มีทางที่จะลดความจำเป็นของการประกาศข่าวประเสริฐ คือการแสดงความรักและการไถ่ของพระเจ้าทางการสื่อสารด้วยคำพูดและการเขียน การประกาศเป็นพื้นฐานที่เท่าเทียมในการบรรลุเจตนารมณ์ของพระเจ้าที่มีต่อคริสตจักรของพระองค์ แต่เรากำลังเจาะจงที่พื้นฐานอีกด้านหนึ่ง คือ การสำแดงความรักของพระเจ้า เรากำลังพิจารณาว่าพันธกิจแบบองค์รวมกลายเป็นคุณลักษณะที่ฝังลึกในวิถีชีวิตของคริสตจักรท้องถิ่นและสมาชิกได้อย่างไร

ในนิทานหนึ่งของแอฟริกา คริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งมีคำขวัญของปีนั้นคือ "รักซึ่งกันและกัน" นี่เป็นสิ่งที่ดี! แต่เราต้องระวังที่จะไม่พูดว่า "โอ้ นั่นเป็นคำขวัญของปีที่แล้ว!" เมื่อพันธกิจแบบองค์รวมเป็น DNA ของคริสตจักรของเรา การรักเพื่อนบ้านก็เป็นคำขวัญของเราทุกปีตลอดไป

การสร้าง DNA

มีคนถามคำถามขึ้นพื้นฐานกับผมขณะที่ผมกำลังสอนอยู่ในการประชุมคริสตจักร เซลล์แห่งหนึ่ง ผู้นำคนหนึ่งของคริสตจักรเซลล์ระดับโลกคอยถามผมว่า

บ๊อบ เมื่อคุณมองดูไปรอบโลกที่คริสตจักรท้องถิ่นจำนวนมาก อะไรเป็น สิ่งที่แตกต่างออกไปของคริสตจักรที่มีพันธกิจแบบองค์รวมเป็นส่วนหนึ่ง ของพวกเขา อะไรเป็นองค์ประกอบที่เป็นเหตุให้พวกเขา "รับ" คำสอนนี้ และดำเนินตาม เราได้จัดการประชุมที่คริสตจักรของเรา คริสตจักรเซลล์ ของเราได้จัดโครงการเมล็ดพันธุ์ (Seed Projects) สองสามโครงการ แต่ผมต้องการให้เป็นมากกว่านี้สำหรับคริสตจักรของเรา! ผมต้องการให้ นี่เป็นส่วนหนึ่งของเรา! อะไรเป็นองค์ประกอบที่ทำให้พันธกิจแบบองค์ รวมเป็นส่วนหนึ่งใน "DNA" ของคริสตจักรท้องถิ่น

เป็นคำถามที่ท้าทายมาก! วิทยาศาสตร์บอกผมว่า DNA ของผมนำ "รหัส" พิเศษ ของผม DNA ของผมบรรยายตัวผม รูปลักษณ์ของผม ความสามารถของผม และบุคลิกลักษณะของผมซึ่งเป็นสิ่งที่พิเศษไม่เหมือนใครที่ผมส่งต่อไปยังลูกและ หลานของผม DNA ของคริสตจักรท้องถิ่นจะบรรยายตัวตน คุณภาพ และค่านิยม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่กำหนดตัวตนและมีลักษณะพิเศษซึ่งจะส่งผ่านไปยังสมาชิก คริสตจักร

เพื่อนของผมต้องการจะเรียนรู้ว่า คริสตจักรท้องถิ่นจะสามารถเชื่อมซาบด้วย พันธกิจแบบองค์รวมมากจนกระทั่งมันกลายเป็นส่วนพื้นฐานในตัวตนของคริสตจักร ได้อย่างไร ผมนอนไม่หลับอยู่เกือบทั้งคืนเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง จนรุ่งเช้าผมก็ได้ คุณลักษณะห้าอย่าง แล้วผมก็ถกกับศิษยาภิบาลของคริสตจักรใหญ่ในประเทศ อูทานดา คริสตจักรของเขามี DNA เป็นพันธกิจแบบองค์รวม และผมต้องการ ความคิดเห็นของเขา ที่จริงแล้ว เมื่อคนสนใจที่จะเข้าร่วมในคริสตจักรที่เขาเป็นผู้นำ เขาบอกผู้ที่มาว่า "เราเป็นแบบองค์รวม นี่คือนี่สิ่งที่เราเป็น ถ้าคุณจะเป็นส่วนหนึ่งของ เรา คุณจำเป็นต้องเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งนี้ คุณจะต้องทำการรับใช้แบบองค์รวม ถ้าคุณเป็นส่วนหนึ่ง ของเรา" เมื่อพวกเขาเข้าร่วมคริสตจักร พวกเขารู้จัก DNA ของ คริสตจักรแล้ว พวกเขา รู้ความคาดหวัง ว่าพวกเขาจะอยู่ในกลุ่มย่อย ว่าพวกเขา จะให้บริการต่อชุมชนและ ว่าพวกเขาจะรับผิดชอบ พวกเขาเข้าใจบุคลิกที่เป็น

องค์การของคริสตจักร คิซยาภิบาล จากอุกานดาเห็นด้วยกับองค์ประกอบห้าอย่างนั้น แล้วตั้งแต่นั้นมา เพื่อนร่วมงาน ก็ได้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบอีกสองข้อ จึงรวมทั้งหมดเป็นเจ็ดข้อ¹

องค์ประกอบของ DNA ของคริสตจักรท้องถิ่น

1. **ความเชื่ออย่างจริงจัง** ผู้นำสูงสุดของคริสตจักรเชื่อมั่นอย่างสิ้นเชิงว่าสำแดงความรักของพระคริสต์ เป็นสิ่งที่ต่อรองไม่ได้ ถ้าผู้นำไม่เชื่อมั่นเช่นนั้น แล้วพันธกิจแบบองค์รวมจะไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งใน DNA ของคริสตจักร แม้ว่าคริสตจักรอาจจะยังคงทำโครงการแบบองค์รวมเป็นครั้งคราว ผู้นำคริสตจักรควรเชื่อมั่นด้วยว่าพระเจ้าเป็นผู้ให้เกิดผลเมื่อพวกเขารักเพื่อนบ้าน พวกเขาไม่จำเป็นต้องเห็นผล มันอาจจะมาในรุ่นต่อไป
2. **การกลับใจ** คริสตจักรแบบองค์รวมกลับใจจากการไม่เชื่อฟังในอดีต ทันทันทีจากทางเบี่ยงที่ตนเคยเดิน และเดินอย่างเต็มใจกับพระเจ้าบนเส้นทางใหม่ ในที่ส่วนใหญ่ที่เราไปสอน พระวิญญาณได้เริ่มเปิดตาของคริสตจักรสู่วาระอันโอฬารของพระเจ้า พระเจ้าสร้างความหิวกระหายอันแท้จริงขึ้นในคิซยาภิบาล และผู้นำสำหรับคำตอบเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าต่อความแตกร้างในสังคมของพวกเขา พวกเขาเห็นระยะห่างระหว่างพันธกิจของคริสตจักรของพวกเขากับเจตนารมณ์ของพระเจ้าสำหรับสังคมของพวกเขา พวกเขาตระหนักว่าคริสตจักรบกพร่องจากพระประสงค์ที่สมบูรณ์ของพระเจ้า การบกพร่องต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นบาป แม้ว่าโดยไม่ได้เจตนา การกลับใจเป็นคำตอบ แต่โปรดให้ผมอธิบายก่อน กลับใจ หมายความว่า หันตัว และเปลี่ยนทิศทางการ เป็นการหัน และยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนเราเมื่อพระวิญญาณ บริสุทธิทรงนำ พระคัมภีร์กล่าวถึงพิธีที่ระลึกถึงและส่นับสนุน

องค์ประกอบของ DNA

1. ความเชื่ออย่างจริงจัง
2. การกลับใจ
3. การอุทิศตน
4. การประยุกต์ใช้
5. การสอนอย่างต่อเนื่อง
6. ความรับผิดชอบ
7. การรับรอง

¹ แต่ละคริสตจักรนั้นพิเศษไม่เหมือนใคร บางทีไม่มีเวลาแยกต่างหากสำหรับการส่นับบาป หรือโครงสร้างความรับผิดชอบของคริสตจักรเป็นทางการน้อยกว่า แต่คริสตจักรแต่ละแห่งที่ได้รับผลกระทบที่ลึกซึ้งก็ว่าได้ ได้มีองค์ประกอบเหล่านี้

เหตุการณ์สำคัญ คริสตจักรอาจต้องการจัดพิธีหรือในทางอื่นเพื่อระลึกถึงการกลับใจจากความมืดบอดในอดีต และความผูกพันที่จะเปลี่ยนและจะมุ่งไปข้างหน้า

3. **การอุทิศตน ศิษยาภิบาล และผู้นำอุทิศตนทำอะไรก็ตามที่จะนำที่ประชุมนมัสการของพวกเขาไปสู่พันธกิจแบบองค์รวม** พวกเขาทำงานด้วยนิมิตเพื่อคริสตจักร และพวกเขาอุทิศตนโดยส่วนตัวที่จะมีชีวิตแห่งการรับใช้ที่เปี่ยมด้วยรัก การอุทิศตนของพวกเขาต้องมีความเสียสละ ความเสี่ยง เวลา และความพยายาม พวกเขาอาจจำเป็นต้องจัดระบบใหม่ พวกเขาอาจจำเป็นต้องยกเลิกกิจกรรมของคริสตจักรบางอย่าง พวกเขาอาจสูญเสียสมาชิกคริสตจักร พวกเขาอาจสูญเสียเงินทุน หรือพวกเขาอาจต้องการเงินทุนเพิ่มขึ้นสำหรับความพยายามบางอย่าง นิยายหรือเพื่อนร่วมงานของพวกเขาอาจสงสัยความจงรักภักดีที่พวกเขามี แต่ผู้นำคริสตจักรอุทิศตนอย่างสุดจิตสุดใจที่จะทำให้พันธกิจแบบองค์รวม เป็นวิถีชีวิตที่เป็นปกติและเป็นธรรมชาติในคริสตจักรของพวกเขา
4. **การประยุกต์ใช้ ผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นเน้นการประยุกต์ใช้พันธกิจแบบองค์รวมในการสอนและในชีวิตส่วนตัวของพวกเขา** มีการแสดงออกที่มองเห็นได้ของพันธกิจแบบองค์รวมในกิจกรรมของคริสตจักร ผู้นำคริสตจักรไม่ใช่เป็นเพียงผู้คิด หรือผู้พูดเรื่องของพันธกิจแบบองค์รวม แต่ยังเป็นผู้กระทำด้วย พวกเขาใช้และประยุกต์ใช้เครื่องมือต่างๆ เหมือนอย่างที่เราจะแนะนำในบทหลังๆ คือ วินัยแห่งความรัก และโครงการเมล็ดพันธุ์ การเทศนาหรือการศึกษาเกือบทุกครั้งมีมิติแบบองค์รวมอยู่ด้วย ซึ่งถูกกล่าวถึง ผูกพัน และนำไปประยุกต์ใช้
5. **การสอนอย่างต่อเนื่อง สมาชิกคริสตจักรจำเป็นต้องได้รับการเตือนเรื่องอำนาจมอบหมายให้ประกอบภารดี** พันธกิจแบบองค์รวมอาจได้รับการแนะนำผ่านทางการประชุม แต่จะต้องไม่ถูกทอดทิ้งหลังจากนั้น นั่นจะเหมือนการนำบางคนมาสู่พระคริสต์ด้วยพื้นฐานของข่าวประเสริฐ แต่ไม่เตือนใจพวกเขาอีก และไม่คาดหวังให้พวกเขาเข้าสู่หัวใจ และดำเนินชีวิตตามนั้น พันธกิจแบบองค์รวมได้รับการถักทอเข้าในโครงสร้างการสอนของคริสตจักร ในการเทศนา การศึกษา

พระคัมภีร์ พิธีกรรม กลุ่มย่อย และการเป็นพี่เลี้ยง พันธกิจแบบองค์รวมเป็นหัวข้อหนึ่งที่ถูกยกขึ้นซ้ำมากที่สุด ที่จริงแล้ว หัวข้อตามพระคัมภีร์ทุกหัวข้อ มีนัยเป็นแบบองค์รวม ที่ประชุมได้รับการเทศนา การสอน และการแนะนำเลี้ยงดูเป็นประจำอย่างต่อเนื่องในพันธกิจแบบองค์รวม

6. **ความรับผิดชอบ** เมื่อคริสตจักรท้องถิ่นมี DNA ที่เป็นพันธกิจแบบองค์รวม มีความรับผิดชอบแท้จริงทั้งส่วนตัวและทั้งองค์กรสำหรับบริการที่สัตย์ซื่อและเปี่ยมด้วยรัก ผู้นำคริสตจักรและสมาชิกรับผิดชอบต่อการดำเนินงานบริการคนคาดหวังที่จะถูกชักจูง ผู้นำกลุ่มย่อยรายงานกิจกรรม พันธกิจของกลุ่มของพวกเขา ทุกคนมีความรับผิดชอบ และคริสตจักรรับผิดชอบต่อสมาชิก เช่นเดียวกันกับที่คริสตจักรรายงานเรื่องการเงิน จำนวนคนที่เข้าร่วม การเป็นสมาชิก การบัพติศมา หรือการอุทิศตนเพื่อพระคริสต์ คริสตจักรก็รายงานเรื่องพันธกิจแบบองค์รวมด้วย
7. **การรับรอง** เมื่อพันธกิจแบบองค์รวมเป็นส่วนหนึ่งใน DNA ของคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรก็เฉลิมฉลองการดำเนินงานบริการซึ่งคริสตจักรหรือสมาชิกเป็นผู้ดำเนินการ นี้ไม่ใช่เพื่อเฉลิมฉลองความดีของคน แต่พระเจ้าทรงทำให้คนมีฤทธิ์อำนาจด้วยพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อให้เป็นทูตแบบที่พระองค์ทรงต้องการ การรับรองมีวิธีต่างๆ ดังนี้
 - ในพิธีนมัสการ คริสตจักรเปิดโอกาสสำหรับการเป็นพยานในพิธีนมัสการแต่ละสัปดาห์ การใส่ใจนี้ไม่ใช่เพื่อยกย่องบุคคล แต่เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านทางคนของพระองค์ มัทธิว 5:16 กล่าวว่า "จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาเห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์"
 - ในกลุ่มย่อย ในรวีวารศึกษา การศึกษาพระคัมภีร์ หรือกลุ่มเซลล์ ในฐานะส่วนที่ได้รับการคาดหวังเอาไว้ของการประชุม แต่ละคนจะแบ่งปันว่าพระเจ้า ได้ทรงใช้การเชื่อฟังของเขาในการรับใช้อย่างไรนับตั้งแต่ที่กลุ่มพบกันครั้งที่แล้ว

- ในเครื่องมือการสื่อสาร คริสตจักรนำเรื่องราวหรือรูปภาพมารวบรวมไว้ที่กระดาน แลกเปลี่ยนของคริสตจักร เอกสารแลกเปลี่ยน หรือจดหมายข่าวของคริสตจักร

เมื่อเราบังเกิดใหม่เราได้รับ "DNA" ของพระคริสต์ คือ ความสามารถที่จะประพฤติตามอย่างพระฉายาของพระองค์ DNA ก็อยู่ที่นั่นอยู่แล้ว เราจำเป็นต้องรับ DNA ไว้ สารเรื่องพันธกิจแบบของค์รวมมีอยู่ในพระคัมภีร์อยู่แล้วด้วย เมื่อผู้นำคริสตจักรนำพันธกิจแบบของค์รวมมาใช้ พันธกิจแบบของค์รวมได้กลายเป็นส่วน หนึ่งใน DNA ของคริสตจักรของพวกเขา

การบ่งชี้ชนิดของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรท้องถิ่น

เมื่อคริสตจักรท้องถิ่นเข้าสู่ชนิดแบบของค์รวม และจัดเตรียมสมาชิกของตนให้พร้อมสรรพสำหรับพันธกิจแบบของค์รวม พวกเขาต้องก้าวไปสู่การ บ่งชี้ ชนิดแบบของค์รวม แจ้งให้คนของพวกเขาทราบ และ นำมาปฏิบัติ ในชุมชนของพวกเขา

การเตรียมให้พร้อมเป็นมากกว่าการสอน การเตรียมให้พร้อมเป็นการแสดงแบบอย่างการฝึกฝน การให้เครื่องมือ การสอนให้ซึมซาบบุคลิกภาพและทัศนคติ เพิ่มวิสัยทัศน์ การให้ความรู้และประสบการณ์ การให้คำปรึกษา และการฝึกวินัย การเตรียมให้พร้อมเป็นการเตรียมตัวในระดับกว้าง

เพื่อช่วยให้ผู้นำคริสตจักรได้รับชนิดแบบของค์รวม เราชอบที่จะถามพวกเขาว่า "ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ชุมชนของพวกเขาจะเปลี่ยนไปอย่างไร" นิमितเป็นกุญแจสำคัญ พระคัมภีร์กล่าวว่า "ที่ใดปราศจากนิमित ผู้คนจะพินาศ"² คริสตจักรที่ปราศจากนิमितนั้น แทบจะไม่ได้ทำอะไรมากไปกว่าการรักษาสภาพเดิมไว้ และถ้ามีโอกาส ก็จะมีเพียงเล็กน้อยในการส่งผลกระทบต่อแผ่นดินของพระเจ้าในชุมชนนั้นๆ อย่างไรก็ตาม คริสตจักรที่มีนิमित ก็มีศักยภาพมหาศาลสำหรับสิ่งสำคัญทั้งที่เป็นแค่ชั่วคราวและเป็นนิรันดร์

โดยปกตินิमितของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรเผยแพร่จากผู้เลี้ยงแกะไปสู่ลูกแกะ นิमितของพระเจ้าถูกสื่อสารและได้รับการส่งเสริมทุกที่ในชีวิตที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

² สุภาษิต 29:18 (KJV)

ในคริสตจักร คือ ในคำแถลงงานมิชชัน นักเทศน์ การศึกษาพระคัมภีร์ รวีวารศึกษา กลุ่มย่อย และโครงการรับใช้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะสื่อสารนิมิต กระทำตามนิมิตและสนับสนุน นิมิตให้เป็นวิถีชีวิตของคริสตจักร

ศิษยาภิบาลสื่อสารนิมิตแก่คริสตจักรได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อพวกเขาสื่อสารนิมิตแก่ผู้นำคริสตจักรทั้งหมดเป็นพวกแรก คือ ศิษยาภิบาล ผู้ปกครอง อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ศิษยาภิบาลและผู้นำจำเป็นต้องรับและนำนิมิต *อย่างเดียวกัน* ไปปฏิบัติ และช่วยกันเลี้ยงดูคนให้อยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้า

ต่อไป การสั่งสอนมีประสิทธิภาพขึ้นมาก เมื่อสารอย่างเดียวกันได้รับการผสมผสานเข้าไว้ด้วยกันตลอดทั่วทั้งคริสตจักร ที่ประชุมได้ยินนิมิตของพระเจ้าระหว่างการเทศนา และการเน้นอย่างเดียวกันสื่อสารในรวีวารศึกษา การศึกษาพระคัมภีร์ การสามัคคีธรรมตามบ้าน กลุ่มสาวก การนมัสการ งานของยูวชน พันธกิจการให้คำปรึกษา และกลุ่มโครงการให้ความช่วยเหลือ³

เป็นสิ่งสำคัญที่จะมีพันธกิจแบบองค์รวมเป็นส่วนหนึ่งของคำแถลงงานมิชชัน และคำแถลงนิมิตของคริสตจักร และควรค่าที่จะทำการพัฒนาคำแถลงเหล่านั้นขึ้นมา ผู้นำคริสตจักรคนหนึ่งพรรณาน่า คำแถลงงานมิชชัน เป็นบทสรุปที่ชัดเจนของพันธกิจของคริสตจักร เป็นคำอธิบาย กว้างๆ ว่าทำไมคริสตจักรจึงตั้งขึ้น ตัวอย่างเช่น การรวมกันของพระมหาบัญชา⁴ และพระมหาบัญชา⁵ แล้วคำแถลงนิมิตจะอธิบาย การทรงเรียกที่พิเศษของคริสตจักรท้องถิ่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ คนที่คริสตจักรรับใช้ วิธีที่ใช้ หรือเป้าหมายปลายทาง⁶ โดยส่วนตัวแล้วปกติผมจะคิดถึง "นิมิต" ว่ากว้าง และ "งานมิชชัน" ว่าพิเศษ! ไม่ว่าเป็นทางใดก็ตาม

เป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นแบบองค์รวมโดยเจตนาทั้งในการทรงเรียกแบบทั่วไป และการทรงเรียกแบบเจาะจงของคริสตจักรท้องถิ่น เป็นสิ่งสำคัญที่คำแถลงงานมิชชัน และคำแถลงนิมิตของคริสตจักรมีความสัมพันธ์กับวาระทั้งหมดของพระเจ้า คือ ทางจิตวิญญาณ ทางกาย และทางสังคม คำแถลงอาจแสดงความคิดเห็นซึ่งผมได้

³ ฮาร์เวสต์มีเครื่องมือช่วยในการศึกษาพระคัมภีร์ บทเรียน และการสอนที่มีปฏิสัมพันธ์ และสามารถนำไปใช้ในคริสตจักรท้องถิ่นสำหรับวัตถุประสงค์นี้ โปรดติดต่อเราไปยังที่อยู่ที่ได้ไว้ด้านหลังของหนังสือ หรือ ที่เว็บไซต์ของเรา www.harvestfoundation.org

⁴ มีทิว 28:19-20ก

⁵ มีทิว 22:37-39

⁶ Barna, A Fish out of Water, 70. หนังสือเล่มนี้ช่วยคริสตจักรแจกแจงการทรงเรียกทั่วไปและเฉพาะเจาะจงของพวกเขา

รวบรวมมาอย่างรอบคอบดังนี้

- สั่งสอนว่าพระคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และปรนนิบัติผู้อื่นเพื่อพระองค์ (2 โครินธ์ 4:5)
- ออกไปในโลก สั่งสอนบรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก สอนทางของพระเจ้า (มัทธิว 28:19)
- ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ขยายแผ่นดินของพระเจ้า (มัทธิว 6:9-10) พันฟูสรรพสิ่ง (โคโลสี 1:20)
- การสอน การสามัคคีธรรม พิธีมหาสนิท การอธิษฐาน (กิจการของอัครทูต 2:42)
- การเป็นเกลือ แสงสว่าง และเชื้อขนมปัง (มัทธิว 5:13-16, 13:33)
- กระทำความยุติธรรม รักกรุณา และเดินด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้า (มีคาห์ 6:8)
- นมัสการโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยดนตรีและการสรรเสริญ (โคโลสี 3:16)
- เตรียมธรรมิกชนให้พร้อมที่จะทำงานรับใช้ (เอเฟซัส 4:11-12)
- ปฏิบัติ "ผู้เล็กน้อยที่สุด" เหมือนได้ทำให้พระคริสต์ (มัทธิว 25:40)
- พบกันและปลุกใจซึ่งกันและกันในความรักและทำความดี (ฮีบรู 10:24-25)
- จงเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน (โรม 12:13)
- รักพระเจ้าเหนือทุกสิ่งและรักเพื่อนบ้านของเรา (มัทธิว 22:37-39)

ถ้ายังไม่มีคำแถลงงานมิชชันและคำแถลงนิมิต คิษยาภิบาลและกลุ่มผู้นำที่ทุ่มเทก็ควรพัฒนาคำแถลงขึ้นมา คริสตจักรที่อยู่ในนิกายอาจจำเป็นต้องรับเอาคำแถลงงานมิชชันของนิกาย และทำให้การทรงเรียกทางพันธกิจแบบองค์รวมของคริสตจักรท้องถิ่นของพวกเขาชัดเจนในคำแถลงนิมิต

การแจ้งนิมิตให้ทราบและการนำนิมิตไปปฏิบัติ

หลังจากคิษยาภิบาลและผู้นำได้รับเอานิมิตไว้ ต้องแจ้งนิมิตให้บุคคล ชุมชน และกลุ่มย่อยของคริสตจักรทราบ และนิมิตต้องถูกนำไปปฏิบัติโดยบุคคล ชุมชน และกลุ่มย่อยของคริสตจักร บางที ณ จุดนี้ คิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรอาจกำลัง

เริ่มคิดว่า "เดี๋ยวก่อน! คริสตจักรของเราเล็ก! เราไม่มีเงิน! คนจะไม่ทำสิ่งนี้กัน!" สิ่งที่ผมเสนอไม่ใช่โครงการระดับใหญ่ที่ต้องการการลงทุนด้านเวลาและเงินมากมาย ไม่ใช่เลย แต่มันเป็นนิมิตระดับยิ่งใหญ่ที่สำเร็จได้ผ่านทางโครงการระดับเล็ก และการลงทุนที่เสียสละเล็กๆ น้อยๆ ในด้านเวลา ความสามารถพิเศษ และทรัพยากรด้านอื่นๆ การนำไปประยุกต์ใช้แบบเป็นโครงการเล็กๆ อาจมองดูว่าไม่ได้ช่วยอะไร ให้แผนการที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้ารุกคืบหน้า แต่จุดหมายที่ห่างไกลนั้นจะไปถึงได้ ด้วยการก้าวทีละก้าว พระประสงค์ของพระเจ้าจะไปถึงได้ด้วยการประยุกต์ใช้แต่ละครั้ง ผมชอบถามว่า "อะไรเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการกินช้างตัวหนึ่ง" คำตอบคือ "ทีละคำ!" ขณะนี้ ได้โปรดเข้าใจว่าผมไม่ได้กินช้างจริงๆ แต่เมื่อผมมองไปที่งานที่ใหญ่มากๆ อุปมานี้ช่วยให้ผมจำได้ว่าการกระทำขนาดเล็ก ทีละครั้ง สามารถทำให้ นิมิตที่ใหญ่โตสำเร็จได้

ณ การประชุมของเราครั้งที่ประเทศเมียนมาร์ เราแบ่งศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรหลายร้อยคนออกเป็นกลุ่มย่อยจำนวนมาก เราบอกแต่ละกลุ่มให้วางแผนโครงการเล็กๆ สำหรับชุมชน และให้เตรียมตัวที่จะนำเสนอแผนงานให้แก่ที่ประชุมทั้งหมด แพทย์ผู้เข้าร่วมประชุมคนหนึ่งตระหนักถึงความจำเป็นอย่างท่วมท้นในประเทศของเธอ และคิดว่าโครงการง่ายๆ ของกลุ่มของเธอไม่สำคัญอะไร แล้วอีกสามสิบกลุ่มก็วางแผนการเสร็จและนำเสนอโครงการของพวกเขา เมื่อเธอเห็นพวกเขา ทั้งหมดอยู่ด้วยกัน แพทย์ผู้นั้นรู้สึกประหลาดใจถึงพลังแห่งศักยภาพของการเป็นพยานรวมกันของพวกเขา

ต่อไปนี้เป็นบางวิธีที่จะระดมพลคริสตจักรและนำนิมิตไปปฏิบัติผ่านทางที่ประชุมอภิปรายเรื่องการสอนทั้งที่เป็นแบบประเพณีนิยมและไม่ใช่ประเพณีนิยมของคริสตจักร นั่นคือ กินทีละคำ . . .

ที่ได้ก็ตามที่พวกเขาอยู่!

สถานที่แรกที่พระเจ้าทรงเรียกคนของพระองค์ให้เป็นตัวแทนวาระของพระองค์ คือที่ได้ก็ตามที่พวกเขาอยู่! คริสตจักรท้องถิ่นมักจะละลายที่จะจัดเตรียมคนของพวกเขาให้พร้อมสรรพสำหรับกิจกรรมที่นำการนำการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดที่มีอยู่ คือ การเป็นพยานด้วยชีวิตบุคคล! การจัดเตรียมธรรมิกชนให้พร้อมสรรพและ

การระดมทรัพยากรคนเพื่อรับใช้เป็นการบรรยายลักษณะงานของผู้นำคริสตจักรแต่ละคน คือ "เพื่อเตรียมทรัพยากรคนสำหรับการปรนนิบัติ"⁷ ในฐานะสาวกของพระคริสต์ เราจะต้อง เชื้อฟังพระเจ้าในพื้นที่การรับใช้ที่เราใช้เวลา ส่วนใหญ่ ของเรานั้น ไม่ใช่เวลาที่ เกินมาของเรา หรือเวลาที่เรabricาคให้ พื้นที่นั้นอาจเป็นที่บ้าน โรงงาน ร้านสิ่งพิมพ์ สำนักงาน คลินิก หรือรัฐสภา คริสเตียนทุกคนเป็นทูตแห่งแผ่นดินของพระเจ้า และแสดงวัตถุประสงค์ของพระเจ้าในสถานที่ที่เราส่งผลกระทบได้ดีที่สุด

ฮีบรู 10 ยืนยันสารอย่างเดียวกันว่า "ขอให้เราพิจารณาดูเพื่อจะปลุกใจกันและกัน ให้มีความรักและทำความดี อย่าขาดการประชุม"⁸ ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เชื่อมโยงกัน คนของคริสตจักรมาชุมนุมกันเพื่อรับการสอนและหนุนใจสำหรับการรับใช้ที่มีเมตตา และพวกเขาจะกระจายตัวออกไปทำสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงทราบว่าการการหนุนใจ การสั่งสอน และความรับผิดชอบที่จะรับใช้พระองค์ได้ดี

การนำคำเทศนาและบทเรียนไปประยุกต์ใช้ส่วนตัว

การระดมคริสตจักรท้องถิ่นทั้งคริสตจักรสำหรับการรับใช้แบบองค์รวมสามารถเป็นอะไรที่พื้นฐานเหมือนการทำให้ทุกคนที่ได้ยินคำเทศนาหรือบทเรียนนำสิ่งที่เรียนไปประยุกต์ใช้... ที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่! เมื่อใกล้จะจบแต่ละบทเรียน การประชุมกลุ่มย่อย หรือการเทศนา ผู้นำสามารถ

- สนับสนุนการประยุกต์ใช้ที่ทำได้จริง เฉพาะเจาะจง และทำได้ทันที
- ทำทนายผู้ฟังให้เลือกการประยุกต์ใช้
- กระตุ้นพวกเขาให้อธิษฐานเพื่อการประยุกต์ใช้ของอีกบุคคลหนึ่ง
- ขอให้พวกเขารายงาน หรือเป็นพยานในการประชุมหรือพิธีนมัสการครั้งต่อไป

1. สนับสนุนการประยุกต์ใช้ที่ทำได้จริง เฉพาะเจาะจง และทำได้ทันที ผู้พูดมักแนะนำการประยุกต์ใช้ที่กว้างซึ่งคนจะลืม ดูแล้วไม่เกี่ยวข้องกับตน หรือไม่เต็มใจที่จะพยายามทำ แต่พวกเขาควรสนับสนุนให้ผู้ฟังคิดถึงการประยุกต์ใช้

⁷ เอเฟซัส 4:12

⁸ ฮีบรู 10:24-25

ที่ทำได้จริง เฉพาะเจาะจง และทำได้ทันที มันเป็นประโยชน์เมื่อศิษยาภิบาลและผู้นำแบ่งปันว่า พวกเขา ประยุกต์ใช้บทเรียนอย่างสดใหม่อย่างไร

- การประยุกต์ใช้ต้องทำได้จริงในความสัมพันธ์กับภาระหน้าที่อื่นๆ
- การประยุกต์ใช้ควรเฉพาะเจาะจง เช่น "ฉันจะทำอะไร" "เมื่อไร" "กับหรือเพื่อใคร"
- เป็นการดีที่สุดถ้าทำได้ทันที คือ ทำเสร็จสมบูรณ์ก่อนพิธีนมัสการ หรือการประชุมครั้งหน้า
- การประยุกต์ใช้อาจทำให้บุคคลต้องลงทุนด้วยการทำอาหาร เสียเวลาพักผ่อนนอนหลับ แต่ไม่ควรทำการประยุกต์ใช้ถ้าหากต้องสูญเสียสิ่งที่ควรให้ความสำคัญตามพระคัมภีร์ (ครอบครัว งาน หรือคริสตจักร)

2. ทำทนายผู้ฟังให้เลือกการประยุกต์ใช้ หลังการเทศนาหรือบทเรียน ศิษยาภิบาลและผู้นำกลุ่มควรทำทนายผู้ฟังให้เลือกการประยุกต์ใช้ส่วนตัว เตือนใจพวกเขาให้หลีกเลี่ยงนิสัยของการรู้บางสิ่งบางอย่าง แต่ไม่ทำอะไรเลย สนับสนุนให้พวกเขาอธิษฐานขอต่อพระเจ้าถึงการทรงนำของพระองค์ สิ่งนี้อาจช่วยคนให้คิดถึงการประยุกต์ใช้หลายๆ แนวทาง แล้วให้พวกเขาร้องขอต่อพระเจ้าโปรดทรงนำในการเลือก

3. กระตุ้นพวกเขาให้อธิษฐานเพื่อการประยุกต์ใช้ของอีกบุคคลหนึ่ง เมื่อใกล้จบการประชุม ศิษยาภิบาลหรือผู้นำกลุ่มขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมเชื่อมโยงความสัมพันธ์การประยุกต์ใช้ที่พวกเขาเลือกกับอีกคนหนึ่ง แล้วอธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกัน วิธีนี้จะทำได้ง่ายกว่าในการจัดกลุ่มย่อย แต่นี่ก็สามารถทำได้ระหว่างการเรียกไปที่แท่นบูชา หรือหลังจากพิธีนมัสการ การบอกอีกคนหนึ่งว่าพวกเขาวางแผนที่จะประยุกต์ใช้บทเรียนช่วยให้การตัดสินใจของพวกเขาชัดเจนและเสริมกำลังการตัดสินใจของพวกเขา อีกทั้งสร้างแรงจูงใจเมื่ออีกคนหนึ่งตระหนักถึงการประยุกต์ใช้ที่วางแผนไว้ และอธิษฐานเพื่อการประยุกต์ใช้นั้น

4. ขอให้พวกเขารายงานหรือเป็นพยานในการประชุมหรือพิธีนมัสการครั้งต่อไป ศิษยาภิบาลและผู้นำมอบความรับผิดชอบโดยขอให้สมาชิกเป็นพยานหรือรายงานในกลุ่ม สามารถมีรายงานอย่างรวดเร็วจากทุกคนเมื่อเปิดการประชุมในการนมัสการในคริสตจักร สามารถมีคำพยานจากสมาชิกคนหนึ่ง หรือที่ประชุม

สามารถแบ่งเป็นสองหรือสามกลุ่มสำหรับการรายงานอย่างรวดเร็ว การรายงานนี้ช่วยยืนยันว่าได้มีการลงมือประยุกต์ใช้จริง เป็นการส่งเสริมความสำคัญของการลงมือกระทำ และให้คนได้ทบทวนใจและอธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกัน

อาคารไม่สามารถทำให้ใหญ่ขึ้นและต่อเติมออกไปได้ถ้าหากไม่มีพื้นฐานที่แข็งแรง ในทางเดียวกัน สาวกของพระคริสต์ต้องมีพื้นฐานที่แข็งแรงถ้าจะขยายการครอบครองของพระคริสต์เข้าไปในสังคมของพวกเขา พื้นฐานนี้เป็นมากกว่าศาสนศาสตร์ที่ถูกต้อง แต่เป็นคุณลักษณะของพระเจ้าซึ่งสำแดงออกมาในชีวิตประจำวันของพวกเขา เมื่อบุคคลได้รับการฝึกฝนจากคริสตจักรเพื่อที่จะสัมผัสชุมชนของพวกเขา ชีวิตของพวกเขาต้องสะท้อนคุณลักษณะของพระคริสต์ อัครทูตเปาโลบอกเราว่า เราจะดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ สงบ และเกิดผล⁹ และเราจะไม่เมาเหล้าองุ่น เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ร้องเพลง และขอบพระคุณ¹⁰ ถ้าเราไม่มุ่งไปสู่คุณลักษณะของพระเจ้าในชีวิตส่วนตัวของพวกเขา เราก็มีสิ่งที่จะพูดกับผู้อื่นเพียงน้อยนิดเกี่ยวกับวาระของพระเจ้า ผมเชื่อว่าการสำแดงความรักของพระเจ้าโดยผ่านทางตัวบุคคลอย่างสงบ เสียสละ และบริสุทธิ์ มีอิทธิพลที่ทรงพลังต่อแผ่นดินของพระเจ้ามากกว่ากิจกรรมขององค์กรคริสตจักร

ครอบครัวสามารถได้รับการสนับสนุนให้ทำพันธกิจการประยุกต์ใช้ด้วยกัน พวกเขามีการติดต่อโดยธรรมชาติกับสถาบันชุมชนหลายแห่ง ได้แก่ โรงเรียน กลุ่มคนทำงานในเมือง ฟาร์ม ละแวกใกล้เคียงอพาร์ทเมนต์ และหน่วยบริการสังคมหลายแห่ง พระเจ้าทรงต้องการให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในแต่ละคนในที่เหล่านั้น! ครอบครัวสามารถถูกฝึกให้เปิดตาของพวกเขาเพื่อที่จะเห็นและสนองความจำเป็นที่มีอยู่รอบตัวเขา นอกจากนี้ คริสตจักรท้องถิ่นสามารถระดมครอบครัวหลายครอบครัวให้รับใช้พระเจ้า ด้วยกัน เมื่อคริสตจักรระดมครอบครัว คริสตจักรไม่เพียงแต่ตอบสนองความจำเป็นในปัจจุบัน แต่ยังเป็นการจัดเตรียมชนรุ่นอนาคตให้พร้อมสรรพด้วย เด็กที่ถูกเลี้ยงมาให้รู้จักปรนนิบัติผู้อื่น จะมีโอกาสที่จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และจิตใจของผู้รับใช้

⁹ 1 โครินธ์ 4:3-12

¹⁰ เอเฟซัส 5:17-20

การเทศนา

ถ้ามีมติอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าครอบงำศิษยาภิบาลอย่างแท้จริง ความปรารถนาที่จะสะท้อนในสิ่งที่เขาสอนที่ประชุมทั้งหมดและจะติดต่อยังคนอื่น ๆ การเทศนาเป็นที่ที่ชัดเจนและสำคัญที่จะแจ้งนิมิตแห่งวาระอันสมบูรณ์ของพระเจ้า ทุกครั้งที่อธิบายข้อพระคัมภีร์ ศิษยาภิบาลควรถามตนเองว่า "ฉันจะเชื่อมโยงความหมายของพระคัมภีร์ตอนนี้กับพันธกิจแบบองค์รวมได้อย่างไร" ถ้าคุณเป็นศิษยาภิบาล เมื่อคุณเตรียมตัวที่จะศึกษาและสั่งสอนพระคัมภีร์ตอนที่คุ้นเคย ผมสนับสนุนให้คุณถามใจลงขอให้พระเจ้าเปิดตาคุณสู่เจตนารมณ์ที่สมบูรณ์ของพระองค์ที่มีสำหรับคริสตจักร การสื่อสารเรื่องของนิมิตควรอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ เพื่อสมาชิกคริสตจักรจะได้เข้าใจว่าเป็นมากกว่าความคิดเห็นที่ดีๆ ใหม่ๆ พวกเขาต้องการฟังผ่านพระวาจาของพระเจ้าว่าเป็นเจตนารมณ์ของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งก็คือเพื่อคริสตจักรของพวกเขา การเทศนาสามารถช่วยที่ประชุมให้เห็นว่า พระเจ้าทรงใช้คริสตจักรของพระองค์ที่อยู่รอบโลกมาตลอดในประวัติศาสตร์ รวมถึงในชนรุ่นนี้ด้วย เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม

ชีวิตของผู้เทศนาต้องเป็นภาพบรรยายในสิ่งเขาเทศน์ และเขาต้องดำเนินชีวิตตามนั้น ศิษยาภิบาลเกี่ยวพันกับความหวังโยที่กว้างขึ้นในละแวกใกล้เคียง ชุมชนหรือประชาชาติไซ้ใหม่ คนในคริสตจักรรู้เรื่องนี้ใหม่ เมื่อพระเยซูทรงล้างเท้าสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงนำโดยการทำเป็นแบบอย่าง เมื่อผมสอน ผมใช้เรื่องราวจากอดีตและจากส่วนอื่นของโลก แต่คนเรียนให้ตอบสนองดีที่สุด เมื่อผมเชื่อมโยงว่าพระเจ้าทำงานในชีวิตผมและผ่านผมอย่างไรเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว หรือเมื่อวานนี้

ผมท้าทายศิษยาภิบาลบ่อยๆ ให้ทำการสำรวจโดยขอให้ที่ประชุมให้เขียนสาระสำคัญของการเทศนาของสัปดาห์ที่แล้ว สองสัปดาห์ที่แล้ว ในที่สุด สามสัปดาห์และสี่สัปดาห์ที่แล้ว ผมแนะนำพวกเขาควรเตรียมรับความผิดหวังเมื่อเห็นว่าความสามารถในการจำของคนลดลงอย่างรวดเร็วอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป

แต่คำเทศนา สามารถ ถูกจดจำ และจะถูกจดจำได้ถ้าถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างตั้งใจ! นี่เป็นคำแนะนำบางอย่าง

- คำเทศนาควรถูก ออกแบบ เพื่อการดำเนินชีวิต ไม่ใช่สำหรับการฟัง

- เมื่อจบการเทศนา แต่ละคนควรถูกท้าทายให้ทำข้อผูกพันที่จะนำคำเทศนาไปประยุกต์ใช้อย่างเฉพาะเจาะจง เป็นสิ่งที่ทำได้จริง และทำได้ทันที ถ้าการประยุกต์ใช้คำเทศนาไม่เฉพาะเจาะจง คนจะกลับไปด้วยความรู้สึกอบอุ่นว่า ไซ พวกเราจะดำเนินชีวิตในแบบที่ดีขึ้นโดยทั่วไปในอนาคต การตกลงใจนี้จะจางหายไป ในสัปดาห์ถัดมา หรือเมื่อพิธีนมัสการจบลง และการสนทนากับสมาชิกของคริสตจักรคนอื่นๆ เริ่มขึ้น
- ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ตรัสผ่านถ้อยคำที่ต้องการจะสื่อ ก็จะไม่มีความสำคัญที่เป็นนิรันดร์เกิดขึ้น เราต้องไวต่อการทรงนำของพระองค์ เมื่อเราเตรียมตัวและเทศนา

กลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยอาจจะเป็นที่ที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการประยุกต์ใช้ที่เฉพาะเจาะจง ทำได้จริง และทำได้ทันที ต่อไปนี้เป็นหลักการบางอย่างเพื่อเตรียมกลุ่มย่อยให้พร้อม และระดมกลุ่มย่อยด้วยนิมิตแบบองค์รวม

- คริสตจักรสามารถใช้การประชุมกลุ่มย่อยที่มีอยู่เพื่อจัดเตรียมสมาชิกให้พร้อมสรรพ สำหรับการรับใช้แบบองค์รวม การมุ่งเน้นนี้สามารถรวมเข้าไปได้ง่ายๆ ในรวีวารศึกษา การศึกษาพระคัมภีร์ การประชุมอธิษฐาน การสวดอธิษฐานตามบ้าน และกลุ่มเซลล์
- ผู้นำกลุ่มย่อยควรถูกเตรียมให้พร้อมที่จะเห็นความหมายแบบองค์รวมในทุกสิ่งที่พวกเขาสอน พวกเขาควรได้รับการฝึกให้อำนวยความสะดวกการประชุมในทางที่สมาชิกในกลุ่มจะค้นพบและประยุกต์ใช้หลักการของบทเรียนในชีวิตของพวกเขาทันที
- กลุ่มย่อยทำให้เกิดการประยุกต์ใช้ในรายบุคคล เมื่อจบการประชุมแต่ละครั้ง สมาชิกของกลุ่มบอกซึ่งกันและกันว่า พวกเขาแต่ละคนวางแผนที่จะประยุกต์ใช้บทเรียนในสัปดาห์ที่จะมาถึงอย่างไร แล้วอธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกัน เมื่อเริ่มบทเรียนของคราวถัดไป ให้ใช้เวลาสองสามนาทีเพื่อทบทวนการประยุกต์ใช้

- เมื่อกลุ่มย่อยเรียนรู้ศักยภาพและความรับผิดชอบที่จะสัมผัสชุมชนและวัฒนธรรมของพวกเขา พวกเขาก็สามารถถูกระดมให้แสวงหาและวางแผนวิธีที่จะสำแดงความรักของพระเจ้าต่อโลกรอบตัวพวกเขา แล้วกลุ่มย่อยจะสามารถดำเนินโครงการพันธกิจแบบองค์รวมด้วยกัน เป็นการง่ายที่จะเตรียมกลุ่มย่อยให้พร้อมและระดมกลุ่มย่อยต่างๆ รวมถึงกลุ่มเซลล์ต่างๆ มากกว่าที่จะจัดการกับกายของคริสตจักรขนาดใหญ่ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเพณีในเรื่องการบริการชุมชน กลุ่มย่อยเป็นบริบทที่ดีสำหรับการรับใช้ เป็นกลุ่ม
- กลุ่มย่อยประเภทใดก็ตามล้วนสามารถส่งเสริมพันธกิจแบบองค์รวม กลุ่มย่อยสองแบบคือ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้มีความสนใจร่วมกัน กลุ่มครอบครัวพบกันเป็นประจำ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้รายบุคคล อภิษฐาน และสรรเสริญพระเจ้า และวางแผนที่จะรับใช้ร่วมกัน กลุ่มผู้มีความสนใจร่วมกันประกอบด้วยคนที่มีจุดสนใจ หรือลักษณะบางอย่างในชีวิตเหมือนกัน ได้แก่ นักวิชาชีพทางการแพทย์ นักธุรกิจ อาจารย์ แม่ของเด็กที่ยังเล็ก หรือคนที่ชอบการถ่ายภาพ พวกเขาเป็นพยานถึงความห่วงใยของพระเจ้าในขอบเขตเฉพาะที่ตนมีอิทธิพล ตัวอย่างเช่น กลุ่มผู้มีความสนใจร่วมกันด้านธุรกิจ อาจหยิบยกประเด็นเรื่องสินบนเพื่องานหรือสัญญาว่าจ้าง หรือวิธีที่จะช่วยคนที่มีความแข็งแรงน้อย สามารถจูนเจือครอบครัวของพวกเขา

คริสตจักรหรือกลุ่มย่อยอาจมองไปที่ละแวกใกล้เคียง มองหาคนซราผู้ไม่สามารถทำความสะอาดบ้านของพวกเขา ตัดหญ้าที่สนามหญ้าของตนเองไม่ไหว รวมถึงการดูแลสวนของพวกเขา ซักผ้า ทำครัว หรือเพิ่งฟื้นจากอาการป่วย หรือบางทีความเหงาก็เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา ผู้สูงอายุอาจไม่มีครอบครัวหรือเพื่อนที่สามารถช่วยพวกเขาได้ แต่ครอบครัวคริสตจักร หรือกลุ่มย่อยของครอบครัวสามารถ "รับ" และดูแลพวกเขาได้

ที่ประชุม

มีหลายวิธีที่จะระดมคริสตจักรท้องถิ่นให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของชุมชน เครื่องมือที่พัฒนาโดยฮาร์เวสต์ (อภิปรายในบทที่ 12) สามารถนำมาใช้ได้เพื่อช่วยให้คริสตจักรค้นพบพระประสงค์ของพระเจ้าและสำแดงความรักของพระองค์กับละแวกใกล้เคียง ที่ประชุมควรได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมไม่เพียงแคในการบริการชุมชน แต่ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับท้องที่ ซึ่งแสดงคุณธรรม ความชอบธรรม และพระประสงค์ของพระเจ้าดังที่เข้าใจผ่านทางพระคัมภีร์ คริสตจักรควรจัดการกับเรื่องเหล่านี้ในวิถีที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า ผู้เผยพระวจนะมีคำที่ให้มาตรฐานที่ดีแก่เราว่า "พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้านอกจากให้กระทำความยุติธรรมและรักสักการณา และดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเจ้า"¹¹ ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางอย่างสำหรับการที่ที่ประชุมจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับท้องที่

- เมื่อมีฐานะเกี่ยวกับทางท้องที่หรือทางการเมือง คริสตจักรควรจัดการผู้นำคริสตจักรควรพูดถึงประเด็นนั้นบนธรรมาสน์ ส่งเสริมให้จัดตั้งกลุ่มที่เจาะจงขึ้น และเข้าร่วมในการประชุมเพื่อแสดงจุดยืนของคริสตจักรต่อประเด็นนั้น
- ที่ประชุมสามารถเข้าร่วมกับคริสตจักรอื่นๆ หรือเครือข่ายชุมชนอื่นๆ เพื่อจัดการกับประเด็นทางท้องที่ที่วิกฤติ โดยทำงานกับโครงสร้างที่มีอยู่และที่ร่วมงานกัน ถ้าเป็นไปได้
- คริสตจักรท้องถิ่นสามารถทำให้ฐานะทางท้องที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตแห่งการอธิษฐานของคริสตจักรในพิธีนมัสการ สารอธิษฐาน และกลุ่มย่อย
- สมาชิกคริสตจักรสามารถได้รับการสนับสนุนให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวกับท้องที่ เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงและค้นพระคัมภีร์ พวกเขาสามารถได้รับการสนับสนุนว่า มุมมองที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์อาจมีมากกว่าหนึ่งมุมมอง พวกเขาสามารถได้รับการช่วยเหลือให้เรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น และได้รับการฝึกฝนด้วยความตั้งใจเพื่อที่จะแสดงหลักการแห่งแผ่นดินของพระเจ้าในประเด็นที่เกี่ยวกับท้องที่

¹¹ มีคาห์ 6:8ข

- คริสตจักรสามารถเสนอให้มีกลุ่มรับผิดชอบสมาชิกที่มีบทบาทในการเป็นผู้นำท้องถิ่น โดยอธิษฐานเผื่อพวกเขาและช่วยให้พวกเขารับผิดชอบต่อตัดสินใจและการกระทำของพวกเขาเอง
- ที่ประชุมสามารถสนับสนุนคนหนุ่มสาวผู้มีความสนใจด้านการปกครอง ให้เตรียมตัวสำหรับอาชีพนี้ เพื่อเป็นตัวแทนในขอบเขตงานเกี่ยวกับท้องถิ่น/ การเมือง

การลงทุนลงแรงของ "รากหญ้า" และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับท้องถิ่น

บางครั้งบุคคลในคริสตจักรได้รับนิมิตที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการรับใช้แบบองค์รวม หรือการเข้าไปเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น และเริ่มลงมือปฏิบัติ บางทีโดยส่วนตัวก่อน แล้วค่อยส่งเสริมให้คนอื่นในคริสตจักรเข้ามามีส่วนร่วมด้วย มีคนมากขึ้นเข้ามาเกี่ยวข้อง จนในที่สุดกลายเป็นพันธกิจที่คริสตจักรยอมรับไว้ รวมถึงผู้นำก็ยอมรับไว้ด้วย

คริสตจักรควรสนับสนุนให้สมาชิกรายบุคคลมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางท้องถิ่น คำแนะนำสำหรับการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นมีดังนี้

- บุคคลสามารถได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมการประชุมในละแวกใกล้เคียง การประชุมของชุมชน การประชุมสภาเมือง หรือการประชุมของโรงเรียนท้องถิ่น
- บุคคลสามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาสาธารณะในประเด็นที่สำคัญ โดยการเขียนจดหมายไปยังบรรณาธิการหรือผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้ง ถ้าเป็นไปได้
- บุคคลคริสเตียนสามารถเยี่ยมเยียนผู้นำท้องถิ่นในท้องถิ่น และขอขอบคุณพวกเขาสำหรับการทำงาน สอบถามว่าคริสตจักรจะช่วยเหลืออย่างไร ขอให้ผู้นำท้องถิ่นที่ระบุรายการปัญหาขนาดใหญ่ที่พวกเขาเผชิญ และถามว่าจะสามารถอธิษฐานเผื่ออย่างไร บุคคลสามารถอธิษฐานเผื่อระหว่างการเยี่ยมเยียนถ้าผู้นำปรารถนา ทำที่สุดบุคคลสามารถนำความห่วงใยของผู้นำกลับมายังคริสตจักรเพื่อหาทางช่วยเหลือและอธิษฐานเผื่อ
- บุคคลสามารถออกเสียงในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

- บุคคลสามารถลงสมัครเพื่อตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นอาสาสมัครในงานที่มีในเมืองหรือชุมชน
- ท้ายที่สุดแล้ว บุคคลสามารถพูดถึงประเด็นเฉพาะที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขาในทางที่ไม่เหมือนใคร

การฝึกอบรมการเป็นสาวก

สาวกของพระเยซูไม่ได้รับการจัดเตรียมโดยอัตโนมัติให้เป็นตัวแทนแห่งวัตถุประสงค์ของพระเจ้าในโลก เมื่อเปาโลพูดถึงคริสเตียนที่เป็นตัวแทนวาระของพระเจ้าอย่างมีวัตถุประสงค์ เขาเรียกพวกนั้นว่า "ทูต"¹² คนของคริสตจักรต้องได้รับการเตรียมให้พร้อมเพื่อที่จะเป็นทูตที่มีประสิทธิภาพแห่งเจตนาของพระเจ้า การฝึกอบรมการเป็นสาวกควรสอนพวกเขาเกี่ยวกับความเชื่อขั้นพื้นฐานในเรื่องความเชื่อ ครีธา การฝึกอบรมควรสนับสนุนให้พวกเขาลงมือกระทำด้วยความตั้งใจในสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ เชื่อฟังพระบัญชาของพระคริสต์ และทำให้วัตถุประสงค์ของพระเจ้าก้าวหน้าในขอบเขตที่พวกเขามีอิทธิพลอยู่ทุกวัน

การฝึกอบรมการเป็นสาวกแบบนี้จะสื่อสารได้ดีที่สุดเป็นรายบุคคล หรือในกลุ่มที่เล็กมาก การฝึกอบรมการเป็นสาวกควรเป็นโปรแกรมที่คริสตจักรตั้งใจ สาวกควรเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับวาระที่กว้างขวางของพระเจ้า ก่อนที่พวกเขาจะสั่งสอนผู้อื่นให้เป็นสาวกต่อ แล้วสาวกก็เรียนรู้จากผู้ที่มิใช่สาวก ประสบการณ์และความรู้มากกว่า การฝึกอบรมการเป็นสาวกซึ่งจัดเตรียมทูตแห่งแผ่นดินของพระเจ้านั้น ควรส่งมอบคุณลักษณะที่สำคัญสามประการ คือ

- นิมิตที่กระตือรือร้น
 - ความตั้งใจที่มีกลยุทธ์
 - การปรับตัวให้เข้ากับบริบท
1. งานอย่างแรกในการ "สร้างให้เป็นทูต" คือการมอบนิมิตที่กระตือรือร้นแห่งพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการฟื้นฟู "ทุกสิ่ง"¹³ นี้หมายถึงรวมถึงดังต่อไปนี้
 - ความยิ่งใหญ่แห่งวัตถุประสงค์ของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสั่งสอน

¹² 2 โครินธ์ 5:20ก

¹³ โดโลส 1:20

บรรดาประชาชาติให้เป็นสาวก

- ความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความเชื่อฟังของบุคคลกับการสั่งสอนประชาชาติของบุคคลนั้นให้เป็นสาวก
- สิทธิพิเศษอันสูงส่งสำหรับการให้ชีวิตของคนหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไพศาลของพระเจ้านั้น อยู่เหนือสิ่งอื่นใด
- ความปรารถนาแรงกล้าที่จะทำนิมิตนี้ให้สำเร็จ

2. งานอย่างที่สองคือ ฝึกฝนให้สาวกมีกลยุทธ์ด้วยความตั้งใจในฐานะทูตแห่งเจตนารมณ์ของพระเจ้า สาวกต้องได้รับการเตรียมให้พร้อมที่จะมีทั้งความตั้งใจและกลยุทธ์

- ทูตเป็นมากกว่าประชากร พวกเขากระทำด้วยความตั้งใจที่จะทำวาระของรัฐบาลที่พวกเขาเป็นตัวแทนให้คืบหน้า คริสเตียนจะต้อง ตั้งใจ ทำงานของเรา คือ ที่จะออกไป สั่งสอน สร้างให้เป็นสาวก และสอนให้เชื่อฟัง¹⁴
- เราต้องไม่มีเพียงแต่ความตั้งใจ หากเราต้องมี กลยุทธ์ ด้วย ในแต่ละวัน มีหลายโอกาสที่จะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าคืบหน้า ซึ่งเกินขีดความสามารถของเรา เราควรเลือกโอกาสเหล่านั้นโดยใช้กลยุทธ์ ในขณะที่คนอื่นได้ผลลัพธ์ แต่โอกาสที่เลือกโดยใช้กลยุทธ์จะให้ผลลัพธ์อันอุดมที่สุด เราควรมองหา และฉวยโอกาสที่เป็นไปได้มากที่สุดที่จะทำให้วาระของพระเจ้าก้าวหน้า

3. งานอย่างที่สองคือการฝึกฝนอบรมสาวกให้ปรับตัวให้เข้ากับบริบท สาวกจำเป็นต้องรู้ว่าจะนำเสนอวาระของพระเจ้าในวิธีที่จะมีโอกาสมากที่สุดที่จะได้รับความเข้าใจและการต้อนรับในฐานะชาวต่างชาติที่เป็นอย่างไร การปรับตัวให้เข้ากับบริบทเป็นกระบวนการของการปรับตัว ปรับรูปร่าง หรือปรับบางอย่างให้เหมาะสมในสถานการณ์นั้นๆ ตัวอย่างเช่น พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระองค์ต้องการจะสื่อถึงความรักของพระองค์ต่อมนุษยชาติให้เข้ากับบริบทโดยการส่งพระเยซูลงมาในสภาพมนุษย์ วิธีหนึ่งที่พระเยซูบริสุทธิ์

¹⁴ มัทธิว 28:19-20ก

ที่พระองค์ต้องการจะสื่อให้เข้ากับบริบทคือ การเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการเกษตรแก่คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเกษตรกรรม

การชักชวนและหมายเหตุดึงคริสตจักรที่ถูกบีบบังคับ

คริสตจักรหลายคริสตจักรที่ฮาร์เวสต์ทำพันธกิจด้วยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นคริสเตียน ซึ่งคริสเตียนถูกจำกัดการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นที่โดยรัฐบาลที่ต่อต้านคริสเตียน หรือโดยสังคมทางโลก แต่คริสตจักรยังคงต้องแสดงวาระของพระเจ้า แม้ว่าจะอยู่ในสังคมเหล่านี้ วิธีหนึ่งคือ ผ่านทางการรับใช้รายบุคคล อีกวิธีหนึ่งคือการชักชวน

การชักชวนเป็นวิธีของพระเจ้าที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเรา พระองค์ไม่ได้ทรงบังคับเราให้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง พระองค์ทรงเสนอทางเลือกและผลของทางเลือกให้แก่เรา และทรงปล่อยให้เรตัดสินใจ นี่เป็นหลักบางประการของการชักชวน

- คนต้องพูดออกมา และไม่อยู่เงียบเฉย
- คริสเตียนไม่ควรรอคอยการกล่าวยืนยันทางพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียวในการแสดงประเด็นของตน
- พวกเขาควรศึกษาประเด็นเพื่อที่จะทำเป็นกรณีที่ได้รับข้อมูลสำหรับตำแหน่งทางพระคัมภีร์
- พวกเขาต้องทำงานเพื่อช่วยให้ชุมชนที่ไม่เป็นคริสเตียนเห็นว่า ทางของพระเจ้าเป็นทางที่ดีกว่า
- ท้ายที่สุด พวกเขาต้องแน่ใจว่าวิถีชีวิตของพวกเขาสอดคล้องกับตำแหน่งทางพระคัมภีร์¹⁵

คริสตจักรต้องช่วยให้สาธารณชนเห็นว่า วาระของพระเจ้าจะนำประโยชน์มากกว่าทางเลือกอื่นๆ คริสตจักรไม่สามารถสั่งสอนประชาชาติหรือชุมชนให้เป็นสาวกได้ ถ้าคริสตจักรไม่สอนและส่งเสริมเจตนาารมณ์ของพระเจ้าสำหรับทุกแง่มุมของชีวิตรวมทั้งชีวิตทางท้องถิ่นด้วย

¹⁵ Stott, *Involvement*, 81-83, 89.

รัฐบาลบางแห่งไม่อนุญาตให้คริสตจักรมีส่วนในโครงการช่วยเหลือทางสังคม รัฐบาลต้องการให้คริสตจักรจำกัดกิจกรรมอยู่แค่ความต้องการ "ฝ่ายวิญญาณ" เพื่อป้องกัน "การซื้อ" คนให้เปลี่ยนศาสนา แต่เหตุผลที่แท้จริงอาจเป็นว่า คริสตจักรมีอิทธิพลอันทรงพลัง เมื่อคริสตจักรมีส่วนตอบสนองต่อความจำเป็นทางด้านร่างกายและสังคมของผู้คน รัฐบาลที่ต่อต้านคริสเตียนเกรงกลัวพลังสะสมที่คริสตจักรพัฒนาขึ้นผ่านทางงานบริการเหล่านั้น

แต่รัฐบาลไม่สามารถยับยั้งบุคคลคริสเตียนจากการสำแดงความรักของพระเจ้าต่อผู้อื่น พระคัมภีร์กล่าวได้ดีที่สุดว่า "ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมบัญญัติห้ามไว้เลย"¹⁶

ผมสังเกตพบว่า การสำแดงความรักของพระเจ้าของบุคคล มีอิทธิพลอันทรงพลังสำหรับแผ่นดินของพระเจ้ามากกว่ากิจกรรมที่ดำเนินการในรูปองค์กร การจำกัดของรัฐบาลต่อโครงการช่วยเหลือที่อยู่ในรูปองค์กร สามารถนำพลังงานและทรัพยากรนั้นไปใช้ในกิจกรรมกลุ่มแทน การสำแดงความรักของพระเจ้าอย่างเรียบง่าย ด้วยความเสียสละ โดยบุคคลเป็นผู้กระทำ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เสมอ โดยเฉพาะกับคนที่สมาชิกคริสตจักรผูกสัมพันธ์ด้วยแบบเป็นธรรมชาติ นี่เป็นสิ่งที่ทรงพลังยิ่ง!

ส่งตัวแทนคริสตจักรออกไป และมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่คริสตจักร

คริสเตียนพูดคุยเกี่ยวกับการนำคนที่ไม่ได้รับความรอดมายังคริสตจักร "การนำคนที่ไม่ได้เข้าโบสถ์มาเข้าโบสถ์" แต่วิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเข้าถึงผู้คนคือ การส่งสมาชิกออกไปนอกคริสตจักรและไปในโลก เราจำเป็นต้อง "ทำให้คนที่ไม่ไปคริสตจักรให้ไปคริสตจักร" โดยการสร้างสะพานเชื่อมเพื่อนำคนเข้าคริสตจักร เพื่อข้ามสิ่งกีดขวางระหว่างคริสตจักรกับชุมชน" คริสเตียนไม่ควรเป็นเพียงแค่สมาชิกชมรม (คริสตจักร) คริสเตียนต้องออกไปหาชุมชนเพื่อให้พวกเขา

¹⁶ กาลาเทีย 5:22-23

รู้ว่าพระเจ้ารักพวกเขา

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ถูกใช้มาเป็นประเพณีสำหรับงานมิชชันข้ามวัฒนธรรมเป็นที่เข้าใจว่าเป็นความรับผิดชอบของคริสตจักรที่จะส่งคนของตนไปในโลกเพื่อ "สั่งสอน" ว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ด้วยคำพูดและด้วยชีวิตของพวกเขา

แต่พวกที่ยังไม่เชื่อในพระองค์ จะทูลขอต่อพระองค์ได้อย่างไร? และพวกที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์ จะเชื่อในพระองค์ได้อย่างไร และเมื่อไม่มีผู้ประกาศ เขาจะได้อินถึงพระองค์อย่างไร และถ้าไม่มีใครใช้พวกเขาไป เขาจะไปประกาศได้อย่างไร ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า "เท้าของคนเหล่านั้นที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริงๆ หนอ!"¹⁷

ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ต้องการให้สมาชิกของพวกเขาถูก "ส่งออกไป" ผมอยากจะแนะนำตรงนี้ว่าคริสตจักรไม่เพียงแต่สั่งสอน แจ้งนิมิต ฝึกฝนอบรม ให้คำปรึกษา และส่งเสริมการประยุกต์ใช้ แต่คริสตจักรยังมอบหมายอำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการและ "ส่ง" สมาชิกที่ได้รับการจัดเตรียมพร้อมสรรพแล้วออกไปในโลก เราจดจำและสังเกตการเดินทางของความเชื่ออื่นในคริสตจักร ผู้เชื่อใหม่เป็นพยานและรับบัพติศมา สมาชิกใหม่ได้รับการต้อนรับอย่างเป็นทางการ สามเณรยาควิใหม่เข้าร่วมคริสตจักรในพิธีสมรส ทารกที่เกิดใหม่ถูกถวาย ศิษยาภิบาลได้รับการสถาปนา การเดินทางจากชีวิตในโลกมีพิธีไว้อาลัยเป็นสัญลักษณ์ แต่เหตุการณ์หนึ่งถูกมองข้ามซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์สำคัญที่สุดในการเดินทางทางความเชื่อของสาวก คือ เมื่อพวกเขาและที่ประชุมของพวกเขารับรองว่า พระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ได้ส่งพวกเขาไปในโลกรอบตัวพวกเขา ที่ได้ก็ตามที่พวกเขาอยู่ เป็นทูตของพระองค์และเป็นพยาน นี่เป็นอำนาจมอบหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์จะรับได้! ทำไมจึงไม่ฉลองสิ่งนี้ด้วยการมอบหมายอำนาจหน้าที่ด้วยความตั้งใจและเป็นทางการเล่า เช่นเดียวกันกับการเป็นสมาชิกคริสตจักรอาจมาพร้อมกับจดหมาย และการแต่งงานมาพร้อมกับแหวน บางทีการถูก "ส่ง" อาจมาพร้อมกับผ้าเช็ดตัวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นผู้รับใช้ของคริสเตียน หรือบางทีอาจจัดให้มีพิธีล้างเท้า ไม่ว่าจะทำอย่างไรก็ตาม ผมสนับสนุนให้ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรให้การรับรองการ "ส่ง" สมาชิกของพวกเขาออกไปในฐานะทูตแห่งแผ่นดินของพระคริสต์!

¹⁷ โรม 10: 14-15

สรุป

โดยสรุปแล้ว ผมสนับสนุนคริสตจักรไม่ให้ "เล่น" กับพันธกิจแบบองค์รวมและไม่ปฏิบัติต่อพันธกิจแบบองค์รวมแบบสิ่งที่จะเลือกหรือไม่ก็ได้ ชาวประเสริฐที่พร้อมมุลมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อเป็นส่วนหนึ่งของเอกลักษณ์พื้นฐานหรือ DNA ของคริสตจักรท้องถิ่น ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากของสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้คริสตจักรของพระองค์เป็น เมื่อเราสำแดงพระคริสต์ในชุมชนของเราโดยการรับใช้พวกเขา รวบรวมว่าถ้าพระเจ้าทรงเป็นผู้นำชุมชน

ผู้นำต้อง บ่งชี้ นิमितแบบองค์รวม แจ้ง ต่อคริสตจักร และ นำไปปฏิบัติ ในชุมชน คริสตจักรต้องถูกเตรียมให้พร้อมเพื่อที่จะทำพันธกิจนอกรั้วของตน โดยผ่านทางบุคคล ครอบครัว กลุ่มย่อย และที่ประชุม

พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่คนของพระองค์ที่จะมีส่วนร่วมในวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ พระองค์ทรงอนุญาตให้เราเป็นผู้ดูแล การกระทำของเราส่งผลกระทบต่อวันพรุ่งนี้กาล ไม่มีอะไรที่เราทำตามพระประสงค์ของพระองค์จะเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ หญิงม่ายผู้ถวายเงินสองเหรียญของเธอที่วิหารไม่เคยนึกถึงผลกระทบที่มีอีก 2000 ปีต่อมา เราด้วยซึ่งคือคริสตจักรของพระคริสต์ ก็สร้างผลกระทบที่จะส่งผลในชนรุ่นอนาคตซึ่งไกลเกินกว่าที่เราจะรู้หรือเห็นในตอนนั้น

ถ้าคนของคริสตจักรของเราสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตของพวกเขา กับเจตนารมณ์อันมหัศจรรย์ที่พระเจ้ามีต่อมนุษยชาติทั้งในปัจจุบันและในอนาคต พวกเขาควรจะเห็นว่าไม่มีเหตุอะไรที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พวกเขาจะอยู่หรือตายเพื่อคนในคริสตจักรท้องถิ่นของเราจำเป็นต้องได้รับความชัดเจนเพิ่มขึ้นในเรื่องของบทบาทของตนในนิมิตที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

บทที่สิบเอ็ด

คณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า

การทวิคูณเพื่อการรับใช้

ในบทที่แล้ว เรากล่าวถึง การระดมพล สำหรับการเป็นพยาน ในบทนี้เราจะกล่าวถึง การทวิคูณ เพื่อการรับใช้ ผู้ทำการทวิคูณคือองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง อันนี้เป็นสารที่ง่าย แต่ทรงพลัง ผมมีความสุขกับการสอนสิ่งนี้เพราะผมรู้ว่า พระเจ้าทรงใช้ความจริงนี้ เพื่อให้ปลดปล่อยผู้นำคริสตจักรทั่วโลก โดยเฉพาะผู้ที่ขัดสนด้านวัตถุเพื่อทำกิจกรรม ในชุมชนชนิดที่พระเจ้าจะทรงกระทำถ้าพระองค์ทรงเป็นผู้นำชุมชน

ความคิดเรื่องการพึ่งพาของจำคริสตจักรในโลกสองในสามโดยมากทุกวันนี้ พระเจ้าทรงต้องการที่จะใช้คริสตจักรของพระองค์เป็นช่องทางที่พระองค์จะปลดปล่อยพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระองค์เพื่อเยียวยารักษาความแตกร้าง แต่พระองค์ไม่ทรงกระทำเช่นนั้นเมื่อคริสตจักรวางใจที่ทรัพยากรเป็นหลักมากกว่าพระเจ้าแน่นอน พระเจ้าอาจใช้ทรัพยากรภายนอก แต่คริสตจักรจำเป็นต้องมองที่พระเจ้า ในฐานะทรัพยากรหลัก เมื่อเรามองหาที่อื่นอีก เราก็เคลื่อนเข้าไปใกล้การนมัสการ บางสิ่ง นอกเหนือจากพระเจ้าผู้สร้างซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพโดยไม่ได้เจตนา ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่อันตราย

เมื่อเราสอนคณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้าที่การประชุม เราได้พิจารณาเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่คุ้นเคย และเปลี่ยนให้เป็นสมการคณิตศาสตร์ ข้อพระคัมภีร์ที่เราแปลเป็นสมการคือ อิสยาห์ 40:29 "พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความกล้า พระองค์ทรงเพิ่มแรง" ผมเชิญอาสาสมัครห้าคนมาที่หน้าห้อง ผมให้แต่ละคนถือกระดาษแผ่นใหญ่ซึ่งแสดงคำหรือสัญลักษณ์จากข้อพระคัมภีร์ แล้วผมก็ขอให้ผู้ชมจัดเรียงคนที่ถือแผ่นกระดาษให้เป็นลำดับที่แสดงถึงข้อพระคัมภีร์ อิสยาห์ 40:29 นี่เป็นวิธีที่พวกเขาควรจัดเรียงส่วนประกอบ

ความอ่อนแอของเรา	x	พระเจ้า	=	ความเข้มแข็ง
------------------	---	---------	---	--------------

สาระของคณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้าถูกรวบรวมไว้ในข้อพระคัมภีร์สั้นๆ ข้อนี้ซึ่งบอกเราว่า เมื่อเรามอบความอ่อนแอของเราให้แก่พระเจ้า พระเจ้าจะทรงทวีคูณ พระองค์จะทรงเปลี่ยนความอ่อนแอเป็นความเข้มแข็ง

พระคัมภีร์ตอนต่อไปบอกเราว่า "แม้คนหนุ่มๆ จะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเจ้าจะเสริมเรี่ยวแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย"¹

นี่ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงแบบธรรมดา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราทำได้ด้วยตัวเราเอง หรือเป็นสิ่งที่มาจากภายในตัวเรา แต่ทว่าเป็นการอัศจรรย์ พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำ คณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้าไม่ใช่ปรัชญาที่กล่าวว่า "ถ้าคุณเชื่อในตนเองเพียงพอ และเชื่อในอำนาจของการคิดเชิงบวก คุณก็สามารถที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ของคุณได้" แต่เป็นการเริ่มจากการยอมรับว่าเราเองอ่อนแอ แม้คนหนุ่มๆ จะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลง! เมื่อเราพร้อมที่จะยอมรับว่าเราอ่อนแอ เราก็อยู่ในตำแหน่งที่จะมาพบกับพระเจ้าและมอบความอ่อนแอให้พระองค์ แล้วนั้น พระองค์จะทรงทำการอัศจรรย์ของคณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า และเปลี่ยนความจำกัดของเราเป็นความเข้มแข็งของพระองค์

ในการประชุมของเรา ผมชอบบรรยายเรื่องราวหลายเรื่องในพระคัมภีร์ราวกับว่า ผมเป็นนักเล่าเรื่อง แล้วผมก็ขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ และเล่าเรื่องโดยตั้งเป็นสมการคณิตศาสตร์ หลังจากพวกเขาตั้งสมการเสร็จ เราก็สรุปความจริงที่พวกเขาได้เรียนรู้ คือความจริงที่ทำให้คนเป็นอิสระจากการพึ่งพาคนใดหรือสิ่งใดเว้นแต่พระเจ้า

¹ อีสยาห์ 40:30-31

สมการทวงพระกำก๋ี่

นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะทำ

กาลครั้งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อบาราค เขาอายุประมาณสิบปี เขาได้ยินจากเพื่อนบ้านว่า เขานี้ท่านอาจารย์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งได้มาที่ทะเลสาบ และกำลังพูดคุยกับผู้คน บาราคไปหาแม่ของเขา

"แม่ครับ ผมขออนุญาตลงไปทะเลสาบและฟังท่านอาจารย์พูดได้ไหมครับ"

"ไม่ได้ ลูก มันไกลเกินไป พ่อของลูกไม่อยู่บ้าน และแม่รู้สึกกลัวที่จะปล่อยให้คุณไปไกลเช่นนั้น มันต้องเดินอย่างน้อยหนึ่งชั่วโมงเชียวนะ"

"โอ แม่ครับ ได้โปรดเถิดครับ! ผมจะไม่เป็นอะไรครับ ผมอายุสิบปีแล้วครับ แม่ก็รู้!"

"ลูก นี่เป็นเวลาอาหารแล้ว และลูกยังไม่ได้ทานอะไร"

"แม่ครับ ผมไม่หิว! ได้โปรดเถิดครับ ได้โปรดเถิดครับ ให้ผมไปเถิดครับ!"

"ก็ได้ แต่ลูกต้องเอาอะไรไปทานด้วย"

ดังนั้นแม่ของบาราคจึงแผ้วถางบนโต๊ะในครัวของเธอ เธอเอื้อมมือลงไปหยิบโถดินเผาและหยิบก้อนขนมปังหนึ่ง สอง สาม สี่ ทำก้อนที่เธออบไว้เมื่อเช้าและปลอบเล็กน้อย สองตัวที่เธอซื้อจากตลาด เธอวางก้อนขนมปังและปลาลงบนผ้า ผูกมัน และส่งให้แกบาราค เขาเอาห่อผ้าที่ผูกไว้ในเข็มขัดและวิ่งออกไปนอกประตู

บาราควิ่งเกือบตลอดทางไปที่ริมฝั่งทะเลสาบ เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาเห็นฝูงชนจำนวนมากชุมนุมอยู่รอบท่านอาจารย์ จนกระทั่งเขาไม่สามารถได้ยินเสียงของท่านอาจารย์ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็คงจะนั่งลงอย่างสุภาพที่บริเวณด้านหลังของฝูงชน แต่ไม่ใช่สำหรับเด็กอายุสิบปี! บาราคเคลื่อนผ่านฝูงชนเข้าไป จนกระทั่งเขาได้อยู่หน้าสุด

บาราคไม่เข้าใจเรื่องส่วนมากที่ท่านอาจารย์สอน แต่ท่านอาจารย์ก็ดึงดูดเด็กชายในแบบที่ไม่ธรรมดา เหมือนผู้สั่งสอนหลายคน ท่านอาจารย์ท่านนี้พูดนานมาก! เป็นเวลาประมาณสี่ชั่วโมงเย็นก่อนที่บาราคจะรู้สึกว่ท้องร้อง

เมื่อรู้สึกเช่นนั้นเขาก็คิดถึงอาหารกลางวันแม่ของเขาทำไว้ให้ทันที แต่เขาสงสัยว่าเขาจะรับประทานต่อหน้าคนทั้งหมดนี้ได้อย่างไร เขาคิดว่า "ถ้าฉันระวัง บางทีอาจไม่มีใครเห็นว่าฉันกำลังทำอะไรก็ได้" ดังนั้นบาราคจึงเอาห่ออาหารวางลงที่พื้นและเปิดออกอย่างระมัดระวัง เขาหิว และอาหารก็ดูน่ากิน! เขาพร้อมที่จะเอื้อมไปหยิบขนมปังก้อนแรกเมื่อเขาได้ยินสาวกบางคนของท่านอาจารย์พูดบางอย่างกับท่าน พวกเขาแนะนำว่า เพราะจะค่ำแล้ว ขอให้ท่านอาจารย์ส่งผู้คนไปที่หมู่บ้านและหาอะไรรับประทานที่นั่น เขาได้ยินท่านอาจารย์พูดว่า "ผู้คนไม่จำเป็นต้องไปไหน พวกท่านจงหาอะไรให้พวกเรารับประทานเถิด"

สาวกคนหนึ่งคือฟิลิปพบว่า แม้แต่เงินเดือนแปดเดือนก็ยังไม่เพียงพอที่จะซื้ออาหารค่าเล็กๆ ให้แก่ทุกคนได้ อันดรูว์บังเอิญนั่งถัดจากบาราคและเห็นเขาเปิดห่ออาหารห่อเล็กๆ ของเขาออก เขาพูดกับท่านอาจารย์ผู้ซึ่งแน่นอนว่า คือพระเยซู "พระเยซู ทั้งหมดที่เรามีที่นี่คือ . . ." ตอนนั้นอันดรูว์มองเข้าไปในห่อผ้าและนับ ". . .ขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว" พระเยซูตรัสว่า "นำมันมาให้เรา"

ผมสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นในความคิดของบาราค "ฉันหิว นี่เป็นอาหารทั้งหมดที่ฉันมี ฉันจะทานอะไรถ้าฉันให้อาหารกลางวันของฉันแก่ท่านอาจารย์เอะออะ ฉันชอบเขา เขาเอามันไปได้"

เรารู้เรื่องราวที่เหลือ บาราคให้อาหารกลางวันทั้งหมดที่เขามีแก่อันดรูว์ ซึ่งเขาส่งมันต่อให้แก่พระเยซู พระเยซูขอบพระคุณสำหรับอาหารกลางวันห่อเล็กๆ นั้น และเริ่มหักมันลงเป็นชิ้นๆ และแจกจ่ายให้แก่ฝูงชน

คุณสามารถนึกถึงบทสนทนาระหว่างบาราคกับแม่ของเขาเมื่อเขากลับถึงบ้านคืนนั้น

"แม่ครับ แม่ครับ! เดาศิวาเกิดอะไรขึ้น! ท่านอาจารย์เอาอาหารกลางวันของผมไป!"

"ท่านทำอะไรนะ"

"ใช่แล้วครับแม่! ท่านเอาอาหารกลางวันของผมไป และท่านหักมันและเลี้ยงคนทั้งหมดนั้น ที่นั่นต้องมีคน นับพันและนับพันและนับพัน และเมื่อทุกคนทานเสร็จ ยังมีเศษอาหารเหลืออีก สิบสอง กระบุงครับ!"

"บาราค! แม่ต้องบอกลูกก็ครั้งแล้วให้เลิกพูดเกินจริง!" แนนอนบาราคไม่ได้พูดเกินจริง

แล้วผมก็ถามคนที่เข้าร่วมการประชุมว่า คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้าคุณเป็นเด็กน้อยคนนั้น จะเกิดอะไรขึ้นถ้าทุกสิ่งที่คุณมีเพื่อรับประทานถูกพกไว้ในเข็มขัดของคุณ และพระเยซูทรงขอมันจากคุณ แนนอน พระเยซูสามารถเลี้ยงฝูงชนด้วยวิธีหนึ่ง! พระองค์ได้ทรงรักษาคนตาบอด พระองค์ได้ทรงห้ามพายุ พระองค์ได้ทรงเดินบนน้ำ พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง แต่พระองค์ไม่ทรงทำ พระองค์กลับทรงขอให้เด็กน้อยมอบทุกสิ่งที่เขาให้แก่พระองค์²

แล้วเราอภิปรายต่อว่า จะแสดงเรื่องราวนี้ในรูปแบบของสมการอย่างไร กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มในที่ประชุมของเราได้รับห่อที่มีกระดาษตัดเป็นชิ้นๆ บรรจุอยู่ พวกเขาสามารถอภิปรายและจัดเรียงกระดาษเหล่านั้นออกมาเป็นการสรุปทางคณิตศาสตร์ของเรื่องราวในพระคัมภีร์ นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เป็นไปได้

เด็กชาย

+ ขนมปัง 5 ก้อน และ ปลา 2 ตัว

× พระเยซู

= อาหารสำหรับชาย 5,000 คน

+ อาหารสำหรับผู้หญิงและเด็ก

+ 12 กระบุง

² ยอห์น 6:1-14, มัทธิว 14:13-21

สมมติว่ามีผู้หญิงและเด็กอย่างน้อย 1,000 คน นี่เป็นการทวีคูณขึ้นถึงอย่างน้อย 6,000 เท่า!

เรื่องนี้และเรื่องอื่นๆ ก็เช่นเดียวกันที่แสดงให้เห็นว่า การทวีคูณโดยพระเจ้าสามารถสรุปเป็นสมการแห่งแผ่นดินของพระเจ้าดังต่อไปนี้

สมการแห่งแผ่นดินของพระเจ้า	
คนทุกคน (แม้ว่ายากจน)	
+	ความเชื่อในพระเจ้า
+	การให้อภัยเสียสละ
x	พระเจ้า

=	การทวีคูณอันมหัศจรรย์
+	พระพรแก่ผู้อื่น
+	พระเจ้าทรงได้รับการสรรเสริญ
+	การได้รับพระพรเป็นส่วนตัว (บางครึ่ง)

บทเรียนของเรื่องราวเหล่านี้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของพระเยซู พระองค์มีสิ่งของในโลกนี้เพียงเล็กน้อย ครั้งหนึ่งพระองค์ตรัสว่า "หมาจิ้งจอกยังมีโพรง และนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ"³ แต่ทว่าพระองค์ทรงทำการเสียสละอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่ใครจะทำได้ คือ พระองค์ทรงสละชีวิตของพระองค์ มีอีกเรื่องราวหนึ่งที่ไม่ได้จบอย่างมีความสุข เป็นเรื่องที่พระเยซูทรงเล่าเพื่อแสดงให้เห็นภาพของแผ่นดินของพระองค์

ชายฐานะมั่งคั่งคนหนึ่งกำลังจะออกเดินทางไกล และเขาเรียกคนรับใช้มาเพื่อสั่งพวกเขาก่อนที่จะออกเดินทาง เขามีคนรับใช้สามคน เขาบอกคนรับใช้แต่ละคนว่าเขาจะมอบความรับผิดชอบให้พวกเขาดูแลทรัพย์สินส่วนหนึ่งของเขา เขาต้องการให้แต่ละคนนำสิ่งที่เขามอบให้ไปลงทุนเพื่อที่เขาจะได้มีกำไร

³ มัทธิว 8:20

เมื่อกลับมา เขามอบทรัพย์สินให้ตามความสามารถของแต่ละคน เขามอบห้า ตะลันต์ให้คนรับใช้คนหนึ่ง คนรับใช้อีกคนได้รับสองตะลันต์ และคนที่สาม ได้รับหนึ่งตะลันต์ แล้วชายผู้มั่งคั่งก็จากไป

เมื่อเขากลับมา เขาเรียกคนรับใช้มาพบ การสนทนาอาจเป็นไปในทำนองนี้

"เอละ ซีโมน เจ้าทำอะไรบ้าง"

"เจ้านายครับ ตลาตดีมากครับ! ผมซื้อและขายตะลันต์ได้เป็นสองเท่าที่ท่าน ให้แก่ผมไว้ นี่คือนับตะลันต์จากห้าตะลันต์ที่ท่านให้ผมไว้เมื่อท่านออก เดินทาง"

"เก่งมาก ซีโมน! เพราะการประกอบการดีของเจ้า เราจะให้เจ้ารับผิดชอบ เพิ่มขึ้นอีกมาก ที่จริงแล้ว เราจะคิดว่าเจ้าเป็นสมาชิกในครัวเรือนของเรา" แล้วเจ้านายก็เรียกคนรับใช้คนที่สอง คือโยชูวา มาพบ

"โยชูวา เจ้าทำอะไรเมื่อเราไม่อยู่"

"เจ้านายครับ ตลาตดีมากครับ ผมลงทุนและได้ผลสองเท่าจาก ที่ท่านให้ไว้ แก่ผม นี่คือนับตะลันต์จากสองตะลันต์ที่ท่านให้ผมไว้ครับ"

"ดีมาก โยชูวา! เรารูมิใจในตัวเจ้า เจ้าทำได้ดีในสิ่งที่เจ้ามี เรายกให้เจ้า คิดว่าเจ้าเป็นสมาชิกในครัวเรือนของเรา"

เจ้านายเรียกคนรับใช้คนที่สามมาพบ

"อานาเนียส เข้ามาสิ! เจ้าทำอะไรกับตะลันต์ที่เราให้เจ้าไว้"

คุณเกือบจะทายได้ว่าอานาเนียสจะพูดอย่างไรโดยการมองดูที่เขา เขา ดู รู้สึกไม่สบายกายสบายใจต่อหน้าเจ้านายของเขาและคนรับใช้อีกสองคน

"เจ้านายครับ ท่านให้ผมไว้เพียงหนึ่งตะลันต์ แค่นั้นเท่านั้น"

อานาเนียสมองไปที่เพื่อนคนรับใช้ทั้งสองคนด้วยความอิจฉา เขาพูดด้วย เสียงที่สั่นเครือ

"ท่านครับ ท่านก็ทราบว่าคุณมีชื่อเสียงในฐานะนักธุรกิจที่เข้มแข็งคนหนึ่ง เพราะผมตระหนักเช่นนั้น ผมจึงกลัวที่จะเสี่ยง ผมจึงไม่เสี่ยง ผมฝังตะลันต์ของท่านไว้ในดินเพื่อความปลอดภัย มันได้รับการปกป้องอยู่ในนั้น ผมไม่ได้ทำมันสูญไป ด้วยความตอมนใจผมขอคืนตะลันต์ที่ท่านให้ไว้แก่ผม"

ขณะที่อานาเนียสกำลังพูด สีหน้าของเจ้านายก็เปลี่ยนไป เจ้านายโต้ตอบกับอานาเนียส แต่เขาไม่ได้แม้แต่จะเรียกชื่ออานาเนียส

"เจ้าคนชั่วร้ายและเกียจคร้าน! ถ้าเจ้ารู้ว่าเราเป็นนักธุรกิจที่เข้มแข็งและคาดหวังผลกำไรจากทรัพย์สินของเรา ทำไมอย่างน้อยเจ้าไม่นำเงินของเราไปฝากในธนาคาร ซึ่งเราจะได้ออกเบี้ยเล่า ... ยาม! เอาตะลันต์ไปจากคนไร้ค่าเช่นนี้ และนำไปให้แกซีโมน โยนเขาออกไปจากครวเรือนของเรา ให้ไปในที่มืดและในที่มืดแต่ความโศกเศร้าและเสียใจ!"

พระเจ้าทรงมีพระเมตตาสำหรับคนยากจน และคนรับใช้คนที่สามเห็นได้ชัดว่ายากจนที่สุด ทำไมพระเจ้าจึงไม่ทรงสำแดงพระเมตตาต่อเขา คนรับใช้ผู้หวาดกลัวไม่เพียงแต่สูญเสียสิ่งที่เขามี แต่ยังถูกโยนออกจากอาณาจักรของเจ้านายของเขาด้วย แล้วกลุ่มย่อยที่การประชุมของเราทำงานกับส่วนประกอบของสมการ ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำอันหนึ่งที่จะใช้สรุปคำตอบมา ดังนี้

คนรับใช้
+ 1 ตะลันต์
× 0

= 0
+ คนรับใช้ถูกโยน
ไปสู่ที่มืด

ความหมายโดยนัยสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า

เรื่องราวเหล่านี้มีความหมายโดยนัยที่สำคัญสำหรับคริสเตียนทุกคน แต่โดยเฉพาะสำหรับคนที่เชื่อว่าพวกเขามีทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับแต่ละตัวของพวกเขาเอง เรื่องราวและสมการสอนดังต่อไปนี้ว่า

- พระเจ้าทรงเรียกคนทุกคนโดยไม่คำนึงถึงทรัพย์สิน หรือตำแหน่งในชีวิต และให้ถวายสิ่งที่พวกเขามีแก่พระเจ้า โดยไม่มีข้อยกเว้น แม้แต่คนยากจน
- ไม่มีสถานการณ์ใดที่สิ่งที่เรามีนั้น "เล็กน้อยเกินไป" หรือ "ไม่มีความสำคัญเกินไป" กระทั่งพระเจ้าจะนำไปใช้ไม่ได้
- เราจำเป็นต้องถวายแก่พระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงขอ ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานการณ์ใด
- ความเชื่อในพระเจ้า และความรักต่อพระเจ้าควรเป็นแรงจูงใจในการถวาย การได้รับผลทางวัตถุไม่ควรเป็นแรงจูงใจของเรา เราอาจจะได้รับหรือมีการจัดเตรียมบางสิ่งไว้ให้เรา แต่การให้ไม่ควรขึ้นอยู่กับการคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งใดตอบแทน
- การให้ด้วยความเสียสละนำไปสู่การทวีคูณ พระเจ้าทรงทวีคูณสิ่งที่เราถวายเสมอ
- การเสียสละยิ่งใหญ่เท่าไร การทวีคูณก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น
- บทเรียนสุดท้ายบางทีอาจเป็นบทที่ยากที่สุด ถ้าเราไม่นำสิ่งที่พระเจ้าทรงมอบให้เราด้วยความไว้วางใจไปลงทุน เราก็ไม่เพียงแต่จะสูญเสียมันไป แต่ยังเสี่ยงที่จะถูกโยนออกจากครัวเรือนของเจ้านายด้วย

เมื่อเราพิจารณาหลักการของคณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า เราอาจสงสัยว่าพระเจ้าแห่งความรักทรงเรียกร้องการเสียสละยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้อย่างไร แต่เราเห็นพลังแห่งแผ่นดินของพระเจ้าถูกปล่อยออกมาเมื่อคนกระทำการเสียสละด้วยความรัก และการเชื่อฟัง พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นเหมือนอย่างพระองค์ และการเสียสละด้วยความรักนั้นสะท้อนคุณลักษณะของพระเจ้าเอง ยิ่งเราเหมือนพระองค์มากเท่าไร เรายิ่งเจริญมากขึ้น และโลกรอบตัวเราก็ยิ่งเจริญขึ้นด้วย การเรียกสู่การเสียสละจริงๆ แล้วมาจากพระเจ้าผู้ทรงรักเรา จากพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรัก

"มันอะไรที่อยู่ในมือของเจ้า"

คริสเตียนจำนวนมากมองตนเองและพูดว่า "ฉันไม่สามารถทำอะไรเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า ฉันไม่มีของประทานฝ่ายวิญญาณ ฉันไม่ใช่ผู้นำ ฉันไม่สามารถเทศนาและสอน ฉันไม่มีมากพอที่จะให้คนที่ยากไร้ ชัดสน" พวกเขา รู้สึกไม่พอเพียง ตัวอย่างแรกตัวอย่างหนึ่งของสิ่งนี้ในพระคัมภีร์คือ โมเสส⁵ พระเจ้าทรงพบกับโมเสสที่พุ่มไม้ที่ลุกเป็นเปลวไฟและตรัสว่า "โมเสส เราอยากให้เจ้าไปเฝ้าฟาโรห์และนำคนของเราออกจากอียิปต์ ไปยังแผ่นดินที่เราสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา" เราสามารถจินตนาการได้ว่าโมเสสจะคิดอย่างไร "พระเจ้า พระองค์ทรงไม่เข้าใจ! ข้าพระองค์มีค่าหัวในอียิปต์ ข้าพระองค์ฆ่าคนตาย ข้าพระองค์ได้ออกจากอียิปต์มานานสี่สิบปี ข้าพระองค์ไม่รู้วัฒนธรรม หรือว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างที่นั่น ข้าพระองค์ไม่พร้อมจริงๆ ที่จะทำสิ่งนี้" โดยรวมแล้วโมเสสพูดว่า "ใคร ฉันหรือ" เขาถาม "ฉันเป็นใครที่จะไปเฝ้าฟาโรห์และเรียกร้องให้ปลดปล่อยคนอิสราเอลที่เป็นทาสออกจากอียิปต์"

พระเจ้าทรงตอบว่า "แต่ โมเสส เราจะอยู่กับเจ้า" แล้วโมเสสก็กล่าวแก้ตัวเป็นชุด "พระเจ้า ข้าพระองค์พูดไม่เก่ง ข้าพระองค์ไม่มีเสน่ห์ดึงดูดผู้ฟัง พี่ชายของข้าพระองค์ทำสิ่งนี้ได้ดีกว่าข้าพระองค์"

แล้วพระเจ้าตรัสกับโมเสส (และผมเกือบจะได้ยินความซิงซังในน้ำเสียงของพระองค์) "โมเสส มันอะไรที่อยู่ในมือของเจ้า" โมเสสตอบว่า "มันเป็นแท่งไม้ ไม้เท้า" พระเจ้าทรงบอกให้โมเสสโยนมันลงบนพื้น และมันกลายเป็นงู พระเจ้าทรงบอกให้โมเสสหยิบมันขึ้น นำประหลาดยิ่ง เมื่อโมเสสทำอย่างนั้น มันก็กลายเป็นไม้เท้าอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าทรงใช้ไม้เท้านั้นสำแดงพระราชอำนาจต่อฟาโรห์ พระองค์ทรงใช้มันเพื่อแยกน้ำในทะเลแดงออกเพื่อชาวอิสราเอลจะสามารถข้ามไปก่อนที่กองทัพอียิปต์จะตามทัน พระองค์ทรงใช้มันเพื่อตีไปที่หินและให้น้ำแก่ชนชาติที่กระหายท่ามกลางทะเลทราย พระองค์ทรงใช้มันเพื่อค้ำจุนกำลังของกองทัพอิสราเอล เพื่อเอาชนะศัตรู มันเป็นเพียงแค่มไม้เท้าจนกว่าพระเจ้าจะทรงใช้มัน โมเสสคิดว่าเขาไม่สามารถทำสิ่งที่พระเจ้าขอให้ทำได้ และเขาคิดว่าไม้เท้าเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการขอ

⁵ อพยพ 3 และ 4

ให้โมเสสโยนไม้เท้าลงบนพื้น พระเจ้ากำลังตรัสว่า "โมเสส จงให้สิ่งใดก็ตามที่เจ้ามี อยู่ในมือของเจ้าแก่เรา และเราจะนำมาและใช้มันเพื่อขยายแผ่นดินของเรา"

เราจำเป็นต้องจำไว้ว่า พระเจ้าทรงต้องการให้เราถวายสิ่งใดก็ตามที่เรามีอยู่ในมือของเราแก่พระองค์เพื่อให้พระองค์ทรงใช้! นี่ดูเหมือนเป็นการเสี่ยงในฐานะลูกของพระเจ้า เรามีเหตุผลที่จะเสี่ยงท่ามกลางความขาดแคลนที่เห็นได้ชัด ความเสี่ยงนี้ไม่ใช่การเชื่อแบบหลับหูหลับตาแต่เป็นการเชื่อไว้วางใจในพระเจ้า เมื่อเราเสี่ยงเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า เป็นสิ่งสำคัญที่จะระลึกว่า สิ่งที่เรานำไปเสี่ยง ไม่ใช่ของเรา สิ่งที่เรานำไปเสี่ยงเป็น "ตะลันต์" ที่พระเจ้าทรงไว้วางใจให้เรารับผิดชอบ พระคัมภีร์อธิบายว่า "ฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เรา ที่จะให้มีชีวิตและมีธรรมโดยรู้จักพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและความล้ำเลิศของพระองค์"⁶ พระองค์ได้ประทานทุกสิ่งที่จะทำให้การถวายเกียรติแด่พระองค์แก่เราแล้ว มีความหวัง มีความแน่นอนที่พระเจ้าจะยกย่องความสัตย์ซื่อของลูกของพระองค์ คริสตจักรต้องกล้าหาญในการแสดงออกซึ่งความรักของพระเจ้า การเสียสละที่แท้จริงอาศัยความกล้าหาญ อย่างไรก็ตาม "ชีวิตซึ่งไม่สามารถกระทำการเสียสละที่สำคัญ ก็ไม่สามารถกระทำการกล้าหาญ"⁷

ความหมายโดยนัยสำหรับคริสตจักรท้องถิ่น

- มีความหมายโดยนัยที่มีผลมากสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นคือ
- คริสตจักรท้องถิ่น แม้ว่าเป็นคริสตจักรที่มีทรัพยากรทางวัตถุน้อย แต่ก็ไม่ได้ปราศจากกำลัง พระเจ้าจะทรงใช้สิ่งที่พวกเขาถวายด้วยความเชื่อฟังที่เปี่ยมรัก และพระองค์จะทรงทวีคูณมันเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์เอง เมื่อพระเจ้าได้รับการถวายเกียรติ แผ่นดินของพระเจ้าจะถูกขยายออกไป
 - เป็นอันตรายสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นที่จะเก็บสิ่งที่ตนมีไว้ใช้เอง คริสตจักรควรใช้ทรัพยากรเพื่อสำแดงความเมตตาของพระเจ้าสำหรับความเดือดร้อน ความต้องการของผู้อื่น

⁶ 2 เปโตร 1:3
⁷ Holmes, quoted in Ruben, *A Guide to Prayer for Ministers and Other Servants*, 204.

- เมื่อคนภายนอกแผ่นดินของพระเจ้าได้รับความช่วยเหลือที่มาจากกา
ให้ด้วยใจเสียสละ ผลกระทบจะยิ่งใหญ่มากกว่าที่มาจากกาให้จากส่วนที่
เหลือใช้ของใครบางคน
 - คริสตจักรจำเป็นต้องสอนคนของพวกเราให้รู้จักให้ เราต้องสอนหลักการ
ของคณิตศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า การไม่สอนความจริงเหล่านี้เป็น
การปล้นพระพรที่พระเจ้าทรงต้องการให้แก่ผู้คน
 - คริสตจักรท้องถิ่นควรเป็นตัวแทนที่แท้จริงในการให้ด้วยความเสียสละ
ของคนของตน โดยไม่เก็บงำทรัพยากรไว้ใช้ภายในคริสตจักรเท่านั้น แต่
ลงทุนทรัพยากรด้วยความยินดี และเสียสละในการรับใช้ภายนอก
- คริสตจักร
- คริสตจักรต้องไม่รู้สึกลัว แต่มีความมั่นใจในพระเจ้า ผู้ทรงทวีคูณ
ข้อแตกต่างอย่างหนึ่งระหว่างคนรับใช้สามคนในคำอุปมาเรื่องตะลันต์ คือ
วิธีที่พวกเขาสะกดคำว่า "ค-ว-า-ม-เ-ชื-อ" สองคนแรกสะกดว่า
"ค-ว-า-ม-เ-ลื-ย-ง" ความเสี่ยงนี้ไม่ใช่การเชื่อแบบหลับหูหลับตาแต่เป็น
การเชื่อไว้วางใจในพระเจ้า คนที่สามสะกดว่า "ค-ว-า-ม-ก-ลั-ว" เป็น
ความกลัวที่จะสูญเสียสิ่งเล็กน้อยที่เขามี

บทที่สิบสอง

เครื่องมือ

เพื่อใช้สำหรับการเปลี่ยนแปลง

ในต้นทศวรรษที่ 1980 ฮาร์เวสต์เริ่มใช้แบบแผนง่ายๆ เพื่อช่วยคริสตจักรในลาตินอเมริกาให้คิดถึงการใช้ที่สมดุลในชุมชนที่ยากไร้ทางวัตถุของพวกเขา เราใช้ข้อความซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ ลูกา นายแพทย์ชาวกรีกให้เขียนเมื่อเขาบรรยายการเจริญเติบโตของพระเยซูว่า "พระเยซูเจริญขึ้นในด้านสติปัญญาและด้านร่างกายเป็นที่ชอบต่อพระพักตร์พระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งหลายด้วย"¹ พระคัมภีร์ตอนนี้ให้วิธีที่ง่ายและเป็นประโยชน์ในการคิดถึงเรื่องการพัฒนามนุษย์ และความหวังโยของพระเจ้า ในพระคัมภีร์คนไม่เคยถูกบัญชาให้เติบโตเหมือนพระเยซู แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นนิรันดร์ในร่างมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่สะท้อนเจตนารมณ์ของพระเจ้าที่มีสำหรับมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นเราจึงตัดสินใจที่จะใช้การพรรณนาของลูกาถึงการเจริญเติบโตของพระเยซูเป็นแบบอย่าง ข้อพระคัมภีร์สั้นๆ ตอนนี้อำนาจการพัฒนามนุษย์ออกเป็นสี่ด้าน

- การเจริญเติบโตทางด้าน "ร่างกาย" แสดงถึงการพัฒนาด้านร่างกาย
- การเจริญเติบโตทางด้าน "เป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า" แสดงถึงการพัฒนาฝ่ายจิตวิญญาณ
- การเจริญเติบโตทางด้าน "เป็นที่ชอบต่อหน้าคนทั้งปวง" แสดงถึงการพัฒนาทางด้านสังคม²
- การเจริญเติบโตทางด้าน "สติปัญญา" แสดงถึงการเรียนรู้และเชื่อฟังวิถีทางคำสั่งสอน เจตนารมณ์ บัญชา และความปรารถนาของพระเจ้า สำหรับความสัมพันธ์ทั้งหมดของเราในด้านร่างกาย จิตวิญญาณ และสังคม

¹ ลูกา 2:52

² โปรดสังเกตว่า "การพัฒนาทางสังคม" เกี่ยวข้องกับเจตนารมณ์ของพระเจ้าสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นี่แตกต่างจาก "การเปลี่ยนแปลงทางสังคม" ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเชิงลึกในสังคมโดยรวมหรือวัฒนธรรมนั้น

เราพบว่าลูกา 2:52 เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับการเจริญเติบโตของบุคคล ครอบครัว คริสตจักร ชุมชน และการเติบโตทางสังคม เมื่อเราเริ่มที่จะสอนเรื่องนี้ในฐานะแบบแผนของการรับใช้ เราก็มักถูกกล่าวหาว่ามองปัญหาทางเกินไป ใช่ เรารู้ว่ามหาวิทยาลัยทั้งหลายอุทิศตนเพื่อศึกษาว่าอะไรเป็นสาเหตุให้คนและสังคมเจริญรุ่งเรืองหรือแย่ เราเข้าใจว่าการพัฒนามนุษย์และสังคมสามารถถูกอธิบายด้วยถ้อยคำที่ซับซ้อนกว่านี้ แต่ผมไม่เชื่อว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเชี่ยวชาญในสิ่งซับซ้อนเพื่อที่จะทำพันธกิจกับคนทั้งคน หรือริเริ่มนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่ประชาชาติ วิธีการวิชาการที่ซับซ้อนในการศึกษาการพัฒนาคนและสังคมเป็นประโยชน์ในบริบทที่ถูกต้องเหมาะสม แต่วิธีเหล่านี้ซับซ้อนอย่างไม่จำเป็นและเป็นนามธรรมสำหรับคริสตจักรท้องถิ่นที่ทำงานกับเรา เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ซึ่งลึกซึ้งเพียงพอที่จะทำให้นักศาสนศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญหลายรุ่นลงไปสำรวจชุดคัมภีร์นั้น ก็ง่าย เป็นจริง และใช้การได้ เราถูกกล่าวหาว่า ขยายข้อความของพระคัมภีร์เกินกว่าความตั้งใจของพระคัมภีร์ เราได้รับการบอกว่าการนำข้อความไปใช้ในทางที่ผิดจะทำให้ประสบการณ์ล้มเหลว แต่ประสบการณ์ตั้งแต่เริ่มแรกทำให้ผมเชื่อว่า ข้อพระคัมภีร์เล็กๆ นี้จากปากกาของนายแพทย์ลูกา จะทำให้เกิดความแตกต่างเชิงบวก

ประสบการณ์ครั้งหนึ่งเกิดขึ้นที่ประเทศบราซิล ผมสอนลูกา 2:52 ให้แก่คณะมิชชันนารีชาวบราซิลกับองค์กร Youth With A Mission ในเวลาต่อมาพวกเขากระจายตัวไปทั่วบราซิล นักเรียนสองคนเป็นผู้หญิงโสดซึ่งทำพันธกิจกับชนเผ่าที่อยู่ห่างไกลของคนท้องถิ่นแม่น้ำซึ่งอาศัยอยู่ริมแม่น้ำอเมซอน อัตราการรู้หนังสือของคนที่นี่ต่ำ พวกเขาจึงสอนสารที่ต้องการสื่อโดยการใช้อุปกรณ์และรูปภาพ เมื่อสอนจนแล้วเสร็จ มิชชันนารีขอให้พวกเขาเลือกหนึ่งในสี่ด้านที่พวกเขาต้องการพัฒนาความเป็นผู้นำเกิดขึ้น คนริมฝั่งแม่น้ำรับนิมิตชัดเจนมากจนกระทั่งมิชชันนารีแต่งตั้งและสั่งสอนผู้ปกครองสี่คนและผู้ช่วยให้เป็นสาวกเพื่อนำและจัดการชีวิตในหมู่บ้านตามประเภทในลูกา 2:52!

คริสตจักรท้องถิ่นชื่นชมแบบอย่างสำหรับพันธกิจนี้ แบบแผนในลูกา 2:52 ง่ายที่จะเข้าใจ จดจำ และนำไปปฏิบัติได้ มันถูกใช้มากกว่ายี่สิบปีในคริสตจักรกว่าพันแห่งในหลายวัฒนธรรม และในเกือบทุกทวีป เครื่องมือที่ยาร์เวสต์พัฒนาขึ้นมีตามสี่

ด้านการเจริญเติบโตของพระเยซูจากลูกา 2:52 เครื่องมือหลักสองชิ้น คือ วินัยแห่งรัก (The Discipline of Love) และโครงการเมล็ดพันธุ์ (Seed Projects)

- **วินัยแห่งรัก** ช่วยบุคคลคริสเตียนให้ตั้งใจในการวางแผนและการดำเนินการรับใช้ด้วยความรักต่อผู้อื่น โดยมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระเจ้า เครื่องมือสอนให้ผู้รับใช้ผู้อื่นตามสี่ด้านของความจำเป็น คือ สติปัญญา ร่างกาย จิตวิญญาณ และสังคม เครื่องมือยังขึ้นนำความพยายามเหล่านี้ในสามบริบท คือ ในครอบครัว คริสตจักร และชุมชนท้องถิ่น
- **โครงการเมล็ดพันธุ์** เป็นกิจกรรมแห่งการรับใช้ด้วยรักซึ่งกระทำโดยสมาชิกของคริสตจักรกลุ่มเล็กๆ เมื่อพวกเขาออกไปเพื่อจัดการกับความเดือดร้อนต้องการนอกคริสตจักร ในชุมชนท้องถิ่น หรือในที่ห่างไกล โครงการเหล่านี้มักจะดำเนินการได้ไม่ยาก ใช้ระยะเวลาสั้นๆ และใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น โครงการควรได้รับแรงจูงใจมาจากเจตนาของพระเจ้า และด้วยลักษณะที่ทำด้วยความเมตตาไม่ใช่ด้วยลักษณะที่ชักจูงให้ผู้อื่นทำอย่างที่ต้องการ โครงการควรได้รับการอธิษฐานมาอย่างดีและวางแผนมาอย่างรอบคอบ ผู้ที่ได้รับประโยชน์ควรได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมในที่ที่เป็นไปได้ เมื่อมีความเหมาะสม ก็สามารถวางแผนโครงการให้มีมิติของฝ่ายวิญญาณ เมื่อโครงการเสร็จสมบูรณ์ โครงการควรได้รับการประเมินโดยใช้มาตรฐานแห่งแผ่นดินของพระเจ้าเป็นเกณฑ์

คำบรรยายโดยละเอียดของเครื่องมือและรูปแบบการวางแผนของเครื่องมือได้รับการนำเสนอในตอนท้ายของ *If Jesus Were Mayor* ฉบับเต็ม ข้อมูลเดียวกันนี้อยู่ในเว็บไซต์ของฮาร์เวสต์ www.harvestfoundation.org (จากหน้าหลัก คลิกไปที่ Material link) คริสตจักรที่ปรารถนาจะนำพันธกิจแบบองค์รวมไปปฏิบัติ ได้รับการสนับสนุนให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านี้

สมาชิกหลายคนของคริสตจักรในสหรัฐอเมริกาไวที่จะสนับสนุนเครื่องมือที่กำลังมีการวางแผนกัน! พวกเขาตัดสินใจที่จะทำโครงการเมล็ดพันธุ์เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ช่วยพยาบาลซึ่งดูแลผู้สูงอายุที่สถานพยาบาลชุมชน พวกเขาจัดงานเลี้ยงอาหารค่ำ

อันน่าจดจำและการเฉลิมฉลองซึ่งให้แรงบันดาลใจขึ้น สมาชิกคริสตจักรกล่าวในภายหลังว่า "เราจะไม่ได้ทำโครงการนำร่อง ถ้าเราไม่ได้นั่งลงเพื่อวางแผนก่อน การวางแผนทำให้เกิดความแตกต่าง!"³

หลักการสำคัญในการใช้เครื่องมือ

หลักการข้อที่ 1 เมล็ดพันธุ์มีความหมายโดยนัยที่ยิ่งใหญ่สำหรับการรับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเมล็ดพันธุ์แสดงให้เห็นการเสียสละ และผลกระทบของการรับใช้ของเรา มักจะเป็นสัดส่วนกับการเสียสละของเรา

บทเรียนสำคัญเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์มาจากการที่พระเยซูทำนายถึงมรณกรรมของพระองค์ "เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงดินและตายไป ก็คงอยู่เมล็ดเดียว แต่ถ้าตายไปแล้ว ก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก"⁴

เมล็ดพันธุ์แสดงให้เห็นการเสียสละ เมล็ดพันธุ์ต้องตายเพื่อที่จะทำในสิ่งที่มันถูกสร้างให้ทำ! ถ้าเมล็ดพันธุ์ไม่ตาย เมล็ดพันธุ์ก็ไม่สามารถให้ผล เมื่อมันตายมันทำให้เกิดการทวีคูณอย่างมหาศาล การตายเป็นการเสียสละขั้นสูงสุด สำหรับเมล็ดพันธุ์ มนุษยชาติ และชายผู้เป็นพระเจ้า พระเยซูบอกสาวกของพระองค์อย่างชัดเจนว่าราคาของการเป็นสาวกนั้นคือการปฏิเสธตนเอง คือ การตายต่อทุกสิ่งยกเว้นต่อการติดตามพระองค์ ในเศรษฐศาสตร์แห่งแผ่นดินของพระเจ้า การเสียสละขั้นสูงสุดเช่นนี้เองที่ปลดปล่อยฤทธิ์เดชของการเยียวยารักษา ฤทธิ์เดชแห่งความรอด และฤทธิ์เดชสำหรับการเปลี่ยนแปลง

หลักการข้อที่ 2 พระเจ้าทรงเป็นผู้นำผลการเก็บเกี่ยว เราต้องปลูกเมล็ดพันธุ์ด้วยความเชื่อฟัง แต่พระเจ้าทรงทำให้โครงการเกิดผล

พระเยซูเตือนใจเหล่าสาวกไม่ให้ถือว่าผลกระทบของการรับใช้ของพวกเขาเป็นความดีความชอบของพวกเขาเอง

"เราใช้พวกท่านไปเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้ตราครุฑ แต่คนอื่นตราครุฑ และพวกท่านเข้าร่วมในการตราครุฑของเขา"⁵

³ รายงานโดย ทอม โพลซิน, ฮาร์เวสต์ 2004

⁴ ยอห์น 12:24

⁵ ยอห์น 4:38

เช่นเดียวกันสำหรับเรา พระเจ้าได้ทรงทำงานในจิตใจของผู้ที่เราทำพันธกิจด้วย นานก่อนหน้าที่เราจะเริ่มต้น การเอาความดีความชอบจากสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำนั้น เป็นสิ่งที่ย่ำ แต่อันตราย มันเป็นการปล้นการยกย่องและพระสิริไปจากพระเจ้า เมื่อ ผลกระทบต่อแผ่นดินของพระเจ้าดูเหมือนว่ามาจากการเชื่อฟังของเรา เราจะยกย่อง ให้ความดีความชอบกับใคร ทั้งในความคิดของเราและด้วยปากของเรา เปาโลกล่าวว่า "เพราะฉะนั้นคนที่ปลุกและคนที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงให้เติบโตนั้น ต่างหากที่สำคัญ"⁶

หลักการข้อที่ 3 บุคคลและคริสตจักรจำเป็นต้องมีวินัย ถ้าพวกเขาจะสะท้อนความรัก ของพระคริสต์ออกมาในวิถีชีวิต

เมื่อผมอ่านหนังสือ ที่สุดของผมสำหรับองค์ผู้สูงสุด ผมได้รับการท้าทายโดย ความเข้าใจของออสวอลด์ แชมเบอร์ใน 2 เปโตร 1:5-7 ซึ่งมีใจความว่า

ด้วยเหตุนี้เอง พวกท่านจงพยายามอย่างที่สุดที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ ของพวกท่าน เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม เอาการควบคุมตัวเองเพิ่มความรู้ เอาความทรหดอดทนเพิ่มการควบคุมตัวเอง และเอาความยำเกรงพระเจ้า เพิ่มความทรหดอดทน เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มความยำเกรงพระเจ้า และ เอาความรักเพิ่มความรักฉันพี่น้อง

แชมเบอร์อธิบายว่า

เราจะต้อง "เพิ่ม" คุณลักษณะที่มีความหมายทั้งหมดนั้นแก่ชีวิตของคุณ ไม่มีใครถือกำเนิดโดยธรรมชาติหรือเหนือธรรมชาติพร้อมกับคุณลักษณะ มันต้องได้รับการพัฒนาขึ้น เราไม่ได้ถือกำเนิดพร้อมด้วยนิสัย เราต้อง สร้างนิสัยที่มีศีลธรรมบนรากฐานของชีวิตใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงจัดวางเอาไว้ ในเรา'

เราจำเป็นต้องมีวินัยเพื่อสะท้อนความรักของพระคริสต์ออกมาในวิถีชีวิต นี่เป็น ความจริงสำหรับทั้งคริสตจักรท้องถิ่นและสำหรับบุคคล เปโตรเขียนไว้ว่า คุณลักษณะ ได้รับการพัฒนาโดยการเพิ่มและการเพิ่มพูนคุณลักษณะของเรา จะแทบเป็นไปได้

⁶ 1 โครินธ์ 3:7

⁷ Chambers. *My Utmost for His Highest*, July 15.

ไม่ได้เลย หากไม่มีความพยายามที่ประกอบด้วยความตั้งใจจริง การทรงเรียกในข้อพระคัมภีร์ของเบโตรคือ ให้เพิ่มวินัยแบบที่นำไปสู่วิถีชีวิตแห่งความรักและการเจริญเติบโตเต็มที่

หลักการข้อที่ 4 โครงการให้ความช่วยเหลือของคริสตจักรจำเป็นต้องมีการแสดงออกซึ่งความรักของพระเจ้าทั้งในระดับบุคคลและในระดับคริสตจักร โดยแสดงออกในวิถีชีวิต

โครงการเมล็ดพันธุ์นั้นดึงดูดความสนใจของผู้คน โครงการให้ผลที่เห็นได้ทันที และชัดเจน โครงการชวนให้ตัดสินใจและมีพลัง โครงการนำการเปลี่ยนแปลงมา โครงการก่อให้เกิดความกระตือรือร้น โครงการนำตื่นเต้น หรือแม้แต่ร้ายใจ โครงการมีเหตุมีผล แต่ผมเป็นห่วงว่าผู้คนดูเหมือนเชื่อในความสำเร็จของการนำไปประยุกต์ใช้ส่วนบุคคลในโครงการน้อยกว่าเมื่อเทียบกับในวินัยแห่งรัก บอกไม่ถูกว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร วินัยส่วนบุคคลฟังดูไม่น่าตื่นเต้นหรือมีพลังเทียบเท่ากับโครงการเมล็ดพันธุ์ ผมต้องบอกว่าไม่เห็นด้วย ทั้งคู่ที่น่าตื่นเต้น ทั้งคู่สำคัญยิ่ง ทั้งคู่ต้องได้รับการดำเนินการ ความเสมอต้นเสมอปลายเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จ ถ้าคริสตจักรทำกิจกรรมในฐานะองค์กรสำหรับเพื่อนบ้านของตน แต่บุคคลสมาชิกทำอะไร โลกจะสังเกตเห็น ถ้าบุคคลปรนนิบัติเพื่อนบ้านของพวกเขา แต่คริสตจักรไม่ทำอะไร โลกก็จะสังเกตเห็นเช่นกัน

สิ่งที่เกิดในอนาคต เราไม่ต้องเลือก! คริสตจักรสามารถใช้เครื่องมือทั้งสองเพื่อสะท้อนแผ่นดินของพระเจ้า ในวินัยแห่งรัก บัณฑิตบุคคลเป็น ทูต แห่งแผ่นดินของพระเจ้าในโครงการเมล็ดพันธุ์ คริสตจักรเป็น สถานทูต ของแผ่นดินของพระเจ้า เมื่อคริสตจักร วางแผนโครงการช่วยเหลือของตน คริสตจักรจำเป็นต้องมีทั้งการแสดงออกซึ่งความรักของพระเจ้าโดยส่วนบุคคลและโดยรวมของคริสตจักร

เครื่องมือวินัยแห่งรักและโครงการเมล็ดพันธุ์ เป็นเพียงแค่สองวิถีของการเป็นสาวกแบบองค์รวมที่เป็นส่วนบุคคลและองค์กร ยังมีอีกหลายวิถี เช่นเดียวกันกับล้อที่ช่วยทรงตัวสำหรับคนหัดขี่รถ หรือมือที่สมดุลของพ่อที่คอยจับบุตรของเขา เมื่อพวกเขาหัดขี่จักรยาน มันเป็นเครื่องช่วยที่ใช้พัฒนาความมั่นใจและประสบ-

การณ์ของคนในการทำพันธกิจแห่งข่าวดีของพระเจ้าที่บริบูรณ์ เช่นเดียวกันกับล้อที่ช่วยทรงตัว สำหรับคนหัดขี่รถจักรยาน พวกมันสามารถถูกแยกออกมาไว้ต่างหากได้ เมื่อคนมีประสบการณ์และความมั่นใจแล้ว แม้แต่ "ผู้ขี่" ซึ่งได้รับการฝึกฝนแล้วก็ไม่ควรลืมหักชะ เทคนิค วินัย และความสมดุลที่พวกเขาได้เรียนรู้มา ขณะที่พวกเขายังคงสำแดงความรักของพระเจ้าแก่เพื่อนบ้าน และใช้เครื่องมือเพื่อฝึกฝนผู้อื่นต่อไป

การรับใช้ควรเป็นวิถีชีวิต! เมื่อคนที่อยู่ในการเจริญเติบโตคริสเตียนขึ้นใดๆ ทำโครงการหนึ่งสำเร็จ หรือรับการฝึกวินัยเรื่องหนึ่งแล้ว พวกเขาจะต้องไม่มีทำที่สุขสบายและยึดด้วยความพึงพอใจ พร้อมกับนำผ้าเช็ดตัวและอ่างน้ำออกไป...หรือละวางการประเมินผลโครงการเมล็ดพันธุ์ของพวกเขา ไม่ พวกเขาจะต้องเตรียมพร้อมสำหรับการสำแดงความรักของพระเจ้าและการรับใช้ครั้งต่อไป

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้เป็นผู้นำชุมชน ผมเชื่อว่าพระองค์จะทรงหนุนใจคนของพระองค์ ทั้งที่เป็นรายบุคคลและแก่คริสตจักรโดยรวม เพื่อให้ยังคงปลูกเมล็ดพันธุ์เล็กๆ ต่อไป นี่จะเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งการรับใช้ด้วยความรักอย่างเดียวกันกับที่เราเห็นในพระคัมภีร์และที่เราจะสามารถปลูกได้ ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้เป็นผู้นำชุมชนของเรา พระองค์จะทรงอวยพระพรและทวีคูณความพยายามที่เสียสละของเราเช่นเดียวกันกับที่พระองค์ทรงกระทำในพระคัมภีร์ และทรงยังคงกระทำต่อไปในทุกวันนี้

ขอให้เครื่องมือที่เราเสนอนี้ หนุนใจ และจัดเตรียมคุณ คริสตจักรของคุณ และสมาชิกรายบุคคลของที่ประชุมของคุณ ให้พร้อมสรรพเพื่อที่จะดำเนินการตามวาระซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพระเจ้า ราวกับว่าพระเยซูทรงเป็นผู้เป็นผู้นำชุมชน

บทสวดท้าย

ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ชุมชนของคุณจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

เป็นคำถามที่ยิ่งใหญ่ ไม่ใช่หรือ ผมรู้สึกอึดอัดใจที่ได้แบ่งปันความคิดกับคุณ ผมเชื่อมั่นว่า คุณจะรู้สึกว่ามันท้าทายเช่นกันที่จะคิดถึงคำตอบที่เป็นไปได้ และผลที่อาจตามมา

พระเยซูในฐานะผู้นำชุมชนเป็นหนึ่งในหลายคำอุปมาที่เราสามารถใช้ เมื่อเรามองไปที่เจตนาของพระเจ้าสำหรับบทบาทของแต่ละคริสตจักรในชุมชนที่คริสตจักรทำพันธกิจ นี่เป็นภาพที่ชวนให้ทำตามและท้าทาย! ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า พระเจ้าทรงมุ่งหมายให้ที่ประชุมท้องถิ่นของสาวกของพระองค์แต่ละแห่งเป็นสถานทูตในการปกครองของพระองค์ เพื่อที่จะประกาศและมุ่งสู่วัตถุประสงค์ของพระองค์

เมื่อเราจบการสนทนาของเรา ผมอยากใช้สิทธิพิเศษในการขอพระบิดาของเราให้ทรงโปรดช่วยเราให้เห็นและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เมื่อเราตอบคำถามนี้ด้วยชีวิตส่วนบุคคลของเราและชีวิตที่เป็นฝ่ายองค์กร คือ ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน ชุมชนของคุณจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

พระบิดา ขอขอบคุณพระองค์สำหรับพี่น้องชายหญิงของผม พระองค์ทรงให้เกียรติผมในการแบ่งปันกับพวกเขา ถึงความคิดเกี่ยวกับเจ้าสาวของพระองค์และวัตถุประสงค์ของเรอ

โปรดให้พระวิญญาณของพระองค์ทรงร้อนข้าวสาลีออกจากแกลบในสิ่งที่ผมเขียน

พระบิดาโปรดเติมเต็มพวกเราให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นด้วยความปรารถนาแรงกล้าที่จะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ คือ เริ่มแรกในชีวิตของเรา แล้วในคริสตจักรที่เรารับใช้ จนกว่าความแจ่มจรัสแห่งแผ่นดินของพระองค์ในปัจจุบัน จะดึงดูดผู้หลงหายและผู้แตกร้างในชุมชนของเราเข้าสู่แสงแห่งการเยียวยารักษาของพระองค์

โปรดเติมเต็มความคิดและจิตใจของคุณด้วยความจริงที่ว่าพระบุตรผู้ทรงเป็นผู้นำชุมชนของเรา ทรงมุ่งหมายที่จะฟื้นฟูสรรพสิ่ง ขอให้เราได้รับการเติมเต็มมากจนกระทั่งเราไม่สามารถถอยหลังจากการแบ่งปัน และให้ตัวเราทั้งหมดเพื่อการมุ่งหน้าสู่วาระของผู้นำชุมชน

ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก

ในพระนามพระเยซู อาเมน

ผลงานที่อ้างอิง

- Arizona Republic*, "Thousands of deaths unsolved in Guatemala,"² March 2004.
- Barna, George, *A Fish out of Water*. Nashville TN: Integrity Publisher, 2002.
- Barna Research Online. "Beliefs: General Religious—Faith Groups (2002)." Available from <http://www.barna.org/cgi-bin/PageCategory.asp?CategoryID=2> Internet.
- Barna Research Institute, "A Biblical Worldview Has a Radical Effect on a Person's Life," 1 December 2003. Available from [http://www.barna.org/FlexPage.aspx?Page=BarnaUpdate & BarnaUpdateID=154](http://www.barna.org/FlexPage.aspx?Page=BarnaUpdate&BarnaUpdateID=154). Internet
- Bloesch, Donald G. *The Reform of the Church*. Grand Rapids MI: William B. Eerdmans, 1970.
- Brown, Daniel A. *The Other Side of Pastoral Ministry*. Secunderabad, India: OM Books, 1999.
- Burnett, David G. *The Healing of the Nations: The Biblical Basis of the Mission of God*. Carlisle U.K.: Paternoster Press, Biblical Classics Library, revised edition, 1996.
- Chambers, Oswald. *My Utmost for His Highest: An Updated Edition in Today's Language*, ed. James G. Reimann. Grand Rapids MI: Discovery House Publishers, 1935, revised 1992.
- Chambers, Oswald. *My Utmost Devotional Bible*. Nashville TN: Thomas Nelson, 1992.
- Cahill, Thomas. *The Gifts of the Jews*. New York, NY: Anchor Books, 1998.

- Cahill, Thomas. *How the Irish Saved Civilization*. New York, NY: Anchor Books, 1996.
- Disciple Nations Alliance. *Wholistic Ministry*. Phoenix: Food for the Hungry International and Harvest Foundation, 2002. Online course. Available from <http://www.disciplenations.org>. Internet.
- Farah, Charles. "America's Pentecostals: What They Believe." *Christianity Today*, 16 October, 1987.
- Hall, David W. (ed), "Earlier Paradigms for Welfare Reform: The Reformation Period." In *Welfare Reformed: A Compassionate Approach*. Phillipsburg NJ: Presbyterian & Reformed Publishing and Franklin TN: Legacy Communications, 1994. Co-publishers.
- Lapin, Rabbi Daniel. "Equal Earthquakes with Unequal Results." 15 January, 2004. Available from http://www.tothesource.org/1_15_2004/1_15_2004.htm. Internet
- Holmes III, Urban. quoted in Ruben and Shawcheck, *A Guide to Prayer for Ministers And Other Servants*. Nashville TN: The Upper Room, 1983.
- Mangalwadi, Ruth and Vishal. *The Legacy of William Carey*. Illinois: Crossway Books, 1999.
- Mangalwadi, Ruth and Vishal. *William Carey: A Tribute by an Indian Woman*. New Delhi: Nivedit Good Books Distributors Private Limited, 1993.
- Mangalwadi, Vishal. *Truth and Social Reform*. London: Nivedit Good Books Distributors Pvt. Ltd., 1985. Note: This work was not cited but is recommended reading.
- Miller, Darrow L., Bob Moffitt, and Scott D. Allen. *God's Remarkable Plan for the Nations*. Phoenix: Food for the Hungry International, 2004.
- Nouwen, Henri. quoted in Ruben P. Job and Norman Shawchuck, *A Guide to Prayer for Ministers and Other Servants*. (The Upper Room, 1983), p.68.
- Pierson, Paul. "Missions and Community Development: A Historical Perspective." In *Christian Relief and Development: Developing Workers for Effective Ministry*, ed. Edgar J. Elliston. Dallas: Word Publishing, 1989.

- Ro, Bong Rin. "The Perspectives of Church History from New Testament Times to 1960." In *In Word and Deed: Evangelism and Social Responsibility*, ed. Bruce Nichols. Grand Rapids: Eerdmans, 1985.
- Sine, Tom (ed). *The Church in Response to Human Need*. Monrovia CA: Missions Advanced Research and Communication Center, 1983.
- Spittler, Russell P. "Children of the Twentieth Century." In *The Quiet Revolution*, ed. Robin Keeley. Grand Rapids MI: Eerdmans, 1985.
- St. Francis of Assisi. QuotationReference.com. Available from <http://www.quotationreference.com/quotefinder.php?byax=1&str=1&subj=St.+Francis+of+Assisi>. Internet
- Stark, Rodney. *The Rise of Christianity*. San Francisco: HarperCollins Publishers, 1997
- Stephens, Randall J. "Assessing the Roots of Pentecostalism: A Historiographic Essay." Available from <http://are.as.wvu.edu/pentroot.htm>. Internet.
- Stott, John. *Involvement: Being a Responsible Christian in a Non-Christian Society*. Old Tappan NJ: Fleming H. Revell, 1984, 1985.

Ho, Bong Rin. "The Perspectives of Church History from New Testament Times to 1900." In *In Word and Deed: Evangelicalism and Social Responsibility*, ed. Bruce Nichols. Grand Rapids: Eerdmans, 1982.

Sizemore, Tom (ed). *The Church in Response to Human Need*. Minneapolis, CA: Mission Advanced Research and Communication Center, 1982.

Spitzer, Russell B. "Evolution of the Twentieth Century." In *The Quest for Christian Unity*, ed. Robert Kelsey. Grand Rapids MI: Eerdmans, 1982.

St. Francis of Assisi. *Quotations*. Reference.com. Available from internet: www.reference.com/quotations/quotations.php?query=stfrancis.

St. Francis of Assisi. *St. Francis of Assisi*. Internet.

Stark, Rodney. *The Rise of Christianity*. San Francisco: HarperCollins Publishers, 1997.

Stephens, Randall E. "Assessing the Roots of Pentecostalism: A Historical Essay." Available from <http://www.azusa.edu/pentecost.htm>.

Stoll, John. *Imagery: Being a Religious Christian in a Non-Christian World*. Old Tappan NJ: Thomas H. Nelson, 1974.

ประวัติผู้เขียน

บ็อบ มีอฟฟิตต์ เป็นอาจารย์ผู้มากประสบการณ์และนักกลยุทธ์ด้านการจัดระบบ งานของเขาอยู่บนความเชื่อเหล่านี้คือ

- ชาวประเสริฐต้องได้รับการประกาศและการสำแดง
- คริสตจักรท้องถิ่นเป็นพาหนะหลักของพระเจ้าเพื่อใช้สำแดงความรักของพระองค์บนโลกที่แตกร้างของเรา
- การสำแดงความรักของพระเจ้าต้องเป็นการแสดงออกทั้งรายบุคคลและเป็นองค์กร

บ็อบเป็นผู้ก่อตั้งและประธานของฮาร์เวสต์ (Harvest) ซึ่งฝึกอบรมผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นในด้านการรับใช้แบบองค์รวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับศิษยาภิบาลและผู้นำคริสตจักรในโลกสองในสาม ฮาร์เวสต์พัฒนาเอกสารและการประชุมด้านการอบรมแบบองค์รวม ตั้งแต่ปี 1981 บ็อบได้จัดการประชุมสำหรับผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นกว่าพันคนในกว่าสามสิบประเทศ

พระเจ้าทรงประทานประสบการณ์มากมายแก่บ็อบซึ่งก่อร่างให้เกิดงานนี้ขึ้น ได้แก่

- งานอาสาสมัครสันติภาพ (Peace Corps) ที่ประเทศมาลาวี ทวีปแอฟริกา
- ปริญญาโทในประเทศอิสราเอล สวิตเซอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา
- การระดมพลของคริสเตียน คือ ก่อตั้งและอำนวยความสะดวกการเป็นหุ้นส่วนของกลุ่มเพื่อผู้หิวโหย (Food for the Hungry) และ ฮาร์เวสต์ (Harvest)
- ปริญญาเอกด้านการศึกษาของผู้ใหญ่ และการพัฒนาชุมชน

บ็อบรับใช้คริสตจักรท้องถิ่นของเขาในฐานะผู้ปกครองและประธานกรรมการงานมิชชั่น เขาและภรรยา คือ จูดี มีลูกที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วสามคน และมีหลานด้วย คาร์ลา เทสท์ รับใช้ในตำแหน่งบรรณธิการของฮาร์เวสต์ตั้งแต่ปี 1983 การศึกษา ความสนใจ และประสบการณ์ของเธอ ทำให้ ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน เป็นความท้าทายอันน่ารื่นรมย์ ทว่าไม่มีอะไรทำให้เธอมีคุณสมบัติเท่ากับประสบการณ์ตลอดชีวิตของเธอกับคริสตจักรท้องถิ่นในวงกว้าง คือ จากกิจกรรมทางสังคม ไปสู่อีแวนเจลิคัล จากศาสนพิธีไปสู่คาริสมาติก เธอได้เรียนรู้จากแต่ละแห่งและเชื่อมั่นว่าการรับใช้ฝ่ายจิตวิญญาณและทางสังคมไม่ได้สวนทางกัน ถ้าพระเยซูทรงเป็นผู้นำชุมชน เป็นสารที่เธอต้องการจะสื่อด้วย

คาร์ลา และสามีของเธอ คือ แจ็ค รับใช้อย่างแข็งขันที่คริสตจักรและชุมชนของพวกเขา พวกเขามีลูกที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วสองคน และได้แยกครอบครัวออกไป